

മലയാം

കൊല്ലം

മഹാകവി
 കൊടുങ്ങല്ലൂർ
 കൊച്ചുണ്ണി
 അമ്പുരാൻ

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ
ധനസഹായത്തോടു കൂടിയാണ്.

മലയാളംകൊല്ലം

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ
ധനസഹായത്തോടുകൂടിയതു്.

മലയാംകൊല്ലം

(മഹാകാവ്യം)

കവിസാർവ്വഭൗമൻ
കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

പ്രസിദ്ധീകരണം :

കേരളാ ബുക്ക് ഹൗസ്,
കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

വില: 3-50

Published with the aid of
Kerala Sahitya Akadamy.

MALAYAMKOLLAM

[Mahakavyam]

By

KAVISARVABHOWMAN

KODUNGALLUR CHERIYA KOCHUNNY THAMPURAN

Second Edition March 1968

Copies 1000

Price: Rs. 3-50

Printed at

Rainbow Printings, Cranganore.

Published by

KERALA BOOK HOUSE, CRANGANORE.

അവതാരിക

“കവിസാമ്രാജ്യമേന്മ” എന്ന ബിരുദനാമം സർവ്വമാ അ നപത്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു ചിരകാലം കൈരളീസാമ്രാജ്യം ഭരി ച്ചിരുന്ന മ. മ. ശ്രീ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തി രമനസ്സിലെ ചെറുപ്പകാലത്തെ ഒരു കവനാഭ്യാസഫലമായ “മലയാംകൊല്ലം” ഒന്നാമതായി പുറത്തുവന്നതു താഴെ ഉദ്ധരി ക്കുന്ന ഒരു പത്രാധിപക്കുറിപ്പോടുകൂടി 1082 ചിങ്ങം ലക്കം “രസികരഞ്ജിനി”യിലാണ്:—

“മലയാംകൊല്ലമെന്ന ഈ കാവ്യം രഞ്ജിനി”യിൽ ചേപ്പാനായി ഒരു കവി ഞങ്ങൾക്കയച്ചതന്നിട്ടുള്ളതാണ്. വായനക്കാർ ഇതിനെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വായിച്ചുനോക്കിട്ട് തങ്ങൾക്കു തചിക്കുന്ന തായി തോന്നിയാൽ ആ വിവരം (പത്തു ദിവസത്തിനകം) ഞങ്ങൾ ക്കുറിവു തരണമെന്നപക്ഷം ഇതുപോലെ പത്രങ്ങളു മാസത്തെക്കുറിച്ചും അതാ :തു മാസത്തിൽ ഒരോ സപ്തം വീതം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇതു എല്ലാവർക്കും ആപാദമധുരമായി തോന്നുന്നതല്ലെങ്കിലും സഹൃദ ങ്മാർക്കും ആലോചനാമൃതമായി തോന്നിയാൽ ഉദ്ദേശം സഫലമായി. ര. ര. പ.”

പിന്നീട് ഒരോ മാസത്തെക്കുറിച്ചും “അതാതു മാസ ത്തിൽ ഒരോ സപ്തം വീതം” ആ പ്രശസ്തമാസികയിൽ പ്രസി ങ്ദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടതിൽനിന്നും വായനക്കാർ ഏതു പ്രകാരത്തി ലാണ് അക്കാലത്തു “മലയാംകൊല്ലം”ത്തിനു സ്വാഗതമരുളി യതു എന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

കാളിദാസകൃതികളുടെ അർത്ഥഗാംഭീര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അദപിതീയമായ നൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ “കവിസാമ്രാജ്യമേന്മ”നോട്, ഇരിങ്ങാലക്കുട തീ

പ്പെട്ട കൊച്ചി ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു, “കാളിദാസൻ ഇത്രയൊക്കെ കൗതുകമായിരുന്നുവോ? ഇതെല്ലാം വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ മിടുക്കല്ലേ?” എന്ന്. അതിനു മറുപടിയായി അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഒരു കാവ്യം നിർമ്മിക്കാം; അതിൽ ഒരോ പദ്യത്തിനും മുഖ്യനർമ്മമുള്ളതു കുറയ്ക്കുവാൻ ഇവിടത്തേ ബുദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല!” ഈ പ്രതിജ്ഞയെത്തുടർന്നാണ് “മലയാംകൊല്ലം” ആവിർവിചിത്രം എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും സ്വഭാവോക്തിക്കു പുറമേ, സാമ്യോക്തിയേയും, അതിശയോക്തിയേയും, ശ്ലേഷോക്തിയേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിവിധങ്ങളും വിചിത്രങ്ങളുമായ അലങ്കാരങ്ങളും, ശാസ്ത്രപരങ്ങളായ അർത്ഥവിശേഷങ്ങളും പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിൽ പ്രായേണ കാണാവുന്നതാണെന്നു ശ്രദ്ധാലുക്കളായ അനുവാചകന്മാരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഋതുക്കളെ വർണ്ണിച്ചുകാണുള്ള കാവ്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിൽത്തന്നെ വേറെയും അനേകമുണ്ടെന്നു വരികിലും, “മലയാംകൊല്ലം” അവയിൽനിന്നെല്ലാം പല പ്രകാരത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു മനോധർമ്മസുരഭിലമായ കൃതിയായിട്ടാണ് പ്രശോഭിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ ഋതുക്കൾ ഇതരപ്രദേശങ്ങളിലെപ്പോലെ സുഖ്യകനങ്ങളല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം സർവ്വവിഭജനത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി ഋതുക്കൾക്കു പകരം മാസങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓരോ മാസത്തിലും, അന്തരീക്ഷവും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം വിശദമാക്കി, തന്മൂലം പക്ഷിമൃഗാദികൾക്കും വൃക്ഷലതാദികൾക്കും മനുഷ്യർക്കും വന്നുകൂട്ടുന്ന പരിണാമവിശേഷങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്നു കാണിച്ചു, അതതുമാസങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകങ്ങളായുള്ള അടിയന്തരാഘോഷാദികളേയും ദേവതോത്സവങ്ങളേയും വർണ്ണിച്ചു, ഏതെങ്കിലുമൊരു ദേവതാസ്തുതിയോടുകൂടി സർവ്വം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മലയാളക്കരയി

ലെ പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളെ സസൃഷ്ടും കണ്ടറിഞ്ഞു വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ ദീർഘകൃതിയായ പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം സ്പഷ്ടമായി പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ ആസ്വാദ്യതയെ ഗണ്യമായവിധം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, സമൃതികൾ, പുരാണേതിഹാസാദികൾ, എന്നിവയിൽ കവിയിൽ കവിയിൽ അവഗാഹം പല ശ്ലോകങ്ങളേയും അത്ഭുതങ്ങളാക്കിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പദാർത്ഥങ്ങളെടുത്തു് “അമ്മാന”മാടുന്നതിൽ നല്ല തഴക്കം വന്നിട്ടുള്ള കവിഹസ്തുങ്ങൾ പലപ്പോഴും ശ്ലേഷമൂലകങ്ങളായും മറ്റുമുള്ള വിനോദ വിഹരണങ്ങളിൽ സ്വച്ഛന്ദം വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശിഷ്ട, ഇതിലെ നായികാസംബോധനകൾ കേവലം പാദപുരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളവയല്ലെന്നും, പ്രിയയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വിശേഷണവും സാദിപ്രായമാകയാൽ സന്ദർഭത്തിനു മാറ്റമില്ലാത്തതുമുള്ള സംഗതി “മലയാളകാവ്യം”യെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഇത്തരകാവ്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയെന്നാണ്.

ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിനു് അതർഹിക്കുന്നതായ പ്രചാരാധികൃതം സിദ്ധിക്കുമെന്നു ന്യായമായും പ്രതീക്ഷിക്കാം.

എറണാകുളം,
1116 ഫിബ്രുവരി 15-ാം-നു്

പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ.

ചിങ്ങമാസം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ
അവിഷ്ണുമസ്തു.

തുംഗശ്രീസിംഹവാഹേ തുഹിനാരിഖരിതൻ
കന്യകേ നിസ്തുലാഭേ
ദ്രോഗാളീകേശി ചാപഭൃകടി മൃഗസമാ-
നാക്ഷി കുംഭസ്തനാവേശ്യ
ഭംഗംമീനാക്ഷി തീർത്ഥീടക മധുമഥനാ-
ജാദിസേവ്യേ വൃഷാങ്കോ-
ത്സംഗശ്രീസൗമ്യഗേഹേ ഭഗവതി കൃടകോ-
ല്ലാസിഹസ്തേ! നമസ്തേ.

1

ചേതന്നു സിംഹമയി സിംഹകടിപ്രദേശേ!
നീതള്ള നീരഭഗജങ്ങൾ നശിച്ചിടുന്നു
താരങ്ങളെന്നു പറയും മണിമൗഘതികങ്ങൾ
പാരാതനേകദിശി ചേന്നു വിളങ്ങിടുന്നു.

2

ചൊല്ലാൻ വായുരജകൻ ഘനവസ്ത്രജാല-
മെല്ലാവും ജലകണം ചിതറുംപ്രകാരം
കല്ലൊത്ത കാന്തികലതം ഗഗനത്തിലിട്ടു
തല്ലീട്ടതിന്നിഹ വെളുപ്പു വരുത്തിടുന്നു.

3

പാരിൽ സമസ്തതതഗുല്പവതാഗണങ്ങൾ
 വേരൊത്തുറച്ചതിഗുണങ്ങളിണങ്ങിടുന്നു
 ചാതപ്രകാശനിധിയായിട്ടമോഷധീഹൻ
 ഭൂരിപ്രസാദമൊടുയൻ വിളങ്ങിടുന്നു. 4

ധാരാളമായുലകിലൊക്കയുമോണവട്ടൻ
 ദാരിദ്ര്യസങ്കടമൊഴിഞ്ഞു ജഗതിലെല്ലാം
 കാറാംകുറത്ത മറയങ്ങൾകലക്കളഞ്ഞു
 പാരാതെ മിത്രഭഗവാൻ തെളിയുന്നുപാപം. 5

നാട്ടിൽ കറുപ്പിഹ ചുരുങ്ങി ജനങ്ങളെല്ലാം
 വാട്ടം വെടിഞ്ഞു വെളിവോടു നടന്നിടുന്നു
 കാട്ടിൽ കറുപ്പു വളരുന്നതു കാട്ടുജന്തു-
 കൂട്ടങ്ങളേററമഥ തിന്നു മദിച്ചിടുന്നു. 6

ചേരും വിധം മുദുകരങ്ങൾ പതിച്ചു രാജാ-
 വാരാലുയൻപദമേറി വിളങ്ങിടുന്നു
 ചോരപ്രയോഗമൊഴിവായി വിട്ടാറിടുന്നു
 പാരാതഹോ! കവലയം മുഴുവൻ രസേനം. 7

ചേലൊത്തിടും നദികളാശ്രു തെളിഞ്ഞു വേണ്ട-
 പോലുള്ള മാഗ്ഗ്ഗമതിലൂടെ നടന്നിടുന്നു
 വേലാക്രമത്തൊടു തരംഗളജങ്ങൾ പൊക്കി-
 കോലാഹലങ്ങളെ നദീപതി നിർത്തിടുന്നു. 8

ലോകക്കു നല്ല സുഖമായി നിജേച്ഛപോലെ
 പോകുന്നതിന്നു തടവില്ല തെളിഞ്ഞു മാഗ്ഗ്ഗം
 ആകുന്നമട്ടു ജലബാധയൊഴിച്ചു വെള്ള-
 ക്കാർ കൂട്ടമിട്ടുവിലസുന്നൊരുകാലാല്ലേ? 9

ദോഷം ജലത്തിന്നു കലാർന്നു തീർന്നിടുന്നു
 തോഷിച്ചുടൻ ജലവേങ്ങൾ ചിരിച്ചിടുന്നു
 രോഷാക്രമം ജലപതിക്കു കുറഞ്ഞു ലക്ഷ്മീ-
 പോഷം തികഞ്ഞു ഭൂവി ദ്പ്പകനേറി ദ്പ്പം. 10

ചേലൊരു ചിത്തജഗദങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ
 നീലാംബുജം സുലഭമായി ജഗത്തിലെല്ലാം
 ലോലായതാക്ഷിമണിമാരുടെ സൽകടാക്ഷ-
 നീലാംബുജത്തിനധികം വില കൂടിടുന്നു. 11

വല്ലാതെയാൽ നിലകൾവിട്ടിഹ പൊങ്ങിവന്ന-
 തെല്ലാം വെടിഞ്ഞുകെഴുംപടി താനൊതുങ്ങി
 ഉല്ലാസമോടു വിലസും സലിലത്തിനേറും
 ഹൃല്ലാംബുജാദി ഗുണമൊക്കെയുമൊത്തിടുന്നു. 12

സന്താപമേറിയ ധരാതലസാന്തപനത്തി-
 ന്നന്തർജ്വദാ സുരവരൻ സലിലം തളിച്ചു
 ചന്തവെട്ടുന്തപടി ചെന്തൊരു മേഘവായു-
 യന്തുപ്രയോഗമൊഴിവാക്കി നിലച്ചു വാതം. 13

കേടററ കാർകഴലുവെള്ളമൊഴിച്ചു മെയ്യിൽ
 പാടേപെട്ടും പൊടി കളഞ്ഞു കളിച്ചു ഭ്രമി
 ചുട്ടുള്ള സൂര്യകരമാം തുകിൽകൊണ്ടു തോത്തി
 മോടിയ്ക്കു ചന്ദ്രകരവസ്ത്രമണിഞ്ഞിടുന്നു. 14

ചീന്തോരു വർണ്ണലമജനശ്രദ്ധമാം തൻ
 പാർത്തിട്ടിൽ വന്നു മലർമങ്ക കളിയ്ക്കുമുലം
 ആർത്താദരത്തൊടു ജനങ്ങളുറങ്ങിടാതെ
 കാത്താസ്ഥലത്തിലൊഴിയാതെ കിടന്നിടുന്നു. 15

മുന്നം സ്യമന്തകമഹാമണിയൊന്നെടുത്തു
 വെന്നോത്തു ശൌരി ശതധനപശിരസ്സുറുത്തു
 നന്നായ ഹൈന്ദവിയെടുത്തുകൊണ്ടു ലോക-
 ഹൊന്നായ തൃണങ്ങളുടെ ശിരസ്സു മുറിച്ചിടുന്നു. 16

ഇന്നേവനം കിമപി ഔഷ്ണനുമായിച്ചെന്നാൽ
 നന്നല്ല പെറാവരൊടൊത്തു വസിപ്പതൊട്ടും
 ഏന്നോത്തു കററകളഴിച്ചു മെതിച്ചു വയ്ക്കോ-
 ലൊന്നിച്ചു നെന്തണികൾ വേറുതിരിച്ചിടുന്നു. 17

ശോകത്തിനേറുമിടയാപടി നഷ്ടമായി-
 പ്പോകും ക്രമേണ ജലബാധ കലന്തെല്ലാം
 ലോകങ്ങളിങ്ങിനെ ഞിനച്ചു പുറത്തു സൂര്യാ-
 ലോകത്തിനായ് സകലധാന്യവുമിട്ടിടുന്നു. 18

ഏറം ബലിഷ്ഠനിഹ നേത്തുവരും ദശായാം
 തോരോടുമേ ലഘുതയുള്ളവരെന്ന യുക്തയാ
 കാരത്തിടുന്നു പതിരൊക്കയുമങ്ങു ദൂര
 മാറുന്നതിന്നു ഭൂവിലോകരശേഷധാന്യം. 19

ഒന്നിച്ചു ജന്മമൊരുപോലെ വപുസ്സു കണ്ടാ-
 ലെന്നാലുമുള്ളിലൊരുസാരമൊഴിഞ്ഞമൂലം
 നന്നല്ലിതെന്നു പതിരങ്ങു കളഞ്ഞിടുന്നു
 നന്ദിച്ചു നെല്ലറയിലിട്ടിഹ കാത്തിടുന്നു. 20

മാന്യങ്ങളാം പയറുഴന്നുകളെന്ന ശിംബി-
 ധാന്യങ്ങൾ നന്മണികളുള്ളിൽ നിറഞ്ഞു മോദാർ
 അന്യനമുസവരസത്തൊടു നൃത്തമാടി
 മിന്നുന്ന മട്ടു കൊടിനീട്ടി വിളങ്ങിടുന്നു. 21

നന്നായ് നനച്ചു വളമിട്ടതിനാൽ വളൻ
 വന്നോടെ വാഴകളിൽ വാച്ചൊരു കണ്ണുപെട്ടു
 നന്ദിസ്തുമാറഴകെഴുന്നവകൾക്കുശേഷം
 മന്ദിച്ചിടാതുകൊതാൻ കല വന്നുചേർന്നു. 22

വമ്പിച്ചവന്ന ബഹുസസ്യസമൃദ്ധികൊണ്ടു
 സമ്പുണ്ണമായ ഭൂവനേ മരുവും ജനങ്ങൾ
 കംഭീരവക്ത്രനുടെ കമ്പ നിറയ്ക്കുവാനും
 സമ്പത്തിതോർപ്പിൽ മതിയെന്നു നിനച്ചിടുന്നു. 23

വിഘ്നം പെട്ടുനവനു ലക്ഷ്മി ലഭിക്കുകയില്ല
 വിഘ്നം പെടാത്തവനു ലക്ഷ്മിയുടൻ ലഭിക്കും
 വിഘ്നശ്ചരണം കളയാനരുതതായെല്ല
 വിഘ്നം സ്മരാന്തികളുശേഷമുരുകമാത്രേ! 24

ഭക്തപ്രിയൻ ഗണപതിയ്ക്കു മഹാജനങ്ങൾ
 ഭക്തിയ്ക്കുവേണ്ട വിഭവങ്ങൾ നിവേദ്യമായി
 ശക്തിയ്ക്കുചേർന്നുപടി നൽകിവിപത്തിൽനിന്നു
 മുക്തിപ്പെടുണൊരു ഗണേശചതുർഥി വന്നു. 25

വല്ലാത്തനർമ്മഭയകാരണമിന്നു കാണു-
 ന്നില്ലാതുമേ ചെറിയശീതളരശ്മിതനെ
 എല്ലാശ്ലോഘം സുകൃതമുള്ളവർ കണ്ടുവാഴ്ചും
 നല്ലാഭയുള്ളളികദേശമെഴുന്നകാന്തേ! 26

കണ്ടുംപറമ്പുമതു കന്നരമുറമെന്നും-
 വേണ്ടാ ജഗത്തിൽ മുഴുവൻ വിഭവങ്ങൾ തിങ്ങി
 വേണ്ടോരു പുഷ്പിയിതു കണ്ടുരസിപ്പതിന്നു
 വേണ്ടിക്കുതുഹലി മഹാബലി വന്നിടുന്നു. 27

മുമ്പിൽ ജഗത്തിതഖിലം ബഹുധർമ്മമുൾക്കൊ-
 ണ്ടവോടു കാതൊരു മഹാബലി ദൈത്യരാജൻ
 വമ്പൻ വരുന്ന തിരുവോണദിനം ജനങ്ങൾ
 സമ്പൂർണ്ണഭക്തിപരമോത്സവമാക്കിടുന്നു. 28

ഹസ്തത്തിലായി വിഭവങ്ങൾ ജനത്തിനെല്ലാം
 ഹസ്തത്തിലായി തിരുവോണമഹോത്സവാദി
 ഹസ്തത്തിൽ മന്നവർ തെളിഞ്ഞുചമഞ്ഞിടുന്നു
 ഹസ്തത്തിനുകൂടയവർക്കിടയായ്ക്കിനോദം. 29

മാവേലി തൻറെ വരവിൽ സ്തുവമാർത്തു ബാലർ
 പൂവട്ടിയൊക്കെ നിറയുമ്പടി പൂവറുത്ത്
 ഭാവംതെളിഞ്ഞവകളിട്ടു നിജാങ്കണങ്ങൾ-
 ളാവിർജുദാ പലവിധത്തിലണിഞ്ഞിടുന്നു. 30

തൃക്കാക്കരപ്പനുടെ ദിവ്യമഹോത്സവശ്രീ-
 യിക്കാലമാണു തുടരുന്നതു പണ്ടുപോലും
 ചൊല്ലൊണ്ട ലോകരതുകൊണ്ടു നിജാങ്കണത്തിൽ
 തൃക്കാക്കരപ്പനെയണിഞ്ഞു നിരത്തിടുന്നു. 31

ഉദ്യോഗശാലികൾ പണിത്തൊഴിവായ മൂലം
 സദ്യോ വരന്നു സരസം നിജമായ നാട്ടിൽ
 ഹൃദയങ്ങളാം പല വിനോദവിധങ്ങൾ ചെയ്യാ-
 നദ്യോഗമോടവർ തെളിഞ്ഞു മുതിന്നിടുന്നു. 32

പന്തിട്ടുതട്ടിയതിനുകുകൾ കൂടിടുന്നോർ
 സന്തോഷമോടു ജയമാൻ രസിച്ച്ിടുന്നു
 പെന്തേൻതൊഴുംമൊഴികൾ ചോടു ചവിട്ടിടുന്നോൾ
 പന്തോടിടഞ്ഞ മൂല നിന്നു തുളുവിടുന്നു. 33

മെല്ലെഴ്ശ്ശിശുക്കൾ വടികൊണ്ടടികൂട്ടുമോണ-
 വില്ലിൻനിനാദമൂലകൊക്കെ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 സല്ലിലയാടി വിലസുന്നു കളിത്തുമോമൽ-
 കല്ലയാണിമാരുടയവില്ലെതിർചില്ലിവല്ലി. 34

മണ്ഡിച്ചിടുന്നു രസികാവലി തൻ നഖത്താൽ
 വണ്ഡിച്ച പെണ്മൂലകളേപ്പതുചന്ദനത്താൽ
 ചണ്ഡതപമാൻ മുളകുപ്പിവകത്തികൊണ്ടു
 വണ്ഡിച്ചനാരകഫലങ്ങളിലിട്ടിടുന്നു. 35

അല്ലേതരം വനിതമാർ കചമണ്ഡലത്തെ
 കെല്ലോടു ഹാരമണി ചേർത്തണിയുന്നു ഭാഗ്യം
 ചൊല്ലാന്നിടും മഹിതമണ്ഡനഹേമാത്മാ-
 ചെപ്പൊക്കയും ജഗതി സന്ദ്രതീ ശൂന്യമായി. 36

ചന്തത്തിൽ വാഴയുടെ നല്ല കലർന്നു ചേർന്നു
 നേന്ത്രപ്പഴങ്ങളെ നറുക്കി നറുക്കി ലോകം
 ചെന്തിയ്യിൽ വെന്തു ചിതമോടഖിലം ചെല്ലുന്തി
 സന്തോഷമാൻ മദമൊത്തു കളിച്ചിടുന്നു. 37

അത്യന്തമദ്ദിനവശാലരിചേൻ സാധു
 വൃന്തതപമാൻ ജനമായതു കെട്ടിയേററം
 പ്രത്യേകമെണ്ണയിൽ വറുത്തുടനേ പൊടിച്ച
 ചിത്തപ്രമോദമോടു തിന്നുകർത്തിടുന്നു. 38

കാലാനുരൂപമിഹ കന്ദുകലീല ചെയ്യും
 ബാലാജനങ്ങളുടെ വാർകഴൽമോലവൃന്ദം
 ലോങ്ങളായടികൾ ചേൻ പതിച്ചിടുന്നു
 ചാലേ ശ്രമാംബുകണന്മാരകൾ മിന്നിടുന്നു. 39

തെല്ലെന്നുവേണ്ടതിബലം തികയുംപ്രകാരം
 മെല്ലെന്നു ലോകർ പരമുണ്ടു മദിച്ചിടുന്നു
 എല്ലുംനറുങ്ങുമടവിൽ ബഹുഗാഘതിയോടു
 തല്ലുന്നു തങ്ങളിലടുത്തു തടുത്തുകൊണ്ട്. 40

നേതേന്താത 'മല്ലു'ഴകിനോടുമടക്കി ഞങ്ങൾ
 തീതേന്താത നിന്നുടയ ലക്ഷണമാണിതെന്നു്
 നേതേന്താതമല്ലനെ മടക്കിയ വമ്പനുള്ളിൽ
 ചീതേന്താതമോദമൊടു ലോകർ കൊടുത്തിടുന്നു. 41

വാതോടു ചുതുകളി നാട്ടിൽ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 ചുതങ്ങു ചുട്ടടനെടുത്തവരാത്തിടുന്നു
 ചുതായുധക്കണകൾ ചുടൊടു പെന്തിടുന്നു
 ചുതോടിടും മൂലകൾ ചേർത്തമരന്നു ലോകം. 42

കിട്ടീ കരത്തിലിഹ ചുതുകളെന്നു നാമ-
 മിട്ടുള്ളപെണ്മകൾ ഭാഗ്യമിതെന്നറച്ചു്
 കെട്ടാൻ പടിച്ചപണിയൊക്കെയെടുത്തു പൊങ്ങീ-
 ട്ടൊട്ടല്ലഹോ ചിലരിതന്നു കരഞ്ഞിടുന്നു. 43

ചുണ്ണിക്കറച്ചിലുളവായവനാശു ദോഷം
 കണ്ണിൽപ്പെടുന്നു ബഹുരൂക്ഷത കൂടിടുന്നു
 തിണ്ണം ലഘുചമനെയുന്നു കറോരമായി-
 ട്ടണ്ണിച്ചിടുംപടി മുഴുത്തു വരുന്നു കമ്പം. 44

പെട്ടെന്നു നല്ല ചരടിട്ടു വരിഞ്ഞുകെട്ടി-
 ചുട്ടറ പമ്പരമെറിഞ്ഞു തിരിച്ചിടുന്നു
 തൃഷ്യാ വധുക്കളുടെ പമ്പരമോടിടത്തെ
 പുഷ്പസ്തനം ഹൃദയേസിമനി ചേർത്തിടുന്നു. 45

വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു ചിലർ ശീട്ടുകളിക്കുമേററം
 വഞ്ചിക്കളിക്കു വിരുതുളളവരാക്കളിക്കും
 തഞ്ചത്തിലോണസ്മഹോത്സവമാദരിച്ച
 ചഞ്ചത്തരാക്ഷി! രസമോടു തുനിഞ്ഞിടുന്നു. 46

ചാതപമുള്ള ചതുരംഗമുഖങ്ങു ദ്രാവു-
 ളോരോ വിനോദരസസിന്ധുവിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി
 പാരിൽ സമസ്തജനവും കളിയാടിടുന്നി-
 തോതമ്പൊളോണസ്മഹോത്സവമെത്രകേ20. 47

വന്മാനശാലിജനമാശനിറച്ചുകൊണ്ടു
 സമ്മാനമുണ്ടുകൾ കൊടുപ്പതു വാങ്ങി ലോകം
 സമ്മോദമുള്ളിലധികം കലത്തന്നു ചിത്ത-
 സമ്മോഹനസ്ത്രീതസിതാംബരപുരിതാശേ! 48

ധാടിപ്പെടുന്ന തിരുവോണമഹോത്സവത്തിൽ
 മോടിയ്ക്കു നല്ലിയ പുതുപ്പടയൊന്നുതന്നെ
 കോടിയ്ക്കുഹോ സദൃശമെന്നു നിന്നുച്ചു പുത്ത-
 നാടുക്കും കോടി' യിതിപേരു പറഞ്ഞിടുന്നു. 49

ഓണപ്പടയ്ക്കു മലയാളിജനത്തിനെല്ലാം
 വേണം ചരക്കു പലമാതിരിയെന്ന മുലം
 ഓണോത്സവം വസന്തവിക്രമശാലിമത്തു-
 ശ്രേണിയ്ക്കു നല്ല കണിയായ് ചമയുന്നു കാങ്ക. 50

നിസ്തുല്യലക്ഷ്മി വദനത്തിനു ചേക്കുവാനായ്
 കസ്തുരികൊണ്ടു കുറിയിട്ടു വിളങ്ങുമായ്ക്കേ!
 വസ്ത്രത്തിലും പലതരം കുറിച്ചേന്തു ലോക-
 രത്യന്തലാഭമിതുകാലമണഞ്ഞിടുന്നു. 51

ചൊല്ലോങ്ങിടുന്ന പരദേശീസമൂഹമേററം
 കെല്ലേറുമാവണിയുവിട്ടമഹാവ്രതത്തെ
 ഞാലേതരോത്സവരസം വന്മാരനുഷ്ടി-
 ചുൾപ്പും തെളിഞ്ഞു വിലസുന്നു മഹാവിശേഷം. 52

വട്ടംതികഞ്ഞഴകിൽ വാവിലുദിച്ചുപൊങ്ങും
 ചട്ടറ തികൾതൊഴുമിസ്സിലിദേശയപ്പം
 ഇഷ്ടമൊന്നൊന്നമുതലാം പലഹാരമെല്ലാം
 തുഷ്ട്യ ചമച്ച പരദേശികൾ തിന്നിടുന്നു. 53

മാടോടു ചേർച്ച്, കറവേറമിരിപ്പിടത്തിൽ-
 കൂട്ടംപ്രകാരമൊതുവുചി, തിരക്കു തമ്മിൽ
 ചോടിനൊരപ്പി, വയെഴും പരദേശികൾക്കു
 മുടുംകചേ! തചികരം പലഹാരമല്ലോ. 54

തുഷ്ട്യ നിറച്ച പലഹാരഗണങ്ങൾ തിന്ന
 ശിഷ്ടം പയോജനയനേ! പരദേശി സംഘം
 പുഷ്ട്യ ധനാദിവിഭവങ്ങൾ തികഞ്ഞ ലോക-
 ക്ഷിഷ്ടം നടിച്ച കതുകേന കൊടുത്തിടുന്നു. 55

കൃഷ്ണാവതാരശുഭവാസരമായിടുന്ന
 കൃഷ്ണാഷ്ടമീതിമിമിയിലുത്തമഭക്തൃന്ദം
 കൃഷ്ണാലയങ്ങളിലണഞ്ഞുപവാസപൂർവ്വം
 കൃഷ്ണാർച്ചനാദികൾ കഴിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു. 56

താരാംഗിതന്നുടെ ശുഭോത്തമകീർത്തി ചിത്ത-
 താരിൽ ധരിച്ചു തരമോടു തടിച്ച ഭക്ത്യോ
 താരാധിനാഥമുഖി! ചക്രധരാവതാര-
 താരാതിലിങ്ങുപവസിച്ചു വരുന്നു ലോകം 57

ചൂടുള്ളി ങ്നീനൊഴിവതിന്നു നിജോത്തമാംഗേ
 ചൂടുന്നു നല്ല തുള്ളസീദളമാംപ്രസാദം
 പാടുന്നു കൃഷ്ണചരിതങ്ങൾ ജനം, പുറത്താ-
 യീടുന്നു രാഗനികരങ്ങളുകത്തുനിന്നു. 58

പാനാശനങ്ങളുമുറക്കുവുമങ്ങു വീടു
 മാനം നടിച്ച ചിലരീമഹിതപ്രതത്തിൽ
 സ്നാനാർച്ചനാനധനദാനജപാന്തരാത്മ-
 മധ്യാനാദി ചെയ്തിളകിടാതെ വസിച്ചിടുന്നു. 59

- പെണ്ണുങ്ങളും പെരിയ കൌതുകമുള്ളൊരുണ്ണി-
 കണ്ണന്റെ കൺകളിയോർതിളകുന്നു ഭക്ത്യാ
 ഉണ്ണാതെ വിഷ്ണുഗുണനാമകഥാദി പാടി-
 തിണ്ണം രസേന ഹരിസേവകൾ ചെയ്തിടുന്നു. 60
- വാപ്പിൽ പയോജലധിയെന്നകണക്കു തീർത്ത
 പാലായസം പുതിയ വെണ്ണ വെളുത്ത ചോറ്
 അപ്പം തടിച്ച കദളിപ്പഴമെന്നിതെല്ലാം
 അപ്പിച്ചിടുന്നു ഭഗവാനിഹ ഭക്തലോകം. 61
- പാപാസകാരമകലുന്നതിനാജ്ജനങ്ങൾ
 ദീപാളിവെച്ചു ഹരിതന്നടി കമ്പിടുന്നു
 ശ്രീപുണ്ടു കൃഷ്ണനെഴുമമ്പലമഷ്ടഗന്ധ-
 ധൂപങ്ങൾകൊണ്ടു സുരദീകൃതമാക്കിടുന്നു. 62
- താരിൽപ്പിറന്ന തരുണീരമണനു ചിത്ത-
 താരിൽ പ്രസാദമുള്ളവാക്കുവതിനുവേണ്ടി
 ചാരുപ്രണീതസുമമാലകൾ കാഴ്ചവെച്ചു
 ഭൂരിപ്രസൂനമഹിതാച്ഛന ചെയ്തിടുന്നു. 63
- അററം വെടിഞ്ഞധികമോഹനസൽഗുണങ്ങൾ
 പറ്റിത്തെളിഞ്ഞ സകലാവയവങ്ങളോടേ
 തെറ്റെന്നുമിന്നുമഴകുള്ള മുരാരിതന്റെ
 ചുറ്റും ജനങ്ങൾ ചിതമോടു നടന്നിടുന്നു. 64
- മായാമനുഷ്യരുടെ നല്ലവതാരകാല-
 മായുള്ള പാതിനിശയിൽ പതിരറ ഭക്ത്യാ
 കായാന്തരംഗപരിശുദ്ധികലൻ ലോക-
 രായാസമോടു ഹരിപുരുഷകൾ ചെയ്തിടുന്നു. 65
- ആന്താനുകമ്പിഭഗവാന്റെ വിചിത്രപുണ്യ-
 വാർത്താവിശേഷമഴകോടൂരചെയ്യുകൊണ്ടു
 തീർത്ഥാദിസേവകൾ കഴിച്ചിഹ ഭക്തലോകം
 പ്രാർത്ഥിച്ചിടുന്നു പലതങ്ങു നിജേച്ഛപോലെ. 66

സന്താപമേരറ്റു വലയും പശുപാലവൃഷ്ടി-
 കന്തീസുതാദിനിജഭേതജനത്തെയെല്ലാം
 ചന്തം കലൻ കരളിൽ കനിവോടു കാത്ത
 ചെന്താമരാക്ഷ കരുണാകര പാഹി കൃഷ്ണ!

67

ന്യായേന ശങ്കരൻ ഞാണരണത്തിൽ വത്സ-
 സ്തേയത്തിലബ്ജഭവനി,സ്രന്തീവ്രവച്ഛ
 ആയാസമെന്നിയെ മടക്കമണച്ച വിഷ്ണോ!
 മായാമന്ദഷ്യ സകലേശ്വര പാഹി കൃഷ്ണ!

68

ദാരിദ്ര്യദാതണവിഷാഗ്നിവിഷ്ണുയായ
 ദാരോക്തികൊണ്ടരികിൽ വന്നുകചേലനായി
 സൈപരം സുരേശ്വരസമൃദ്ധി കൊടുത്തിതേതും
 പോരെന്നു കേണ കരുണാകര കൃഷ്ണ! പാഹി.

69

കന്തീസുതൻ തുണയായ് ദ്വിജവർണ്ണനായി-
 ചന്തംകലൻ ദശബാലകരേയുമൊപ്പം
 സന്താനവൃദ്ധിയതിനേകിയ ഭക്തലോക-
 സന്താനവൃക്ഷ കമലാക്ഷ മുക്തൻ! പാഹി.

70

പോരിന്നെതിർത്ത സമയേ കലനാശമുഖം
 പോരായ്മയോർത്തു തളരും സഖി ഫൽഗുനൻ
 സാരത്വമന്വിനൊടു ചെയ്തമലാത്മഗീതാ-
 സാരങ്ങൾ ചൊല്ലിയ സരോതഹനേത്ര! പാഹി.

71

പാലാഴിമങ്ക മുതലായവർ കാൺകവേ ഗോ-
 പാലാംഗനാമണികൾതങ്ങടെ മദ്ധ്യഭാഗേ
 കോലാഹലത്തെടെഴുന്നള്ളി രസിച്ച് രാസ-
 ലീലാവിധം പലതു ചെയ്ത മുക്തൻ! പാഹി.

72

ധർമ്മീഷ്ടനായ് സ്വപദസേവകനാസ്തിഇങ്ങും
 ധർമ്മജനൻ ഹൃദയം തെളിയുന്നതിനായ്
 ശർമ്മം ജഗത്തിലണയുമ്പടി ഭൂരിയജ്ഞ-
 കർമ്മം നടത്തിയ യദൃത്തമ കൃഷ്ണ! പാഹി.

73

ഇസ്രാനലാഭ്യവിലദികപതിനായകന്മാർ
 സന്ദേശമരറു നിജസാരപദാത്മമെല്ലാം
 വന്ദിച്ച തൃക്കഴലിൽവെച്ചു വണങ്ങിനിന്ന
 നന്ദാത്മജേശ്വര ഗണേശ്വര കൃഷ്ണ! പാഹി. 74

നാരായണോത്തമ സുലക്ഷണമൊത്തുഭ്രമി-
 ഭാരാവതാരമതിനായ്ക്കസുഭേവഗേഹേ
 സൈപരം ജനിച്ച ഭവദത്തുതദിവ്യബാല-
 ചാരുസ്വരൂപമിഹ മാധവ! കാണണം മേ. 75

അത്യന്തദൃഷ്ട്യമുന്നാനദിതൻറെ ശുദ്ധി-
 ക്ഷത്തുംഗകാളിയസഹസ്രഫണങ്ങൾ തോറും
 തിത്തിത്തയെന്നു പലമാതിരി ചെയ്തു നിൻറെ
 നൃത്തപ്രയോഗമിഹ മാധവ! കാണണം മേ. 76

റെറക്കരത്തിൽ മലയാംകടയും രസിച്ച
 മരേറക്കരത്തിലൊരു വേണുവുമായിനിന്നു
 തെറെറന്നു ഘോരഹരിമാരി തടുത്തിടും നി-
 ന്നറം വെടിഞ്ഞഴകു മാധവ!കാണണം മേ. 77

ആപാദചൂഡമതിമോഹനശോഭ്യുണ്ടു
 താപാപഹേന്ദുകരരഞ്ജിതകാനനാനേ
 ഗോപാംഗനാമണികളൊത്തു കളിച്ചിടും നിൻ
 രൂപാമൃതം കിമപി മാധവ! കാണണം മേ. 78

വന്ദിച്ച കംസഗജരാജവധം കഴിച്ചു
 കൊമ്പൊന്നെടുത്തണിവിയപ്പെട്ട ചോര്യുണ്ടു
 അമ്പോട്ടു മല്ലരണരംഗമണഞ്ഞിടുന്ന
 നിന്യുണ്യരൂപമിഹ മാധവ! കാണണം മേ. 79

ഇഷ്ടപ്പെടുണൊരു കചേലമഹീസുരൻറെ
 കഷ്ടം ചടച്ചു ചളിച്ചേൻ വിധർത്ത ദേഹം
 കെട്ടിപ്പിടിച്ചതിരസാശ്രുകണങ്ങൾ പെണ്ണ
 ചട്ടറ നിൻവടിവു മാധവ! കാണണം മേ. 80

ഈ വിശ്വഭാരമൊഴിവാന്നൊരു ഘോരയുദ്ധം
 ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടൊഴുപ്പും സഖി ഫൽഗുനനും
 ആവശ്യമായതുവശാലഥ കാട്ടിടും നിൻ
 ശ്രീവിശ്വരൂപമിഹ മാധവ! കാണണം മേ. 81

തുച്ഛകൃശംഖധരനായുലർമങ്കതൊട്ടു-
 ഉള്ളിന്നശക്തികളൊടൊത്തു വികണ്ഠലോകേ
 മെച്ചപ്പെട്ടും ഭജഗമെത്തയിൽ വാണിടും നിൻ
 സച്ചിത്സപരൂപമിഹ മാധവ! കാണണം മേ. 82

നേത്രാശ്രുവർഷപുളകങ്ങളൊടൊത്തു കൃഷ്ണ-
 സ്തോത്രങ്ങളിങ്ങിനെ ജനങ്ങൾ പഠിച്ചിടുന്നു
 ചിത്രം വിചിത്രമതിമംഗളമത്രനന്ദ-
 പുത്രാവതാരതിമിതാരമഹതപമോർത്താൽ. 33

കൊണ്ടാടിത്തോയവാസം കലരമഖിലപ-
 ത്തത്തിനേറുന്നു ഹാസം
 കണ്ടാലും ഭൂവിലാസം പെട്ടമണിമിഴിനീ-
 യിന്നു സന്ദനന്ദഹാസം
 ഉണ്ടേറെ ശ്രീവികാസം പലതിരമിതുകാ-
 ലം പ്രിയേ! വാഗ്വിലാസം
 പുണ്ടുംകൊണ്ടപ്രയാസം കവികൾപറയുമൊ-
 “ട്ടിങ്ങിനെ ചിങ്ങമാസം.”

[ചിങ്ങമാസം കഴിഞ്ഞു.]

കന്നിമാസം

- നക്ഷത്രമാലകളണിഞ്ഞമലാംബരം പു-
ണ്ടക്ഷീണശോഭമരവിനമുഖം വിടർത്തി
നക്ഷത്രനാഥകിരണസ്തിതമാൻ നാനാ
ലക്ഷ്മീവിലാസമൊടു 'കന്യ' വരുന്നു കാൺക. 1
- ശങ്കിച്ചിടാതെ രവി കന്യയൊടൊത്തിട്ടു
പങ്കോത്ഭവങ്ങൾ നിരയുന്നു ജലാശയത്തിൽ
കാഴ്ചിനു നല്ലതുതകംഭസമാനമായ
'തേക്കയ്ക്കു വന്ന കുറവിന്നവസാനമില്ല. 2
- അംഭോധിയാസകലവും കളിയായ്ക്കുടിച്ച
കുംഭോത്ഭവൻമുനി തപോനിധി വന്നുദിച്ച
അംഭസ്സുതന്നടയ ദോഷമശേഷവും വി-
ട്ടുംഭോജചാതുനയനേ! വിലസുന്നു കാൺക. 3
- ഊടീ ഗുണങ്ങളധികം നളിനീസുഹൃത്താ-
യീട്ടെന്നൊത്തു കിരണൻറെ കരത്തിനെല്ലാം
വാടാതെ ലക്ഷ്മി ജലജങ്ങളിൽ വന്നുചേർന്നു
പാടേ തെളിഞ്ഞു സലിലങ്ങൾ സമസ്തലോകേ. 4
- കാരണപേരൊടു കനത്തു കിടന്നിരുന്ന
'ചേരങ്ങുനീങ്ങി മുഴുവൻ ഗഗനത്തിൽനിന്നു'
താരാപഥത്തിലഴകോടു ചരിച്ചിട്ടു
താരേശപാദമതിനീർമലമായിട്ടു. 5

എല്ലാവരും മഴകൾകൊണ്ടു വളംപിടിച്ച
 ചൊല്ലാണൊരോഷധികളൊക്കെയുമേറെവാച്ചു
 കല്യാണി! കാൺക ഭഗവാനടനോഷധീശ-
 നല്ലാസമോടു വില്പസുന്നു മഹാപ്രസാദാൽ. 6

മാരായിരം കിരണമുള്ള ദിവാകരന്റെ
 ഘോരാംശ്രുകൊണ്ടു ഭവനങ്ങൾ തപിച്ചിടുന്നു
 ധാരാളമാസ്തിമലഗീ തളതോയമുള്ള
 നീരാഴികൾക്കു സുദഗതപഗ്രണം വളന്നു. 7

ഏറ്ററംതണുപ്പു ഹിമമുള്ളൊരു വൃശ്ചികാദൈവ
 വരും തപഷാജ്വലങ്ങളിലിങ്ങു വെള്ളം
 മററുള്ള മാസമഖിലം സലിലം കലങ്ങും
 മുറും പ്രിയേ! ജലസുഖം ഭൂവി കന്നിതന്നിൽ. 8

വെള്ളപ്പുളങ്കിനെ തിരായതിയാസ്തിളങ്ങും
 വെള്ളത്തിനുള്ള കൊതികൊണ്ടു ജലാശയത്തിൽ.
 ഉള്ളിൽക്കടന്നു ഗഗനം പ്രതിബിംബമെന്നു
 കള്ളം നടിച്ചു മരുവുന്നു സുരാദിസേവ്യം. 9

അന്നങ്ങളിപ്പൊഴുതിലുംബുരുഹാകരത്തിൽ
 മൂന്നും വരുന്നതു കവീന്ദ്രൻ കമിച്ചു കേൾപ്പു
 ധന്യേ! വരുന്ന പതിവില്ലവയിപ്പൊളെങ്ങും
 അന്നത്തെവെന്നഗതിഭംഗികലൻകാനേ! 10

അപ്പിത്തതീക്ഷണഗുണമൊത്തതികോപമാണോ-
 രപ്പിത്തശാന്തി വരവാൻ വരവൈദ്യലോകം
 കെല്ലൊത്ത നല്ലുതതുലുജലപ്രയോഗ-
 മിപ്പോൾ തരത്തൊടു പാക്കെ വിധിച്ചിടുന്നു. 11

കാറങ്ങു നീങ്ങി മുഴുവൻ ഗഗനത്തിൽനിന്നു
 ചേരഞ്ഞുമില്ലവനിയിൽ പൊടിയില്ല തെല്ലും
 ചേരുന്നതില്ല തുഹിനം, വിമലം സമസ്തം
 സാരംനിനക്കിൽ മലമൊന്നഴൽചേപ്പുതല്ലോ. 12

തിണ്ണം വളൻസിതമാസ്തിലസുന്നതുഴി-
 പ്പെണ്ണിന്റെ നൽക്കബരിയാം വനരാജിയെല്ലാം
 തുണ്ണം ശരസവിയതിൽ കസുമങ്ങൾ ചേർത്തു
 പ്പുണ്ണപ്രകാശമഴകോടുളവാക്കിടുന്നു. 13

ഈണത്യമെന്ന വലുതായ ഗുണത്തിനാലേ
 മാനുതപമാൻ മലവെന്ന മഹാ ഗജങ്ങൾ
 മന്നത്ര വിട്ടു മലതന്ദ്രിയിൽ കരേറി
 മിന്നുന്നു ഹസ്തിപകസഞ്ചയമോടുകൂടി. 14

സ്ഥൂലതപമെന്ന ഗുണമേറിയ സൽഗുണന്മാർ
 ശൈലത്തെവെന്നൊരു മതംഗജപുംഗവന്മാർ
 ചേർച്ചൊത്തു ചേർന്നുവശാൽ മലതന്നിൽവേഗ-
 ത്താലത്രയും തടി ചുരുങ്ങി വരുന്നു നിത്യം. 15

കാട്ടിൽ കടന്നു കളിയാടി നടപ്പതിന്നു
 നാട്ടാനകൾക്കുചിഹ്ന സംഗതി വന്നിടുന്നു
 കെട്ടുന്നു വാച്ച മദമോടിഹനിൻ നടപ്പു
 കട്ടുള്ളവൻകരികളെഗ്ഗജപാലകന്മാർ. 16

സ്ഥൂലസ്തനപ്രിയഗിരിപ്രവരേ ഗിരീശ-
 മൗലിപ്രകാശിമൃഗഭൃന്നിടിലേ മൃഗാക്ഷി!
 ചേർച്ചൊത്തിടം ഗിരികൾ ശസ്ത്രമയങ്ങളായി-
 ച്ചാലേ സുഖം മൃഗഗണത്തിന്നു നൽകിടുന്നു. 17

ചൊല്ലാൻമുഴം രസികലോകരസം വളർത്താൻ
 കല്യാണഹാരമണിയുംകളർകൊങ്കയാളേ!
 കല്ല്യാണി! കാൺക മൃഗയുമസുഖം കൊടുപ്പാൻ
 പ്പല്ലായിടുന്നു മലയൊക്കെയുമിപ്പൊളേറ്റം. 18

പാടേ ജനങ്ങളകലുന്നവിധത്തിൽ മാന-
 ത്തോടൊത്ത ഭൂമിധരസന്നിധിയും സമസ്തം
 കാടായിടുന്നു മതിശൂന്യമൃഗങ്ങളൊത്തു
 കാടക്കു ചേർന്നിടമിരിപ്പിടമായിടുന്നു. 19

നാനാവിയൗഷധികൾ വേണ്ടൊരു മട്ടു ചേർന്നു
 ദീനം വെടിഞ്ഞു വിപിനങ്ങൾ വിളങ്ങിടുന്നു
 ഇതാനും ചികിത്സകളിലുള്ളവരിങ്ങൊരാണ്ടു-
 യ്ക്കുനംവിനാ പല മരണകൾ തീർത്തിടുന്നു. 20

ബിംബത്തിലേററവുമരപ്പു ജനത്തിനേകും
 രമ്യായരോഷി! വമനത്തിനു വൈദ്യവൃന്ദം
 ബിംബത്തൊടൊത്ത മദനാദിഗണത്തിനാലെ
 നിർമ്മിച്ചിടുന്നു പല ലേഹ്യപുല്ലതാദിയോഗം. 21

പ്രാണാദിവാതശമനത്തിനു തീർത്തിടുന്നു
 ചേണാൻ വൈദ്യർ ദശമുഖപുല്ലതാസവാദി
 പ്രാണേശപാദി! സൂരദശാദശകാദിമുഖ-
 മാണെന്നു മൂന്നുലകിലുംപുകഴുന്നകാന്തേ! 22

ഇത്തവ്വിൽ വയസ്സുടയ വൈദ്യരഭീതകൊണ്ടു
 പിത്തപ്രശാന്തികരണത്തിനനേകയോഗം
 ചിത്തോത്സവാദിധകലർന്നതിതീക്ഷ്ണമായ
 പിത്തംവളർമ്മയി ദീത! ചമച്ചിടുന്നു. 23

കണ്ടാലുമിന്ദുമയമായ കഫംകെടാനാ-
 ഞ്ഞാണ്ടിന്നു വൈദ്യസുരസാബ്ദമധുപ്രയോഗം
 ചുണ്ടിന്റെ നത്സുരസമാം മധു ചേർന്നു വക്ത്രം
 കൊണ്ടിന്ദുവിന്നു ശമമേകിയ മേഘവേണി! 24

ദീനത്തെയാക്കുമമത്തുവതിന്നു കല്പ-
 സ്ഥാനോക്തരീതിയിലനേകമഹേഷധത്തെ
 ഉഴനതപമെന്നിയെ ദിഷക്കുകൾ തീർത്തിടുന്നു
 മാനത്തേഴും ശതദിഷകുപരിരമ്യവക്ത്ര! 25

മുട്ടാതെ നല്ല വെയിലുണ്ടു, മരണിലൊന്നും
 കിട്ടാതെയില്ലവനിയിൽ, സുലഭം സമസ്തം
 ചട്ടററിടുന്ന സകലേഷധഭാവനസ്തി-
 തൊട്ടേറെ നന്നു മദനേഷധവല്ലി! മാസം. 26

ഈമണിലിളപ്പാഴ്ചയിലത്തെലശേഷവും വി-
 ട്വമോദസാരമയമാസ്തിലസന്ന സർവ്വം
 കാമാനുകൂലമഖിലം വിളവാൻ കന്നി-
 ഭൂപ്രമോഹനം പുതിയപുതുലാംഗിയാളേ! 27

വിശപത്തിലിങ്ങധികകണ്ടാഴികെസ്സമസ്സം
 വിശേഷാതമേ! കൃഷികൾകൊണ്ടു വിളഞ്ഞ മുലം
 ശ്രമേപതരതപമിടഭുചന്നൊരു ധന്യശേഹം
 നിദൃശ്ശൃഷ്ഠിപ്പൊഴു യാനുയയാ നിനച്ചാൽ, 28

മോടപ്രധാനബഹുധാന്യ ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു
 പാടേണ്ടളെണ്മുദ്രവി പറമ്പുകൾ താഴ്ന്നിടുന്ന
 മോടിപ്രധാനബഹുധാന്യഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു
 പാടേ സുരാംഗനകൾ താനു തൊഴുന്നു തനപി, 29

എല്ലാടവും വിലയൊടൊത്തു വിളഞ്ഞു പഞ്ഞ-
 പ്പല്ലാശു തീൻ ഭൂവി നെല്ലിനു പഞ്ഞമെങ്ങും
 വല്ലാത്ത നാട്ടുതരണീഗുണലേശശൂന്യേ!
 നല്ലോരു നാഗരികസൽഗുണബീജഭൂതേ! 30

അത്യന്തമാകിയ ഗുണത്തിനു ദേശകാല-
 തതപജ്ഞായവരളെപ്പമൊടേറെ വാങ്ങി
 സത്തായ നെല്ലറയിലിട്ടിഹ കാത്തിടുന്നി-
 തിത്തവു, ശൈശവസമാജ്ജിതസാരവിദ്യേ! 31

മനോർഷ തുല്യമഖിലത്തിനു പുഷ്പിനൽക-
 മനം ചമയ്ക്കുമൊരു നെൽ വിളവോടു കൂടി
 സൈന്യങ്ങളൊത്ത കറികൾക്കിഹ വേണ്ട ശിംബി-
 ധ്യാനങ്ങൾ കാമരചിദാത്രി! വിളഞ്ഞിടുന്നു, 32

പത്മപ്രിയൻ മിഹരനാറിൽ വിളങ്ങിടുന്നു
 പത്മത്തിനൊക്കെയെഴുകേറമണഞ്ഞിടുന്നു
 ഛത്തം വെടിഞ്ഞു ഭൂവനേ വിളയാടിടുന്നു
 പത്മാക്ഷരേഹശരബന്ധുതപുണ്ട പത്മം, 33

കണ്ടാലുമേററമഴകോടിഹ മങ്കതന്നി-
 ലുണ്ടാം മകത്തിനുമെഴുന്ന മഹാവിശേഷം
 തണ്ടാർശരൻ ബലമണച്ചൊത സൽഗുണമഘം
 കൊണ്ടാശു കാമനു ബലത്തെ വളർത്തുമായ്കേ! 34

ചിങ്ങത്തിലുള്ള വലുതാകിയ ഘോഷമുച്ചാ-
 മിങ്ങേററനിലുലത പുണ്ടോരു കുന്നിതന്നിൽ
 മങ്ങാതെ കാൺക പതിവാണ, യിദപ്പണശ്രീ
 മങ്ങുംകപോലതലട്ടുസുകണ്ണഭൃഷേ! 35

കേടററ കയ്യുടെ നല്ല കരങ്ങൾ തന്റെ
 ചുടിൻപ്രയോഗമഖിലാക്ഷി! വിടുത്തിടുന്നു
 പാദേ പരം ഭൂവി സഹസ്രകരൻ കരത്തിൻ
 ചുടേററിടുന്നു ജലജം വിടരംപ്രകാരം. 36

വല്ലാതെയുള്ളൊരു വലിപ്പവുമങ്ങമിങ്ങും
 തുല്യതപവും തടവിടുന്നൊരു മല്ലയ്യം
 ഉല്ലാസമാക്കുളുവായ്ക്കുമാറനേകം
 സല്ലീലയാടി മരുവുന്നിതു മല്ലനേത്രേ! 37

പെട്ടെന്നു കാണികളുശേഷവുമേറെ വാക്യം-
 മട്ടുള്ള നല്ലടികൾകൊണ്ടു ജയിപ്പവർഷം
 കിട്ടുന്നു മാനുതവർഷസി പട്ടനേകം
 പട്ടൊക്കയും പടയിൽവെന്നടിയുള്ളകാന്തേ! 38

വെക്കം വടക്കരുടെ നൽക്കരശക്തി കണ്ടാ-
 ലുൾക്കാമ്പിലാക്കി രസമിങ്ങുളുവാകയില്ല?
 ഇക്കാലമക്കനതിയാസ്തിലസുന്നു തെക്കൻ-
 ദിക്കാശ്രയിച്ചമിഹ നൽക്കരശക്തിയോടെ. 39

ചിങ്ങത്തിലോണമരശാൻമതം ലഭിച്ചാ-
 ണിങ്ങാചരിജ്ജ പതിവങ്ങിനെയല്ലിതോണം
 ശ്രംഗാരസാരമൊഴുകുന്ന നിജാംഗചേഷ്ടാ
 ഭംഗ്യാ സമസ്തവുമിളക്കിയെക്കമുഴയ്കേ! 40

ഇ'ഗ്രാമപുപ്പുഹരിപദം'കൃതികൾ'മങ്കതന്നോ-
 ടഗ്രുതപമാൻ ഗുണവാൻ ഹരി ചേതമിപ്പോൾ
 വ്യഗ്രതപമെന്നിയെ കൊടിച്ചിയൊടാത്തിടുന്നു-
 ണഗ്രയാമ്യസുഭൃജനശീലിതശീലവഷ്ടി! 41

ഭംഗം വരാതെ പരമുക്കുകലൻ നാക്കൂൾ
 ഭംഗ്യാ കൊടിച്ചികളൊടൊത്തു നടന്നിടുന്നു
 ശൃംഗാരമാം രസമതിന്നനുകൂലമായി-
 സ്സംഗീതമങ്ങു ചില നാക്കൂൾ തുടങ്ങിടുന്നു. 42

മാരാത്തിയാൽ മതിമരന്നശനാദിയെല്ലാം
 തീരെ തൃജിച്ചിഹ കൊടിച്ചികളോടുകൂടി
 സൈപരം രമിയ്ക്കുമൊഴ നാക്കൂളിതാ സദാപി
 പാരം ചടച്ച തനുവൊത്തു കരച്ചിടുന്നു. 43

പുല്ലങ്ങുതിന്നമലമായ ജലം കടിച്ചു
 മെല്ലെത്തടിച്ച പശുസഞ്ചയപ്പുഷ്പഭാഗേ
 കല്യാണമായുലകുകാപ്പവനിഷ്ഠയാ
 ചൊല്ലാൻ ലക്ഷ്മി ചൊടിയോടു വിളങ്ങിടുന്നു. 44

ഏറെത്തടിച്ചുകിനോടു തുളുമ്പിടും പിൻ-
 കൂറൊത്ത പങ്കുളുടെ സുന്ദരമന്ദയാനം
 മാറത്തു ധിങ്ങി വളരുന്ന കചം തുളുമ്പും-
 മാറുള്ള മന്ദഗതിശാലിനി! കണ്ടുകൊൾകു 45

ആകെ ദ്വീജാദി സകലമ്ബമശേഷധാന്യ-
 ശാകാദികൾക്കുമതിനന്മകൾതൻഗുണത്താൽ
 ഏകുന്ന പങ്കുളുടെ നല്ലൊരു പുഷ്പഭാഗം
 ലോകത്തിനമ്മ രമയെങ്ങിനെ കൈവിടുന്നു? 46

അത്ര ദ്വീജേശകരകാമിസുമന്ദഹാസ-
 മിത്രതപമൊക്കുമൊരു പാൽപ്രഥമൻ പ്രഭാതേ
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ദ്വീജർ നടത്തിടുമോത്തുകൊടു
 സത്രങ്ങളിൽസ്സുകലവും ബത തീന്നിടുന്നു. 47

ചൈത്രത്തിൽ നൽക്കയിലിറുത്തു ഗുണങ്ങൾ കാണാം
 കൂത്തമ്പലത്തിൽ നടനായകനന്മ കാണാം
 ഓതുട്ടി, ലിന്ദ്രിയമഹോത്സവമേ യജുസ്സു-
 മോത്തിൽ പട്ടുതപമുടയോരുടെവസുകാണാം. 48

താളസപരാദിഗുണമൊത്തിട്ടമോത്തുകൊട്ടിൽ
 മേളത്തിനായ് ചിലരു ഗങ്കിടി ചൊല്ലിടുന്നു
 ലാളിത്യമേറിയ ദൃഢംഗമൊടൊത്തു ഗീത-
 കേളിക്രിയാചതുരസുസപരകണ്ഠിയാദേ! 49

വിസ്താരവും ഭസ്മയതപവുമൊത്തിട്ടന്നോ-
 രോതുട്ടുസ ത്രമിയ പങ്കുജഗാന്നിമൂലം
 അത്യന്തഭംഗിയൊടു കേളിഹ ചഞ്ചലാക്ഷി!
 ശ്രുത്യന്തദേശമൊടു ചേന്നു വിളങ്ങിടുന്നു. 50

നക്ഷത്രപാദകളെയുംമുഖി! മന്ത്യജാതി
 ലക്ഷ്മീകരോത്തമഗുണേ! പിതൃയജ്ഞമൂലം
 അക്ഷയ്യമോദമിഹ മാളയമായ കൃഷ്ണ-
 പക്ഷേ സമസ്തനരവംശ്യരണഞ്ഞിടുന്നു. 51

'ഇല്ലംഗുണത്തിനയി! നിൻതനു; നിൻറ വാക്യം
 'വെല്ലം' നീളാവു ഹസിതം; ചൊടിചീനനെല്ലി'
 ചൊല്ലാൻ കേരളവിലാസിനി! കേരളീയ-
 ക്ഷീല്ലാ നിനക്കിലിഹ മാളയപക്ഷകർമ്മം. 52

സാരസപതായുപദേശജനത്തിനെല്ലാം
 ചാതതപമേർമണയും നവരാത്രിവൻ
 ഔരോ വിനോദകലകൊണ്ടിഹ കാലമൊക്കെ
 നേരോടു കാന്തരമാക്കുമാരശീലേ! 53

ഹിന്തുക്കളിൽ ചിലരഹോ! ചിലതാചരീയ്ക്കും
 ചിന്തിക്കിലിങ്ങു ശിവരാത്രിമുഖപ്രകാശങ്ങൾ
 ചന്തകലൻ നവരാത്രി വെടിഞ്ഞിടുന്ന
 ഹിന്തുക്കളില്ലയി സമസ്തമനോഹരാംഗി! 54

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബുക്കുകൾ വിപബി തുടങ്ങിയുള്ള-
 യന്ത്രങ്ങളായുധഗണങ്ങളിതൊക്കെയിപ്പോൾ
 ചന്തത്തിൽ വെച്ചു സകലേശപരിതൻപദാബ്ജം
 ചിന്തിച്ച ലോകരിഹ പുജകഴിച്ചിടുന്നു. 55

ഭ്രാജസം.വേഷസുഭഗേ! ബഹു പുസ്തകങ്ങൾ
 പുജയ്ക്കുവെല്ലു മൊതസുന്ദരമന്ദിരത്തിൽ
 രാജാഹ്മായ വിവിധോത്തമവസ്തുക്കൊണ്ടു
 രാജിയ്ക്കുമാറധികമോടി വരുത്തിടുന്നു. 56

മോഹം മുടിയ്ക്കുമതിമോഹനമായ വാണീ-
 ദേഹം സുവണ്ണമയമെന്നു നിനച്ച ലോകം
 മാഹതേയ്യമുള്ള കമലാസനപതി വാഴം
 ഗേഹം സുവണ്ണമയമാക്കിയണിഞ്ഞിടുന്നു. 57

ചൊല്ലാൻ യോഗിവരർതൻ സുമനോഹൃഹത്തി-
 ലല്ലാതെ പത്മജകുടുംബിനി പാക്കയില്ല
 മെല്ലെന്നിതോത്തു കവിമാതരുണ ഗേഹ-
 മെല്ലാം ജനങ്ങൾ സുമനോമയമാക്കിടുന്നു. 58

ഉൾക്കൊണ്ടിടുക്കളയും കമലാസനൻറെ
 ചൊല്ലൊണ്ടിടും രമണിയാകിയ ദേവി വാണി
 പാക്കിന്നി ദിക്കു ബഹു ദീപമണിസ്വരൂപ-
 മിടക്കുന്നു ഭക്തികലരുന്ന ജനങ്ങളിപ്പോൾ. 59

സുരദോയത്തിൻ തികച്ചൊരുയാമമുള്ള
 നേരം കളിച്ചു ചതുരാനനമങ്കയാളെ
 സാരസപതാദിമഹിതശ്രുതിമന്ത്രജാലം
 സാരജ്ഞരായവർ ജപിച്ചു നമിച്ചിടുന്നു. 60

കാലേ മഹാഫലദയാകിയ വാണിതന്നെ-
 ചാലേ സുരദുലർയെന്നു നിനച്ചിദാനീം
 മുലത്തിലായ്തുണമിങ്ങു വരുത്തിടുന്നു
 ചേലൊത്ത ശാസ്തുമറിയുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം. 61

തെരഞ്ഞെടുത്തു യാത്രയായിതാപദപുജ വിട്ടു
 മരമുള്ളതൊക്കെയൊന്നപോലെയാഴിച്ചിടാനീം
 മുറ്റം ജനം മരുവുകെന്ന മഹാവിശേഷം
 പറയും മഹാനവമിയാം തിമിരികത വന്നു. 62

ബ്രഹ്മപ്രിയതപമണയുന്നൊരു ദേവിയാക-
 മമ്മസ്തു മുത്തു പരമുൾത്തളിരിൽ ഭവിപ്പാൻ
 ബ്രഹ്മത്തെ നല്ല വഴിയിൽ തെളിവാടു കാട്ടാ-
 സമ്മാനസാസ്തമരചെയ്തു ഭജിച്ചിടുന്നു. 63

ശ്രുത്യാദിനിഷു വിധിസൽപ്രണയം പെടുന്ന
 സന്തായ ദേവിയുടെ ചേതസി മോദമേറൊൻ
 ശ്രുത്യാദിനിഷുവിധിതപമെഴുന്ന ശാസ്ത്ര-
 മത്യാദരത്തൊടു പറഞ്ഞു ഭജിച്ചിടുന്നു. 64

ധാതുസപരൂപമനിശംപെടുമുള്ളമുള്ള
 മാതംഗിയാം ഭഗവതിക്കുകതാർ കളപ്പാൻ
 ധാതുസപരൂപജനീതോത്തമശബ്ദശാസ്ത്ര-
 മോതന്നു വാണിയുടെ മുഖിലിതന്നു ലോകർ. 65

എല്ലാപ്പദാർത്ഥവുമിതിവടിയത്ര തീർത്തു
 ചൊല്ലാൻ ദേവനുടെ വല്ലഭയെജ്ജനങ്ങൾ
 എല്ലാപ്പദാർത്ഥമെടുത്തു തെളിച്ചുകാട്ടി-
 ചൊല്ലുന്ന ശാസ്തമരചെയ്തു ഭജിച്ചിടുന്നു. 66

ഭക്തർക്കു വൃദ്ധിഗുണമാദിയിലേ കൊടുക്കും
 വ്യക്താനുകമ്പിനി സരസ്വതിയെജ്ജനങ്ങൾ
 ഇത്തവു, വൃദ്ധി, ഗുണമാദിയിലൊത്ത ശാസ്ത്രം
 സത്തായുരച്ചു സതതം പ്രണമിച്ചിടുന്നു. 67

ചേതസ്സിലുള്ളൊരവിവേകതമസ്സുറക്കും
 ജ്യോതിസപരൂപിണി സരസ്വതിയെജ്ജനങ്ങൾ
 ജ്യോതിസപരൂപവരശാസ്തമരച്ചു സേവി-
 ച്ചാതമുരമറ്റു മരുവുന്നു വളർന്നു ഭക്ത്യാ. 68

സാഹിത്യഗീതമയമാം ക്ഷയശൃംഖലമോത്തു
 മാഹാത്മ്യമോടു വിലസും വിധിപതിതന്നെ
 സാഹിത്യഗീതമഴകിൽ പ്രകടിച്ച ഭക്തി-
 ബാഹുല്യമോടിഹ ജനങ്ങൾ ഭജിച്ചിടുന്നു. 69

മുട്ടാതെ ദേവി ദയ ചെയ്യുകിലിങ്ങു ചെണ്ട-
 കൊട്ടാതെതന്നെയിനിയങ്ങു കഴിച്ചുകൂട്ടാം
 പെട്ടെന്നിപ്പണമകരാരിൽ നിറച്ചു ചെണ്ട
 കൊട്ടുന്നു വാണിയുടെ സന്നിധിയിൽ ജനങ്ങൾ 70

ഏദ്യദഖിലോത്തമഗുണങ്ങൾ പെടുന്ന സർപ്പ-
 വിദ്യാകലാവിമലത്രപിണിവാണിതന്നെ
 വിദ്യോതമാനശൂദമുള്ള ജനങ്ങൾ സർപ്പ-
 വിദ്യാകലാവലികൾകൊണ്ടു ഭജിച്ചിടുന്നു. 71

മോഹാസകാരമഖിലം കളയുന്ന ദേവി-
 മാഹാത്മ്യമോത്തു മഹിതസ്തുവജാലമോതി
 ദേഹാദിശുദ്ധിയൊടു ഭക്തജനങ്ങളോരോ-
 ന്നീഹാനുരൂപമുടനന്തന ചെയ്തിടുന്നു. 72

പണ്ടത്രയും ജവമൊടാത്മവധത്തിനായി-
 കൊണ്ടെത്തിടുന്ന മധുകൈടഭദ്രൈത്യശൃംഗം
 കണ്ടത്തൽപുണ്ടു വിധി വാക്ക്കിയ വിഗപനാഥേ!
 കണ്ണതപമറു കടികൊൾകടിയൻറെ ചിത്തേ. 73

സ്വായംഭവസ്തുതികൾകൊണ്ടാഹികം പ്രസന്ന-
 യായിസ്തുരോജനയനന്നഥ ബോധമേകി
 ന്യായാൽ വിരിഞ്ചനുടെ മുമ്പിൽ വിളങ്ങിയോത
 മായേ! മഹേശി! മതവിടുക മന്ദനസ്സിൻ. 74

ചട്ടററു കണ്ണുമലജാസുരരോടു യുദ്ധം-
 വെട്ടി ശ്രമേണ കമലാപതി വാഴുമപ്പോൾ
 പെട്ടെന്നു ദുഷ്ടതയെഴും മധുകൈടഭന്മാ-
 ളൊട്ടേറെ മോഹഭരമേകിയ ദേവി! പാഹി. 75

ലോകേശനാശ്രൂ മധുകൈടഭദാനവേസ്രാ-
 ലോകത്തിനാൽ മനസി വാച്ച മഹാ ഭയത്തെ
 അകെക്കളഞ്ഞതിസുഖം സദയം വളർത്ത
 രാകേന്ദ്രബിംബമുഖി ദേവി! ദ്രവം പ്രസിദ,
 76

ശ്യാച്യതദ്രഹിണവാസവമാരുതാദി
 സുന്യാമരോതഭവമഹസ്സുകൾകൊണ്ടു മൂന്നും
 അദ്വയാജശോഭമുളവാം തിരുമൈ കലന്ദ
 ദിദ്യുപ്രഭാവവതി ദേവി! നമോ നമസ്തേ!
 77

മെച്ചപ്പെടുന്ന വിദ്യാദികൾ കാഴ്ചയായി
 വെച്ചിടമായുധവിഭ്രഷണജാലമെല്ലാം
 ഉൾച്ചേതമന്വിനൊടു വാങ്ങി വിളങ്ങിയോരു
 സച്ചിത്പരപിണി മഹേശ്വരി ദേവി! പാഹി,
 78

സാക്ഷാത്സരോതഹദവാസ്യമുടൻ നടുങ്ങും
 ത്രക്ഷാട്ടഹാസജനിതോഗ്രവങ്ങളാലെ
 അക്ഷേപഹിണീഗണമെഴും മഹിഷന്നു ചിത്ത-
 വിക്ഷോഭമേകിയ മഹേശ്വരി! കാത്തുകൊൾക,
 79

മാന്യുതപമുള്ള മഹിഷാസാനായകൻറെ
 സൈന്യത്തെയാസകലവും കളിയാലെതന്നെ
 ധന്യുതപമൊത്ത ഗണസിംഹസമേതയായി-
 ജ്ജന്യത്തിലമ്പിനൊടു കൊന്ന മഹേശി! പാഹി,
 80

പാരാടിടുമ്പടി പടുതപമോടോടിയെത്തി-
 പ്പോരാടിടുന്ന മഹിഷൻറെ മഹാബലത്തെ
 നേരായ്ത്തടുത്തധികനിഷ്ഠലമാക്കിയോരു
 ഘോരാതിവീർണ്ണഗുണശാലിനി! ദേവി! പാഹി,
 81

കൃതേന്താരു ശുലശിവകൊണ്ടു ഗളം തുളച്ചു
 ധൃതേന്റിടുന്ന മഹിഷൻറെ നിണത്തിനാഥേ
 പാർത്തു മൂന്നമഴകോടതിരമതമാക്കി-
 ത്തിന്തോരു ദേവി! ദയ ചെയ്യു വണങ്ങുമെന്നിൽ,
 82

മാടൊത്തിടന്ന മഹിഷാസുരസ്തംഭത്തിൽ
 ചാടിക്കരേറിയതുടൻ പൊടിയും പ്രകാരം
 കേടറ കേളിയൊടു ഭക്തിയിലങ്ങു നൃത്തം
 മാടിക്കളിച്ച സകലേഗപരി ദേവി! പാഹി, 83

തണ്ടൾക്ക ഭംഗമുളവാക്കിയ ഭൂരിവീഴും
 തിങ്ങുന്ന ദൈത്യപതിയെക്കല ചെമ്പുമുല
 മങ്ങാത മാനിയൊടു നിർമ്മാതാപുണ്യാർ
 ഭാഗ്യ! സ്തുതിച്ചു കഴൽ കൃഷ്ണിയ ദേവി! പാഹി, 84

നേരയ ഭക്തി ഭലമുണ്ട സുവാദി തൻറെ
 ഭൂരിസ്തുവാച്ചനകൾകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു പാദാ
 പാദാതവർച്ചിലകാമവുമേകിയോത
 കാതസ്തുശാലിനി ജഗജ്ജനനി! പ്രസീദ, 85

സംഭാദ്യപദ്രവനിവൃത്തി വരുത്തുവാനായ്
 ജംഭാന്തകാദികളതിസ്തുതി ചെയ്തിടുമ്പോൾ
 ശംഭുതമപ്രണയിനീതനുവികൽനിന്നു
 സന്ദ്രതയായ ഭൂവനേഗപരി! കാക്കകന്നെ, 86

ആടൽപ്പെട്ടും വിബുധരേക്കനിവിൽ കടാക്ഷി-
 ച്ചീടൊത്ത മോദദായേകിയയച്ച ശേഷം
 പാടിക്കലാചലവരോപാരി പൊന്നുഴിഞ്ഞാ-
 ലാടിത്തെളിഞ്ഞു വിളയാടിയ ദേവി! പാഹി, 87

ഗങ്കാവിഹീനമഥ തൽഗൃഹണത്തിനുഗ്രാ-
 ഹങ്കാരി ധൃതനയനൻ ഭൂതമെത്തുമപ്പോൾ
 ഹങ്കാരവഹിയിലവൻതൻ ചുട്ടെരിച്ച
 പങ്കാപഹാരിണിഗിവേ! കളകെൻറെ പാപം, 88

ചണ്ഡനചമുളള പടയൊത്തു വളഞ്ഞ ചണ്ഡ-
 മുണ്ഡാസുരേന്ദ്രന്മാടെ കണ്ണമകണ്ണരോഷം
 ഖണ്ഡിച്ചൊരാബ്ഭഗവതിനെ തെളിഞ്ഞുടൻ ചാ-
 മുണ്ഡാഖ്യനാൻകിയ മഹേഗപരി! ഞാൻ തൊഴുന്നേൻ.

മാതൃക്കൾതൊട്ട പരിവാരമൊടൊത്തുചേർന്നു
 ദൈതേയരാജചതുരംഗമഹാബലതൈ
 ചാതുർയ്യമോടു സമരത്തിൽ വധിച്ച നാഥേ!
 ചേതസ്സിൽ മേ ചിരതരം വിളയാടുകമ്മേ! 90

കന്നിച്ച വീയ്യമോടു നേഞ്ഞാരു രക്തബീജ-
 നെന്നുള്ള ദൈത്യവരനെജ്ജവമോടുപായാൽ
 കൊന്നിട്ടു സുഭനേഴച്ചും ത്രിദശകുന്ദുതും
 നന്നാജ്ഞാടുത്ത ജഗദീശപരി! നോക്കുകകണ്ണ. 91

തൻ ഭാഗീനേയവധമോത്തു ചൊടിച്ച് പിന്നെ
 സ്സംഭൻനിസുഭനിവർ പോരിനണഞ്ഞ നേരം
 സംഭ്രാന്തി വിട്ടവരെ മൃത്യുവിനാജ്ഞാടുത്ത
 ജംഭാരിവന്ദ്യചരണേ! ശരണം ശിവേ! നീ, 92

പോരിൽ സുരാരിഖലമാസകലം വധിച്ച
 നേരം സുഭദ്രഹേനാദികളാദരണ
 പാരം സ്തുതിച്ച പരമേശ്വരി വിഗ്രഹനാഥേ!
 ചാരുപ്രസന്നമുഖി! ദേഹി ഹൃദയാസുഖം മേ. 93

ഇല്ലാസമോടു നിജ ഭക്തിയിൽ മുങ്ങിനില്ക്കും
 ചൊല്ലാൻ ദേവമുനികൾക്കു മനോരമത്തെ
 ഹൃദ്യാം കൊടുത്തഥ തെളിഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയ്
 കല്യാണി! ഞാനഴകിൽ കിൻകഴൽ കൈകൊഴുത്തേൻ,

ഇത്യദിയാസ്തുലതരം സ്തുവജാലമോതി-
 യത്യദർശതൊടിഹ ഭക്തജനങ്ങൾമുള്ളല്ലാം
 സുന്തായ ദേവിയുടെ ചാരു പദാബ്ജയുക്ത-
 മുൾത്താരിലോത്തു സുഖമോടു ഭജിച്ചിടുന്നു, 95

സസ്മണ്ണമായ് ക്രമമൊടിവീധമൊമ്പതിപ്പോൾ
 വമ്പേറിടും ദശമിയെന്നതു വന്നുചേർന്നു
 രംഭോരു! കാഞ്ച പലമാതിരി ഹൃദ്യവിദ്യാ-
 റംഭങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം, 96

രാജാവാമിന്ദുവിനും സകലഭൂവനസൽ-
 ബന്ധുവാം ഭാനുവിനും
 ഭ്രാജിച്ചീടും കരത്തിൻ ഗുണമഖിലമിണ-
 ഞ്ഞു ഭംഗ്യാ ജഗത്തിൽ
 രാജീവക്കണ്ണി! പൊങ്ങും തിമിരഹിമരജഃ-
 പങ്കമില്ലൊട്ടുമെങ്ങും
 രാജസമ്പത്തൊടേവം കരുതുക കരളിൽ
 “കന്നിമാസസപഭാവം”,

97

[കന്നിമാസം കഴിഞ്ഞു]

തുലാമാസം

- സേവിച്ചിട്ടനു രവി കാലകരൻ തുലാത്തെ
രാവിങ്ങഹസ്സോടധികം ശരിയായിട്ടനു
രാവിന്റെനാമനുടെ നല്ലൊരു ബന്ധുവായി
മേവുന്ന വക്ത്രതചിശാലിനി! കണ്ടുകൊൾക. 1
- ചേണാൻ കന്യയൊടു ചേൻ ചിരം തെളിഞ്ഞു
വാനോരുവാസരപതിജ്ജിഹ നീചഭാവം
കാണുന്നു വാസരമഹോ നിശയിങ്കൽനിന്നു
താണീട്ടുമാറിത കുറഞ്ഞുവരുന്നു കാൺക. 2
- കന്നുയാദിഷംഗമൊടു വാണ സരോജബന്ധു
പിന്നെത്തുലാധിഗതനാവുകമുലമിപ്പോൾ
നന്നായ് വെലക്കുറവു പുണ്ടതിനീചനായീട
ട്ടനുണ്ടു കാൺകയിസരോജവിരോധിനേത്രേ! 3
- തേജസ്സുകൊണ്ടുലനെന്നു ജഗൽപ്രസിദ്ധൻ
രാജിച്ച കന്യയൊടു ചേൻ തെളിഞ്ഞു ദേവൻ
തേജസ്സു പാരമതുനാൾ ചിലവായൊരക്കൻ
വ്യാജം വെടിഞ്ഞു തുലയൊത്തു ചമഞ്ഞിട്ടനു. 4
- നീചതിലായ് നില തമോരിപുവാം രവിയ്ക്കു
മോശത്തിലായി ബലമത്ര ഗണിച്ചിട്ടുന്വേൾ
കൂശാതെ കൂരിരുളിനോടതിവണ്ണസാമ്യം
മേത്രം ഘനവ്രജമുയർലറുന്നു പാരം. 5

- വാരാശിതന്നിലിഹ പങ്കജബന്ധുഭാവം
 നേരാജ്ഞലനൊരു സഹസ്രകരൻ ദിനേശൻ
 പാരാതെ മുങ്ങിയൊരുഗോഷമുയാനാവന്നു
 ചേരന്നു ചേരുകൾ കറുത്ത ഘനച്ഛലത്താൽ. 6
- ദേവൻ തമോരിപു ദിവാകരനസ്തമിപ്പാൻ
 ഭാവിച്ചിട്ടുമൊളയുന്ന തിമിരവ്രജങ്ങൾ
 ആവോളമുൽകടരവങ്ങൾ മുഴക്കി വേഗാ-
 ലാവിർഭവിച്ചു വിലസുന്നു ഘനങ്ങളായി. 7
- ദേവരിലോകഗുരുതൻ ഭവനേ കടന്നു
 ദേവോത്തമൻ തരണി ദുർബ്ബലനീചനായി
 രാവിങ്ങടുത്തു സുരവൈരികളാതു ഘോരാ-
 രാവങ്ങൾ ചെയ്തിത വരന്നു ഘനച്ഛലത്താൽ. 8
- ചൊല്ലാണ്ട കന്യയൊടു ചേർന്നതെളിഞ്ഞു, വാണൊ-
 രുക്കൻറെ സർവ്വഗുണവും മറയുംപ്രകാരം
 ദുഷ്ടീർത്തിസഞ്ചയമിതാ ഘനമായുയന്നു
 ദിക്കൊക്കയങ്ങിനെ മുഴക്കി വളർന്നിടുന്നു, 9
- ലോകങ്ങൾ കന്നിവരവേററിഹ ചുട്ടുചുട്ടു
 പാകമുഴുത്തു ബഹു ദുർബ്ബലമായുഭവിക്കും
 ശോകത്തെടിങ്ങിനെ ജഗത്രയന്നാഥനായ
 പാകാരി പാത്തു ജലദൈവമയച്ചിടുന്നു. 10
- ഇങ്ങേപ്പുറത്തു മുഴവൻ പകൽ വേനലേറ-
 മ്ങേപ്പുറത്തു മുഴവൻ വലുതായ് വഞ്ചം
 മങ്ങാതെ ചേർന്നി വ ഗുണം കലരന്നു പരരം
 ഭംഗം കരിങ്കുഴലണിപ്പതുമുല്ലമാലേ! 11
- പാർം ബലം ദിവസനാഥനു നഷ്ടമായ
 നേരത്തു ഹന്ത! പതിവായുദിവസാർദ്ധഭാഗം
 കാരെന്നു പേരെഴുമിട്ടുകളാക്രമിച്ചു
 കേറിബ്ബലത്തൊടു പിടിച്ചുപറിച്ചിടുന്നു. 12

വേഴ്ഷക്കഹപ്പതി സരിൽപ്പതിയോടുകൂടി-
 ഷൊഴ്ഷക്കചെല്ലമളവിരൂധനുഗ്ഘരലത്താൽ
 കാഴ്ഷ്ശ തോരണമണിത്തഥ ഘോഷമാക്കാൻ
 തീർപ്പ്ശ നല്ലൊരിടിയം വെടിവെച്ചിടുന്നു. **13**

അത്യഗ്രവീര്യകരനാം ഹരി പൂർവ്വശൈല-
 മോതംബരസ്ഥലവനംവഴിയായ് ജവത്തിൽ
 അസ്തുത്തിലെത്തുമളവിങ്ങിതളന്നു ചൊല്ലും
 മത്തരപിപങ്ങുളിത വന്നാനിരഞ്ഞിടുന്നു. **14**

ക്ഷീണിച്ച ഭാസ്സരനെയങ്ങു പിടിച്ച കൊണ്ടു-
 ലാണെന്നു ചൊല്ലുമിതൾ കട്ടു മരീചിയെല്ലാം
 ചേണാണൊരാ മുതൽ തെളിഞ്ഞിത മിന്നലായി-
 ക്കാണുന്നു തെല്ലിട ചിലപ്പൊളിതിൽ ജനങ്ങൾ. **15**

പാരാതഹോ പകലുതന്നെ ഘനാസകാരം
 പാരാകവേ നിരകകൊണ്ടു ജനത്തിനെല്ലാം
 നേരായ്ദിനാധിപതിഭാസ്സരനസ്തമിഷ്ട-
 നേരം ഗ്രഹിപ്പതിനു ദുഃഖമായിടുന്നു. **16**

ഘോരപ്രതാപനിധിയായ ദിനേശനേയും
 പാരം പിടിച്ചടന്നൊതുക്കിയ മേഘവൃന്ദം
 ചേരുന്നനേരമസിതാംബുദവേണി! ചന്ദ്ര-
 താരങ്ങൾതൻ കഥ കഥിപ്പതിനെന്തിരിപ്പി? **17**

കൊള്ളാം പയോധരസൂര്യധിയിതംബരത്തെ-
 ക്കുള്ളും വെടിഞ്ഞഖിലമേറമൊതുക്കിടുന്നു
 ഉള്ളിൽ ചിരിപ്പമളവംബാമോടുമാറു
 തുള്ളുംപയോധരവരീകൃതവിശ്വപലോകേ. **18**

മിന്നുന്നു തീപ്പൊരികൾ നല്ലിടിമിന്നലായി-
 ച്ചിന്നുന്നു കൊണ്ടുൻനിരയാം പുകയിങ്ങുമിങ്ങു
 ഒന്നായ് മുഴങ്ങിയിടിയം വെടി കേട്ടിടുന്നു
 നന്നായ്ഘോരസവമിതാ കഴിയുന്നു വിണ്ണിൽ. **19**

വരറിത്തുടങ്ങി കിണറും കുളവും ഭൂജിപ്പാൻ
 വരറാക്കുമൊന്നുമിനിമേൽ കിടയാതെയാകും
 കൊററിനു വേണ്ടതു കൊടുക്കവിനെന്നു ശക്രൻ
 തെറ്റൊന്നയച്ചു ജലദങ്ങൾ വിളങ്ങിടുന്നു. 20

ബല്ലാതെ മുടി വിലസുന്നിതു നോക്കിടംഭി-
 രുക്കില്ലാം കനക്കുമസിതാഭ്രഗണത്തിനാലെ
 കല്യാണി! കാണുക ബഹുഭാഗി കലൻ മിന്ന-
 ലില്ലാതെയില്ലാരിഭവം ഗഗനത്തിലെങ്ങും. 21

കേക്കറിടുന്നിടി മുഴങ്ങുകയല്ലിതൊച്ച
 കൂട്ടന്ന മറ്റുമടിച്ചു മുഴങ്ങിടുന്നു
 ആടുന്നു സ്പ്പജനദൃഷ്ടികളും പ്രമോദം
 തേടുന്നതിനിത തടിനടി ഭംഗിയോടെ. 22

തന്മേഘവേണിയിലിടയ്ക്കിടിമിന്നലാകും
 നന്മാല ചാത്തുമതുടൻ തെളിയാതെ നീക്കം
 ഇമ്മട്ട വൃഷ്ടിനവലക്ഷ്മി പുറപ്പെടുന്നു
 നന്മാല വാർകഴലിലെപ്പൊഴുമുള്ളകാതേ! 23

ഏറുന്ന നീരൊടുയോഗ്രിയിൽനിന്നു ചാടി-
 ക്കേറുന്ന നീരദഗജം തടിദുൽക്ക തട്ടി
 നേലാരാരവങ്ങളുടനങ്ങിനെ ചെയ്തിടുന്നു
 പാരം ഭയത്തൊടിടിവെട്ടിടുമെന്നപോലെ, 24

പെട്ടെന്നു ചണ്ഡതരവാതമണഞ്ഞിടുന്നു
 പൊട്ടിഗഘനാഗ്രിഖരങ്ങൾ തെറിച്ചിടുന്നു
 ചട്ടറ ശബ്ദമൊടു തമ്മിലവറകൂട്ടി-
 മുട്ടിത്തടിന്മയമഹാഗ്നി പുറപ്പെടുന്നു. 25

ത്രൈലോക്യമാസകലവും തെളിയിച്ചിടുന്നു-
 ല്ലാലോകമുള്ളൊരു വിളക്കു സരോജിനീശൻ
 കോലാഹലത്തൊടു വരും വലുതായ കാറേ-
 ററാലോലപത്മമിഴി! താണിത കെട്ടിടുന്നു. 26

അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനാലിവിടെയെത്തിയപ്പോൾ
 വിശ്വംഭരൻ കയറിയപ്പോൾ കരോരവാതം
 അദ്ദേഹം സ്വയംഭരനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു
 സന്തോഷത്തോടെ ജലദാഹിയിലിട്ടിട്ടുണ്ട്. 27

അദ്ദേഹം വെടിഞ്ഞു തുണമൊഴുക്കുന്നതരണം
 തെറ്റാതെ തന്നോടൊന്നു ചേർന്നുവെന്ന് സമുദ്രം
 കാരോരം കോളിളകുകകൊണ്ടാരു നാട്യവും പു-
 ണേരണം രൂപിച്ചുടനെ തുളുക്കിയിട്ടുണ്ട്. 28

അത്യുചയമായ മരമേറിയ വല്ലിതൻനൽ-
 പ്പത്തൻപ്രസൂനഗണമിന്റെ കൊഴിച്ചുകൊണ്ടും
 ഇത്തവിലദ്രവീകരത്തെ വലിച്ചുലച്ചു-
 മെത്തുന്നു ചണ്ഡപവനൻ പവനാശവേണി! 29

അകെപ്പയോധരഘനാവലി കാരെടുത്തു
 പോകുന്നു പിന്നെയുമതങ്ങിനെ പൊങ്ങിട്ടുണ്ട്
 മാഴ്ചതെ വാതഗതി നിർത്തിച്ചുവെക്കലും
 കൈകൂപ്പിടും ഘനപയോധരഭാരനമ്രേ! 30

ചട്ടറ തോടുപുഴകൂപതടാകമെന്നും-
 തൊടുള്ളവരകളിൽനിന്നും ഘനവ്രജങ്ങൾ
 കട്ടോതവെള്ളമിടികൊണ്ടു രവം മുഴക്കി-
 പ്പെട്ടെന്നു വഷമിഷമോടിത വിട്ടിട്ടുണ്ട്. 31

മെല്ലെന്നു ശീതജലമുഷ്ണകരൻ കരത്താൽ
 തെല്ലിന്റെ കന്നിയിലെടുത്തു പരം തുലാത്തിൽ
 വല്ലാതെകണ്ടബലനായതൊതുക്കുവാൻ കെ-
 ല്ലില്ലാതെ സർവ്വമുടൻ മഴയായിട്ടുണ്ട്. 32

കഷ്ടിച്ചു പാതിയിൽ കന്നിയിലുഷ്ണരശ്മി-
 ഘൃഷ്ടിപ്രജം ജലമൊടുക്കിയ കാരണത്താൽ
 പുഷ്ടിക്കു സമ്പ്രതി തുലാധരനായ കാലം
 വൃഷ്ടിപ്പലത്തൊടിത തേവിവിട്ടുണ്ട് വെള്ളം. 33

ഘോരാതപത്തിൽ മഹി വെന്തിതു കന്നിതന്നിൽ-

പ്പാരാതെ ലക്ഷ്മിയതിനാലിനി വാഴ്ത്തില്ല
നേരായിതോളൂ കരുണാംബു പൊഴിച്ചു മേഘ-
നാരായണൻ കളർമ മന്നിൽ വരുത്തിടുന്നു. 34

മാവേലിമാസയുഗളത്തിലടുത്തുമുഖി-
ലാവോളമിങ്ങു വിളയാടിയതാശ്രു നിന്താൻ
ശ്രീവാമനൻ ഘനമിഷാൽ മുതിരുന്നു വഷ-
മാവില്ലതംശ്രി കഴുകിച്ച ജലപ്രവാഹം. 35

കള്ളം വിനാ പവനവേഗവശാലുയൻ
വെള്ളം തരുന്നു ജലദങ്ങൾ വിരാമമെന്നേ
വെള്ളത്തിനൊക്കയുമൊരീശപരനാം സമുദ്രം
തുളളിക്കളിച്ചിത രസിച്ച് വിളങ്ങിടുന്നു. 36

ഒന്നായ്ഘനങ്ങൾ ചൊരിയും മഴകൊണ്ടു വേഗാൽ
നന്നായ്ത്തടിച്ച തനുവാത്തൊരു തള്ളലോടെ
വന്നെത്തിടും നദികളോടീടേചേൻ മോദം
കന്നിച്ചു തുളളിമറിയുന്നു നദീശനിപ്പോൾ. 37

ധാരാളമാണ്ണിണറിലൊക്കെ നിറഞ്ഞു പൊങ്ങി
നീരാകയാലഗുണവാസമതിടങ്ങടക്കാം
ധാരാളമാം വെയിലുതിയ്യിവ കിട്ടുമാക്കും
നോായ് സുദർല്ലഭതരം ഗുണസാധ്യമല്ലോ. 38

കള്ളം വിനാ കട വലിഞ്ഞൊരു മുണ്ടകൻ ചേ-
ന്റളോരു കണ്ടമവിലാ രസപ്പുണ്ണിയായി
കൊള്ളാം തുലാത്തിൽ മഴ കാമരസപ്രയോഗ-
ലുള്ളംനിറച്ചലകലിങ്ങുമുദാരശിലേ! 39

ആക്ഷേപമാം വറവുകൊണ്ടിനിയെന്നു വെള്ളം
സൂക്ഷിച്ചിടുന്നു ചിറകെട്ടിയുടൻ കൃഷിക്കാർ
വീക്ഷിച്ചിടുന്നവർകൾ തങ്ങടെയുള്ളിലാക്കി
സൂക്ഷിച്ചിടും രസമയാകൃതിഹാവദാവേ! 40

മെല്ലെത്തപിച്ചിഹ ചടച്ച ജലാശയങ്ങൾ
 വല്ലാതെ വാച്ച ജലപുഷ്പികൾകൊണ്ടിദാനീം
 എല്ലാറ്റിനും ജഗതി വൃദ്ധിസമങ്ങൾകൊണ്ടു-
 ണ്ദല്ലോ സമൃദ്ധശരദുൽക്ഷയദായിവക്രേ! 41

നീരേററമായുലകിൽ വന്നു നിറഞ്ഞിടുന്നു
 പാരഞ്ചടച്ചവകളത്ര തടിച്ചിടുന്നു
 പാരാതെ കാഞ്ചെയി പുനൻവരൂപമായി-
 ത്തീരുന്നു ലോകമഖിലം തനുഗാത്രീയാളേ! 42

പള്ളിക്കുറുപ്പണതമിങ്ങലറീടുമാഴി-
 ുള്ളിൽക്കിടക്കുമൊരു തൻപതി പത്മനാഭൻ
 ഉള്ളത്തിലെന്നു കരുതി ക്ഷിതി കോരിവീഴും
 വെള്ളത്തിനാലുടലിൽ നന്മ വരുത്തിടുന്നു. 43

എങ്ങും കൃഷിക്കുചിതമാംപടി വെള്ളമേററം
 തിങ്ങുന്നു വേനലിലുമൊക്കെയൊടുങ്ങിടാതെ
 ഭംഗ്യാ മനോദവഗുണം വിളയാപ്രകാരം
 ശ്രോഗാർസാരരസപുത്തിയൊടൊത്തകാന്തേ! 44

മെല്ലെക്കുപുഷിപ്പി വളമാകിയ വെള്ളമിങ്ങു
 വല്ലാത്തുടൻ ചളികലങ്ങി വരുന്നു വേഗാൽ
 മല്ലായുധൻറെ വളമായ രസം നിറഞ്ഞ
 കല്ലുണുണ്ടുഷ്ടികളിലഞ്ജനമുള്ളകാന്തേ! 45

മാനത്തിൽനിന്നു ഗിരിവൃക്ഷഗൃഹങ്ങളിൽ തൽ-
 സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ധരയിൽ, ധരതന്നിൽനിന്നും
 ഹാ നിന്ദൃപങ്കമൊടു ചേന്നിഹ താണദിക്കിൽ
 താനേ ജലലംഘമിത ചെന്നു വസിച്ചിടുന്നു. 46

കേടായ് ഭൂവിച്ചു പലദിക്കിലുമോലമേഞ്ഞ
 വീടാകവേ കിമപി ചോന്നു നനഞ്ഞിടുന്നു
 കോടിക്കൽവച്ചൊരു ചരക്കു നിറഞ്ഞു നീർ പോ-
 യിടുന്നു ഭംഗികൾവഴിഞ്ഞൊഴുകും നതാംഗി, 47

തെറ്റന്നു ചോറ് പുരതന്നിൽ നനഞ്ഞൊലിച്ചൊ-
 രരത്തിരന്നു ചില വൃദ്ധർ വിറച്ചിടുന്നു
 കുറും വെടിഞ്ഞുകുചേർന്നാഴുകുന്ന മെയ്യാൽ
 മററുള്ളവർക്കു മദനജപരമേകമായ്തു! 48

ഓടിട്ട നൽപുരകൾ തൻറെ പുറത്തുവീണു
 കൂടും ജവന്തൊടു ജലം ബഹുശബ്ദമോടെ
 ചോടാകവേ പിളരുമാറിത വന്നു കുത്തി-
 ച്ചാടുന്നു കാമശരദാരിതകാമിചിന്തേ! 49

കോലായപുറം നന്നയുമാറിത തൻ കരത്താൽ-
 കോലാഹലത്തൊടിറവെള്ളമടിച്ചിടുന്നു
 ബലാളിസർപ്പമലിയുമ്പടി സാധു നാനാ-
 ലിലാരസങ്ങളിഹ കോരിയൊഴിക്കുമായ്തു! 50

സ്തിശ്ചതപവും മധുരഭാവവുമൊക്കുവാൻ വ-
 ന്നെന്നു മുടിയൊരുകേരതടത്തിൽ വെള്ളം
 മുത്താദിയായ് മഷിവരെപ്പലഭ്രുഷണൈഃപ-
 മത്തുദാദചേർത്തെന്നിയുമുത്തമഗാത്രീയാളേ! 51

ലാളിച്ചിടുന്നു മഴയാൽ മലയാളമെന്നും
 കാളാംബുദങ്ങൾ പരദേശമതല്ലമാത്രം
 ന്നാളികബാണനിതരാംഗനമാരിലേറെ
 ലാളിജ്ജയാലധികകേളികലന്നുകാനേ! 52

കാറടുതി വന്ദശ വരുമ്പൊഴുതിൽ പഠിപ്പാൻ
 തെരൻൻ പോയവർ തിരിച്ചുവരായ്കൂലം
 പ്പററമ്മമാർ വഴിയിലങ്ങിനെ കൺപതിച്ചു
 മിർരൻതിറങ്ങിയുടനേററമുഴന്നിടുന്നു 53

ഓക്കൊതെ വന്ന മഴയാൽക്കട കയ്യിലില്ലാ-
 ണ്തൊക്കുന്നു ലോകരതുകണ്ടു വിറച്ച മാറ്റേ
 കാക്കാശിനും ഗതിപെടാത്തവർ മാരിയെല്ലാം
 പ്പോക്കുന്നപോലെ ശിവ! കൊണ്ടുവിറച്ചിടുന്നു. 54

പെട്ടന്നകത്തുമതിശീകരവൃഷ്ടിയാകും
 മടുള്ള കാറ്റുകൾ മഹാജലവഷ്ഠി
 ഞെട്ടിച്ചിട്ടുന്നിടയിതട്ടിവയുളള രാവി-
 തൊട്ടേറെ നന്നു പൃഥ്വലസ്തനിതന്നപി ഭീത!

55

മാനങ്കരേറിയ മഹാഗജമായ മേഘ-
 മൂനം വിനാ മലകൾതന്നിൽ വിടുന്നു വെള്ളം
 സ്ഥാനത്തൊഴുകിനെതിരായ വഴക്കൽ ചേർത്തി-
 ട്വാനപ്പണിക്കിടനെളപ്പമണച്ചിടുന്നു

56

തുംഗതപമാൻ ധരണീധരസഞ്ചയങ്ങൾ-
 ത്തിങ്ങൊത്തിടും ബഹുലജീവനസഞ്ചയത്തെ
 മങ്ങാതെ ഭ്രമിയിലശേഷജനോപകാര-
 മങ്ങാകവാൻടനെതന്നെ കൊടുത്തിടുന്നു.

57

ചേതംവിധം കട വിരിപ്പു പുതപ്പിതൊന്നും
 ചേരാതെയുള്ള ഗിരിവാസികൾ മാരിയാലെ
 പാരം വിറച്ചു മരുവുന്നു, ലഭിപ്പവന്നു
 തീരത്തണുപ്പുകളയുംകുളർകൊങ്കയാളേ!

58

ഭീവള്ളം ഹരൻറെ തലയിൽ സലിലോർഷ്വർത്തി-
 ന്നുള്ളത്തിൽ നാമ്പുവന്നിരിപ്പു ഹരിയ്ക്കു നിത്യം
 പള്ളിക്കുറുപ്പു കടലിൽ ദ്രവി സസ്യവൃദ്ധി
 വെള്ളത്തിനാൽ മുഴുവ്നിച്ചുലവൃഷ്ടി കെറുള്ളൊം.

59

ഏതും മദരൈതാഴ് സരസ്സുകളിൽക്കിടന്നു
 നീന്തിക്കളിച്ചുടനെ കൊമ്പുകളിട്ടുതല്ലി
 ചിന്തും രസേന മഹിഷങ്ങൾ വിളങ്ങിടുന്നു
 ചന്തങ്കലൻ വിലമ്പും കളഭങ്ങൾ പോലെ,

60

പട്ടിക്കു കന്നി, വൃഷഭത്തിനു കുംഭമാസം,
 ചട്ടററ പോത്തിനു തുലാം മദകാലമേവം
 നാട്ടിൽ പ്രിയേ! പലതിനും പലതാം സ്വഭാവം
 കോട്ടം വിനാ സ്മരമഹാമദനിത്യദാത്രി!

61

കന്ദങ്ങളിൽ പെരിയമുന്യ ലഭിച്ച ചേന
 നന്നായ്ക്കളൻ തരണീസ്കനതുല്യമായി
 മന്ദംതൊടുന്നതുവിലുല്കടമായ് തൊലിക്കാ-
 നന്ദം വളർക്കമതുലസ്കനമുള്ളകാന്തേ!

62

ഊനം വെടിഞ്ഞവിലത്തന്നവിൽ പിരണ്ടാൽ
 സ്നാനാദിചെയ്തുകഴിയും ചളിയാണു പോലും
 ചേനക്കു ചേർച്ച, മൃഗനാദിരസം രസിച്ചു
 പീനസ്കനങ്ങളിലണിഞ്ഞിടുമുത്തമാംഗി!

63

ബാലാംഗനാമുലകൾപോലെയുതണ്ട ചേമ്പു
 കാലേ പഠിച്ചതു ജനങ്ങൾ ഭുജിച്ചിടുന്നു
 ശീലിപ്പതില്ല ചിലർ കൂർക്ക,പെരുത്ത മത്തു-
 കാലിന്റെ വിത്തുകൾ നിനച്ചൊരപ്പ മുലം

64

എല്ലാവരും സുദൃഢമാവടിമുട്ടമാറു
 പുല്ലാത്തു വാച്ചു വിലസുന്നു ധരിത്രിയിപ്പോൾ
 വല്ലാത്തൊരിമഴയിൽ വന്ന തണുപ്പു തീപ്പാൻ
 വില്ലീസുകൊണ്ടൊരു പുതപ്പു പുതച്ചുപോലെ

65

പുല്ലാകയില്ല ജലവൃഷ്ടിയിൽ വീണ പച്ച-
 ണല്ലാണു നൂനമിതു കാഞ്ചതിശോഭയോടെ
 ഉചാല്ലാൻ രത്നമെഴുമാംബുധിതന്നിൽ നിന്നി-
 ട്ടല്ലോ ഘനങ്ങളിഹ വെള്ളമെടുത്തിടുന്നു.

66

ആയുർബ്ബലമുതലശേഷഗുണം തരുന്ന-
 തായുള്ള ദിവ്യബഹുവീര്യമെഴും ഘൃതന്റെ
 ന്യായത്തിൽ നല്ലമൊരു ഗോനിവഹത്തിനുള്ള
 കായസ്ഥിതിപ്രദമഹോ! തുണമത്ര സാരം

67

ചേരണ്ടമട്ടുകിനോടിഹ ചേൻവെന്നാൽ
 നേരായ നന്മകൾ വരാത്തൊരു വസ്തുവുണ്ടോ
 പാർവതെ കാൻക പശു തിന്നൊരു പുല്ലു പാലാ-
 യ്ക്കീടുന്നു സമ്പ്രതി മഷീപരിഭ്രഷിതക്ഷി!

68

മെല്ലെപ്പശുക്കളിഹ പെററുതുടങ്ങി നാട്ടി-
 ലില്ലൊട്ടുമേ കറവു പുല്ലിനമംബുവിനും
 വല്ലാതെ വീർത്തവിടെടുത്തിടുവാൻ കഴക്കും
 തെല്ലല്ലിവയ്ക്കു പൃഥ്വലസ്തനഭാരതാനേ! 69

ഉൾക്കൊണ്ട പാലൊടു തടിച്ചകിട്ടുള്ള പയ്ക്കൾ
 ചിക്കെന്നു കട്ടികളണഞ്ഞു കടിച്ചിടുമ്പോൾ
 ഉൽക്കണ്ഠയോടവകൾ തന്നടലൊക്കെ നന്നായ്
 നക്കുന്നു ബാലപരിലാളനലോലശീലേ! 70

കേടറപാൽ വയർ നിറച്ചു കടിച്ചുതുളളി-
 ച്ചാടിക്കളിച്ചു ചെറുകട്ടികളോടിടുമ്പോൾ
 കൂട്ടന്നൊരിപ്പുമാടു കാൺക പശുക്കളൊപ്പ-
 മോടുന്ന സൽഗുണവശീകൃതസർപ്പലോകേ! 71

ചാടിക്കളിച്ചതിരസത്തൊടു വാലുപൊക്കി-
 യോടുന്ന തങ്ങളുടെ കട്ടികളെസ്സദാപി
 കൂട്ടുന്ന കൌതുകരസത്തൊടു നോക്കിടുന്ന
 മാടിൻഗണത്തിനിടയില്ലിഹ തിന്നുവാനും. 72

മഞ്ജുതപമോടുടലിൽ മഞ്ഞളുരച്ചുതേച്ചും
 മഞ്ഞപ്പിലാവിലകൾകൊണ്ടു ജലം കൊടുത്തും
 സഞ്ചാതഭക്തിര സമോടു തുലാം കളിച്ചു
 കഞ്ചാക്ഷി! കാങ്കെ വിലസുന്നിതു പെൺകിടാങ്ങൾ 73

കന്യാജനങ്ങളുഴകോടു തുലാം കളിച്ചു
 മിന്നുന്നു മഞ്ഞനിറമാകിയ മേനിയോടെ
 നന്ദിച്ചു കാണാവർതന്വിഴി മഞ്ഞളിപ്പി-
 യ്ക്കുന്നല്ല കാന്തി കലതം ശുഭഗാത്രിയാളേ! 74

ചന്ദ്രകലൻ വിലസുന്ന തുലാംകളിക്കു
 മന്ത്രങ്ങളുണ്ടു പലമാതിരി ഗാനമായി
 എന്താണിതിന്റെ ഫലമെന്തിതിനുള്ള മുലം
 ചിന്തിക്കു സർപ്പവനിതാകലമുലഭൃത! 75

- ഏഴുണ്ടുപോൽ മണിമയക്കിണറങ്ങു തൃശ്ശു-
 രേഴുണ്ടുപോൽ മതിലകത്തിഹ പുത്തലിഞ്ഞി
 തുടങ്ങിയ തന്മാപരമൊടിങ്ങനെ പാടിടുന്നു-
 ഞ്ഞുഴപ്പുകാരമഴുകേറിയ പെണ്ണിടാങ്ങൾ. 76
- ചട്ടമുറ ചെണ്ടമുറി പപ്പടമെന്ന നാട്യം
 ഒപട്ടുള്ളുദൃഷ്ടിയില രസാലിപുതൻപ്രയോഗം
 ഒപ്പമുണ്ടു പാൽപ്രാമണ്ണത്തമിതൊരതൊരോത്തു-
 ഒക്കിട്ടിൻകലാശമിവിടെക്കഴിയുന്നു കാന്തേ! 77
- ഭൂവാളിരാജനിഹ തൻമുതൽ വാരിവന്ധി-
 ക്ലാപ്യാളവും ഭൂവി സഖം നിരിലക്കുതേകി
 ദീവാളിയായ മുതലൊടുങ്ങിയടങ്ങി വന്ധി
 ദീവാളിയെന്നു പരദേശീകളാർന്നു. 78
- തണുർമകൾക്കടയവൻ നരകാസുന്ദരൻ
 കണ്ണം മുറിച്ചതു ചതുർഭുഗിതന്നിലത്രെ
 കണ്ണതപമറു പരമോത്സവമാചരിച്ച
 കൊണ്ടാടിട്ടു പരദേശികളിന്നുമനാൾ, 79
- തൈലത്തിലൊക്കെ മലർമാതമതന്നു കാല്യ-
 കാലത്തിലന്നു സുരസിന്ദുജലത്തിലൊക്കെ
 ചേർന്നുവെണ്ണമകതാരിൽ നിന്നപ്പുഷ്പാ-
 കാലത്തിൽ മന്ത്യരിത തേച്ചുകളിച്ചിട്ടു. 80
- ആവോളമെങ്ങിനെ മഹോത്സവഘോഷമോടെ
 മാവേലിയോണമിവിടത്തിൽ നടന്നിട്ടു
 ദീവാളിയങ്ങിനെ നടന്നുവരുന്നു വെണ്ണി-
 ലാവൊത്തമന്ദഹസിതേ! പരദേശനാട്ടിൽ. 81
- ശ്രീവന്നുവാണതളമീ മലയാളനാട്ടിൽ
 ദീവാളിയെന്നൊരടിയന്തരമില്ല മുഖിൽ
 ആവോളമിങ്ങു പരദേശി നിറഞ്ഞുവന്നു
 ദീവാളി, കായസുഷമാഞ്ചിതകഞ്ചുകാവ്യേ! 82

ദീവാളിയങ്ങീനെ കഴിഞ്ഞൊരുശേഷമിങ്ങു
 മേവുന്നവർക്കു ചിലവിനു ചരക്കനേകം
 ആവോളമേന്തിയഥ കപ്പൽ വരന്നു ഹാവ-
 ഭാവദിസൽഗുണധനാക്ഷയപാത്രഗാത്രീ! 83

കാലാനുരൂപമിഹ കോളിളകീട്ടു ചേർന്നു
 കോലഹലങ്ങളാളു വെടിഞ്ഞ മഹാസ്തവത്തെ
 ചേലായണിഞ്ഞു ബഹു കപ്പൽ വരന്നു നാനാ-
 ലിലാവിലേഃലകബരീഗളിതാർദ്രമാലേ! 84

ശീമച്ചരക്കിനിഹ നന്മ വരും പ്രകാരം
 ക്ഷാമങ്കരത്തെ ഭൂവി സേട്ടുകൾ തന്മസ്തിൽ
 ആമോദമാസ്തിയിൽ വീണിതു വായു സിന്ധു-
 ഭീമപ്രയോഗമഴകാംവിധമരമെത്തി. 85

കാണുന്നു മാസമതിലും ലഘുവാസ്തിശേഷ-
 മോണത്തിനായതഴകോടു ഭൂജിക്കയല്ല
 ചേണാൻനിടന്നടതുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ-
 ഭൂണാങ്കചൂഡസുതനേകകയാണതല്ലോ. 86

മെല്ലെളഴിച്ചു കുറിയിട്ടു തെറിഞ്ഞുടത്തു
 കല്യാണകാന്തിയൊടണിഞ്ഞൊരു പെണ്ണിടാങ്ങൾ
 ചെല്ലാൻനിട്ടാ ഗണപതിക്കിടലെന്ന കർമ്മ-
 മെല്ലാച്ചങ്ങു കളമൊത്തു നടത്തിടുന്നു. 87

ചട്ടര തേങ്ങ മലർ നല്ലടച്ചമന്നം-
 തൊട്ടുള്ള സാധനഗണം ഗണനാമനായി
 കട്ടിക്കരംഗമിഴിമാരിഹ കാഴ്ചവെച്ചു
 പെട്ടന്നനേകവിധമായ്സ്മൃതി ചെയ്തിടുന്നു. 88

കൊമ്പൊന്നു ഭഗവതിവഹരതിലൊടുങ്ങിടാതു-
 ള്ളയ്വിപ്പടിക്കു വിലസുന്നൊരു തന്യാനെ
 കമ്പിട്ടിടുന്നൊരടിയാതടെസർവ്വകാമ-
 സന്ധുത്തി ചെയ്തു ഗണനാഥ! നമോ നമസ്തേ! 89

തുവയ്ക്കും മലർ തൊഴും മലർ, മോദകങ്ങൾ,
 വയ്മ്പിച്ച തേങ്ങകൾ പഴങ്ങൾ സിതാഗുളങ്ങൾ
 ഇവകളെല്ലാം വെളിച്ചമേറിയവയെപ്പോലെ
 തുവിക്കരത്തിലടിയങ്ങൾ നിരത്തിടുന്നു. 90

നിൻപ്രാതലുണോരുവിധത്തിൽ നടത്തുവാനും
 മുമ്പിൽ ധനാധിപതിയും മതിയായതില്ല
 വയ്മ്പിച്ചൊരീക്കഥ നിനച്ചടിയങ്ങളെല്ലാം
 കമ്പിച്ചിടുന്നു ശരണം ചരണം തപദീയം. 91

വില്ലങ്ങൾതാനിഹ വിപത്തുകൾ തന്റെ മൂലം
 വില്ലം സമസ്തവുമിദാസ്യ! ഭവാനധീനം
 വില്ലാധിരാജഭഗവൻ! പരമാനുകമ്പ-
 നില്ലാന്തരംഗ ഗിരിജാതനയ! പ്രസീദ. 92

പ്രത്യഹനാശനനിഭാനന, നെന്നിവണ്ണ-
 മത്യഹശക്തികലതന്ന മുനീശ്വരന്മാർ
 അത്യന്തശുദ്ധിയൊടുചെച്ച പുരാണവാക്യം
 സത്യംവെടിഞ്ഞു മൊഴിയായ്ക്കുമാ ഗണേശ! 93

ആവുന്നമട്ടഭിമതാത്മമവില്ലമായി-
 കൈവന്നിടുന്നതിനു കേവല പുണ്യമുന്തേ
 ദേവോപദേവദനുജാതികളും ഭവാനെ-
 സ്സേവിച്ചിടുന്നു ശിവനന്ദനവിശ്വവന്ദ്യ! 94

ചൊല്ലുന്നോരീവലിയസങ്കടമങ്ങു കേൾക്ക-
 ന്നില്ലേ സദാ ദേമെഴും ദ്വിഭാധിപാസ്യ!
 എല്ലാവരും തവ കടത്തിലെഴുന്ന വണ്ടി ദ്വ
 വല്ലാത്തൊരാപ്തവിളികൊണ്ടു മുഴങ്ങിടുന്നു. 95

കണ്ണം കറുത്തവനെയും മകനാം ഭവാനും-
 കൊണ്ടിടണം കരുണ ഞങ്ങളിലെ നധിനായും
 തണ്ടെല്ലു താണൊടിയുമാറടിയങ്ങൾ കാലു-
 രണ്ടുപിണച്ച ധികമേരൊമിടുന്നു കാഞ്ച. 96

ഉണ്ണിഗ്ഗണാധിപതിതൻസ്തുതി ഭക്തിയോടീ-
വണ്ണം പഠിച്ച തൊഴുതിട്ടുടനാ നിവേദ്യം
വണ്ഡിച്ചിടാതുചിതമായ് ചിലവിട്ടു കട്ടി-
പ്പെണ്ണങ്ങളീവ്രതസമാപ്തിയിലുണ്ടിടുന്നു.

97

കന്നിച്ചുടൊട്ടുമില്ലാ കവിമകി.ൽമഴകൊ-
ണ്ടത്ര, പങ്കൾക്കു പുല്ലാൽ
മീനും വണ്ണത്തൊടൊല്ലാകയുമുടലിലൊളി-
ക്കുന്നു പാക്കൊന്നുമല്ലാ
പിന്നെക്കണ്ണാടി മല്ലാദികൾ പലതുമെഴും
കപ്പൽ വന്നെത്തി, നല്ലാർ
ധന്യശ്രീകൊണ്ടു ചൊല്ലാൻറാത രമണി
തുലാമാസമീവണ്ണമെല്ലാം

98

[തുലാമാസം കഴിഞ്ഞു]

വൃശ്ചികമാസം

പൊങ്ങിത്തുടങ്ങി ലഘുവായ് പുകപോലെ മഞ്ഞു
 മങ്ങിത്തുടങ്ങി ചെറുതാരഗണങ്ങളല്ലിൽ
 തുംഗാചലസ്കനി! സമസ്തഖഗാധിനാഥ-
 നംഗാരകാലയമണഞ്ഞു വസിച്ചിടുന്നു. 1

ധന്യോത്തമപ്രിയസുതേ! ധരണീജഗേഹം-
 തന്നിൽക്കടന്നു മരുവും രവിതൻകരത്തിൽ
 അന്യനമായ് ഹിമമിഷാൻ ക്രമമോടു മന്നം-
 തന്നിൽപ്പെട്ടും രസമെടുത്തു കൊടുത്തിടുന്നു. 2

മായം വിനാ സകലസാരസജ്ജാതിബന്ധു-
 വായുള്ള ഭാനുഭഗവാ നളിയോടിദാനീം
 ഞായ്ഞൊടൊത്തു മരുവുന്നു മഹേന്ദ്രനീല-
 ച്ചായാളകാളിപരിശോഭിതവക്ത്രപത്മേ! 3

നാദകത്തിൽനിന്നുതമാസകലം ധരിത്രീ-
 ലോകത്തിലായി, പുനരാശ്രു നിലച്ചു വഷം
 ന്നാകൈകചാരിപതിഭാനു കരങ്ങൾകൊണ്ടു
 ത്നാകെത്തുഷ്ഠരമിഷമോടുമെടുത്തിടുന്നു. 4

മുക്തദൈ താരപതിയാം തുഹിനാംശ്രുവിന്നു
 ങ്കാകത്തിലംശ്രുനികരം സപകരവ്രജത്താൽ
 ണ്കും ഗ്രഹാധിപതിസൃച്ഛിനിതാ ജലം മ-
 ഞ്ഞാകംപ്രകാരമതിമന്ദമെടുത്തിടുന്നു. 5

ചിടക്കന്ന മന്നിലിഹ കോരിയൊഴിച്ചു വെള്ള-
 മൊക്കെ ക്ഷയിച്ചു ജലദം ദിവി ശൂന്യമായി
 പൊക്കന്നു വാരി തുഹിനപ്പുലമോടു കാല-
 ചക്രംതിരിപ്പവനിതാ ബഹുപാദനേക്കൻ. 6

മന്നെന്ന പേരുകലതം വലുതായ പാത്രം-
 തന്നുള്ളിൽ വന്ദകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ വെള്ളം
 അന്യനമുഷ്ണകരതാപമൊടാവിയായി-
 ചിന്നും ഹിമപ്പുലമൊടുങ്ങിനെ പൊങ്ങിടന്നു. 7

പ്രാലേയരശ്മിദഗവാൻറെ ബലം ഹരിയ്ക്കും-
 ശീലംകലൻ ഭവനത്തിനകത്തു നിത്യം
 കാലാത്മകൻ ദശശതാംശു വസിച്ചിടന്നി-
 ക്കാലം തുഷാരമയമായ് ചമയുന്നു കാഞ്ച. 8

മങ്ങാതധോഗമനമാം സഹജസ്വഭാവ-
 മെങ്ങും വിടാത്തൊരു ജലം ക്ഷിതിവിട്ടിദാനീം
 തുംഗാസകാരനികരം കളയുന്നു സൂര്യാ-
 സംഗത്തിനാൽ ഹിമമിഷ്ണത്തൊടുയന്നിടന്നു. 9

നിത്യോത്സവം കലതമംബരചാരികൾക്കി-
 ല്ലുത്യന്തവൈരികൾ വലാഹകദാനവന്മാർ
 ഇത്തവ്വിലരൂ, ഹിമവാരി കരപ്രജ്ഞതാൽ
 നിത്യം ഖഗാദിപതിസൂര്യാനയത്തിടന്നു. 10

അല്ലേതരോഷ്ണകരതീക്ഷ്ണകരങ്ങളേല്ക്കും-
 നന്ദ്രത്തിലംബുവെഴുമദ്രമൊടുങ്ങി സർവ്വം
 കെല്ലോടു വിശ്വഭരണോത്സുകഭ്രമി വെള്ളം
 മേല്ലോട്ടിതാ ഹിമമിഷ്ണത്തൊടയച്ചിടന്നു. 11

വല്ലാത്തതാപമൊടു ലോകർ കൊതിച്ചു മുന്വിൽ
 നല്ലോൽ ഗൌർവമൊടെത്തിയ ജീവനത്തിൽ
 ഇല്ലിപ്പൊളാദരവൊരുത്തനുമെന്നുകണ്ട-
 തെല്ലാലം ലഹലുതപമൊടു പൊങ്ങിവരന്നു മഞ്ഞായ്. 12

ലോകങ്ങൾ താപമൊടു പണ്ടു കൊതിയ്ക്കയാൽ സ-
 ത്താകുന്ന ഗൌരവമിയന്നിഹ വന്ന വെള്ളം
 ലോകത്തിലാദരവു തെല്ലു കുറഞ്ഞു പൊങ്ങി-
 പ്പോകുന്നു ഹന്ത! ലഘുവായ്ത്തുഹിനച്ഛലത്താൽ. 13

ചേലൊത്ത ഭർത്തൃസമുദഃഖസുഖേ! ക്രമത്തിൽ
 പ്രാലേയജാലമിവിടത്തിൽ വളർന്നിടുന്നു
 പ്രാലേയരശ്മിയുടെ വല്ലഭയായ രാത്രി
 മാലെന്നിയേ ക്രമമൊടിങ്ങു തടിച്ചിടുന്നു. 14

മണ്ണിന്നകത്തു മറവോടു കിടന്നിരുന്ന
 വണ്ണപ്രകാശമിയലുന്ന നിശാഗണത്തെ
 തിണ്ണം ജനങ്ങൾ തെളിവാക്കിയെടുത്തിടുന്നു
 വണ്ണം ക്രമേണ നിശകൾക്കിഹ കൂടിടുന്നു. 15

എല്ലാടവും സ്വതന്ത്രി ചൂട്ട കെടുമ്പടിയ്ക്കു
 മെല്ലെന്നു ശീതമയമായ് ചമയുന്നു കാലം
 ചൊല്ലാണൊരതൃപ്തികരനസ്തമനാചലത്തിൽ
 ചെല്ലുന്നു വേഗമൊടു രാവു തടിച്ചിടുന്നു. 16

ലോകർക്കു ദേഹബലമിങ്ങു വിസർഗ്ഗകാലം-
 മൂകന്ന മൂലമതിയായി വളർന്നിടുന്നു
 മൂകതെ രാത്രി, മദനോത്സവസൽപതാകേ
 കോർക്കുപിഷൽക്കു ചഭരേ! വല്ലതായിടുന്നു. 17

ചേലൊത്ത കോകമിഹുനത്തൊടിടഞ്ഞു ചേർത്ത-
 ള്ശെലത്തൊടേററവുമിണങ്ങിയ കൊങ്കയാളേ!-
 പ്രാലേയശൈലസഖി പൊന്മല മഞ്ഞെഴുന്നി-
 ക്കാലേ ദിവാകരനെയേറെ മറച്ചിടുന്നു. 18

പുത്തു്യാ സമസ്തജനദേഹമഹാബലത്തെ-
 ചേർത്തിടമിപ്പൊഴുതിലപ്പൊരിമുച്ഛലത്താൽ
 കീർത്തിപ്പെടുന്ന രതിവല്ലഭനുള്ള നല്ല
 കീർത്തിപ്രകാശമഴകോട്ടുതന്നു കാന്തേ! 19

സൈപരം സുധാശനസുധാകരമണ്ഡലങ്ങൾ
 ചേരുന്ന നാകമതിലേയ്ക്കു സുധാചയത്തെ
 പാരികൽനീന്നു സുരസേവകരായ മന്ത്യാ-
 ന്മാരാദരാൽ ഹിമമിഷഞ്ഞൊടയച്ചിടുന്നു. 20

കണ്ണങ്ങൾ മഞ്ജുതവെടിഞ്ഞു മയങ്ങുമാറു
 മഞ്ഞിജ്ജ്വലത്തിലിത വന്നുനിറഞ്ഞിടുന്നു
 രഞ്ജിച്ചിടാതെ സരസീ.തഹമ്പ.ന്യുവോടു
 രഞ്ജിച്ചിടുന്ന പകലൊന്നു ചടച്ചിടുന്നു. 21

ധാരാളമായിഹ ധരാവലയത്തിൽ വന്നു-
 ചേരുന്ന സമ്പ്രതി തുഷാരകരോരവാതം
 നേരായശേഷപവനാശനസഞ്ചയങ്ങൾ
 പാരിച്ചിട്ടാ മദദരം കലരുന്ന ചിത്തേ. 22

വൃക്ഷാഗ്രവാസിനതികൾക്കെതിവില്ലമേകി
 വൃക്ഷങ്ങളെസ്സടിതി തന്റെ ബലാൽ കലുക്കി
 അക്ഷീണവേഗമൊടു കാറ്റുകൾ വിശിടുന്നു
 പക്ഷീന്ദ്രവൈവിദ്യജഗങ്ങൾ മദിച്ചിടുന്നു. 23

താരാദിചാതബഹുരത്നഗണങ്ങളുള്ള
 താരാപമാംബുനിധിയിൽ പവനപ്രവാഹം
 ചേരുന്നിതത്ര കളിയായിട്ടമണ്ഡലജ്ജ്വലം
 സൈപരം ചരിപ്പതിനു ഹന്ത! കഴങ്ങിടുന്നു. 24

പുണ്യാഭപുണ്ട ശിഖിതന്നഹിതം ജ്വലജ്ജ്വലം
 മണ്ണിന്റെ ചോട്ടിലമരാതെ ഹിമച്ഛലത്താൽ
 തിണ്ണു സമസ്തദിഗി പൊങ്ങിവരുന്ന വാതം
 ചണ്ഡസ്വഭാവമണയുന്ന ഊതാശമിത്രം. 25

സ്തംഭിച്ചിടുംപടി തണുപ്പു വളർത്തുകൊണ്ടു
 ജ്വാലിച്ചിടും ലഘുതപുണ്ടയതാ ഹിമത്താൽ
 സന്യസ്തമാങ്കിമപി ത്രക്ഷത ചേർന്ന് ലോകം
 കമ്പിച്ചിടുന്നു മുഴുവൻ പവനപ്രകോപാൽ, 26

ആയം, ക്രിയസ്തധികദക്ഷത, വഹ്നിദീപ്തി
 മായം വിനാ. ലഘുതയെന്നിവ സംഭവിപ്പാൻ
 ഞായത്തലിന്നിസഖി നാകചരൻ സമീരൻ
 ദ്വയായാമമിപ്പൊഴുതിലേററമെടുത്തിടുന്നു. 27

പങ്കോത്തവപ്രിയനുദിച്ചിടുമൊടുമുന്വായം
 ദ്വന്ദകോപമോടു പവമാനനണഞ്ഞിടുന്നു
 സദകോപമോടു പകലങ്ങു നശിച്ചിടുമ്പോൾ
 തങ്കോപമായവനിതാ വെടിയുന്നു മദം. 28

കണ്ടാൽ പുകയ്ക്കു സമമായ്യിലസുന്ന മഞ്ഞു-
 കൊണ്ടേററവും നിബിഡമാം ഭൂവനാന്തരാളം
 കണ്ടിട്ടു വഹ്നിസഖിയാകിയ വായു മോദാൽ
 കൊണ്ടാടിയങ്ങനെ വളന്നുവരുന്നു വേഗാൽ. 29

കേരേററീടാതെ ബഹുദൃഷ്ടുഗങ്ങൾ വാഴും
 കൂടായ കാടു നിജതീവ്രരയത്തിനാലേ
 പാടേ വകഞ്ഞു വെളിവാക്കി വരുന്നു നന്മ-
 കൂടുന്ന മാന്വിഴിമണേ! പൃഷ്ഠശ്ചഭവേൻ. 30

എങ്ങും നിറഞ്ഞ തചിയുള്ള ഖഗോത്തമന്മാർ
 മങ്ങുന്ന മട്ടു വലുതായ നദസ്ഥലത്തിൽ
 തിങ്ങുന്ന ജാഡ്യകരമായ തൃഷാരസംഘം
 നീങ്ങുന്നതിന്നിഹ വരുന്നു ബലാൽ നദസ്ഥാൻ. 31

മുട്ടാതെ പാണ്ടിതൃളുചോളധരിത്രിയെന്നും-
 തൊട്ടുള്ള നാടുകളിൽനിന്നധികം ജനങ്ങൾ
 മട്ടാതെ വന്നു മരുവും മലയാളമാമി-
 നാട്ടിൽ കടന്നരിയ കാറ്റു കളിച്ചിടുന്നു. 32

നന്നായുരപ്പൊടു തടിച്ചായിയായുയർന്ന
 തന്നംഗമൊട്ടിട പിളർന്നിഹ സഹ്യശൈലം
 മൂന്നു കലാചലാമുദ്രത്താൽ രാമദൂതൻ
 തന്നച്ഛന്നാം പവനനായം വഴി നല്കിടുന്നു. 33

ഏറ്റം ജവലിവിടെ വന്നിടുമീക്കിഴക്കൻ-
 കാരേറല്ലുവാൻ വിഷമമേവനുമില്ല വാദം
 ഒത്രരേറനെ്യ കേരളമിതീവിധമായ്കറച്ചു
 ഒത്രരേറന്നു സഹ്യമലസഹ്യമതാക്കിടുന്നു. 34

ഒസൗരഭ്യമേറമുള്ളുവാക്കുമനേകവസ്തു
 ചേരുന്ന ചാത വീപിനം കളമെന്നിതെല്ലാം
 പാരം കിടന്നിളകിടുന്നു ജവേന വീച്ചും
 പാരിച്ച ഗന്ധവഹനിങ്ങു വരുംദശായാം. 35

ചട്ടറ പത്രരചിപ്പുണ്ടധികം വിശേഷ-
 പ്പെട്ടുള്ള രംഭകളെഴും മലയാളനാട്ടിൽ
 പെട്ടെന്നു രംഭപെടുമാസ്സരനാടു തീരെ
 വിട്ടെത്തിടുന്നു ബലമുള്ള മരുൾഗണങ്ങൾ. 36

അല്പം നടപ്പതിനമിങ്ങതതാതിവണ്ണ-
 മിപ്പാരിടത്തിൽ മരുവുന്ന മരങ്ങളെല്ലാം
 എപ്പോഴുമോടുമരപ്രഭുവായ വായു
 കെല്ലോടു ചേരുമളവേറെ വിറച്ചിടുന്നു. 37

നന്നായ് ബലത്തൊടു തരുപകാരം മമിച്ച-
 വെന്നാകിലായവിടെനിന്നുളവാം ഹൃതാശൻ
 എങ്ങനാത്തു വഹ്നിസഖിയാം പവമാനനാത്താ-
 നദാ മഹീതഹഗണത്തെ മമിച്ചിടുന്നു. 38

ചെമ്മേ മഹീതഹഗണങ്ങൾ കലുങ്ങിടുന്നു
 വന്മാരുതൻറെ ബഹുദലാരബലത്തിനാലേ
 നന്മാതിരിജ്ജുവകൾ തങ്ങടെ സർഗ്ഗാത്രം
 ചുംബിച്ചിടുന്നു മഹിപാസുചയച്ചുലയാതാൽ. 39

വല്ലാതെയുണ്ടിഹ രജോമയമായ ദോഷം
 ചൊല്ലാൻനിടും ധരയിലുൾക്കടവാതകോപാൽ
 തെല്ലല്ല ദോഷമതു ഭ്രമിയിലുത്ഭവിച്ചോ-
 രെല്ലാററിലും സപതി സമ്പ്രതി കണ്ടിടുന്നു. 40

- വണ്ണം സമസ്തമൊരുമാതിരിയായി ദേശ-
 വണ്ഡങ്ങളാസകലവും മലിനങ്ങളായി
 ചണ്ഡപ്രകോപമണയുന്നൊരു വാതമൊന്നു
 തിണ്ണം നിനങ്കിലധമപ്രകൃതിയ്ക്കു മൂലം. 41
- കാണാതെ ചുറ്റിയണയുന്നു സമസ്തലോക-
 ത്രാണത്തിനായിഹ സദാഗതിയായ ദേവൻ
 ചേണാൻ നെന്മണികൾ കക്കുമനേകതൃപ്ത-
 പ്രാണിപ്രജങ്ങളതിമാത്രമകന്നിടുന്നു. 42
- പുല്ലായപുല്ലുകളുശേഷവുമിപ്പൊളേറ്റ-
 മുല്ലാസമോടു കതിരിട്ടു വിളങ്ങിടുന്നു
 ചൊല്ലാൻിടുന്ന പൃഷ്ഠശപനകത്തു വാസ്തം
 വല്ലാത്ത മോദമോടു കാങ്കെ തടിച്ചിടുന്നു. 43
- ഏറ്റൊ ജവതൊടതിഗമതിയൊടെത്തിടുന്നീ-
 ക്കാരേറ്റൊ മന്നിലിഹ കാറുകൾ വീണിടുന്നോ
 തെരൊന്നു ശങ്കയിതു ചേർത്തു തിരിച്ചുവന്നു
 പറുന്നു തൻ പണി കഴിച്ച മതംഗജങ്ങൾ. 44
- പാദാതെ തങ്ങളൊടു ചേർത്തിട്ടമദ്രിതൻറെ
 സാരങ്ങളാം ദ്രുമഗണങ്ങളെടുത്ത ശേഷം
 സാരാജ്ഞാലാകർ മരുവുന്നൊരു നാട്ടിൽ വന്നു
 ചേരുന്നു ഹസ്തികൾ കരീന്ദ്രസമാനയാനേ! 45
- തണ്ടാരിൽമാതു തരമോടു ധരാനരാളേ
 രണ്ടാമതും വിലസുമാറു വിഗോഷമായി
 കണ്ടങ്ങളിൽ കവിതമുണ്ടകനാം കൃഷ്ണി-
 ണുണ്ടായ്തന്നു സതതോല്ലസദഗേവകൃപി. 46
- ഒട്ടൊട്ടുപാടിപരമുറച്ച കതിർക്കലങ്ങൾ
 കട്ടിട്ടുടൻ കിളികളുണ്ണു പറന്നിടുന്നു
 ചട്ടറിടുന്ന കിളികൾക്കൊരുമട്ടുമൊട്ടും
 കിട്ടാത്തമട്ടുടയ പാൽമൊഴിതുകമാത്യേ! 47

പാടത്തു വേലകളെടുത്തിടമജ്ജനങ്ങൾ -
 ശ്രീടിസ്സാ കിളികളെപ്പരമാട്ടിടുന്നു
 കേടെന്നിയേ കിളിമാഴിയെങ്കിൾവാക്കുകൊണ്ടു
 പാടേ ജനത്തിനു രസത്തെ വളർത്തുമായ്യേ! 48

പൈതേൻതൊഴുന്നമൊഴിമാരുടെ കൊങ്കയോരോ -
 നേന്തുന്ന കാന്തി കലരും പല കന്ദജാലം
 ചന്തം വരുത്തുമതിനാലിഹ വേണ്ടൊരത്ഥം
 ചന്തസ്ഥലങ്ങളഴകോടുളവാക്കിടുന്നു. 49

മന്ദേതരം രചി വളർമ്മനേകരൂപ -
 കന്ദങ്ങൾകൊണ്ടു നിറയുന്നു ജഗത്തിദാനീം
 കന്ദായുധാഭിതഹാഭഗവൽപ്രസാദം -
 കന്ദായമാനകചപുണ്ണഭജാത്തരാളേ! 50

പുവൻ സുവണ്ണമണയും മയിസുരൈഴന്ന
 പുവൻ, പടറി, കദളി, നന്നനേത്ര, കണ്ണൻ
 ഈവണ്ണമുള്ള കുലവാഴകൾകൊണ്ടു ഭൂമി
 ചൊവ്വോടണഞ്ഞു വിലസുന്നു വരോരുരഭേ! 51

ഞായത്തിലുള്ള കൃഷി വിക്രയമെന്നിവയ്ക്കു -
 ഈയത്തിനാൽ ക്ഷിതിയിലിയ്യിടയിൽ ക്രമത്താൽ
 മായം വെടിഞ്ഞു നന്നയുള്ളൊരു നേത്രവാഴ -
 ഞായയ്ക്കൊരിയ്ക്കലുമഭാവമുദിയില്ല. 52

ഈവാഴതൻറെയൊരു കണ്ണുകണ്ണുചേരും
 ദേവേന്ദ്രനാണിഹ കൊടുത്തതു പണ്ടുപോലും
 ഏവം നിനച്ച ചിലരിക്കദളീഫലത്തെ -
 ദേവേന്ദ്രകായയിതി സമ്പ്രതി ചൊല്ലിടുന്നു: 53

കെല്ലോടു ക്ഷാസശമനത്തിനിതേറെ നന്നെ -
 നുൾപ്പുവിലോത്തു ധരണീതലവാസിനിലോകം
 ഇപ്പോൾ കുലസ്ഥനികരത്തെഴയെടുത്തിടുന്നു
 പുഷ്പായുധോത്സവവികാസിനി! സൽക്കലസ്ഥേ! 54

പാലാഴിയിങ്ങു കടയുന്നതുപോലെയെങ്ങും
 പാലിൻകണങ്ങൾ ചിതറുന്നു ഹിമച്ഛലത്താൽ
 ചേലൊത്തിടുന്നമരഭ്രതഹവല്ലി പുഷ്പ-
 ജാലം ധരിച്ചു വിലസുന്നു വിശേഷമായി. 55

‘ശ്രീമംസ്തുപമേവതചിദാനവിധൗ പടോലം’
 ധീമതഭിഷഗപചനമിങ്ങിനെയാകയാലേ,
 ഭ്രമണ്ഡലത്തിലഴകോട്ടു ‘പടോല’മെന്ന
 നാമം കലൻ വിലസും ലത പുത്തിടുന്നു. 56

കേടറനേകഗുണമുള്ളൊരു കല്ലവല്ലി-
 യോടൊട്ടുത്ത ഫലമുള്ളൊരു കയ്യവല്ലി
 പാടേ പടൻ വിലസുന്നിതു വേലിയേററം
 കൂട്ടനു ഭൂമിരസസിന്ധുവിൽ വേലിയേററം. 57

ആക്കും രസാലനുഭവിച്ചിടമദൃശായാം
 സിദ്ധ്യാരമേകിയുമതീവചുമപ്പു പുണ്ടും
 നില്ക്കുന്നു കപ്പൽമുളകത്ര കടുതപമോട്ടു
 കല്ലുണ്ടവും കഴൽതൊഴും മൃദുലാധരോഷ്ണി! 58

നല്ലൊരു പത്രനിരയിൽ തല കൂർത്ത ബാണപ-
 തുല്യങ്ങളായ പല മുളളികളോട് ഞങ്ങി
 വില്ലൊത്തീടും വഴുതിനങ്ങകൾകൊണ്ടു വേണ്ട-
 തെല്ലാം ജയിച്ചു മതവുന്നു കൃഷീവലന്മാർ. 59

കണ്ടാൽ തലസ്തു ബഹുഭൂമിരസപ്രവാഹാ-
 മകാണ്ടാട്ടമാക്കുമുള്ളവായ്ക്കുതമാറിദാനീം
 ചൂണ്ടങ്ങതൊട്ടവകളെച്ചിതമോട്ടുണക്കി-
 ഒക്കാണ്ടാട്ടമാക്കിയഴകിൽ ചിലർ വെച്ചിടുന്നു. 60

കുംഭത്തൊടൊത്ത ചില കായകൾ മുത്തു വഞ്ചാ-
 മുംഭത്തിൽ നട്ട ചില മത്ത ലതാഗണത്തിൽ
 വിവിചിതങ്ങളോടുകനായവ വേർപെടുത്തു
 കുംഭസ്തനമേയനതേ! ചിലർ വെച്ചിടുന്നു. 61

സിദ്ധിച്ചിടുന്നു ഭൂവി ധാതുബലം വിസർഗ്ഗ-
മുഖ്നന്യമാം ഹിമമതിൽ സകലക്രമേരം
യുദ്ധത്തിനായി മുതിരുന്നു കരിമ്പുവില്ലൻ
വർഷിച്ചിടുന്നിതു കരിമ്പുകൾ നാട്ടിലെല്ലാം.

62

സമ്പൂർണ്ണസാധുരസമോടു കരിമ്പു കമ്പം
തുമ്പും വെടിഞ്ഞിഹ ജനങ്ങൾ ഭൂജിച്ചിടുന്നു
ഇമ്പം കലൻ മധുരാവിലഗാത്രീ! കമ്പം-
തുമ്പും വെടിഞ്ഞൊരവകൾക്കു വിവേകമുണ്ടോ?

63

കമ്പം വിനാ ചെറിയ മുത്തുകളൊത്ത പല്ലാൽ
കമ്പെന്നിയേ ചിലർ കരിമ്പു കടിച്ചിടുന്നു
സമ്പൂർണ്ണസർവ്വഗുണമായ്യിലസം കരിമ്പിൽ
കമ്പിനകത്തു മണിമുത്തുകളുണ്ടുപോലും.

64

ഇന്നാകവേ മധുരമാം രസമേകിടുന്ന
കന്ദായുധന്റെ ലളിതായുധമിക്ഷു,യഷ്ടി
എന്നാലതിങ്കൽ മണിമുത്തുകളില്ലകത്തു
നന്നായ് സദാ രദനമൌക്തികഭൂഷിതാസ്യേ!

65

പഞ്ചായുധായുധരസങ്ങളിൽനിന്നുദിച്ച
പഞ്ചാര വൃഷ്ടി ഗുണമേവാനമേകിടുന്ന
അഞ്ചാതെ പാലിലിതു നൽസ്മിതദൃശ്യമുദൃശ്യം-
പഞ്ചാരവാണി! ശൂൺ ചേരുകിലത്ര കേമം!

66

നാൽക്കാലിജാതികളിൽ മുമ്പു ലഭിച്ച പൈക്കൾ
മുക്കാലമേരമഴകിൽ പ്രസവിയ്ക്കയാലേ
ഇക്കാലമൊക്കെയൊഴിവാച്ചിഹ ഭക്ഷണത്തിൽ
ദൃഷ്ട്യാല;മുണ്ടുദധിദൃശ്യപ്ലതങ്ങളെങ്ങും

67

ഈലോകമാസകലവും തെളിയുംപ്രകാശം
കാലോചിതം ചെറുഗുണങ്ങളെ മങ്ങിക്കീടാതെ
ചാലേ കൊടുമുടമൊരു കാലികൾതൻ യശസ്സു
പോലേ ജഗത്തിലിഹ പാലു നിറഞ്ഞിടുന്നു.

68

ലാവണ്യവാരി.നിധിയാം രമതന്റെ കാന്തൻ
 കാവ്ണ്ണനായ ഭഗവാൻ പശുപാലനായി
 പാൽ വെണ്ണ തൈരിവ കവൻ ഭുജിച്ചു മൂന്നു-
 മിവണ്ണമാഷക കാലികലത്തിനെന്യേ. 69

പുല്ലിനണക്കമൊതടിക്കിലുമില്ല വററി-
 ടില്ലാ ജലം ലഘുതരം ഹിമമിപ്പൊളോത്താൽ
 എല്ലാറ്റിനും കറവയുണ്ടു പശുക്കളിൽ പാ-
 ലുല്ലാസമോടു സുലഭം ഭൂവി വൃശ്ചികത്തിൽ. 70

പോഷിച്ച പയ്യളുടെ പാലകിടിൽ പെരുത്തു
 ശേഷിച്ചിടുമ്പടി കടിച്ചു തടിച്ച തൃഷ്യാ
 ഘോഷിച്ച വസുകലമോടിനടന്നിടുന്നു
 തോഷിച്ച ഘോഷമയമാമുലകത്ര കാക്കെ. 71

ധരതീതലത്തിലമൃതെന്നു പുകഴ്ന്ന ദൃശ്യം
 മാത്രാധികം വിലസിടുന്നൊരു വൃശ്ചികത്തിൽ
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പലതിൽ മണ്ഡലവാരമെന്ന
 സത്രങ്ങളങ്ങിനെ നടന്നുവരുന്നു ഭംഗ്യാ. 72

നിത്യം ശിവേലികളിൽ നല്ലൊരു കട്ടിയാന
 സത്തായ പായസനിവേദ്യമൊടൊത്ത സദ്യ
 അത്യഭയുള്ള നിറമാല, വിളക്കനേക-
 മിത്യദി മണ്ഡലവിളക്കിനു ചേർന്നു വട്ടം. 73

ദേവേന്ദ്രനാട്ടിനെതിരാം മലയാളനാട്ടിൽ
 ആർപ്പുന്ന ഘോഷമൊടു നല്ല മഹോത്സവങ്ങൾ
 ദേവ്യാലയങ്ങൾ പലതിൽ തുടരുന്നു, കാമ-
 ദേവ്യാതിമോഹനമഹോത്സവത്രപത്രപേ! 74

നീർകൊണ്ടു നീർഗജാവലി, ഗർമ്മിതങ്ങൾ-
 ഭാകന്ന കൊടു, വെടി, മിന്നൽ വിളക്കനേകം
 നാകത്തിൽനിന്നവകളൊക്കെയുമിപ്പൊളിബുഭു-
 ലോകത്തിലുത്സവരസത്തിനു കൊണ്ടുപോന്നോ? 75

കാലത്തു കഞ്ഞി, പകലേ വലുതായ സദ്യ,
 കോലാഹലത്തോടു ശിവേലി, വിളക്കു രാവിൽ
 കാലത്തിനൊത്തു പലമാതിരിയാസ്തിനോദ-
 ജ്ജാലങ്ങളിങ്ങിനെ മഹോത്സവചട്ടവട്ടം. 76

സ്ഥാനത്തിലൊറമണിയൊത്തു മഹാധ്വജത്തിൽ
 ചീനാംബരോജ്ജ്വലപതാകകളാടിടുന്നു
 ഉഴനം വിനാ മണിയണിഞ്ഞു കളിയ്ക്കുമോമ-
 ള്മീനദ്ധജോത്സവകലാവിലസൽപതാകേ! 77

ശീലോത്തമേ! മതിലകത്തു മഹോത്സവത്തി-
 ലോലക്കടയ്ക്കു വലുതായ വിരോധമത്രേ
 ശീലക്കടയ്ക്കു പുരടക്കരടിട്ടമിന്ന
 മാലോലകണ്ണിയുഗളേ! പുനരായതില്ല. 78

ചട്ടററ പട്ടുകട, ചാമരയുഗ്മാല-
 വട്ടങ്ങൾ, കൊട്ടു, കഴൽ, കൊമ്പുകൾ, കൊമ്പനാന
 കോട്ടംവെടിഞ്ഞിവികൾ കട്ടികളേത്തളിഞ്ഞു
 കാട്ടാനണിഞ്ഞിഹ വരന്നു വധുജനങ്ങൾ. 79

ഏണാക്ഷിമാതാടെ മനോഹരമായ രൂപം
 ക്ഷോണീധരപ്രതിമദന്തിവരസ്വരൂപം
 ചേന്നാറിടും കളികൾ, മേളമൊടെന്നിതെല്ലാം
 കാണാൻ ജനങ്ങളുണയുന്നു മഹോത്സവത്തിൽ. 80

കഞ്ഞിയ്ക്കു വാച്ച കൊതിയാൽ ചിലർ, സദ്യതന്നിൽ
 നെഞ്ഞിൽ കനത്ത തചിയാൽ ചിലരുത്സവത്തിൽ
 ഭഞ്ജിച്ചിടാതെ സഖിമാരോടു കേളിയാടി
 രഞ്ജിയ്ക്കുവാൻ ബഹുരസാൻ ചിലർ വന്നിടുന്നു. 81

മന്ദിച്ചിടാതെ രസമോടു കൊടിയ്ക്കുകത്തു
 വന്ദിച്ചിടേണമഴകിൽ പരദൈവപാദം
 ഏനോത്തു ഭക്തനീവഹങ്ങൾ മഹോത്സവത്തിൽ
 വന്നെത്തിടുന്നു വനിതാകലദൈവഭൃതേ! 82

ആരാതഭക്തിയൊടു സാധുജനങ്ങൾ ദേവം
 നാനാടിട്ടമ്പോളൊരുമിച്ചു കളിച്ചിടുന്നു
 കൂറോടു മഞ്ഞൾമയമാകിയ തൽപ്രസാദം
 മേറ്റം രസത്തൊടു ധരിച്ചു വിളങ്ങിടുന്നു. 83

ശ്രീവ്യോമകേശഭഗവാനരുളുന്ന വൈകു-
 ണ്ഠവ്യാജമഷ്ടമിമഹോസ്സവമുണ്ടിദാനിം
 അന്നദപിജാതിപയമതുതമങ്ങു കാണാം
 ധന്യദപിജേന്ദ്രമുഖി സുഖപ്രദയാദോ! 84

ആറാറുകൊല്ലമറ്റുതല്ലെട്ടുമെപ്പൊളല്ലം
 മാനാതെ വഞ്ചിധരണീപതി വൃശ്ചികത്തിൽ
 ഏറ്റം ഗുണങ്ങളെഴുമാരണദേവതത്തി
 കൂറോടഹോ! മുറജപത്തിനൊരുങ്ങിടുന്നു. 85

ഉള്ളത്തിലുൽകടരാദരവോടു ചുണ്ടൻ-
 വള്ളങ്ങൾ ബോട്ടുകൾ തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങൾ
 ഭള്ളെന്നിയേ ദപിജകലത്തെ വരുത്തുവാൻ ചൊ-
 ല്ലൊള്ളുന്ന വഞ്ചിധരണീന്ദ്രനയച്ചിടുന്നു. 86

വഞ്ചീന്ദ്രകല്പതരുസൽഫലമുലഭാവം
 തഞ്ചിട്ടമി മുറജപാവ്യസുമവ്രജത്തെ
 അഞ്ചാതെടുത്തിട്ടുമൊന്നിപ്പുമയേ ദപിജേന്ദ്രം
 നെഞ്ചിൽപ്പരം രസമൊടങ്ങു ഗമിച്ചിടുന്നു. 87

ചൊല്ലാൻ വഞ്ചിതൃപനുളൊരു നാട്ടിനുള്ളി-
 ലുല്ലാസമോടെവിടെയെങ്കിലുമാരണന്മാർ
 ചൊല്ലുന്നുവെങ്കിലവിടത്തിലവർക്കു വേണ്ട-
 തെല്ലാറിനും ബഹുസുഖം വഴിപോലെ പാത്താൽ. 88

ശ്രീപത്മതിർമ്മിണിലിത്തിലിറങ്ങി മുങ്ങി
 ശ്രീപത്മനാഭസചിയാത്തിലിറങ്ങു ഭക്തയാ
 ശാപാദിശക്തി കലരും ദപിജവർണ്ണ വേദ-
 മാപാദചൂഡമഴകോടു ജപിച്ചിടുന്നു. 89

കമ്പര വെടിഞ്ഞവിലബാഹുജ്ജാതികൾക്കും
 സമ്പൂർണ്ണമാസ്തരമനന്തപുരാതിലുണ്ണാം
 നമ്പൂരി, പോററി, പരിചോടു പരീക്ഷചെയ്തോ-
 ഊസ്ത്രാനിവർണ്ണ ജപദക്ഷിണകൂടിയുണ്ടു്. 90

മായം വിനാ സകലസദചിദവാദിപുണ്ണ-
 മായുള്ളൊരീ മുറജപോസ്തവമെത്രകേമം
 ഞായത്തിൽ വന്ദുടയ ധർമ്മസുതൻറെ രാജ-
 സുയോസ്തവം പരമിതിനുപമാനമോത്താൽ. 91

നല്ലോരു 'പാത്രചരിതം' മുതലായ തുള്ള-
 ലെല്ലാറ്റിലും കവിശിരോമണിയായ 'കഞ്ചൻ'
 ചൊല്ലേറ്റമീ മുറജപച്ചവയൊന്നുകൊണ്ടാ-
 ണല്ലോ ജഗത്തിതുവശീകൃതമാക്കിടുന്നു. 92

ഉത്സാഹമോടു യവനോത്തമദാഷതന്നിൽ
 നത്സാരമായ് ചിലപരീക്ഷ കൊടുത്ത ശേഷം
 പാസ്താകമോ പരമിതെന്നുഴലുന്നു ബാല-
 രാസുന്ദയാൽമതിയെവെന്നൊരുമാന്യുശീലേ! 93

മെല്ലെപ്പരീക്ഷകൾ കൊടുത്തു ജയാജയങ്ങൾ-
 ഉല്ലാസം ധരിപ്പതിനു മുന്വിലവർണ്ണ ചിന്തേ
 വല്ലാതെയുണ്ടു ഭയമുൽക്കടരാഗലജ്ജാ-
 കല്ലോലജാലവിവശീകൃതചിത്തരാഗേ! 94

അർത്ഥക്ഷയം, പരിഭവം, ശുഭബാലുകാല-
 വ്യർത്ഥവ്യയം, പലതുമിങ്ങിനെ തോല്ക്കിലുണ്ടു
 സത്തായ് ജയിക്കുകിലിതിൽ വിപാതമായി-
 ട്ടൊത്തീടുമൊക്കെയിതിലാർപ്പിച്ചുകാത്തു ചിന്തം. 95

ശ്രീകൃഷ്ണദേവനഴകോടു വിളങ്ങിടുന്ന
 വൈകുണ്ഠലോകസമമാം ഗുരുവായുദേഹൻ
 ഏകാദശീസ്ത മലയാളീജനങ്ങളെല്ലാ-
 മകൈശ്വരീസ്തമധുനാ മധുനാശദഭക്ത്യാ. 96

ചൊല്ലോണ്ട സപ്പനീവഹത്തിൻ ദപ്പമേറ്റ-
 മിക്കാലമാണറിക സപ്പബലിത്തു മുഖ്യം
 തീർന്നു സർവ്വവിഷദോഷവുമാശു 'പാമ്പി-
 നേയ്ക്കാട്ടു' വിപ്രനുടെ സൽക്രിയയാൽ ജനങ്ങൾ. 97

നീക്കുന്നു സർവ്വവിഷദോഷവുമാശു പാമ്പി-
 നേയ്ക്കാട്ടു വിപ്രവരനീ മലയാളനാട്ടിൽ
 ഞാക്കമ്പൊള്ളു തമിതംഗജസപ്പബായ
 പോക്കുന്നശേഷഭവനാതുതസൽഗ്ഗണാശ്ശേ! 98

ചേലൊത്ത സപ്പബലി ദോഗിവരൻ നൂറും
 പാലും കൊടുക്കലിഹ നാഗബലിപ്രതിഷ്ഠാ
 ചാലേ ശുഭക്രിയകളിങ്ങിനെ ചെയ്തിടുന്ന
 കാലേ മഹാജനമഹിസ്തുതി ചെയ്തിടുന്നു. 99

നന്ദിച്ച തനുടെ സഹസ്രഫണങ്ങൾതന്നി-
 ലൊന്നിൽച്ചീരം ത്രിഭവനം കടകെന്നപോലെ
 നന്നായ് ധരിച്ചു വിലസീടുമനന്തനേ ഞാൻ
 വന്ദിച്ചിടുന്നു വലുതായൊരു ഭക്തിയോടെ. 100

ചൊല്ലോണ്ടിടുന്നപടി ലക്ഷ്മണരാമരൂപം
 കയ്ക്കാണ്ടു പണ്ടു വലുതാകിയ ദേവകാർപ്പം
 ഉൾക്കൊണ്ടു രോദമൊടു ചെയ്തൊരു നാഗരാജൻ
 നല്ലോണ്ടൽവണ്ണനുടെ മെത്ത ശുഭം തരട്ടെ. 101

പോഷിച്ച തമുവവിഷാഗ്നിയിൽ വിശ്വമെല്ലാം
 രോഷിച്ചു കല്പസമയേ പൊടിഭസ്മമാക്കി
 ശേഷിച്ചിടുന്ന ഭഗവാൻ ഹണിരാജിഃജൻ
 ശേഷാഖ്യനെന്നഴലശേഷമൊഴിച്ചിടട്ടെ. 102

സസിച്ച ദേവദീതിജപ്രണയത്തിനണ്ണി-
 മനമാനമന്ദ്രധരായതരജ്ജുഭൃതൻ
 ചെന്താർശരാരിഭഗവാനണിമാലയായി-
 ച്ചന്തം വരുത്തുമൊരു വാസുകി കാത്തിടട്ടെ. 103

സച്ചിത്സപത്രപി ഭഗവാൻ ഹരിനന്ദഭഗവേ
 കൊച്ചുണ്ണിയായുതവിട്ടുവൊഴുതങ്ങൊതന്നാൾ
 മെച്ചപ്പെടുമ്പടി പടങ്ങളിലേറി നൃത്തം-
 വെച്ചോരു കാളിയഫണീശപരനാശ്രയം മേ. 104

വൃത്രാദിദൈത്യരെ വധിച്ച ജഗത്തു കാത്ത
 സത്രാശനാധിപതിയായ പുരന്ദരൻറെ
 അത്യന്തമിഷ്ട സഖി തക്ഷകനാഗരാജൻ

നിത്യം തൊഴുന്നടിയനിൽ കൃപ ചെയ്തിടട്ടേ 105
 കാർഷ്യമുള്ള കലി വെന്തുതകാൻ നളൻതൻ-
 കാക്കൽക്കടിച്ച വിഷവഹ്നി പകർന്നു യീമാൻ
 കാക്കോടകൻ ഫണിശിഖാമണി നിത്യമെന്നെ-
 ഞാക്കേണമായതിനു താണു വണ്ണങ്ങിടുന്നേൻ. 106

ചീരറുവൊളൽക്കടവിഷാഗ്നിയിൽ വിശപമെല്ലാം
 നീരറും പെന്തത്ത വിഷവീര്യമദോശാതന്മാർ
 മററുള്ള നാഗവരശിഷ്യവരപ്രദന്മാർ
 ചെററുള്ളലിത്തടിയനാശു ശുഭം തരട്ടേ. 107

നാഗസ്സവങ്ങൾ പലതങ്ങിനെ ചൊല്ലിയേററും
 നാഗേന്ദ്രൻബൃഹസ്പതി ജനങ്ങൾ ഭജിച്ചിടുന്നു
 ഭോഗീന്ദ്രവാസഗൃഹമാം വിഷകാനനാന്തം
 ഭാഗത്തിൽ വേണ്ട ഗുണമൊക്കെ വരുത്തികുന്നു. 108

ആവശ്യത്തിനു പോര പാലവനിയിൽ-
 ധാരാളമെന്നായിരം
 പ്രാവശ്യം പറയാം, പശുക്കളുടെ പേർ
 മുക്കാലുമിടാലമാം
 ജീവൻ ചേർന്നതിനൊക്കെയുണ്ടതിബലം
 മഞ്ഞും കുളിർനാരുമു-
 മേണ്ടവം വൃശ്ചികമാസമെന്ന് കർത്തി-
 ഞ്ഞൊളെണ്ണമുള്ളത്തിൽ നീ. 109

ധനുമാസം

- കന്യാഭിഷംഗമുടനുംകടനീചഭാവം
പിന്നെപ്പും മധുപസംഗമിതൊക്കെയായി
ചെന്നെത്തിട്ടു നരവി പങ്കജമൊട്ടാവന
കന്നൊത്തിടും ഗുരുകചേ! ഗുരുതൻ ഗൃഹത്തിൽ. 1
- വല്ലാതെകണ്ടു വലയുന്നു സുരോരുഹങ്ങൾ
ഉല്ലാമഹോ! തുഹിനമാം രിപുതൻ ബലത്താൻ
മെല്ലെന്നു ഭൃംഗമൊഴിയുന്നു സരോജബന്ധു
ചെല്ലുന്നു ചാപദവനേ ബഹുലപ്രതാപൻ. 2
- മങ്ങാതെ കാലകരനാം ഭഗവാൻ ദിനേശ-
നംഗാരകാലയമശേഷമൊഴിച്ചശേഷം
എങ്ങും തടിച്ചൊരു തണുപ്പു വളർത്തുകൊണ്ടു
പൊങ്ങും തുഷാരമയമായ് ചമയുന്നു കാലം. 3
- പ്രാലേയജാലമതിമാത്രമുദിച്ചിട്ടുനി-
ക്കോലേ സരോരുഹദളങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞിട്ടു നര
പ്രാലേയരശ്മി ഭഗവാന്റെ മനസ്സിലോരം
മാലേകമാസ്യകമലസംഹൃദക്ഷിപത്രേ! 4
- കള്ളം വിനാ കമലബന്ധുകരവ്രജത്താൻ
വെള്ളം തുഷാർമിഷമോടിയ പൊക്കിട്ടു നര
വെള്ളത്തിനുള്ളിലുളവാടയഴുംബുജങ്ങൾ-
മുണ്ടുള്ളൊരു നൽത്തെളിവു തീരെയൊഴിഞ്ഞിട്ടു നര 5

ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു വലുതായൊരു സംഖ്യചേർന്നു
 നക്ഷത്രപത്മഗണമുള്ള നഭസ്സരസ്സിൽ
 അക്ഷീണമായി വളരും ഹിമബാധകൊണ്ടു
 ലക്ഷ്മീവിലാസമധുനാ കുറവായ് വരുന്ന. 6

തിണ്ണം തുഷാരകിരണന്റെ കരങ്ങൾ മങ്ങും-
 വണ്ണം നിറഞ്ഞു വിലസുന്നു തുഷാരസംഘം
 കണ്ണോല്പലത്തിനൊരു മങ്ങൾ കൊടുത്തു മിന്നും
 കണ്ണാം നവോല്പലയുഗം കലരുന്ന കാനേ! 7

പ്രാലേയരശ്മിയുടെ മണ്ഡലമിപ്പൊളേറും
 പ്രാലേയശുഭ്രവസനാവരണത്തിനാലേ
 ചേലായ്ത്തന്നിടയ ഭംഗി വേടിത്തീടുന്ന
 ചേലാവൃതാധികലസൽക്കചമണ്ഡലാവേധ്യ! 8

തീരെക്കെട്ടുന്നു തുഹിനാംശുകരപ്രകാശം
 ധാരാളമായി വളരും തുഹിനത്തിനാലേ
 പാരിൽ പരന്ന നിജകായസുവണ്ണകാന്ത്യം
 നേരായ്സുവണ്ണവിലപോക്കിയ മംഗളാംഗി! 9

വാച്ചീടുമിന്ദുകിരണങ്ങളെയും തുഷാരം
 മാച്ചീടുമിപ്പൊഴുതിലശപതിതൊട്ടതിന്റെ
 കാഴ്ചയ്ക്കുതിപ്രകീണിയുണ്ടു പരം ചവിട്ടി-
 തേതച്ചോരമട്ടെഴുമവിട്ടമതാർക്കു കാണാം. 10

ചുട്ടുള്ള സൂര്യകരമേററിയിായിവന്നും-
 കൂടും നഭശ്രമഭവാംബുകണപ്രജങ്ങൾ
 പാടേ ശ്രമേണ കറയുന്നു പരം തണ്ണിപ്പി-
 ച്ചീടുന്നു മഞ്ഞിതു വളന്നു വരുന്ന മൂലം. 11

ശ്രീപത്മനാഭനോടു ദക്ഷിണമക്ഷിസൂർയ്വൻ
 ചാപത്തൊടൊത്തു വിലസുന്നു വിശേഷമായി
 താപത്തിനില്ലിടയിനിബ്ദവനങ്ങളിൽ ഭ്രം-
 ചാപത്തൊടൊത്തമിഴിനാശിതകാമതാപേ! 12

പാരിൽത്തുപ്പാരനികരങ്ങൾ വളർന്നിടുന്നീ-
 നേരത്തിലക്തഭഗവാനമിതപ്രതാപൻ
 പാരാതിതാ കരസഹസ്രമെഴുന്ന ദേവൻ
 ചേതന്നു ദേവഗുരുതൻറെ ധനുർഗുഹത്തിൽ. 13

ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന ഹിമവാനമതം വടക്കൻ-
 ദിക്കങ്ങുവിട്ടു ഹിമമുൽക്കടമായൊരിപ്പോൾ
 അക്തൻ ബഹുഷ്ണകരനാകിലുമാവതോളം
 തെക്കോട്ടു നീങ്ങി നിയമേന നടന്നിടുന്നു. 14

എല്ലാജ്ജനത്തിനുമതീവ വിബോധമേകം
 ചൊല്ലാൻ ഭാനഭഗവാൻ ഗുരുതൻ ഗുഹത്തിൽ
 ചെല്ലും വിധൗ ജഡതകൊണ്ടിത മങ്ങിടുന്നു
 കല്ലും മഹാ മുദ്രലമാക്കിയ കൊങ്കയാളേ! 15

ചൊല്ലാൻ സൂര്യനുടേ ശക്തി നിനക്കിൽ മഞ്ഞി-
 ന്നില്ലാ ബലം നിയതമെങ്കിലുമാ മഹാത്മാ
 വല്ലാത്ത യോഗബലമുള്ളതിനോടു ബാലേ്യ
 തെല്ലിങ്ങുതോറു മരവുന്നു തഥാന്ത്യകാലേ. 16

മാഴ്കുന്നു പത്മിനികൾ ദക്ഷിണദിക്കിലങ്ങു
 പോകുന്നു പത്മിനികൾതൻപതിയാം ദിനേശൻ
 ആകുന്നു മാതിരി ചടച്ചു ചടച്ചു വല്ലാ
 ത്താകുന്നു ജാഡ്യകരമാം തുഹിനേ ദിനങ്ങൾ. 17

ദേശം ഗുഹാദികളൊടൊത്തു തെളിഞ്ഞിടാതെ
 ദോഷാകരൻ രജനിതൻപതി വാണിടുന്നു
 ദോഷാദിധാനമണയും രജനിസ്തു കാഞ്ച
 ദ്പാഷാതിരേകമതിജാഡ്യഹിമാഗമത്തിൽ. 18

ദീർഘപമോടു പകലെത്ര ചടച്ചിതത്ര
 മാനം വളൻ നിശയിങ്ങു തടിച്ചിടുന്നു
 പീനസ്തനി! ദ്യുണസമോദരി! യൊന്നുപിണ്ണൻ
 പാനിപ്പെടാതരിക മരതു വാജ്യയുള്ളു. 19

കാലം പകുത്തതിൽ മഹത്തരമായ ഭാഗം
 മാലാറ്റു രാവിനു ദിനത്തിനു കൊച്ചു ഭാഗം
 കാലം നിന്നുണ്ണിലിതയേ ഹിമരൂപമല്ലേ?
 ചേലൊത്ത രാത്രി ഹിമരശ്മികളത്രമല്ലേ? 20

ധാത്രീതലേ വിപുലരൂപമെഴും തുഷാര-
 രാത്രിഞ്ചരന്ദിറ വലുതാകിയ ബാധയാലേ
 ഗാത്രം ചുരുങ്ങി മനുജപ്രകരങ്ങൾ ഭൂരി-
 മാത്രം വിറച്ചു ബഹുഗോപ്യികൾ കാട്ടിടുന്നു. 21

തട്ടിത്തകർന്നു തരമായ് തലയോടുകൂടി
 കട്ടിത്തമേറിയൊരു കമ്പിളികൊണ്ടു മുടി
 പെട്ടെന്നു ലോകർ കളർമഞ്ഞിലതീവരീതി-
 പ്പെട്ടിന്നൊളിച്ചു വിറവാച്ചു ശയിച്ചിടുന്നു. 22

ബാലാർക്കാന്തി കലതം നവകങ്കമാങ്ക-
 ത്താലാഭപ്യുണ്ടൊരു പയോധര മണ്ഡലത്താൽ
 ചേലൊത്തതൻ തനമറച്ചു ഹിമം ജയിച്ചി-
 കാലത്തിൽ വല്ലഭകളുള്ളവർ വാണിടുന്നു. 23

ഏറ്റന്നു നന്മഹിമ സമ്പ്രതി തൊപ്പികൾക്കു
 കാരൊത്തിടുംകബരിമാർമുടി നിത്യഭൃഷേ!
 കേറ്റന്നു മാനുജനമൌലികൾതന്നിൽ മഞ്ഞു
 മാറുംവരെയ്ക്കുമവ നല്ലൊരു ഭംഗിയോടേ. 24

രോമത്തിനെന്തുവിലയാണു ഹിമം വളൻ
 ദീമതപമാൻ ബഹുജാഡ്യമണയ്ക്കുമിപ്പോൾ
 ശീമത്തരത്തിൽ വിലസും പല പട്ടിലുള്ള
 രോമത്തിനും വിലയഹോ! വലുതായിടുന്നു. 25

കെല്ലോടു രാത്രിചരഘോരതുഷാരസംഘ-
 മിപ്പാരിടത്തിൽ നിറയുന്നതു കണ്ടുപായാൽ
 ഇപ്പോളെടുത്തു മന്ദവുണു ജനങ്ങൾ തൊപ്പി
 കുപ്പായമെന്നിവകളാൽ ഹനമാൻദിറ വേഷം. 26

പള്ളിക്കുറുപ്പിനു മഹീതലനായകന്മാർ
 ക്ഷണേത പള്ളിയറയുള്ളിലുമിദൃശായാം
 കള്ളം വെടിഞ്ഞരിക, കമ്പിളിയായ് സമസ്തം
 തുള്ളിച്ചുകൊണ്ടു വളരുന്നൊരുജാഡ്യമുലം, 27

പല്ലാതുടൻ ലഹരി ചേർത്തു വിയർത്തു ദേഹം
 മെല്ലാം തളുന്ന് വലയുംവീധമുള്ള വീച്ചും
 മെല്ലെന്നെഴും പുകയിലെയ്ക്കു കൊതിച്ചിടുന്നു
 സല്ലോകവും സപദി സമ്പ്രതി ജാഡ്യദോഷാൽ, 28

കാസം, കനത്ത കഫവൃദ്ധിനിമിത്തമേങ്ങി-
 ശ്വാസം, ഗദങ്ങളിവ കൂടിടുമീഹിമത്തിൽ
 കൂസാതെ വീടി മുതലായ്തലതും ജനങ്ങൾ
 ഗോസായിമാക്കു ശരിയായി വലിച്ചിടുന്നു. 29

മോടിസ്തുവേണ്ട വിഭവം മുഴുവൻ തികഞ്ഞ
 മേടയ്ക്കകത്തു മരുവുന്നവർകൂടിയിപ്പോൾ
 കേടറ തീക്കനൽ കിടന്നെരിയും നേരിപ്പോ-
 ടോടൊട്ടടുത്തമരുവാർ കൊതി പുണ്ടിടുന്നു. 30

ഇന്നെത്തുമഞ്ഞിതൊരു സാരവുമില്ലെനിക്കി-
 ഞെണുള്ള നാട്യമൊടു തീക്കനൽ പല്ലുകാട്ടി
 നന്നായ് ചിരിച്ചിടുകകൊണ്ടുവന്നാ “ഹ.സന്തി”
 യെന്നുള്ളപേരതിനു നല്ല യഥാർത്ഥമായി. 31

ചേണാൻ ചുട്ടടയ തീക്കനലെന്നപോലെ-
 യാണേകദേശമിച്ഛൊന്നതു കാണേത്താൽ
 മാണിക്യമെന്ന മാണികൾക്കെതിയായ മുല്യം
 കാണുന്നുവെന്നു കരുതുന്നു ജനങ്ങളിപ്പോൾ. 32

പെയ്യുന്നു മഞ്ഞധികമായി വിറച്ചു കാലും
 കണ്യംമരേച്ചുടനെയിന്നു മരിച്ചുപോകും
 വയേതുമേ വലിയ രാവു കഴിച്ചുളുട്ടാൻ
 തിയ്യേ നമുക്കു ഗതിയെന്നുഴലുന്നു ദലാകം. 33

വല്ലാതെന്നങ്ങിയ ചവററിലതൊട്ടുസാരം-
 മില്ലാത്ത വസ്തുവിഹ കൈവശമുള്ളവർക്കും
 എല്ലായ്പ്പോഴും സുലഭമാകിയ തിയ്യ മന്നി-
 ലില്ലാകിലെത്തുകമ രാത്രി കടുത്ത മഞ്ഞിൽ.

34

ചിന്തുന്ന ധൂമസമകായമെഴും തുഷാരം
 ചിന്തിയ്ക്കിലഗ്നിയുടെ നന്ദനനാണു ന്തും
 സന്താപകാരി ദഹനനതുകൊണ്ടിതേറ്റം
 ചന്തംവരത്തി വിലസുന്നു വിവാദമില്ല.

35

തന്നെബുജ്ജിസ്തമിഹലോകരശേഷമെന്നാൽ
 പിന്നെജഗദന്തിലിതിലേറിയ ചന്തമുണ്ടോ?
 നന്നായ്ത്തണുപ്പടയ മഞ്ഞതതന്നെ വഹി-
 ക്കുന്നത്രയും വെടുവെടുപ്പിൽ വരത്തിടുന്നു.

36

ഘോരോഷ്ണശക്തി കലരുന്നൊരു വഹിയൊടു
 പാരം മടങ്ങിയ ജഡാത്മകനാം തുഷാരം
 മൈപരം സദാ ജരവഹനിയെഴും പുരത്തിൽ-
 ദ്വാരങ്ങളാസകലമാശ്രു തടുത്തിടുന്നു

37

പാകത്തിനാശ്രു പല കർമ്മവുമാചരിച്ചു
 ലോകത്തിനുള്ള തനു കാത്താചിൻ വാഴുമഗ്നി
 വൈകാതെതൻ പുരി തടുത്തരിയാം ഹിമതൊ
 മാഴ്ചാതകണ്ടു നിജശക്തി വളർത്തിടുന്നു.

38

ഏകനും മന്നിലഥവാ പലപേർക്കു ജാഡ്യ-
 ശോകംപെടുന്നതു കളഞ്ഞിട്ടുമിഹതാശൻ
 ലോകത്തിനാസകലമുള്ളൊരു ജാഡ്യദോഷം
 ലോകൈകബന്ധുവിയാൻ കളവാൻസമർത്ഥൻ.

39

ഊതേണ്ടിടയ്ക്കിടയുടൻ വിറകിട്ടിടേണ്ട
 ചെണ്ണിടവേണ്ട പണിയിത്തിരിപോലുമുമാർത്താൽ
 ഏതും വിടാതധികജാഡ്യവികാരനാശ-
 മാതങ്കമരനദിനം രവി ചെണ്ണിടുന്നു.

40

നീക്കേണ്ട കൊള്ളി പൊരിവീണ്ടുടൽ പൊള്ളുകില്ല

മുക്കിൽ കടന്നു പുകപോയൊരു ഒണ്ണമില്ല
ചീക്കും രസേന ഹരിപാദനീഷേവ ചെയാ-
നോക്ടവ്യാളെത്രതരമീത്തുഹിനാഗമത്തിൽ, 41

ആരിന്നു മിത്രഭഗവാനെതിരീ മഹാത്മാ
ദൂരെയ്യുപോകിലഴലുണ്ടതിനെത്തുകരം
പാരം വിധോഗസമയേ ബഹു ദുഃഖമായി-
ത്തീരുന്നതോക്കുക ഗുണോത്തമകോടിയല്ലേ? 42

കല്യാണമാം കരസഹസ്രമെഴുന്ന സാക്ഷാൽ
ചൊല്ലാൻ മിത്രഭഗവാനകലുന്വാൾ നാട്ടിൽ
വല്ലാതെ വാച്ചു വളരുന്നിതു മഞ്ഞു പുച്ച-
യില്ലാത്ത നാട്ടിലെലി തുള്ളിനടക്കമല്ലോ. 43

മാനത്തിലുത്തമരഹോ! ചിലർ മദ്ധ്യമന്മാർ
ദീനതപമാന്യമരീവിധമാം ജനങ്ങൾ
നാനാപ്രകാരമിതുമട്ടു ഹിമേഷയങ്ങൾ -
ഊനതപമെന്യെ വഴിപോലെ ഭജിച്ചിടുന്നു. 44

പെട്ടെന്നു മഞ്ഞുമഴപോലെ പെട്ടെന്നൊരിപ്പോൾ
ചട്ടുറ വഹി മുതലായ പദാർത്ഥമെന്നും
കിട്ടാത്തവുണ്ട് ശിവനേ വിറയിങ്ങു തീക്കാൻ
മുട്ടിയ്ക്കുന്നു ഗതി മരൊരു വസ്തുവില്ല. 45

പ്രായം തികഞ്ഞ നില, പിന്തഗഭങ്ങളൊന്നും,
കായത്തിനുള്ളിലുണ്ടായവരിട്ടുശായാ
ആയത്തിലുള്ളടി തടുക്കൽ മറിച്ചിൾ തൊട്ടു-
ളായാസമങ്ങിനെ വിധ പ്പാടേട്ടെത്തിടുന്നു. 46

സീൽക്കാരവും പുളകവും ഉദ്ദലാധരത്തിൽ
നീക്കം വേടിത്തെയി മമാം പ്രണവും വരുത്തി
വീക്ഷിക്കുവാൻ വിഷമമാംപടി ഗുഹനായി
രൂക്ഷാനിലാൻ ബത വരുന്നു വിടസുപഭാവൻ. 47

പൊങ്ങുന്ന രൌക്ഷ്യഗുണമുള്ളൊരു വാതകോപ-
 മെങ്ങും ജഗത്തിലിഹ തിങ്ങിയ കാരണത്താൽ
 അംഗങ്ങളിൽ കിമപി ഹന്ത!മിനിപ്പു നിത്യ-
 ഭൃംഗം കലനാവനമിപ്പൊഴുതില്ല പാർത്താൽ. 48

ആഹന്ത! രൌക്ഷ്യബഹുശൈത്യഗുണങ്ങളൊത്തു
 ഹൃഹൃരവത്തോടണയും പവനപ്രകോപാൽ
 സ്നേഹം പുറത്തിഹ വരാതമഭർത്തുഭായ്യാ-
 ദേഹങ്ങളിൽ പരമകത്തു വളർന്നിടുന്നു. 49

പാദേ സഹസ്രകരനാം ഹരിചാപരാശി-
 യോടൊത്തുകൊണ്ടു വിലസുന്നു മഹാപ്രതാപൻ
 നാടൊക്കെയൊന്നിളകിടുമ്പടി ശൈത്യമേററം
 കൂടും മഹാശുഗഗണങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നു. 50

ആക്കത്തോടങ്ങു കൃഷി ചെയ്തതിനായി വഷം
 നീക്കം വെടിഞ്ഞറിയുവാൻ ഘനഗർച്ചിഹനം
 നോക്കുന്നു സന്ദ്രതി പഴക്കമെഴും കൃഷിക്കാർ
 വായ്ക്കും സഹുരൽപുളിനപീനനിതംബബിംബേ! 51

പുരാടണാററിലയിലാദിദിനോത്ഥഗർഭാൽ
 ചേരുന്ന വൃഷ്ടി തിരുവാതിര ഞാററിലയ്ക്കും
 പുരാടണായർ പതിമൂന്നു ദിനങ്ങളിങ്ങു-
 ണോരമ്പോൾ ഞാററിലകളങ്ങിനെ തന്നെവരേഷ. 52

അഞ്ചാതെ കാററുടയ കാറി,ടി, മിന്നൽ, വഷം
 മൂഞ്ചുഭ്രൂർവരലക്ഷണമിപ്രകാരം
 അഞ്ചും തികഞ്ഞിടുകിലായതു പെററിടുമ്പോൾ
 ഒൻബിൻ ധരിയ്ക്കു ജലമുൽക്കടമായ് ഭവിക്കും. 53

ശ്നുടോപമോടലറിവന്നണയുന്നു കാറാ-
 യീടും സുഹാരികൾ തടിൽത്തരളാസിയാടെ
 പേദിച്ചുടൻ ഹിമകർൻ മറയുന്നു ദേവൻ
 പാദേ ഹിമത്തിനു ബലം കുറവായ്ക്കുന്നു. 54

സാരം കലഞ്ഞാരിതു തെല്ലു മരണപോയാൽ
 പാറം കൃഷിക്കു പല ഹാനികൾ വന്നുകൂടും
 നേരായിതോതു കൃഷിയുള്ളവർ ഗർഭചിഹ്നം
 നേരക്കണക്കിലറിയുന്നു സുസുകൃമായി. 55

പാരോത്ത പത്മിനികൾതങ്ങാട ജീവനായി-
 ത്തിരുനൊരാത്തിരുവടിയ്ക്കുതിഭംഗിയോടെ
 പുരാടയോഗമതിലിങ്ങുള പായ ഗർഭം
 സാരാർത്ഥപുത്തിവതമാറുതം വിടുന്നു. 56

മെച്ചപ്പെടുന്ന ഘനമല്ല യശോദതാൻറ
 കൊച്ചുണ്ണിയാണിതിഹ നോക്കുക സുകൃമായി
 നൽച്ചന്ദ്രശ്ശിനവദുശ്ശപ്പമിനുവാക-
 മുൾച്ചേന്ന വെണ്ണുമുൾപ്പുള കൃഷ്ണശീലം. 57

തണ്ടാരിനുള്ളിതൾ കൊഴിഞ്ഞു കുറഞ്ഞുപോയി
 കണ്ടാലെഴുന്നഴക ചന്ദ്രനു പാരമിപ്പോൾ
 തണ്ടാരിൽമങ്ക കതിർ തിങ്ങി വിളങ്ങിടുന്ന
 കണ്ടങ്ങൾ കണ്ടവകളിൽ കളിയാടിടുന്നു. 58

രാമാദിദ്രുപകലസൽഗുരുലോകബന്ധു -
 വാമിസ്സഹസ്രകരനെന്തിഹ വിൽ വിടാത്തു
 ഈ മട്ടിൽ നെൽക്കുതിരിൽ വന്നു കളിയ്ക്കുമോമൽ -
 പ്പുമങ്കായക്കുപടമെന്നിയെ കാപ്പതിനോ? 59

ശ്രീകൃഷ്ണനാദി നാനായകവംശമുല-
 മാകം തുഷാരകാനോ കതിർ കാപ്പതിപ്പോൾ
 ലോകത്തെ നൽഘനതുഷാരണങ്ങൾകൊണ്ടി-
 ങ്ങാകെ ത്രിയാമകളിലേറാമാതുക്കിടുന്നു. 60

ഭ്രമാഹം സഹസ്രനയനങ്ങളെഴുന്ന മോല-
 വാഹനമുണ്ടു ഹൃദി നെൽക്കുതിരിങ്ങു കാഞ്ചൻ
 നീഹാരമായ മറ നീക്കി നരസ്സിൽ മോല-
 വൃഹങ്ങൾ കെല്ലിനൊടിടയ്ക്കിടെ വന്നിടുന്നു. 61

പോഷിച്ച നെൽക്കെതിർ നിറഞ്ഞ നിലങ്ങളിൽ സ-
 ന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു മരുവും മലർമങ്കതന്റെ
 ദോഷം വെടിഞ്ഞുകൊണ്ടു കാണുന്നതിനായി മേഘ-
 വേഷം ധരിച്ചിത രമാപതി വന്നിടുന്നു. **62**

നീക്കം വെടിഞ്ഞു നിജമായ നിലത്തിൽ വന്നു
 പാർന്നു സിന്ധുസുതയെന്നതുകൊണ്ടിദാനിം
 ചീർന്നു ചിത്തരസമോടു ജനങ്ങളോര-
 മാർന്നു കാവൽവിളിയെന്നൊരു കൈതവത്താൽ. **63**

പത്തായി തിയ്യതി കഴിഞ്ഞിതു മണ്ഡലം നൽ-
 ക്കൊയ്ത്തായി നെല്ലുകൾ വിളഞ്ഞുവളഞ്ഞു ചാഞ്ഞു
 ഉൾത്താരിലിത്താമുറച്ചുറിവാളു മാത്രം
 കൈത്താരിലുള്ളവതമേറെ രസിപ്പിടുന്നു. **64**

എല്ലാജനങ്ങളുടെയും സ്കീതചന്ദ്രനൊത്തു
 ചൊല്ലാൻ ലക്ഷ്മി വിളയാടിവരുന്ന കാണാം
 നല്ലൊരു കൈയ്ത്തിലളതോപ്പി! ധരിയ്ക്കു കല്പ-
 വല്ലിയ്ക്കു വാങ്ങു മലർമങ്കവതമ്പൊളുണ്ടോ? **65**

നല്ലൊരു കൈയ്ത്തിലൊരുപാടു പനമ്പുകിട്ടും
 വല്ലിയ്ക്കു പോകുമവരില്ല ജഗത്തിലിപ്പോൾ
 എല്ലായ്പ്പോഴും മനേവിലെതിരായ ചില്ലി-
 വല്ലിവിലാസവിവശീകൃതവിശ്വചിരേ! **66**

കൊല്ലം തികച്ചവരവർക്കുനത്തിനുള്ള
 നെല്ലും വിശേഷമൊടു വിത്തിനുവേണ്ടു നെല്ലും
 പ്രല്ലാസമോടരയിലിട്ടഥ ശിഷ്ടമുള്ള-
 തെല്ലാം ജനങ്ങളിഹ വിരറു വെടിഞ്ഞിടുന്നു. **67**

പേലൊത്ത നെല്ലു മനുജർക്കു ഭൃജിക്കുവാൻ, വ-
 ത്തോലൊക്കയും പരമഹോ! പശുവിനു തിന്നാൻ
 ഈ ലോകവാസികളിൽ വമ്പരെടുത്തിടും സ-
 ത്താലോചനാവിദ്യഷി! വിസ്തൃകൾ പിണ്ടുമേത്തും. **68**

കണ്ടങ്ങളിൽ കതിരിപ്പിന്നു കൊഴിഞ്ഞ നെല്ലു-
 കൊണ്ടിങ്ങു കോഴി കിളിയാറ്റു പിറാവിതെല്ലാം
 കണ്ണേതരം നിജശരീരമതികലങ്ങാ-
 കണ്ണം നിറച്ചിത മരിച്ചു കളിച്ചിടുന്നു. 69

ധന്യതപമേറിയ ശുക്ലങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞ ശുക്ല-
 ധാന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുടൽ നിറച്ചുപ്പുറ ജവത്തിൽ
 മാനേയ്യ! സുദീർഘവടിവാൻ നിരന്നുകൊണ്ടു
 മാൻനേരിട്ടും മിഴി! തിരിച്ചു പറന്നിടുന്നു. 70

പാഴെന്നിയേ ധനുവിലും ശുണ വഞ്ചിഭൂപൻ
 വാഴും പുരേ മുറജപം കഴിയുന്നതല്ല
 ഏഴാം മുറജ്ജഥ ജപം പരദേശിമാരാ-
 മുഴീസുരക്കുമൊഴിവില്ല ജപായരോഹി! 71

ചോറങ്ങു തുമ്പമലർതാൻ തചി കാണമെക്ക-
 മേറുന്ന നൽക്കറികളാദരവറമെന്നേ
 മാനാതെയിങ്ങിനെ വിശേഷഗുണത്തൊടമ്പ-
 ത്തൊറ്റുണ്ടു നാൾ മുറജ്ജപാസുവചമത്രകേമം. 72

ശിശുശാൻകൂലമിഹ കേരളഭൂസുരന്മാ-
 ശ്രുശീവിളിത്തകൃതിയോടു നടന്നിടുമ്പോൾ
 പേശാതഹോ നാചരഃജ്ഞയിതെന്നു ചോളം
 ദേശാധിവാസികളൊതുങ്ങിയമന്നിടുന്നു. 73

ലക്ഷ്മപ്രദീപമൊടു സാരസനാദഗേഹേ
 ലക്ഷം പവൻ ചിലവുചെയ്തടിയതിരഞ്ഞ
 ലക്ഷ്യം വെടിഞ്ഞൊരുവനാരു നടത്തുമേവ-
 മക്ഷ്യലക്ഷ്മിയൊടു വഞ്ചിമഹീശനെന്നേ. 74

നാട്ടാക്കു വേറെയൊരു ജോലിയുമില്ല തെല്ലും
 വാട്ടം ശരീരഘോഷങ്ങളിലില്ലിദാനീം
 പൂട്ടുന്നു കോടതികളാസകലം പരക്കെ-
 മേന്മാട്ടും വെടിഞ്ഞു ഗൃപദേവി സമാചരപ്പാൻ. 75

വിസ്കാരമേറിട്ടമൊരിന്ത്യയിതൊക്കയും കാ-
 തസ്കാമയം വിലസിടും യവനർഷരേഷം
 ക്രിസ്തുമസ്സഹോത്സവമതിപ്പൊഴുതാണു പാത്താ-
 ലസ്സുദപിധർമ്മിതയേ! ബഹുമാന്യമല്ലോ. 76

വഞ്ചീശപരാദിസകലക്ഷിതിപാലരേയും
 വഞ്ചിച്ചിടാതുടനെ തങ്ങടെ കീഴടക്കി
 അഞ്ചാതെഴും യവനനാഥർ നടത്തിടുന്നീ-
 വൻചാരുഘോഷസരസോത്സവമെത്രുകേമം. 77

മുദ്രാവിഹീനമുയരുന്ന തുഷാരമൂലം
 ഭദ്രാതിരേകമെഴുമിച്ഛരണിസ്സീദാനീം
 ആർദ്രതമുണ്ടധികമായി വധുജനങ്ങൾ-
 ഞാർദ്രമഹോത്സവമഹോ! സരസം വരന്നു. 78

കൂട്ടന്നു സമ്പ്രതി പരസ്സരമേറമിഷും
 കൂട്ടന്ന തോഴികളൊടാശ്രു വധുജനങ്ങൾ
 പാടുന്നു സാധുതരരാഗമിടുന്നു ശിങ്ക-
 പാടുന്നു കാമികൾ മനസ്സിൽ മയക്കമോടെ. 79

ചോടേണനേർമിഴികൾ നിന്നു ചവിട്ടിടുന്നു
 ചോടററ ധൈര്യമൊടു കാമികൾ താണിടുന്നു
 ആടുന്നു കാമജനമാനസമിങ്ങുഴിഞ്ഞാ-
 ലാടുന്നു കാർകഴലിമാരതിഭംഗിയോടേ. 80

വാമാക്ഷിമാരഴകിൽ വാക്കിലയിട്ടിടുന്നു
 കാമിവ്രജത്തിനുടെ കാതു ഫലിച്ചിടുന്നു
 തുമ്പപ്പെടുമ്പടി തുടിച്ചു കളിച്ചിടുന്നു
 കാമൻ തടിച്ചഥ തുടിച്ചു കളിച്ചിടുന്നു. 81

അശ്രീകരങ്ങളകലുന്നതിനാശപിനാളിൽ
 ഭാരങ്ങളൊക്കെയൊഴിവാൻ ഭരണീദിനത്തിൽ
 കീർത്യാദികൾക്കു കളി കാർത്തികനാളിലേറന്താൽ
 മക്കൾക്കുതാൻ മകയിരക്കളി മങ്കമാഷ്ഠ. 82

ഏറ്റവും രസേന ബഹുരാഗമുദിയ്യമാറ്റു
 നൂറൊന്നു വെറില തെറ്റത്തു മുറുക്കിടുന്നു
 കററക്കർണ്ണശലിമാരവർതൻഗുണത്താൽ
 ചുറ്റി സ്മരൻ യുവമനസ്സു മുറുക്കിടുന്നു. 83

ഇക്കാല, മാശു തുനിയുന്നു ശശാങ്കനെച്ചെ-
 ന്തീക്കട്ടയൊത്ത തിരുവാതിരയോടു ചേപ്പാൻ
 ഉവക്കം ശശാങ്കമുഖിമാർ ജലമധ്യഭാഗേ
 നില്ക്കുന്നു കേളിയൊടു പാടി രസിച്ച് കാലേ. 84

ഭംഗം വെടിഞ്ഞു നിജ കാന്തൻ തങ്കലേനും
 മംഗല്യമാമ്പടിയിലാദരവുത്ഭവിപ്പാൻ
 ഗംഗാധരൻ തിരുവാതിരനാളിൽ നോമ്പു-
 മങ്ങാതെ വേണമിഹ മാനിനിമാക്കശേഷം. 85

കാമിപ്രജങ്ങൾ തിരുവാതിരനോമ്പിനെല്ലാം
 വാമാക്ഷിമാക്കു തുകവിട്ടു വരുത്തിടുന്നു
 കേമം പരം പ്രഥമനായതു ചേർന്നിട്ടമ്പോൾ
 ശ്രീമത്സ. ധാജയകരാധരി! ഭൂമതിയേറ്റം. 86

വാഴയ്ക്കു വൈരമുളവാക്കിട്ടുമുതവൊത്തു
 വാഴുന്ന നന്മഹിളമാരുടെ മച്ചിലെല്ലാം
 ഊഴിതലേ യുവജനങ്ങൾ വരുത്തിടുന്നു
 വാഴക്കലയ്ക്കൊരവസാനവുമിപ്പിദാനിം. 87

വട്ടത്തിലങ്ങിനെ നറുക്കി വറുത്ത കായ
 പെട്ടെന്നു തകറിയാമൊത്തു വിളങ്ങിടുന്നു
 ചട്ടറ തകറിയാമുള്ളൊരു മങ്കമാത-
 തോട്ടപ്പൊഴോ നിറമിതിന്നിതു വന്നുചേർന്നു. 88

പെണ്ണുങ്ങൾ ഭീരു! തൂണു, കത്തിയുടൻ കൊഴിച്ചു
 കണ്ണൊരൊന്നിരിക്കി വരി വെച്ചു ഭൂമിയിട്ടുന്നു
 കണ്ണുപാടിനോക്കിയഴകിൻ കരിയിട്ടു ശേഷം
 കണ്ണിനെഴും വരിയിൽ നന്മഷി ചേർത്തിടുന്നു. 89

ശ്രംഗാരഭക്തിരസപൂർത്തി വരുത്തുമാറു
 മംഗല്യമോടികളെടുത്തു വധുജനങ്ങൾ
 ഗംഗാധരന്റെ തിരുനാൾദിവസത്തിലൊട്ടും
 മങ്ങാതെ നാലുകറിയെച്ച ഭുജിച്ചിടുന്നു. 90

കുമാരിതന്റെ തിരുനാൾസുമഹോത്സവത്തിൽ
 കുമ്മൻ ജനിച്ചു വളരുംപടി ഭംഗിയോടേ
 ഈ മാതിരിയ്ക്കു പല ലീലകൾ ചെയ്തു നോൽക്കും
 പാമാക്ഷിമാരുടെ ജാഗ്രത നന്നിതേറ്റം. 91

കുമാരകൃലവരോയിനിയായ ഗിരീശം-
 വാമാംഗമാസ്തിലസിടും മലമങ്കതന്റെ
 ശ്രീമാന്യരൂപമുടനോത്തു വധുസമൂഹം
 പ്രേമാതിരേകമോടിതിസ്തുതി ചെയ്തിടുന്നു. 92

പാരിച്ച പിംഗളജ്ഞാതദാർപ്പകാന്തി-
 പുരിച്ച നീലകചഭാരനവാംബുഭൗഘം
 ചേരുന്ന മൌലിയൊടുമൊത്തു വിളങ്ങുമർ-
 നാരീശപരൻ ശരണമാസ്തുരണം സദാ മേ. 93

ആരുണ്യമുള്ളളികലോചനകങ്കമാങ്ക-
 ശ്രീരമ്യചിത്രകവിചിത്രീതഹാലദേശം
 മാരാത്തിപൂർത്തിവരുമാറു ധർമ്മമർ-
 നാരീശപരൻ മമ സദാ തുണയാസ്തുരണം. 94

പാരം കറുപ്പടയൊരുതൽക്കടകാളുകൂടം
 സൗരഭ്യസാരസുഭഗം മൃഗനാഭിപങ്കം
 ചാതതപമോടിവയെഴും ഗളമുള്ളൊരർ-
 നാരീശപരൻ കരളിൽ മേ കളിയാടീടേണം. 95

താരങ്ങൾപോലെ വിലസും വിവിധാസ്ഥിമാലാ-
 ഹാരങ്ങൾ പുൽകിയ കചാങ്കമുരോജകംഭം
 പാരാതുരസ്തിലീവ ചേർന്നുളീടമർ-
 നാരീശപരന്റെ ചരണം ശരണം സദാമേ. 96

- വീരാളിമൗലികരിദൈത്യവരന്റെ തോലും
 വീരാളിയെന്നു പുകഴും മുദ്രവായ പട്ടം
 ചേതംവിധം ജഘനസിമനി ചാത്തുമൽ-
 നാരീശപരന്റെ കഴൽ ഞാനിത കൈതൊഴുന്നേൻ. 97
- പാരം തഷ്ടാ മഹിഷവാഹനദേവനേയും
 സൈപരം പുരാ മഹിഷദേവവിരോധിയേയും
 പാരാതമത്തിയ പദങ്ങൾ വിളങ്ങുമൽ-
 നാരീശപരൻ മനസിമേ മരുവേണമെന്നും. 98
- താരാധിനാഥാവളദ്യുതി, ചെമ്പരത്തി-
 താരാധിപുണ്ടുവലയുന്ന ചുമന്ന കാന്തി
 നേരായ്നിറങ്ങളിവ പുണ്ടു ലസിയ്ക്കുമൽ-
 നാരീശപരൻ തെളിവൊടുള്ളിലുദിക്കണം മേ. 99
- താതണ്യവും പരമഭക്തജനത്തിലേറും
 കാതണ്യവും കളവു വിട്ടു കലന്നു മോദാൽ
 പാരോക്കെയിങ്ങിനെ ചമച്ചു ലസിയ്ക്കുമൽ-
 നാരീശപരൻ സപദി കാത്തതളേണമെന്നേ. 100
- കേടററ തന്റെ പതിതന്നുടെ മെയ്യുപാതി
 മേടിച്ച ദേവിയുടെ നൽസ്തുപമിപ്രകാരം
 പാടിക്കളിച്ചു കളഹത്തൊടു പാതിരാപ്പു-
 ചുട്ടന്നു സമ്പ്രതി സുമംഗലിമാരശേഷം. 101

രാവിനേറെ വലിപ്പമുണ്ടു രവി വ-
 ഹ്യാദിയ്ക്കു സൗഭാഗ്യമു-
 ണ്ഢാവുന്നോളമുരോജനിത്യസുഭഗേ!
 കാമം നികാമം ഹിമാ

പോവുന്നതു ബത താമരസ്തിതൾ കുറ-
 ണ്ണീടുന്ന പല്ലുക്കു പാ-
 ലീവണ്ണം “ധനമാസം” മേനാറിക നീ
 മാൻകണ്ണിമാർമാലികേ! 102

[ധനമാസം കഴിഞ്ഞു.]

മകരമാസം

- മങ്ങാതെ ഭീതികരമാം മകരാലയത്തിൽ
മുങ്ങേണ്ടവൻ നിയമമായ് ദിവസാവസാനേ
ഭംഗിപ്പെടുന്ന രവി ചെന്നു ഭജിച്ചിടുന്നു
ഭംഗം വെടിഞ്ഞു “മകരം” മകരനവാണി! 1
- അംഭോതഹപ്രകരവും മൃഗയുമവ്വം വ-
ന്നുവാടിണങ്ങിവിലസുംമിഴിയുള്ള കാനേ!
അംഭോജബന്ധുഭഗവാൻ മൃഗമൊടു ചേർന്നു
സന്യസ്തമോദമധുനാ വിലസുന്നു കാക്ക. 2
- ചാപം ധരിയ്ക്കുമവരെത്തളിവോടു കണ്ടു
രാപത്തൊടോടിയൊഴിയും മൃഗലോലനേത്രേ!
താപപ്രതൻ രവി മൃഗാങ്കുരവഗ്രഹേശൻ
ചാപം വെടിഞ്ഞമ മൃഗത്തൊട്ണങ്ങിടുന്നു. 3
- ചാലേ ഘനേദനികരം സ്വകരാതിപാതം
ത്താലേറെ രക്തമയമാക്കിടുവാൻ സമത്ഥൻ
ശീലത്തിനുഗ്രതയെഴും ഹരി നൻമൃഗത്തെ
ചേലൊത്ത മോദമൊടു ചെന്നു പിടിച്ചിടുന്നു. 4
- വന്ദ്യതപമുള്ള ഗുരുതാൻ ഗൃഹത്തിൽ വാണു
നന്ദിച്ചുടൻ തൃഹിനിജാധ്യഹൻ ദിനേശൻ
മന്ദിച്ചിടാതെ നിജ നന്ദനനായിടുന്നു
മന്ദൻ വീട്ടിലിത ചെന്നു വസിച്ചിടുന്നു. 5

ചട്ടറ വന്ദശകൾ പെയ്തു കറുത്തകാടി-
 ഞൊട്ടൊട്ടുണങ്ങി മലയിൽപ്പലമട്ടു മാറി
 കാട്ടിൽ തുണങ്ങൾ കുറവായിവരുന്നു മെല്ലെ
 നാട്ടിൽപ്പരക്കെയധുനാ മൃഗരാശിയായി. 6

പാരാകവേ ജവമൊടോടിടുവാൻ തുടങ്ങി-
 ട്വാരാലനേകദിനമായ് പൃഷ്ഠരൂപനിപ്പോൾ
 ആരാകിലും വലയുമിങ്ങിനെ വേല ചെയ്താൽ
 പാരാതിതോത്തു മൃഗമിങ്ങണയുന്നു നൂനം. 7

കമ്പം വിനാ ബലവിസജ്ജനകർമ്മിപ്പോൾ
 സമ്പൂർണ്ണമായിതു പരം ശിശിരാദികാലേ
 വമ്പിച്ച ധാതുബലമേവനമെത്തിനാൻ പു-
 വ്വമ്പൻ ദ്രവം മകരമിങ്ങിത കണ്ടിടുന്നു. 8

ഏകൻ പ്രിയേ! ഹിമകരൻ മകരം ദ്വിതീയ-
 നേകൻ മൃഗാങ്കനപരൻ നിയതം മൃഗാസ്യൻ
 ഏകനും മന്മഥനും വമ്പിവാൻ തുകിടുന്ന-
 തേകം ഹിമാംശുകിരണം ഹിമമാണു സുക്ഷ്മം. 9

പാരം രൂപാ മൃഗമദത്തെയെടുത്ത നേത്രം
 ചേതം പ്രിയേ! മൃഗമദാഞ്ചിത ഫാലമുലേ!
 ചാതദ്രുചാപവതി! തീക്ഷ്ണകടാക്ഷബാണേ!
 ചേതനും സമ്പ്രതി മൃഗം ഗുണജാലരമ്യേ! 10

രൂക്കത്തിൽ മൃത്യു സതതം സസുഖം വസിക്കും
 തിരക്കങ്ങു ചെന്ന സമയേ ശുഭകാലയോഗാൽ
 അർക്കനും തന്റെ മകനായ ശനൈശ്വരന്റെ
 ഭിക്ഷാൽക്കൊണ്ടിടും ഭവനമാശ്രയമായ്ക്കുന്നു. 11

വ്വന്നീടുമിശ്ശിശിരജാഡ്യജദോഷമെല്ലാം
 വ്വന്നീടണം സ്വഗുണവൃദ്ധി വരുത്തിടേണം
 ഏനോത്തുകൊണ്ടു ശിശിരാംശു സദാപി മഞ്ഞു-
 കുന്നൊത്ത ദിക്കിനു തിരിച്ചു ഗമിച്ചിടുന്നു. 12

ഉണ്ടാക്കിടുന്നു ദിവസത്തിനു കാശ്യമേരം
 തണ്ടാരിനുള്ളിൽ കൊഴിച്ചു കളഞ്ഞിടുന്നു
 കണ്ടാലുമിശ്ശിശിരചേഷ്ടാനേശനായ
 തണ്ടാരിനീശപരനീതേറെ വിരോധമല്ലോ. 13

പാരാതെ ഗോക്കളുടെ പാലു കുറച്ചിടുന്നു
 പാരാകവേ ഹിമമണച്ചു മറച്ചിടുന്നു
 പാരിച്ചൊരിശ്ശിശിരചേഷ്ടകൾ ഗോസഹസ്രം
 ചേരുന്നതാഷ്ടരചി ഭാനു സഹിക്കയില്ല. 14

കാലാത്മകൻ ദിനകൗൻ ബഹുജ്യാധ്യദോഷ-
 കോലാഹലങ്ങൾ കലരുന്ന ജനങ്ങൾ കാഞ്ചെ
 ചേലൊത്തീടും ധിഷണമന്ദഗൃഹങ്ങൾ പുകും
 കാലങ്ങളിൽ ചെറിയ ദേവമില്ല കാഞ്ചെ. 15

ലാക്കോടു ഹന്ത! മകരം ഹൃദയം പിടിപ്പാ-
 ന്നുള്ള മഞ്ഞധികമായി വളർത്തിടുന്നു
 ഇക്കാലമൊത്തൊരു ജനം മരമായുരേച്ചു
 നില്ക്കുന്നുവെന്നു പൃഥുലസ്തനി! തോന്നിടുന്നു. 16

നിത്യം പുരാ ശിശിരമാതതനേകനായ്ത്താ-
 നത്യന്തവേഗമൊടിച്ചുകി ജഗത്തിതൊക്കെ
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞു നിജവാഹനമാം ഊത്തോ-
 ടൊത്തപ്പൊളിപ്പൊഴുതിലേത്തു പറഞ്ഞിടേണ്ടു. 17

ധാതുക്ഷയം ധരയിലുള്ള ജനത്തിനോർത്താ-
 ലേതും ഭവിപ്പതിനു തെല്ലിടയായതില്ല
 ചൂതങ്ങളിൽ ചിലതു പുത്തുതുടങ്ങി മെല്ലേ
 ചൂതായുധക്കളി വളന്നു വരുന്നു നാട്ടിൽ. 18

വായുപ്രകോപമധുനാ വലുതായ്കുന്നു
 വായവ്യദ്യോമലരവനയച്ചിടുന്നോ
 ഞായത്തിലിന്നു തരുണീസ്തനപദ്യുതത്തിൽ
 മായം വെടിഞ്ഞിത മറഞ്ഞമരന്നു ലോകം 19

മഞ്ഞെന്ന പേരൊടിഹ മന്നിൽ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 മഞ്ചുതപമോടു മദനൻറെ യശസ്സിദാനീം
 കഞ്ചായുധൻ കണകളെപ്പെരുമാറിടാഞ്ഞോ
 കഞ്ചങ്ങളിൽ കിമപി കേടുകൾ കാണതിപ്പോൾ. 20

ഈ വിശ്വമാസകലമാശു ജയിച്ച കാമ-
 ന്നാവശ്യമെന്തു പുനരമ്പു കൾകൊണ്ടു പാർത്താൽ
 ആവശ്യമൊട്ടുമണയാത്തതിലാരു പിന്നെ-
 കൈയ് വെച്ചിടുന്നു പെരുമാറുകയെത്രദൂരെ 21

ചിത്തോത്ഭവൻ ബലമൊടേവമുദിച്ചിടുന്നു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞു മദനൻറെ സവിത്രി ലക്ഷ്മി
 അത്യന്തനീചമൃണസഞ്ചയമൊക്കെ വിട്ടി-
 ട്ടുതൃച്ചായ തൃണപാപേമറിടുന്നു. 22

നീലം നിറം നിഖിലലോകനിതാന്താക്ഷ-
 ശീലം സുരാഭ്യുദയവൃദ്ധികൗസലഭാവം
 ചാലേ ഗുണങ്ങൾ പല നിന്ദിനെയുള്ള തെങ്ങിൻ-
 ചേലൊത്തിടുന്നൊരു കഷ്ടരമ്യ യോഗ്യം. 23

പദാരതെ വേണ്ട ധനമേവനമേകുവാനാ-
 യോരോ വിശേഷവിഭവങ്ങളൊടൊത്തിവണ്ണം
 പാരിൽപ്പിറന്ന നവകല്പകൃഷ്ണമെന്ന
 പേരുള്ള തെങ്ങിലൊരുകൂറ രമ്യ കൂടും. 24

തിങ്ങുന്ന പട്ടകളിലങ്ങിനെ ഭംഗിയോടു
 തൂങ്ങുന്നൊരോലകൾ മനോഹരതോരണങ്ങൾ
 പൊങ്ങുന്ന പൂക്കലകൾ തേങ്ങകളെന്നിതെല്ലാം
 തെങ്ങിൻകുരകിൽ നിറയുന്നു രമാഗമത്തിൽ. 25

ചാലേ സുരോത്ഭവമതിൻ തലതന്നിലാക-
 കൃലം നമുക്കിതു വിടുന്നതു യോഗ്യമല്ല
 ചേലൊത്തിതോത്തു പല തേങ്ങകളെന്ന് നാട്യ-
 ത്താലിങ്ങു തെങ്ങിൽ നിറയുന്നു സുധാഘടങ്ങൾ. 26

- കേളിപ്പെടുന്ന ശശിയേതെളിവോടു തേങ്ങാ-
 പ്പുളായിടും കലകൾകൊണ്ടു ചമച്ചിടുന്നു
 നാളികണ്ഠ, ക്രമമൊടാദിയിലായതുളളി-
 ലാളും രസതൊടു സുരാളികളാക്കിടുന്നു. 27
- മുമ്പിൽജ്ജനം ക്രിയകളിൽ പ്രണമിസ്തു മൊറ-
 ക്കൊമ്പുള്ള ഭക്ഷണമഹോത്സവനായ ദേവൻ
 കൊമ്പൻറെ കൊമ്പിനെതിരാകിയ തേങ്ങതൻ പു-
 ളമ്പിൽ തരുന്നവരിലേ തെളിയുന്നതുളളും. 28
- ചൊല്ലാൻ കോതതസഞ്ചയമെങ്ങുമേറ-
 മുല്ലാസമോടു വിലസുന്നൊരു കാരണത്താൽ
 ചൊല്ലുന്നു കേൾക്കുകയി നീ മലയാളനാട-
 നെല്ലാവരും വിദൂഷി! 'കേരള' നാമധേയം. 29
- സാരജ്ഞലാളിതകചേ! ശൃണു ശീമമാങ്ങ-
 നാരങ്ങയെന്നിവകളേപ്പരമൊന്നൊതുക്കി
 ധൈര്യം വളർ വടിവു മധുരസ്വഭാവം
 ചേരും പയസ്സുമണയുന്നൊരു തേങ്ങ കൊള്ളാം. 30
- രത്നാകരം സ്വദിതി ഭാഗ്വവശസ്തദീത്യ
 രത്നങ്ങളും ക്ഷിതിയിതന്നൊഴിയുമ്പൊൾ വിട്ടാൻ
 യതം വെടിഞ്ഞിവിടെയെന്നുകൊണ്ടു വൃക്ഷ-
 രത്നങ്ങൾ തെങ്ങുകൾ നിറച്ചു വിളങ്ങിടുന്നു. 31
- രത്നങ്ങളുള്ളിലെഴുമീ ക്ഷിതിതൻറെ കാഞ്ചി-
 രത്നാകരം ബഹുതരംഗളജ്ജങ്ങളാലേ
 യതം വിനാ കരയിലിങ്ങിനെ കേരവൃക്ഷ-
 രത്നങ്ങളേപ്പരമെടുത്തു നിരത്തിടുന്നു. 32
- അല്പേതരം തിര വരുന്നതിനോടുകൂടി-
 കല്ലേറ്റുമോത്തമകലീനമഹീതഹങ്ങൾ
 ഇപ്പാരിൽ വന്നു വിലസുന്നു വിശേഷമായി-
 ക്കെല്ലോടു നോക്കുകയി! തെങ്ങുകളല്ലിതൊന്നും. 33

- ഭൂവിണ്ണിതെന്നു പുകഴും മലയാളഭേദം
 ലാവണ്യസാരഗുണമുള്ളൊരു ദിക്കിലേററം
 ലാവണ്യസൂചിതമഹത്തരദയവുമുദന! കാ-
 ണ്ണീവണ്ണമുള്ള ബഹുകേരതതക്കൾ കാണാം. 34
- ഇന്ത്യജ്ഞാപിച്ചിളളഗാക്ഷികൾമെഴുലിമാലേ!
 ചന്തം വരുത്തുവതിനീമലയാളഭൂമി
 ക്ഷിപ്തിജ്ജീലന്യവരശീമയിലുള്ളവർക്കും
 സന്തോഷമേകുമൊരു തെങ്ങു വളർത്തിടുന്നു. 35
- സാരംഗമെന്നതുകണക്കിലശേഷലോക-
 സാരം ഗ്രഹിച്ചു മരുവും യവനേശപരന്മാർ
 സാരംഗപാതനയനേ! നിജനാട്ടിൽ നാളി-
 കേരങ്ങൾ കപ്പൽവഴിയായി വരുത്തിടുന്നു. 36
- നന്മെത്തൊലിപ്പറമെയുള്ളൊരു കാന്തികൊണ്ടു
 ചെമ്മേ സുവണ്ണഗുണമൂലമെടുത്ത കാന്തേ!
 നന്മും കമിച്ചിടുകയല്ലിതു തേങ്ങതൻറെ
 ചർമ്മത്തിലെച്ചകിരിതന്നെ ഗുണൈകമൂലം. 37
- ഭംഗം പിന്നാ കവലയത്തിനു പുഷ്പി ചേർത്തു
 ഭംഗ്യാ വിളങ്ങിന ഗുണങ്ങളൊടുങ്ങിടാതെ
 തിങ്ങുന്ന ചന്ദ്രനഴകിങ്ങു വെളുത്ത വാവിൽ
 തെങ്ങിനു, നിത്യസുദരോ! മകരത്തിലല്ലോ. 38
- നാകാംഗനാസദൃശഭൂരിഗുണ! തനിക്കു-
 ണ്ണാകുന്നവർകലകൾകൊണ്ടു നശിച്ചിടാതെ
 ലോകത്തെ വേണ്ടതു കൊടുത്തു വളർത്തിടും തെ-
 ണ്ണാകും മരം വിടുമ്പി! കാഞ്ച മരമുതൊൻ. 39
- വൈലത്തിടുന്നു മുളകിങ്ങു പഠിച്ചെടുത്തി-
 കാലത്തിലേറാവുന്നങ്ങിടുവാൻ ജനങ്ങൾ
 കാലം ചിയാ കിടവി കേട്ടു വരാതിരിക്കാ
 നാലഞ്ചുനാൾ മുളകിതേറ്റമുണക്കിപ്പൊഴുവാൻ. 40

ചൊല്ലാൻനിടും മുളകനേകവിധത്തിലുള്ള-
 തെല്ലാറ്റിലും മരിച്ചമാണയി! നല്ലതോത്താൽ,
 നല്ലാർമണം! നിയതമെന്നമുലമിങ്ങ
 ചൊല്ലുന്നു നല്ലമുളകെന്നിതിനെജ്ജനങ്ങൾ. 41

നിസ്സല്യദേവപിതൃയജ്ഞചിദിഷ്ട വേണ്ടും
 വസ്തുക്കളിൽ കടുവിനാൽക്കൂടുകൊത്ത മദ്ധ്യം!
 സത്തായൊരീ മുളകതന്നെയെടുത്തിട്ടു
 നിത്യം ജനങ്ങൾ, മരിച്ചും കടുസാരമോത്താൽ. 42

കണ്ഠതപമറ്റു സരസം തൊലിയൊക്കെ നീക്കി-
 ക്കൊണ്ടീടിലീ മുളകു നന്മണിമുത്തൊടൊക്കും
 കണ്ഠത്തിനേറെ ഹിതമാണണിമുത്തുമാല-
 കൊണ്ടേറ്റവും ഗുണമിണങ്ങിയ ചാരുകണ്ഠി! 43

വേഗത്തിലാത്മഹിതസാധനശക്തിയുണ്ടു
 രാഗത്തിനില്ലൊരവകാശവുമാശയത്തിൽ
 ഭോഗങ്ങളിൽസുഹൃദകളില്ലിതുമട്ടിലുള്ള
 യോഗീശപരമമരികീ മുളകേറ്റമിഷ്ടം. 44

ഘോരമായപ്രകരകാരണമാം കഫത്തിൻ
 വേരായ മഞ്ഞിനു കുറച്ചിലൊരല്പമില്ല
 പാരിൽപ്പും കഫഹരാ മരിച്ചും പഠിച്ച
 പാരം ജനങ്ങളിഹ കൈവശമാക്കിട്ടു. 45

ചൊല്ലാൻ ചോളമഹി, പാണ്ടിധരിത്രിയെന്നി-
 തെല്ലാം വെടിഞ്ഞു മരിച്ചും മലയാളനാട്ടിൽ
 മെല്ലെന്നു ജാഡ്യമാഴിവാക്കി വസിച്ചിട്ടു
 കല്യാണി! കേരളവിലാസിനി! ദൃശ്യവർണ്ണ! 46

ഒന്നാശ്ചര്യകരം മരിച്ചും ജനത്തിൽ
 നന്നാശ്ചര്യത്തിൽ വന്നൊരു വാതകോപം
 ഇന്നായതാസകലമാശു പഠിച്ച നേരം
 മനം ക്രമത്തിലിത താണു വരുന്നു കാക്കു. 47

- ആർക്കും രസാലസഭവിച്ചിട്ടമദൃശായാം
 സീൽകാരമേകമന്തിയായ് തചിയേക്കൊടുക്കിം
 ഉൾക്കൊണ്ട പഞ്ചവിശിവാഗ്നി വളർത്തുമേരറം
 ചൊല്ലൊണ്ടിടുന്ന മരിചം സുഭഗാധരോഷ്വി! 48
- പാരം തണുപ്പൊരരനാഴിക ദൂരെയുള്ള
 തിരം രൂപം തടനികൾക്കു തടപ്രകാശം
 സാരം കലൻ ബഹുപുഷ്പഫലവ്രജങ്ങൾ
 ചേരുന്ന പഞ്ചകൾ വളർന്നു വരത്തിടുന്നു. 49
- നന്മട്ടു പുത്തു പലകായകളൊത്ത മത്ത-
 കമ്മട്ടി വെള്ളരി തുടങ്ങിയവല്ലിജാലം
 നിർമ്മിച്ചിടുന്നു പുളിനങ്ങളിലാഭയേററം
 ചെമ്മേ നിതംബപരിലംബിതരത്നകാഞ്ചി! 50
- നല്ലാർജനങ്ങളുടെ പല്ലിനെഴുന്ന കാന്തി-
 യെല്ലാം കവൻ കുരുവാക്കൈകത്തൊതുക്കി
 മെല്ലെശ്ശിവപ്രതമൊടേറെ വിഭ്രതിമെയ്യി-
 ലെല്ലാം ധരിച്ചു മതപുനിയു കമ്പളങ്ങാ. 51
- വല്ലീഫലവ്രവരമെന്നു ചികിത്സകന്മാർ
 ചൊല്ലും യശോധവളമാകിയ കമ്പളങ്ങാ
 ഉല്ലാസമോടു ബഹു പരമ്യമിതെന്നു ചിന്തി-
 ചെല്ലാവതം നിജഗൃഹത്തിൽ വരത്തിടുന്നു. 52
- പാദഴന്നിയേ കനകകുംഭമൊടിപ്പുമായി
 വാഴുന്ന മത്തലതൻ ഫലവഞ്ചനങ്ങൾ
 കേഴുന്ന മട്ടറകളിൽ കയർകൊണ്ടു കെട്ടി-
 ഞാഴുന്നു ഹേമംലടകാന്തി ഹരസ്തനാശ്യേ! 53
- മാനം കലൻ മരവല്ലിപടൻ കായ-
 മാനങ്ങളിൽ സുമഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 മാനെത്തൊഴുന്ന ഖഗപദമതികളായതാക-
 മാനം ഭൂജിപ്പതിനു വേഗമണഞ്ഞിടുന്നു. 54

വല്ലാതെ വെള്ളരി പടർപ്പിടിച്ച ഭൂമി-
 യെല്ലാമതിന്റെ ബഹുശോണമലങ്ങളാവേ
 മെല്ലെന്നു മുടി വിലസുന്ന ഹിമം തടുപ്പാൻ
 നാദല്ലാത ലേസ്സുകളെടുത്തു പുറച്ചുപോലെ. 55

നൽക്കായ പൂക്കളിവയും സതതം തണുപ്പും
 ചിമൈന്നു ചോർന്നിടുമൊരീത്തു ഹിനാഗമത്തിൽ
 നൽക്കണ്ടകങ്ങട്ടലിൽ സമലം ധരിച്ച
 നിൽക്കുന്ന ഭൂരി ബൃഹതിനീകരങ്ങൾ കാക്ക. 56

ക്ഷീരാഖ്യരുള്ള സലീലത്തിൽ മഞ്ഞുകൊണ്ടു
 തീരെ ക്ഷയിച്ച സുഭഗതപുണ്ണം സമസ്തം
 പാരിൽ പരം പുകളെഴുന്ന പശുക്കളിപ്പോൾ
 ക്ഷീരം പുറത്തധികമായി വീടുന്നതില്ല. 57

ചേലാത്ത ജഹ്നുതനയാസുതനീച്ഛയാലി-
 ഷാലത്തിലാണ്ടാടൽ വെടിഞ്ഞു പണ്ടുപോലും
 ചാലേ ജലം സകലവും ഭൂവി ഗംഗയാണു-
 പോലു. ജനങ്ങൾ ജലമിങ്ങു തൊടുന്നതില്ല. 58

കോളായ്പ്പുളിങ്കി ചമസ്കവതിന്നു വേണ്ടു
 വാളൻപുളിങ്ങകളിലേററുവുമിഷ്ടമോദേ
 ആളുൻ വൈലണയുമാറവയിട്ടിടുന്നു
 ചീളെന്നു ലോകർതിശീതമെഴുന്നൊരിപ്പോൾ. 59

അഞ്ചാളവെള്ളമെഴുമസ്ഥലമൊക്കയും കോൾ-
 പ്പുഞ്ചപ്പണിക്കചിതമാപടി ലോകരിപ്പോൾ
 എൻചക്രശാത്രവകചേ! ശൃണു ചക്രമങ്ങി-
 ട്ടഞ്ചിൻപ്രയോഗമതിനാൽ കളയുന്നു വെള്ളം. 60

സത്തായി ലക്ഷ്മി വിലസുന്നൊരു പുഞ്ചനെല്ലിൻ
 വിത്താശു ചീണ്ടു മുളയാതെ നശിച്ചുപോകും
 നിത്യം ജലപ്രകരസംഗമെഴുന്ന ദിക്കി-
 ലിഷ്ടം നിന്നച്ച മളയുന്നു ജലം ജനങ്ങൾ. 61

നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജലമങ്ങിനെ ചോൾനിലവായി-
 ലുകോടു പിന്നെയുമണഞ്ഞു നിറഞ്ഞിടാസ്സാൻ
 ആക്കം കലഞ്ഞാത വരവുകൾ തീർത്തു നന്നായ്
 നോക്കു നു ഞണ്ടു ജലജന്തു തുളച്ചിടാതേ. 62

പാരായതിങ്കലധുനാ ശൃണു കോട്ടുകാക്കി
 പാരതണസ്തധികമാസ്തിലകൂടിടുന്ന
 സാരം കലന്ദാ പലനമേറമുടച്ചു വീശു-
 നോതഗ്രവായുവിലിലക്കമെയ്തു പിന്നെ. 63

ശംഭീരനാം പവനനോറണ്ഠയാടുതുടി
 രംഭാദളങ്ങളധുനാ തപതന്നു പാരം
 അമ്പോടു മൂപ്പു തികവാതുധുരസപഭാവ-
 സസൃണ്ണമാകിയ കരിമ്പൊരണസ്തു രണ്ടായ്. 64

ലോകൈകവിരമണിയായ കരിമ്പുവില്ല-
 നാകം നദീപതിസുതാസുതനാക്കോടുപ്പാൻ
 പാകം തികഞ്ഞൊരു കരിമ്പുകൾകൊണ്ടു തീര-
 മാകെപ്പരം നദികളിങ്ങു നിറച്ചിടുന്നു. 65

മാധുർയ്വമേറിയ കരിമ്പുകളേക്കടന്നു-
 ബാധിച്ചിടുന്ന പലതം സഹസാ ഭൂജിപ്പാൻ
 ബോധിച്ചുകൊൾക സുധതന്മേൻ ജയത്തെ നന്നായ്-
 സാധിച്ചുകൊണ്ടു വിലസും ഉദ്ദലായരോഷി! 66

ഉത്സാഹമോടുകിയന്ന കരിമ്പിനുള്ള
 നത്സാരമുള്ളിലിഹ ലോകരെടുത്തിടുന്നു
 ദിസ്സായ് രജസ്സോടു ചവിട്ടുകളേല്ലമാറു
 നിസ്സാരമാകിയൊരു കോച്ചയിടുന്നു മണ്ണിൽ. 67

കേടററ മുത്തൊരു കരിമ്പു വിശേഷമെന്ന്
 പാടേ ജനങ്ങൾ മതിയാവടി തിന്നിടുന്നു
 ഗുഡം മഹാസുക്രിതിലോകനിഷേവ്യമായ് മു-
 റോടും രാജങ്ങളണിയും മധുരായരോഷി! 68

മെല്ലെന്നു പുത്തു കശു വാഖ്യകലന്റിടും മാ-
 വെല്ലാം ജഗത്തിലിഹ മഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ
 വല്ലാതെയുള്ള കെതികേടു നിമിത്തമുണ്ടാ-
 നില്ലാത്തവർക്കിഹ ഫലിച്ച മനോരഥങ്ങൾ. 69

പച്ചണ്ടി തോണ്ടിയിടുവാൻ വലുതായ തോട്ടി
 പിച്ചാരായിയെന്നിവകൾ കയ്യിലെടുത്തു മോദാൽ
 പിച്യുഷ്ടമില്ല തരമങ്ങിനെയുള്ള ലോക-
 രിച്ചൊന്ന മാവിനുടെ ചോട്ടിൽ വസിച്ചിടുന്നു. 70

നന്നായൊരിത്തരവിനെ 'ക്കളു'വാഖ്യകൊണ്ടു
 ധന്യേ! പറങ്കികൾ വിളിച്ചുവരുന്നു പോലും
 എന്നാലഹോ! 'കശുവ'യെന്ന പദം കശുമാ-
 വെന്നാക്കിടുന്നു മലയാളിജനം ക്രമത്തിൽ. 71

അങ്ങിങ്ങു നന്മ പലതൊത്തിടുമീമരത്തെ-
 ക്കൊണ്ടിങ്ങു വന്നതു പറങ്കികളാണുപോലും
 രണ്ടില്ല പക്ഷമതുകൊണ്ടു 'പറങ്കിമാ'വെ-
 ന്നങ്ങായി പേരിതിനു കേരളഭൂതലത്തിൽ. 72

പേണാൻ ചുതതരവിൻ കസ്യമായുധർൻ
 ബാണങ്ങളായ കസ്യമങ്ങൾ വിളങ്ങിടുന്നു
 ക്ഷിണം പരം വിരഹികൾക്കു വളന്നിടുന്നു
 ഞാനായ വണ്ടിനുടെ ശംകൃതി കേട്ടിടുന്നു. 73

ലോകം ജന്മിപ്പതിനു നൽത്തരമായി ചുത-
 ലാകുന്ന വൃക്ഷമിഹ പുത്തുതുടങ്ങിയല്ലോ
 "വൈകുന്നതെന്തിനി വരാമുട"നെന്നുറക്കെ-
 ക്കൂകുന്നു കാമനെ വിളിച്ചിത കോകിലങ്ങൾ. 74

നന്നായൊരിത്തരവിലുള്ള ഫലങ്ങൾതൻ ചാ-
 റൊന്നാന്തം സുമധുരം കളവല്ല തേൻതാൻ
 എന്നായുറച്ച മലയാളികളിങ്ങു തേന്മാ-
 വെന്നീ മരത്തിനൊരു പേരു കൊടുത്തു നൂനം. 75

സംഗീതാതീതീലിതാ കച്ചിൽ നാദദേഹം
 ഭംഗ്യാ ജഗത്തിൽ വിലസുന്നു വിശേഷമായി
 ഭംഗംഗനാകളകളങ്ങൾ മുടങ്ങിടുന്നു
 മങ്ങാതെ ചുരുലതികാനവപുഷ്പകാലം. 76

ആക്കം കലൻ ചില ചുതതതക്കളൊട്ടും
 പൂക്കാതെ കണ്ടഴകിനോടു തളർന്നിടുന്നു
 നീക്കം വെടിഞ്ഞതുടമസ്ഥജനങ്ങളിപ്പോൾ
 നോക്കിപ്പൊരത്തഴലിനോടു തളർന്നിടുന്നു. 77

പഞ്ചാരയൻ, വലിയശക്തരയൻ, കടുക്കേൻ,
 പഞ്ചാരപ്യ,നെരിയൻ, പുളിയൻ, നരിയേൻ,
 അഞ്ചാതെ പേത പലതിങ്ങിനെ മാവുകൾക്കു
 പഞ്ചാരഭാഷിണി ജനങ്ങളുരപ്പതല്ലോ. 78

മാവാകവേ ഡട്ടതി പുത്തു പരം കൊഴിഞ്ഞു-
 പോവാതിരുന്നിടകിലേ ഹലമാകയുള്ള
 എവം പറഞ്ഞു നയനങ്ങളെ മോളിലാക്കി
 മേവുന്നു ലോകരിതിലേതിയ ചിന്തയോടെ. 79

വെക്കം രസാലകസുമ്പ്രകരത്തിലുദൃ-
 ഭുൽക്കണ്ണാദാവമൊഴു കണ്ണു പതിച്ചുകൊണ്ടു
 നില്ലെന്നൊരീ നിഖിലമന്തുജനത്തിനദൃ-
 ഭുൽക്കണ്ണാദാവമധികം സഹൃദമായിടുന്നു. 80

മാവിന്നു മാങ്ങയുടെ നല്ല ഗുണങ്ങളാൽ പേർ
 കൈവന്നിടുന്നു ശുഭശീലഗുണപ്രസിദ്ധി
 എവം നിനക്കിലഴകേറിയ ചക്ക കാക്കും
 പ്ലാവിന്നുമില്ല പുനരന്യമരത്തിനെന്തോ? 81

കീർത്തിപ്പെടുന്ന പല മാവുകൾ പുതിയെന്ന
 വാർത്താവിശേഷമിതു നാട്ടിലശേഷമിപ്പോൾ
 പാർത്തട്ടിലന്യതരുജാതികൾ പുക്കിലിത്ര
 കീർത്തിക്കുമൊറ്റ പരിവില്ല വിശിഷ്ടകീർത്തി! 82

ചട്ടരൂ പുത്ത സഹകാരഗണത്തിലേതു-
 മട്ടിന്നു മന്ത്യരിഹ ദൃഷ്ടി പതിച്ചിടുന്നു
 ഒട്ടൊട്ടതിന്നു സമമായഴകോടു പോതു-
 പൊട്ടും പിലാവുകളിലും മിഴി ചേർത്തിടുന്നു. 83

നാട്ടിൽ പ്രളക്കൾ നിയമേന നടത്തിടുന്നു-
 ത്രട്ടിൽ ക്രമത്തിലിഹ കഞ്ഞി വെടിഞ്ഞിടുന്നു
 കൂട്ടിക്കടിപ്പതിന്നു വേണ്ട പുഴക്കൊടൊത്തു
 കോട്ടും വെടിഞ്ഞു തെളുകഞ്ഞി കൊടുത്തിടുന്നു. 84

ആഹന്ത! നാട്ടിലിഹ നീളെ നടത്തിടുന്നു
 ദാഹങ്ങൾ തീർക്കുവതിനായ്ക്കുഴിയമ്പലങ്ങൾ
 മാഹാത്മ്യമുള്ള മനേൻ വിലസുന്ന ചിന്താ-
 ദാഹാന്തി തീർത്തിടമൊരമ്പലമായ കാനേ! 85

പാരം തളച്ചു കളവാൻ വഴിപോക്കർ നീത-
 മോരിന്നു ചെന്നു വഴിയമ്പലമേറിടുന്നു
 ചേതം വധുഗുണഗണത്തിന്നു വൃദ്ധി നൽകാ-
 നാരോമലുജപലരസതൊയൊഴുക്കമാപ്പേ! 86

നല്ല-ബുവിന്നു മധുരം രസമാക്കിടുന്നു
 നെല്ലിനെയും സുലഭമീ വഴിയമ്പലത്തിൽ
 ചൊല്ലാനിട നൂതിന്നും മധുരം കളഞ്ഞു
 ചൊല്ലാലെ നന്മകൾ വരുത്തു മുദാരശീലേ! 87

എത്രയും ജയാപജയവാന്തകൾ സത്യമാരി-
 ഒട്ടാരോത കമ്പിയുടനെന്നിനെയോ വതം മേ
 ഇതഥം പരീക്ഷകൾ കൊടുത്തവർ പാർത്തു പാർത്തു
 കത്തുന്ന ചിത്തമാടു ഹന്ത! കഴങ്ങിടുന്നു. 88

നന്താരഹുണവരദാഷയിലെപ്പരീക്ഷ-
 ഭിന്ധ്യാണിതെന്നു വെടിയുന്നതിനാക്കു തോന്നും
 പന്ധ്യാകവാൻ വിഷമമേറിവതന്നു പിന്നെ-
 പ്യാസ്യാകിലും ഫലമഹോ! കുറവായ്ക്കതന്നു. 89

കീട്ടീലിവന്നജയമിങ്ങറിയെങ്കിലയ്യോ!
 കെട്ടീട്ടമെൻറെ തുറവാട്ടടനെ സമസ്തം
 പട്ടപ്പറോ! പുണയമൊക്കെയുമെന്നു പാത്തു
 ഒത്തുചിലക്കു തല കാഞ്ഞുതുടങ്ങിയിപ്പോൾ, 90

ജ്ഞാനം പെരുത്തൊരിവന്നിങ്ങറിതാൻ ജ്ഞിപ്പു
 മാനു ഭവിക്കുമെ മന്ത്രിപദം ലഭിക്കും
 ദീനതപമറു ഗുണമാം തറവാട്ടിലേക്കു
 മാനന്ദമോടു ചിലരേവമുറച്ചിടുന്നു. 91

ആവോളവും പുരുഷകാരമെഴുന്നവർ-
 മാവോ ജയം വരികയെന്നതു സംശയംതാൻ
 ഏവം നിനച്ചു ചിലരീശപരനെസ്സദാപി
 സേവിച്ചിടുന്നു പലമാതിരി ഭക്തിയോടെ. 92

ലോകത്തിനാസകലമിങ്ങിനെയുള്ളിളക്ക-
 മേകുന്നു കമ്പിയിഹതൻവരവിന്നുമുമ്പിൽ
 ശോകാൽ വിപഞ്ചികളിലുള്ളൊരു കമ്പി തോറു-
 പോകുന്ന മഞ്ജുതരവാണി! മമാസുനാഥേ! 93

എത്തുന്നു കമ്പികൾ പരീക്ഷ ജയിച്ചവെന്നു
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞു ചിലരിപ്പൊളിഞ്ഞിടുന്നു
 അത്യന്തതാപമൊടു തങ്ങൾ പരീക്ഷതോറു-
 വൃത്തം ധരിച്ചു ചിലരേററുഴുന്നിടുന്നു. 94

ഏററം ജയിച്ച സുഖമാം തെളിവേകദേശേ
 തോറുരുട്ടവിച്ചൊരഴലാമിരുളന്യദേശേ
 മാററം വെടിഞ്ഞു ഭൂവനം പരമേവമിപ്പോ-
 ള്ളററപ്പെട്ടും സ്മരമഹാജയവൈജയന്തി! 95

പാരിൽ പ്രസിദ്ധി പലതും കലരും കൊടുങ്ങ-
 ട്വരീശപരിക്ക് പഠമോസവലോഷമോടേ
 താലം പൊലിച്ചിടുകയെന്നാടിയന്തരത്തിൽ
 കോലാഹലങ്ങളിവിടത്തിൽ മുതിർന്നിടുന്നു. 96

മഹാലാഭൻ വിദ്യ ധരയിൽ പരമൈത്ര്യം-
 തെല്ലാം മഹാദരവൊടീയുടിയന്തരത്തിൽ
 ചെയ്യുന്നു കാളിയിലെഴും ബഹുഭക്തിമൂലം
 കല്യാണസൽഗുണഗണോജ്ജ്വലയെപ്പുനാവര്യം! 97

അതുങ്ങളുണ്ടു ക്ഷുഭൃത്തുകളുണ്ടു നല്ല
 പാട്ടുണ്ടു കൊട്ടു പലമാതിരിയുണ്ടു പാർത്താൽ
 ചാട്ടം മറിച്ചിലവയുണ്ടതിഭക്തലോകൻ
 കൂട്ടംതികഞ്ഞമതമീയുടിയന്തരത്തിൽ. 98

അററം വിനാ ചിലവുചെയ്തു വരുന്നിടന്നു
 മററുള്ള ദിക്കുകളിലിവക വിദ്യയെല്ലാം
 തെററന്നു കാളിയുടെ കാഴ്ചയിൽ വാർമുടിയ്ക്കു
 തെററകിടും കഴലിതന്നെ വരുന്നവല്ലോ. 99

ക്ഷിപ്രം ബഹുസ്തുവനനിന്ദനശീലമുള്ള
 വിപ്രാദികൾക്കു വലുതായൊരു സദ്യുണ്ടു
 അല്ലേതരം കരിമരുന്നുകളുണ്ടു ഭാഗ്യം
 നില്പോരു ലോകരുടെ സംഘമസംഖ്യമുണ്ടു. 100

കാളിക്കെഴും കനകഭ്രൂഷിതമായ കോലം
 കേളിപ്പെട്ടും കരിവരൻറെ കഴുത്തിലേററി
 മേളും കലൻ ബഹു ഭാഗിയിലുള്ള യാത്ര
 നാളൊന്നിലല്ലറിക നാലുദിനത്ത് ലുണ്ടു 101

താലത്തിൽ വെള്ളരിനിറ ചുരുട്ടച്ചുകെട്ടി-
 ചേർലാത്ത നാരികളെടുത്തതിഭക്തിയോടേ
 കാലാരിതൻറെ മകളാകിയകാളിതൻ തൃ-
 ക്കാലായ താരിണയിൽ വെച്ചു വണങ്ങിടന്നു. 102

നാഗത്തിലേറിയെഴുന്നള്ളിടുമമ്മ തന്നെ
 വേഗത്തിലുഴിപതി ചെയ്തതിരേററിടന്നു
 നാഗസ്വരക്കഴലിൽനിന്നഴകോടനേക-
 രാഗസ്വരങ്ങൾ കളകണ്ണി! പുറപ്പെടുന്നു. 103

ചേലൊത്ത ഭഗീ പലതിങ്ങിനെ തിങ്ങിട്ടനീ-
 ത്താലപ്പൊലിപ്പുശരി മറെറാരു കാഴ്ചയില്ല
 നീലത്തഴക്കഴലിമാർ നിഖിലം വണങ്ങും
 ചേലൊത്ത സർഗ്ഗണഗണങ്ങൾ വിളങ്ങുമായ്കേ! 104

ലോകങ്ങൾ 'ശൈലിമല' തന്നിലെഴുന്ന ശാസ്ത്ര-
 വാക്യം ദേവനെ വണങ്ങുവതിന്നിദാനീം
 പോകുന്നു, കാളിയുടെ കാലിണതന്നെ കൂപ്പി
 ശ്രീകോടിലിംഗപുരിയിൽ കുടികൊള്ളുമായ്കേ! 105

പെയ്യുന്ന ഭക്തിയൊടു കാങ്കിയടുത്തു നോമ്പി-
 ടുയ്യപ്പനെശ്ശരണമങ്ങു വിളിച്ചുകൊണ്ടു
 അയ്യൻമുഖമുദ്രവടിവായ്യിലസും ശരക്കോൽ
 കയ്യിൽലുരിച്ച ചിലർ കെട്ടുകൾ കെട്ടിടുന്നു. 106

ചൊല്ലൊങ്ങിടും 'പഴനി'യിൽ ബഹുഘോഷമായ
 തൈപ്പയമായതിനു കാവടിയാടിടേണം
 ഇപ്പാരിലുള്ള ജനമേവമുറച്ചുനന്നാ-
 യിപ്പോൾ മഹാപ്രതമെടുത്തു വസിച്ചിടുന്നു. 107

പഞ്ചാമൃതംമൃതലനേകനിവേദ്യമോടൊ-
 ത്തഞ്ചാതൈശമതിധരപുജ കഴിച്ചിദാനീം
 ക്രൗഞ്ചാരിതൻമുഖമഹിതസ്സുവമിപ്രകാരം
 വാങ്ങാനുക്തലമുരപെയ്തു ഭജിച്ചിടുന്നു. 108

സ്തുതി [വൃത്തം വേറെ]

സ്തന! പാവകനന്ദന! സഹുദിനശേഖരനന്ദനാ!
 ഇന്ദിരാശ്രമേന്ദിരാന്ദിന്ദിരാധികസുന്ദരാ!
 ചന്ദ്രനേർമുഖ! തന്ദ്രിവിട്ട ജിതേന്ദ്രിയദീപ്തിവന്ദിതാ!
 ഇന്ദ്രനായ്ക്കരണം ദയാകര നന്ദനീയ! ഭവാനു ദൃശം. 109

കാത്തികേയ! നതാത്തിനാശന! കീത്തിരാജിതമുത്തിമൻ!
 കൂത്ത വേലു കരത്തിലുള്ള സമസ്തനാഥ! നമോസ്തുതേ!
 പേരൂർ നിൻഗുണമോളുമുള്ള ലവാരന്ധയങ്ങിനെവാക്സിയും
 പാത്തിടുന്ന ജനത്തിനിഷ്ടവരന്തെ നൽകക നൃപനും. 110

പുണ്യശീല! ഹിരണ്യഗർഭ! വാണുലോകശരണ്യ ലാ-
 വണ്യമേദമപണ്ണ തൻസുത! വണ്ണനീയഗുണാസ്സവ!
 വണ്ണമൃസുവണ്ണസന്മണികണ്ണവേഷുനകണ്ണ! മേ
 പുണ്ണമുത്തതിതുണ്ണമേകക ഖണ്ഡിതാഹിതമണ്ഡല! 111

രേവതീസുത! ദൈവതസ്തുത! ഭാവിതാത്മകസേവിത!
 കാവടിപ്രിയ! ചേവടിഭയസേവകർക്ക സുഖാവഹ!
 കൈവണങ്ങവനാവതോളവുമീവിയം ബഹുപാവന!
 ശ്രീവിശാഖ! മനോബിലേ മമ നീ വിളങ്ങുക കേവലം. 112

ആറണിത്തിരുമേനിതൻറെ കമാരനായ ഭവാൻ പിറ-
 ന്നാറുനാളിനകത്തു താൻ ബലമേറിയും ഗുണവൈഭവാൽ
 കേറിനേൽത്തവദരജ്ജയിച്ചഥ കൂറുചേർത്തുലകൊക്കെയും
 വേറിടാതെ വശീകരിച്ചു പിതോറയത്തുമതുതാ! 113

സ്നേഹനായ ഭവാൻ ചേർന്നാരമന്ദമാം ബലമോക്തിലീ-
 യ്തിരുന്നെന്നൊരു പേർപെടുന്ന പുരന്ദരൻ ബഹുദർബ്ബലൻ
 ഇന്നതൊട്ടതിനാൽ ഭവാൻ ജഗദീന്ദ്രനാസ്തിലഃസന്നമേ
 നന്ദനീയ! ഭയാനിയേ! പുനരെന്നുമേ ശുഭമാസ്തുതം. 114

വേലായുധസ്തുതികളേവമുച്ച തുള്ളി
 വേലാലഹോ! കവിൾ തുള്ളിച്ചു ഹരോ ഹരേതി
 കോലാഹലാലിവിടെയും ഗുഹമന്ദിരത്തിൽ
 മാലോകർ കാവടി നിറച്ചുനാടിടന്നു. 115

ആഹാരം സർവ്വലോകങ്ങളുമതിഗുരുവായും
 ചെമ്പുപോതന്നു നിത്യം
 നീഹാരത്തിൽബലത്താൽ മഹീമ ചെറിയതും
 ലോക വഹ്നിക്കിദാനീം
 ദാഹാരംഭത്തിലേ താനുലകിലു പിതമാം
 കഞ്ഞിയായ് മജ്ജരമ്യം-
 ശ്രീഹാരോല്ലാസികണ്ഠേ! കമനി! 'മകർമം'
 മാസമിമട്ടിലല്ലോ. 116

കാഭമാസം

- അംഭോജബന്ധുകരമായിരമുള്ളവേൻ
 ഗംഭീരഭാവമിയലും തൃഹിനചര്യത്താൽ
 അംഭസ്സു ഭൂമിയിതിൽനിന്നതിയായെടുത്തു
 കുംഭത്തെയിപ്പൊഴുതിലാശു ഭജിച്ചിടുന്നു. 1
- വാതാശനപ്രവരനാകിയ രാഹുവിന്നു
 ചേതസ്സിൽ വൈരമുള്ളവാക്കിയ ദേവനക്കൻ
 ശീതാതിവാതമെഴുമീശ്ശിശിരത്തിൽ വാദം
 മേതും വിനാ സപദി കുംഭമെടുത്തിടുന്നു. 2
- തിങ്ങും തപസ്സുടയവൻ മുനി കുംഭജാതൻ
 ഭംഗ്യാ കൂടിച്ച കടൽതൻ നടുതന്നിൽ നിത്യം
 മുങ്ങേണ്ടവൻ ഖഗകലേശപരനായ സൂര്യൻ
 മങ്ങാതെ കുംഭമിത ചെന്നു ഭജിച്ചിടുന്നു 3
- കുംഭദയസ്സനമണച്ച തണുപ്പു തീർന്നു
 മംഭോജമിത്രനയനേ! ശിശിരരതിലിപ്പോൾ
 അംഭോജബന്ധുശിശിരേതരരശ്മി ദേവൻ
 കുംഭത്തെയങ്ങിനെ ഭജിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു. 4
- തൃക്കരത്തിൽ വേണ്ട സമയങ്ങളിലിങ്ങു വെള്ളം
 ചിരിക്കുന്നൊഴിക്കുമുടനങ്ങിവിടുന്നു മുക്കി
 പൊക്കം ശ്രമത്തിലിതുമതിരായായ സൂര്യൻ
 നില്ക്കുന്നു കാഞ്ചി ഘടരാശിയൊടൊത്തിദാനീം. 5

ക്ഷീണം വെടിഞ്ഞ രചിയാകാണ്ടു ദിനേശനായ
 മാണിക്യരത്നമതിഭംഗി വരംപ്രകാരം
 ചേണാനിടം കചഘടത്തിലണയ്ക്കമാച്ചേ!
 കാനേണമേ രവി ഘടത്തിലണഞ്ഞിടനും. **6**

ലോകൈകസുന്ദരി! മലാദികളൊന്നുകൊണ്ടും
 പോകാതെയുള്ളഴകു മെയിലെഴുന്ന കാനേ!
 ലോകൈകദീപനീഹ ഭാനു ഘടത്തിനുള്ളിൽ
 പോകുന്നു തൻ സഹജശോഭകരത്തിടാതെ. **7**

നെല്ലു നാളധികമായ ഹിമജാഡ്യമോത്താൽ
 മന്ദചമിയുലകിലൊക്കെയുമായി നൂന്നു
 മന്ദന്നു ചേർന്ന ഘടമിങ്ങണയുന്നു ലോകേ
 മന്ദന്നു പേർ കശവനെനിവിടെ പ്രസിദ്ധം. **8**

ഉഷ്ണാശുഭദേവന്റെ രശ്മികളോടു പാരി-
 ലുഷ്ണം തടിച്ചിഹ വരന്നു ഹിമാ കെടുന്നു
 കഷ്ണം ജഗത്തിലതിയായി വളർന്നിടുന്നു
 തൃഷ്ണാദിയാലുടനെ താൻ ഘടമെത്തിടുന്നു. **9**

ഇന്നാകവേ തത്ഗണങ്ങളുണ്ടങ്ങിടാതെ
 നിന്നീടുവാൻ സലിലപുണ്ണഘടങ്ങളാലേ
 നന്നായ നനച്ചിടണമെന്നുവാടനായി-
 ടെന്നായി നാട്ടിലധുന ഘടരാശിയായി. **10**

ഏറ്റും പ്രതാപഗുണശാലി കർമ്മങ്ങൾ പത്തു-
 സ്തുരാത്തിടുന്നൊരഹിമാശുഭമരീചിമാലി
 വീരോടുടൻ ഹിമമഹാചലമോടടുക്കും-
 ഭൂതാദും ഹിമത്തിനു ബലം കുറവാസ്തുതൻ. **11**

അർദ്ധഹർക്ഷപതിയാമഹിമാശുഭവിന്നു
 നേരായ ശ്രമേണ ബലമിപ്പൊൾ വളർന്നിടുന്നു
 പാരം ഹിമത്തിനു ബലം കുറവാസ്തുതന്നു
 താരഗ്രഹർക്ഷനികരങ്ങൾ തെളിഞ്ഞിടുന്നു. **12**

ചക്രത്തൊടൊത്തു ഭവനോ വിട്ടയാടിടുന്നോ-
 രിക്കാലമംബരമഹാംബുധി ത.നിലിപ്പോൾ
 കൈപ്പരന്ന തുഹിനാംബു കുറച്ചിടുന്നു
 ചിക്കന്ന തരമണിപത്ത് കതി തെളിഞ്ഞിടുന്നു. 13

സൂരാഹുവേറു ലഘുവായ തുഷാരസംഘം
 പാരിങ്ങു വിട്ടധികമങ്ങുയരേറ്റുമിച്ച
 താരച്ചലാലമരപത്ത് കതിയെഴും നഭസ്സാ-
 യോരിട്ടുമത്തിൽ വിലസുന്നു സുമവ്രജങ്ങൾ. 14

പാരം കളങ്കി ചില നളിലഹോ! സൂചാതൻ
 ചേരാത്ത മട്ടു ചിലനാളിലതിവ വക്രൻ
 നേരായ് ജഡാത്മകനിയാ ഹിമരശ്മിയിട്ടപ്പാൾ
 പരം പ്രസാദമണയുന്നു ഹിമക്ഷയത്തിൽ. 15

കമ്പം വേടിഞ്ഞിഹ തുഷാരബലം കെട്ടത്താൻ
 വമ്പുള്ള നൽകുചഘടങ്ങളെഴുന്ന കാന്തേ!
 അമ്പോട്ടു കാഞ്ച സഹസ്രാ ഘടമെത്തിട്ടമ്പോ-
 ള്ളിമ്പം കലൻ ഹിമശക്തി കുറഞ്ഞിടുന്നു. 16

ഗംഭീരമാം കിണർ കുളം മുതലായതിൽ താ-
 ന്നഭേന്ദു സംപ്രതി പതുങ്ങി വസിച്ചിടുന്നു
 കുംഭം വരംപൊഴുതിലംബുധിയേക്കുടിച്ച
 കുംഭോത്ഭവൻ ജനനിക്കെതിരായകാന്തേ! 17

ദക്ഷിണീതലത്തിൽ മുഴുവൻ സലിലത്തിനെല്ലാം
 രൂപണോരു മാതിരിയിലായ് നില പാർമിപ്പോൾ
 ചേണാനിടം സുഭഗതയ്ക്കു കുറച്ചിലേതും
 കാണുന്നതില്ലതിനയേ! സുഭഗാനതാംഗി! 18

നേരർ തുഷാരകരനാകിയ ദേവനോടു
 വൈരം കലൻ മരുവുന്ന് സരോതഹങ്ങൾ
 പാരം തുഷാരനികരം കുറവായ് ടുന്നി-
 നേരം തെളിഞ്ഞു വിലസുന്നു സരോതഹാക്ഷി! 19

താരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ സമീക്ഷണങ്ങൾ
 താരാപഥത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു വിളങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?
 താരങ്ങളെക്കുറിച്ച്, പക്ഷെ വന്നു മഹാസമരത്തിൽ
 സൈന്യം സമീക്ഷണമില്ലാതെ വാണിയിട്ടുണ്ടോ? 20

പുല്ലാകവേ പരമുണങ്ങിയുടൻ കരിഞ്ഞു
 വല്ലാതെകണ്ടു ധരയിൽ സലിലം കുറഞ്ഞു
 ചൊല്ലാൻനിന്നു മൃഗമിബ്ബുവനം വെടിഞ്ഞു
 മെല്ലെന്നൊഴിഞ്ഞു മൃഗവാഹനനാം സമീരൻ. 21

പൊങ്ങിത്തുറന്നുതലിഹ തിങ്ങിയുടൻ തണുപ്പി-
 ഞങ്ങളും വളർത്തിയൊരു മഞ്ഞു കുറഞ്ഞുപോയി
 മങ്ങി കൃശാനുവിനെയും സുഭഗതപമേര-
 മെങ്ങോ പതുങ്ങി പവനൻ ഭവനൻറെ മിത്രം. 22

മാലെന്നിയേ നിയമമായിഹ കുംഭകത്തെ
 ശീലിച്ചിട്ടും വലിയ യോഗിജനത്തൊടേററം
 ചാലേ മടങ്ങിയ സദാഗതി കുംഭമാമി-
 ഞാലേ ബലക്കുറവു വന്നകലുന്നു പാരം. 23

പോയെന്നതന്നെ പറയാമതിരൂക്ഷശീത-
 മാമുള്ള മഞ്ഞു മുഴുവൻ ഭൂവനത്തിൽനിന്നു
 വായുപ്രകോപകൃതമായ വികാരമെല്ലാം
 ഞായത്തിലിപ്പൊഴുതിലെങ്ങുമൊതുങ്ങിയിട്ടുണ്ടു. 24

പാരം ഘടം വിനയമോടുമൊതുങ്ങി നില്ക്കും
 ചാരുതപമാൻ മലയാം മലമുള്ളകാന്തേ!
 പാരതെ കാക്ക പവനൻ ഘടമിങ്ങു വന്ന
 നേരത്തിലേററവുമൊതുങ്ങി വസിച്ചിട്ടുണ്ടു. 25

മുമ്പിൽ തനിക്കധികമായുപകാരിയായി
 വന്നിട്ടു കാര്യവിടെയെന്നറിയില്ലിടാനീം
 അമ്പോടു വായുസഖനാകിയ വഹനി പൊക്കം
 ജ്വാലിച്ചു വന്മലകളിൽ കയറുന്നു കാഞ്ചം. 26

നന്നായ് തന്നിടയികമായുപകാരിയായി,
 ടന്നോരു വായുഭാവാനു ബലം കുറഞ്ഞു
 കന്നിച്ച താപമൊടു വായുസഖൻ ഹൃതാശൻ
 കന്നോരുതിടം കൊടിയ കാടു കരേറിടുന്നു, 27

അത്യന്തബന്ധുതയെഴും പവനന്റെ വീയും
 നിത്യം തടുക്കുമൊരു കന്നുകളേസ്സുമസ്സും
 കന്നിക്കരിച്ചു പൊടിയക്കണമെന്നിവണ്ണം
 ചിത്തത്തിലോത്തനലനങ്ങു വളന്നിടുന്നു. 28

മാരൻ ഗിരീശനയനാനലദീതിയെന്നു
 ചേരും ഗിരീശരിപുവാം കചമുള്ള കാന്തേ!
 പാരം ഗിരീശഗണമിപ്പൊഴുതിൽ സമസ്തം
 ഘോരാഗ്നി വന്നു പിടിപെട്ടു ദഹിച്ചിടുന്നു. 29

വല്ലാതെകണ്ടിഹ വളന്നൊരു ജാഡ്യദോഷ-
 മെല്ലാം നശിച്ചൊരുളവിൽ കചധൂതശൈലേ!
 ചൊല്ലാൻ വന്മലകളിൽ ദഹനമുരലത്താൽ
 തെല്ലല്ലൊരാധി, തെളിവായിത കണ്ടിടുന്നു. 30

നല്ലോരുഭംഗി കലരും നിജമായ തേജ-
 സ്സല്ലാമഹോ! പകൽ കവന്നിടമക്കനേററം
 വല്ലാതെമങ്ങൽ വരമാറു വളന്നിടുന്നു
 ചൊല്ലാൻ ഭൂമിധരസംശ്രയനായ വഹ്നി. 31

ദാവാനലന്റെ പുകയീവിധമാണ്ടുതോറും
 ആവോളമേററിതുവിധം ഗഗനം കുറുത്തു
 ഏവം ജനത്തിനൊരു ബുദ്ധി കൊടുത്തു പൊങ്ങി-
 പ്പോവുന്നു കാട്ടിലെഴുമഗ്നിയിൽനിന്നു ധൂമം. 32

കേതുകൾപോലെ ഘനധൂമഗണങ്ങൾ പൊങ്ങി-
 യേതേതു കാടുകളിലങ്ങിനെ കണ്ടിടുന്നു
 ഏതെങ്കിലും കിമപി താമസമെന്നിയേ വെ-
 ന്നാതകമോടവിടെയൊക്കെ നശിച്ചിടുന്നു. 33

ക്ഷാമം വെടിഞ്ഞു തടിദഗ്നി കലൻ മുന്നും
 ധൂമന്തൊടൊത്ത ജലദങ്ങൾ വനം വളർത്തു
 ആ മട്ടു മാറിയാധുനാ ജലദന്തൊടൊത്ത
 ധൂമം കലന്നൊരു മഹാഗ്നി മുടിപ്പിടുന്നു. 34

തന്നാശ്രയം ഭൂതമശിച്ചവിലം ദഹിപ്പി-
 ഷന്നാശ്ശി പാപമണയാതെ വരുന്നതാണോ?
 കുന്നിച്ച ധൂമമിഷമോടിത കാണു പാപം
 വന്നാശ്രയാശഭഗവാങ്കലകപ്പെടുന്നു. 35

താനൊട്ടുതൊക്കെയുടനേ പൊടിദഗ്നമാകും
 ശാന്തതപമരൊരവനേരമകീർത്തിയുണ്ടാം
 കാനേ! നിനജ്ജിലിതമാതിരിയായ വഹ്നി-
 കേന്തുനു ധൂമമിഷമോടയശസ്സമുഹം. 36

നേരായ് ജലത്തിനു പെട്ടന്നുതാദിധാനം
 പാരം യഥാത്ഥമതിനില്ല വികല്പമല്പം
 ഘോരാഗ്നിയും ജലമെഴുന്നവിടങ്ങളൊന്നും
 പാരാതെരിച്ച കളവാൻ കഴിയുന്നതില്ല. 37

ഉള്ളിൽ തരിസുമൊരു കാതലണഞ്ഞിടാതെ-
 യുള്ളൊരു വംശനികരം ദഹനൻ വരമ്പോൾ
 കമ്പങ്ങൾപോലെ പല തീവ്രരവങ്ങളാലി-
 ണ്ണിമ്പം കലൻ ഭൂവനങ്ങൾ മുഴക്കിടുന്നു. 38

സ്നേഹം നിതാന്തമണയുന്നൊരു ഭൂമിജാത-
 വൃഹങ്ങൾ തങ്ങളൊടു ചേർന്നലന്നിദാനീം
 ആഹന്ത! തങ്ങളുടെ ലോകഹിതം വളർക്കും
 ദേഹം വെടിഞ്ഞു മതിയായ്തെളിവേകിടുന്നു. 39

ചട്ടര തങ്ങളുടെ മന്ദിരമായ കാട്ടിൽ
 പെട്ടെന്നു തിയ്യ പിടിപെട്ടതു കണ്ടിദാനീം
 കാട്ടാന, പോത്തു, പുലി, മാൻ, മൊയലെന്നിതെല്ലാം
 കൂട്ടത്തൊടോടിയൊഴിയുന്നു മഹാജവത്തിൽ. 40

പാരിൽപിറന്ന ഘനമെന്നു കവീന്ദ്രൻ ചൊല്ലും
 പേരുണ്ടു നീലനിറമുണ്ടു വലിപ്പമുണ്ടു
 നിരുണ്ടി, വണ്ണമെഴുമാനകൾ തീക്കെടുത്താൻ
 പോരാതെ ഭൂരിഭയമാണ്ടിത മണ്ടിടുന്നു. 41

നീരും കുറഞ്ഞു നിജ നീ.ധമഹീതഹങ്ങൾ
 ഘേരാനി വന്നു പിടിപെട്ടു വെന്തിടുമ്പോൾ
 പാരം പരിഭ്രമമിയന്നു വഗങ്ങൾ മേഘം
 ദ്വാരത്തിലേക്കു ജവമോടു പറന്നിടുന്നു. 42

ചേലൊത്ത ഭസ്മമണിയുന്ന ഗിരീശനുള്ള
 ഫാലാക്ഷി വഹ്നിസമമായ്യിലസും ഇതാശൻ
 ചാലേ സദാപി നിതരാം കലതം ഗിരീശം
 ജാലങ്ങൾ ഭസ്മചയമേറമണിഞ്ഞിടുന്നു. 43

ധൂമങ്ങളെന്നവിലതം പറയുന്ന മേഘം
 സ്തോമങ്ങളാൽ ഗഗനമൊക്കെ മറഞ്ഞിടുന്നു
 ക്ഷാമം വിനാ ശിവകളേറമുയർത്തിനിന്നു
 ഭ്രമീധരങ്ങളിലിതാ ശിവി തുള്ളിടുന്നു. 44

ലോകം ദിവാകരനമനിയുമാശു ചെയ്യും
 പാകങ്ങളാലധികമായി വലഞ്ഞിടുന്നു
 പാകാരിയിപ്പൊഴുതിടങ്ങിയിൽ സ്വവാഹം
 മാകുന്ന മേഘഗണമമ്പൊടയച്ചിടുന്നു. 45

ഏകപ്രതാപനിധിയായി ഹിരണ്യരതം
 സ്തോകം ധനജയനിണങ്ങിയ കാരണത്താൽ
 ലോകോന്നതതപമനയും ക്ഷിതീഭൂമിഗണത്തിൽ
 ലാകെപ്പരന്നിഥ വിഭ്രാവി വിളങ്ങിടുന്നു. 46

കാളാംബുദപ്രകരമല്ലിതു പാശ്ചാത്യന്മാർ
 കാളാഞ്ജനപ്രചയ മണിഥ തോന്നിടുന്നു
 ചീളെന്നഹോ! മിഴികളോടൊതു ചേർന്നിടുമ്പോൾ
 ഉള്ളൂ സൗഖ്യമതിയായവിലകുമ്പൊപ്പം. 47

കുണ്ടീരൂവാഹനശകിൽ ഭൂവനാധിനാഥ-
 നംഭോജനേത്രരുടെ സോദരനാം മഹേന്ദ്രൻ
 കുണ്ടത്തിലൊത്തപടി കുണ്ടിനിയിൽ ചിലേട-
 മംഭസ്സുകൊണ്ടു നലമോടു നനച്ചിടുന്നു. 48

മെല്ലെന്നു മിന്നലൊടു ചേർന്നുവരുന്നു കാരെ-
 നല്ലാ മതം മമ കമിപ്പനതിന്റെ തതപം
 നെല്ലാശു കപ്പകളിലും വിളയുപ്രകാരം
 ചൊല്ലാൻ ലക്ഷ്മിയൊടു ചേർന്നു വരുന്നു കൃഷ്ണൻ. 49

അഞ്ചാതെ കാര്യമെന്നു പുകഴ്ന്ന വെള്ള-
 മഞ്ചാറുനാഴിക ചൊരിഞ്ഞഥ നിർത്തിടുന്നു
 നെഞ്ചായതിൽ കിമപി തൃപ്തിയൊരാൾക്കുമില്ല
 പഞ്ചാരവാണി! മിതഭാഷിണി! പാരിലിപ്പോൾ. 50

മരാഗിയേസ്സതതമുജ്ജപലമാരികൊണ്ടു
 പാരം വളർത്തുമൊരു കാർകഴലാൾമണേ! കേൾ
 ഘോരാടവീദഹനനെച്ചെറുവൃഷ്ടികൊണ്ടി-
 ഭാറാധരം തപരിതമിന്നു കെടുത്തിടുന്നു. 51

കൊണ്ടാടിടുന്നപടിയിങ്ങിനെ മാരി പെയ്യു-
 കൊണ്ടങ്ങമിങ്ങുമണയുന്നൊരു കൊണ്ടലിപ്പോൾ
 കണ്ടങ്ങളിൽ പലതിലും പലമട്ടിലുള്ള
 കൊണ്ടൽക്കുപ്പിപ്പൊഴികുമായ ഗുണമേകിടുന്നു. 52

രണ്ടില്ല പക്ഷമിഹ മാരിയൊടൊത്ത കൊണ്ട-
 ലുണ്ടാകിലേ കൃഷിയിതിങ്ങുളവാകയുള്ളൂ
 പണ്ടുള്ള ലോകരിതു കണ്ടുടനിക്കുപ്പിപ്പ
 'കൊണ്ടൽക്കുപ്പി'തി വെളിവാ യൊരു പേർകൊടുത്തു.

തെല്ലിങ്ങു പെയ്തു മഴകൊണ്ടിഹ താഴ്ന്നു കോളി-
 ലെല്ലാം നിറഞ്ഞു സലിലം പരിപൂർത്തിയായി
 മെല്ലെന്നു താണമരുമല്ലനൊരല്ലസമ്പ-
 ത്തല്ലാസമോടണകിലും മതിയാകുമല്ലോ. 54

ഇപ്പോൾ തപിച്ച ധരണീവലയത്തിലൊട്ടൊ-
 ട്ടിപ്പെയ്ത മാരി വലുതായ ഫലം തരുന്ന
 അല്ലേതരം ഫലമുടൻ തരമെന്നിവണ്ണം
 സൽപ്പാത്രദാനമിഹ ലോകർ പുകഴ്ക്കിടുന്നു. 55

കല്യാണിമാർകലമനേ! വിടപീവ്രജങ്ങൾ
 മെല്ലെന്നു തങ്ങളുടെ മൗലികൾതന്നിലിപ്പോൾ
 നല്ലാർജനങ്ങളുടെ പല്ലവശോഭയുള്ള
 നല്ലോരു പല്ലവറണത്തൊണിഞ്ഞിടുന്നു. 56

കത്തുന്ന തിയ്യിനെതിരാം വെയിലൊത്ത വേന-
 ലെത്തും വിധൗ മഹിമയുള്ള മഹീതഹങ്ങൾ
 പത്രങ്ങളിൽ പഴയതൊക്കെ വെടിഞ്ഞു പുത്തൻ
 പത്രങ്ങളേത്തണലിനായുളവാക്കിടുന്നു. 57

പെട്ടെന്നു ദേവതകൾതൻപതി മാരി മന്നി-
 ലൊട്ടൊട്ടു പെയ്യുമളവാസ്സലിലം കുടിപ്പാൻ
 നീട്ടുന്നു നാവു വനദേവതമാരിദാനിം
 കോട്ടം വെടിഞ്ഞ തരുപല്ലവമല്ലിതൊന്നും. 58

കുംഭം കൊടുത്ത സലിലം സരസം കുടിച്ചു
 ജ്യംഭിച്ചവന്നൊരു മഹീതഹസഞ്ചയങ്ങൾ
 കുംഭത്തെയിപ്പൊഴുതു കണ്ടു ജലം കുടിപ്പാ-
 നന്യോടു ഹന്ത! തളിർനാവുകൾ നീട്ടിടുന്നു. 59

ന്യായത്തിലിങ്ങു ഗതിയുള്ള ജനങ്ങൾ ഭൂരി-
 ഛരായാപ്രദായി ബഹുപത്രഗണങ്ങളാലേ
 മായം വെടിഞ്ഞുധികതൃപ്തി പെടുന്നു കാർഷ്ക
 നീയ്യീവിധം ജലഗുണത്തിനെഴും മഹത്വം. 60

വേനൽക്കിടൻ വെയിലുകൊണ്ടുളവാം മഹിമ
 ദീനതപമെന്നു കരുതീട്ടു മഹീതഹങ്ങൾ
 ഉന്നതപഥരൂ തണൽകൊണ്ടതിനെർത്തപ്പാൻ
 സ്ഥാനത്തിലിപ്പൊളിലതിങ്ങി വിളങ്ങിടുന്നു. 61

സമ്പ്രത്യനേകഗുണമുള്ള പരജിമാവിൻ
 കൊമ്പത്തു മാങ്ങയിത തുങ്ങി വിളങ്ങിടുന്നു
 സമ്പദിഹീനമനുജ്ഞിതിലേറെ രാഗം
 വമ്പിച്ച മൂലമതിരാഗമിതൊത്തിടുന്നു. 62

ഇങ്ങാശു തിന്നിടുമവർക്കു യഥേഷ്ടമായി
 മങ്ങാതഹോ ! മധുരമായ രസം ലഭിക്കും
 നീങ്ങും വിശപ്പടനെ തൃഷ്ണ നശിച്ചുപോമീ-
 മാങ്ങയ്ക്കു നന്മ പലതുണ്ടായി! സാരസാക്ഷി!
63

സമ്പന്നലോകഭരണത്തിനു സാരമെന്താ-
 ണമ്പാ ദരിദ്രദരണം ഭരണംനിനച്ചാൽ
 വമ്പിച്ച കർമ്മമതു ചെയ്തിടുമിപ്ഫലത്തി-
 നമ്പോടഹോ! ഭരണിയായ്യിലസ്മനു ദേഹം.
64

പിണ്ഡങ്ങളാണിവകളെന്നൊരു ബുദ്ധിയിങ്ങു
 തിണ്ണം തരുന്ന ഫലസഞ്ചയമീമരത്തിൽ
 കണ്ണാലെ കണ്ടതു ഭുജിപ്പതിനായ്കതന്നു
 ചണ്ഡാരവങ്ങളൊടു കൂടിയ കാകസംഘം.
65

ബാധാവിഹീനമശനം പരമീമരം ന-
 ന്മാധ്യമുള്ള രസമോടു കൊടുക്കുമൂലം
 പ്രീതിപ്പെടും ദ്വിജഗണങ്ങൾ സദാപി പക്ഷ-
 പാതാരവങ്ങളിതിലേറെ മുഴക്കിടുന്നു. 66

ഉണ്ടേററവും ഗുണഗണങ്ങളെനിക്കു ചേരു-
 ന്നണ്ടിയ്ക്കു മറെറൊരു ഫലത്തിനുമില്ലിവണ്ണം
 കണ്ടാലുമെന്നഴകിലണ്ടി പുറത്തു കാട്ടി-
 ഒക്കാണ്ടിപ്ഫലങ്ങൾ വിലസ്മനു വിശേഷമായി. 67

ബാലതപമുള്ളവരുണന്ദഴകിൽ പ്രഭാത-
 കാലത്തിലാദരവൊടേററു വെളിച്ചമോടേ
 ചേലൊത്ത ബീജതതി കൈവരുവാനിതിന്റെ
 മൂലത്തിലാശു പരിശോധന ചെയ്യിടുന്നു. 68

‘വക്കൻ’ ‘ചതിപ്പ’ ‘നേതൻ’ മുതൽ പേരനേക-
 മൊക്കെന്നാരണ്ടികൾ പെറുക്കിയെടുത്തു കൂട്ടി
 ചിക്കന്നു ബാലകർ തെളിഞ്ഞു കളിച്ചിടുന്നു
 വില്ലുന്നു കാശിനു പരിപ്പുകൾ തിന്നിടുന്നു. 69

വേണ്ടുംവിധം ഗുളസിതാദികൾ പാവു കാച്ചി-
 യണ്ടിപ്പരിപ്പു തൊലിനീക്കിയതിങ്കലിട്ടു
 ഉണ്ടാക്കിടുന്നമൃതസന്നിഭമായവസ്യ
 തൊണ്ടയ്ക്കുഭാഗ്യമുടയോരിഹ തിന്നിടുന്നു. 70

ലോകത്തിലെങ്ങുമുളവാമിതുടൻ വളർത്താൻ
 ലോകർക്കു തെല്ലുമൊരുവേലയെടുത്തിടേണ്ടാ
 ആകെപഫലിക്കുമനുവസരമിക്കശ്ശുമാ-
 വാകും മരം ധരയിലെത്ര വിശേഷമോത്താൽ. 71

തെറ്റൊന്നു മന്മഥയശസ്സുകൾ ചേന്നപോലെ
 മുറ്റം രസാലതതി പുത്തു വെളുത്തിടുന്നു
 മററുള്ളതിൽ ചിലതിലുണ്ണി പിരിഞ്ഞിടുന്നു
 ചെററുണ്ടയേ! ചിലതിൽ നല്ലൊരു കണ്ണിമാങ്ങ. 72

മാകന്ദശാഖിയിലിരുന്നു മനോജ്ഞയായി
 കൂടുന്ന കോകിലകുലങ്ങളുടെ മധ്യഭാഗേ
 ക്കാകന്നിരുന്നവിലകണ്ണുകരോരമായി
 ‘കാകേതി’ ഹന്ത! കരയാനൊരു നാണമില്ല. 73

തേന്മാവിലുള്ള കസുമങ്ങളിൽനിന്നൊലിക്കും
 തേൻ മാനമെന്നിയെ കുടിച്ചിഹ കോകിലങ്ങൾ
 ഉന്മേഷമോടു പലമാതിരി പാടിടുന്നു
 ചെമ്മേ മധുവ്രതരവശ്രുതിയോടിണങ്ങി. 74

കുണ്ടാലുമിപ്പൊഴുതു നല്ലൊരു കണ്ണിമാങ്ങ-
 കൊണ്ടാശു ലോകരതികെഴുതുകമോടുകൂടി
 വേണ്ടുംവിധം ലവണമിട്ടു വെടിപ്പിലാണ്ടോ-
 ടാണ്ടെടുത്തു പലതരം കുറി തീർത്തിടുന്നു. 75

കഷ്ടപ്പെട്ടുപടി വയറിലെഴും വിദാഹം
 വിഷ്ണുഭാഗവതം നോക്കിയറിഞ്ഞു നീക്കാൻ
 പിട്ടല്ല നല്ല ഗുണമുള്ളൊരു കണ്ണിമാങ്ങ -
 ഒഴൊട്ടല്ല വമ്പനിക വൈദ്യമതം നിനച്ചാൽ. 76

ക്ഷോണീതലത്തിൽ വെയിൽകൊണ്ടൊരുമട്ടുവാടി
 വീണീടുമിച്ഛേറിയ മാങ്ങകൾകൊണ്ടുമിപ്പോൾ
 ഉണിന്നു നല്ല സുഖമേവനുമുണ്ടവിച്ച
 കാണുന്നു പാർക്കിയി! രസാലഹലപ്രഭാവം. 77

സദപുത്തതാദിബഹുമാന്യഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു
 ഹൃദയതപമുള്ള തരണീസ്തനമായ് തിരക്കി
 ഉദ്യൽപ്രഭം വിലസിടുന്നൊരു ചേന വയ്യാ -
 നദ്യോഗമായി ഭൂവി കാഞ്ച ഘടാഗമത്തിൽ. 78

ഏണാങ്കചൂഡനുടെ മംഗലദിഖ്യരൂപം
 ചേണാൻ ഭക്തിയൊടുമോത്തു മഹാജനങ്ങൾ
 ഉണന്നുവേണ്ടി കറക്കവുമങ്ങു വിട്ടു
 വാണീടുമായ്തെയെഴും ശിവരാത്രിയായി. 79

ഗോത്രേന്ദ്രപുത്രിയുടെ വല്ലഭനുള്ള പുണ്യ -
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭൃതമണഞ്ഞു ജനങ്ങളിപ്പോൾ
 നേത്രങ്ങൾ മൂന്നു കലതം ഭഗവാന്റെ പുണ്യ -
 സ്തോത്രങ്ങളിങ്ങിനെ ജപിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു. 80

തദ്രാക്ഷഭസ്മരതരിൽ കനിവുള്ള ദേവ!
 തദ്രാക്ഷി വഹ്നിശലഭി കൃതകാമദേവ!
 നിദ്രാശനാദികൾ വെടിഞ്ഞു ഭജിച്ചിടുന്നേൻ
 ഭദ്രാതിരേകമിഹ നല്ല നമോ നമസ്സേ. 81

ക്ഷേപ്രജാപതിയെയും മഖവും മഖത്തെ
 രക്ഷിച്ചിടുന്നൊരു സുരംഗിണങ്ങളേയും
 ദക്ഷതപമാടടുനൈതന്നെ മുടിച്ഛൊടുക്കും
 രക്ഷിച്ച സർവ്വജഗദീശ! മഹേശ! പാഹി. 82

ചൊല്ലിക്കൊള്ളുമിത്രമുഖദീപ്തിപതിസഞ്ചയത്തെ
 ചിരിക്കുന്നു വെന്നൊരു പുരത്രയമപ്രമേയം
 ഉൾക്കൊള്ളുമുൽക്കടതരാഗ്നി കലന്ദു മൂന്നാം
 തൃക്കണ്ണുകൊണ്ടെഴിപൊരിച്ച ഗിരീശ! പാഹി, 83

ജീവിക്കുവാൻ കൊതിയൊടാത്മപദം ഭജിച്ചു
 മേലും മൃഗസ്യസൃതനെക്കന്നിവോടു കാപ്പാൻ
 ജീവാപഹാരകരകാലനെ നിഗ്രഹിച്ച
 ദേവാവലിപ്രണത! ശങ്കര! പാഹി ശംഭോ! 84

പേടിച്ച ദൈത്യസുരമന്ത്യമുനീശപരന്മാർ
 പാദേ മഹാജവമൊടോടിയൊളിച്ചിടുമ്പോൾ
 കൂടും കൃപാരസമൊടുൽക്കടമായ കാള-
 കൂടും കടിച്ച കടിലേന്ദ്രധര! പ്രസീദ. 85

പുഷ്പിപ്പെടുംപടി ജഗത്തു സമസ്തമിത്ഥം
 സൃഷ്ടിച്ചിടുന്നൊരു സരോതഹവിഷുരൻറെ
 ഇഷ്ടപ്പെടുന്നൊരു ശിരസ്സു മുറിച്ചെടുത്ത
 ദൃഷ്ടപ്രണാശന! വൃഷദ്ധ്വജ! പാഹി ശംഭോ! 86

കാമാംഗദാഹമതു ചെയ്തതു കണ്ടു തങ്കൽ
 പ്രേമാതിരേകമൊടു ഹന്ത! ഭജിക്കു മൂലം
 വാമാക്ഷിയായ ഗിരിജസ്തു മനോജ്ഞമാം തൻ
 വാമാർദ്ധമേകിയ വിഭോ! ജയ വാമദേവ! 87

വേണ്ടുംവിധം കഠിനമായ തപസ്സു പന്തി-
 രാണ്ടാചരിച്ച ഗതധ്വജനായ് പ്രസാദാൽ
 കണ്ഠതപമറ്റു പരമീഷുവരം കൊടുത്ത
 കണ്ഠം കറുത്ത ഭഗവൻ! ശിവ! പാഹി ശംഭോ! 88

ദൃഷ്ടതപമുള്ള ധൃതരാഷ്ട്രജപേഷ്ടയാലെ
 കഷ്ടപ്പെടും നിയമിയാകിയ പാൽമനയാ
 പുഷ്പപ്രതാപമണയെന്നൊരു തന്മഹാസ്തു-
 മിഷ്ടമന്താടേകിയ പിന്നാകധര! പ്രസീദ. 89

കയ്യിൽ സുവണ്ണമല, വിത്തപനന്തികത്തിൽ
 മെയ്യിൽ സഹസ്ര്രഹണമണ്ഡിതനാഗഹാരം
 പിയ്യുഷഭാനു തലയിൽ, ത്രിദശേശപരമാർ
 പൊയ്യല്ല കാക്ക,ലഖിലാത്മദേ! തേ കപാലിൻ! 90

ചണ്ഡതപമുള്ള കല്പുഷങ്ങളശേഷമുള്ള
 ചണ്ഡാലി ചെയ്തു ശിവകീർത്തനവാർത്തയോർത്താൽ
 തിണ്ണം മദീയ വദനേ തവ ദിവ്യനാമ-
 പുണ്യാക്ഷരം വരണമെന്നെവനം കൊതിക്കും. 91

മാകനം പുത്തിട്ടന്നു മഹിയിൽ മുഴുവനം
 കോകിലം ശോകമെന്നേ
 കൂകന്നു, കൂത്തുമുത്തമ്പുകളതിബലമോ-
 ടിനു തുകനു കാമൻ
 ഏകന്നു സന്ധ്യസമ്പത്തിടമഴ, വെയിലേ-
 റുന്നു, മഞ്ഞങ്ങു ദൂരെ-
 പ്പോകന്നു, കണ്ടുകൊൾകിങ്ങിനെ കുചജിതപൊൻ-
 കുംഭമേ! 'കുംഭമാസം.' 92

[കുംഭമാസം കഴിഞ്ഞു.]

മീനമാസം

- ക്ഷീണം വെടിഞ്ഞു വളരും വെയിൽകൊണ്ടിദാനീം
ക്ഷോണീതലത്തിൽ വിലസും സലിലാശയത്തിൽ
താണങ്ങുപോയധികമായ് സലിലം ചുരുങ്ങി
കാണുന്നു മീനനയനേ! തെളിവോടു മീനം. 1
- തെരുന്നിയേ ധരയിലുള്ള ജലാശയങ്ങൾ
മുറും സഹസ്രകരനാത്മകരങ്ങളാലേ
വററിച്ചിട്ടുന്നു പുനരിപ്പൊളെടുത്തിടുന്നു
തെരുന്ന മീനമയി! കാണുക മീനനേത്രേ! 2
- മങ്ങാതനേകവീധവാരിചരപ്രജങ്ങൾ
തിങ്ങുന്ന നീരനിധിതന്നിൽ നിദാനമായി
മുങ്ങുന്നവൻ ഖഗഗണപ്രവരൻ ദിനേശ.
നിങ്ങാദരതൊടയി! മീനമെടുത്തിടുന്നു. 3
- വെള്ളം കുളം കിണർ തുടങ്ങിയവരുകൾക്കു-
ള്ളുള്ളിൽ പെടുന്നതഖിലം സ്വകരങ്ങളാലേ
പൊള്ളുന്നചൂടുടയൊരർന്നെടുത്തതിൽകൈ-
ക്കൊള്ളുന്നു മീനമിതു കാഞ്ചയി! മീനനേത്രേ! 4
- വീരോത്തമതപമണയും കസ്യമായുധന്റെ
ചാരത്തു നില്ക്കുമൊരുസേവകനാം വസന്തം
ചേരുന്നു പുകളൊടു ദക്ഷിണവായുവായ
തേരെത്തിടുന്നു തെളിവോടിത കാഞ്ച മീനം. 5

- മംഗല്യബോധനിധിയാം ഗുരു, തൻറയാണെ-
 ന്നംഗീകരിച്ചൊരനിമേഷഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ
 ഭംഗ്യാ കടന്നു വിലസുന്നു സഹസ്രരശ്മി
 ഭംഗം ഭവിച്ചു ഹിമജാഡ്യമൊഴിഞ്ഞു സർപ്പം. 6
- ചൊല്ലാൻിടും ജലജബാസവനായഭേവൻ
 ചെല്ലുന്നു സാന്ദ്രതമിതാ ജലജാലയത്തിൽ
 വല്ലാതെ മുന്വിലുളവാം ഹിമജാഡ്യദോഷ-
 മെല്ലാം നശിച്ചു ജലജങ്ങൾ വിട്ടറിടുന്നു. 7
- ശായാത്മനാമനഘകേറിയ ലോകബന്ധു-
 വായുള്ള ഭാനഭഗവാനഘകിൽ പ്രതാപം
 ഞായത്തിലിപ്പൊഴുതിലേറിവരുന്നു നന്നായ്
 ശായയ്ക്കു സർപ്പജനസേവ്യത വന്നിടുന്നു. 8
- ഉച്ചസ്ഥനാസ്തുവിഭവിപ്പതിനുള്ള ദിക്കാം
 മെച്ചപ്പെടുന്ന ധിഷണാലയമിജ്ജഗത്തിൽ
 അച്ഛന്നശോഭയൊടു വന്നു വിളങ്ങിടുന്നു
 വിച്ഛിന്നമായി ഭൂവി ജാഡ്യജദോഷമെല്ലാം. 9
- താരങ്ങളെന്നു പറയും പല മൗക്തികങ്ങൾ
 ചേരും മഹാ വിപുലമാം ഗഗനാസ്തവത്തിൽ
 പാരം ഭൂമിക്കമതിശോഭനരത്നമാകും
 നോരർക്ക്ബിംബമിത മീനമെടുത്തിടുന്നു. 10
- ഊർക്കുള്ളഗസ്സ്യനുടെ ഹസ്സുതലപ്രഹാരം
 മേൽക്കാത്ത വിന്ധ്യമലയൊത്തൊരു കൊങ്കയാളേ!
 വൈക്കം നഭസ്സിൽ മറവെന്നിയെ സഞ്ചരിക്കും-
 മർക്കൻ ജലം മുഴുവനാശ്രു കടിച്ചിടുന്നു. 11
- ഊനതപമെന്നിയെ രമാപതിതൻ വലത്തേ-
 സ്ഥാനത്തെഴുന്ന മിഴിയാകിയ ഭാനദേവൻ
 മീനത്തൊടൊത്തു വിലസുന്നു വിശേഷമായി
 മീനത്തിനോടു ശരിയാം മിഴിയുള്ള കാന്തേ! 12

ചൂടേറിടുന്നൊരു സഹസ്രകരപ്രതാപ-
 തോടൊത്തുകൊണ്ടു ഹരി നീലനഭോവനത്തിൽ
 കേടെന്നിയേ വിലസുമിപ്പൊൾ നശിച്ച ശീതം
 പാടേ ഘനേദതതിതൻ കഥകൂടിയില്ല. 13

ക്ഷാമം വെടിഞ്ഞിത രജസ്സു പുറപ്പെടുന്നു
 ഭ്രമദ്ധ്യദേശമതിൽനിന്നു നിലച്ചിടാതേ
 സോമാക്താരമയസുന്ദരവിന്ദുവണ്ണ-
 ശ്രീമണ്ണുമാറിതണയുന്നു സദാംബരത്തിൽ. 14

കൂട്ടം വലിപ്പവുമതിസ് ഘടഭാവവും ചേ-
 ന്നീടുന്ന മാനമൊടു ചേൻ നടപ്പവക്ം
 കൂട്ടം രജോമലിനഭാവമണഞ്ഞു ശോഭ
 വാടുന്നു കാങ്കു നതനിമ്ലഗാത്രിയാളേ! 15

ലോകങ്ങളാസകലമാശു തപിച്ചു വെത്തു-
 പോകുംവീധം തരണിതൻറെ കരവ്രജങ്ങൾ
 ലോകത്തിലൊക്കെയൊരുപോലെ പതിഞ്ഞിടുന്നു
 നീ കാങ്കു ധാത്രി പൊടിയായ് ചമയുന്നു വേഗാൽ. 16

പൊയ്യല്ലഹോ! ധരയിൽനിന്നുളവായിടുന്ന
 തിയൊക്കെ വാടി പരമുന്നതദിക്കണങ്ങി
 ഞയ്യോ! സഹസ്രകരബാധ വളന്നീടുന്നു
 വയ്യോതുവാനമയി! രാജസദോഷഭാവം. 17

ചേലൊത്ത ലക്ഷ്മി പരമുന്നതദിക്കു വിട്ടി-
 ക്കാലത്തിലേററമണയുന്നിതു താണ ദിക്കിൽ
 മൂലെന്നിയേ തപനനുള്ള മഹാപ്രതാപം
 ശീലം സുദൃസ്സഹ്മിതബൊടു കാങ്കു ബാലേ! 18

ചേണാനിടം തപനനുള്ള മഹാപ്രതാപം
 ക്ഷീണം വെടിഞ്ഞിഹ വളന്നുവരുന്നു പാരം
 ക്ഷോണീതലത്തിലതി നന്ദകൾ നല്ലമൂലം
 താണിടുകെന്നതയി! സസ്ത്രതി വഞ്ച്യമല്ല. 19

കൊണ്ടാടിപ്പടി ജനത്തിൻ നല്ല കാഴ്ച-
 യുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഗുണങ്ങളിണങ്ങിപ്പറന്നു
 കണ്ടാലുമാശു ജലസഞ്ചയമങ്ങുമിങ്ങു,
 കണ്ടായ ദിക്കുകളിൽ വാണു ചുരുങ്ങിപ്പറന്നു. 20

കേടെന്നിയേ ഗഗനമാകമിരിപ്പുപാത്രം-
 തോടൊത്തു ചേർന്നു വിലസുന്നൊരു ചിത്രദാനം
 ചോടോടു ലോകമിതിൽനിന്നിത നീരുടൻ പോ-
 ക്കിപ്പറന്നു ചിത്രകസമുല്പന്നിതേ കൃശംഗി! 21

ഭൂരിപ്രകാശമുഖസർപ്പസുലക്ഷണങ്ങൾ
 ചേരുന്നനന്മണിയിങ്ങിനെ ഭംഗിയോടെ
 നേരേ തെളിഞ്ഞു വിലസുന്നു നിതാന്തമില്ല
 നീരോട്ടമെന്നിതിഹ നോക്കിയ ദിക്കിലൊന്നും. 22

നീല്ലാതെ തീക്ഷ്ണകരബാധ വളർന്നു മുല-
 മില്ലാതെയായ് ജഗതി ജീവനമാഗ്നമെങ്ങും
 വല്ലാതായൻ വിലസുന്നൊരിടത്തിലും കാ-
 ണ്കെല്ലാമൊരാധി മുതിരുന്ന ദവാഗ്നിപോലെ. 23

ദിവ്യൻ യജ്ഞനിവഹങ്ങളിൽ നൽകിപ്പറന്ന
 ഹവ്യം വഹിച്ചതു നയിച്ചിട്ടുമഗ്നിദേവൻ
 ചൊല്ലോടു നാകമുരസും ശിവരങ്ങൾ ചേർന്നു-
 ദവ്യക്ഷമാധരഗണങ്ങളിലേറിപ്പറന്നു. 24

പിന്നെ വെള്ളമൊരു തുള്ളിയുമിങ്ങു കിട്ടാ-
 ണ്തിക്കാലമായി ശിഖിപോലെ പിടിച്ചുരണ്ടും
 ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്നൊരു ജലാത്മമനോഷധീശൻ
 നിൽക്കുന്ന ദിക്കിലണയുന്നിതു ധൃമമായി. 25

കാടാർക്കുതന്തിരമോടു വളർന്നിട്ടു
 പാടേ മുടിച്ച് കളയുന്നിതു ചിത്രദാനം
 കേടെന്നിയേ ജലഗണത്തിനു തെല്ലമേ നി-
 ന്നീടുന്നതിന്നൊരിടമില്ല ജഗതിലെങ്ങും. 26

കേടറ തങ്ങളുടെ വിത്തഗൃഹങ്ങളായ
 കാടാകവേ കൊടിയ വഹിയിൽ വെന്ത മുലം
 ഓടിക്കിതച്ചു പല കാട്ടുളുഗങ്ങൾ വെള്ളം
 തേടിത്തീരഞ്ഞിഹ വലഞ്ഞു മെലിഞ്ഞിടുന്നു. 27

വല്ലാത്ത വൈലിലിതിതാപമിയന്നു കാടി-
 ണെല്ലാമുണങ്ങി മൃഗജാതികളേറെ വാടി
 നല്ലോരുപ്പടയ പാറകൾതന്നിൽ നിന്നു
 മെല്ലെപ്പുറത്തിഹ വരുന്നിതു കന്മങ്ങൾ. 28

പാറയ്ക്കു ചേൻ മദമേറമൊലിച്ചുപോക-
 മാറുള്ള താപമിയലും കടുതായ വൈലിൽ
 നീറിജ്ജഗത്തു മുഴുവൻ പൊടിഭൂമമാമെ-
 നേറെബ്ഭയത്തൊടു ജനങ്ങൾ നിനച്ചിടുന്നു. 29

എല്ലായ്യാഴം ബഹുരജസ്സു പുറപ്പെടുന്നു
 വല്ലാതെകണ്ടു കുറവായ്രസമെന്ന വസ്തു
 ഇല്ലാതെയായ്നകചാവലി താപമിങ്ങൊ-
 ട്വല്ലാ ധരിത്രിയിലഹോ! ബഹുദുഃഖമയ്യോ! 30

പാരിച്ച താപകരിതന്നുടെ വാരിയായ
 വാരിക്കു താനവിലപാലകഭാവമിപ്പോൾ
 പാരാതെ വാരിനിധിതൻ പ്രിയമാരെ മാനു-
 ന്മാരും സദാ കയുകമോടു ഭജിച്ചിടുന്നു. 31

ചേലൊത്ത ഭ്രമിയുടെ പോർമുലയാസ്സിലുണ്ടും
 ശൈലത്തിൽനിന്നു പരമിങ്ങിനെ ഭംഗിയോടേ
 ചാലേ വരും പുഴകൾ വെണ്ണണിമാലകൾക്കു
 മാലിന്യമേകമഴകോടു തെളിഞ്ഞിടുന്നു. 32

ആരോമലേ! ധരണിട്ടത്തുകളാണു താത-
 ന്മാരോത്തു കാണുകിലഹോ! നദികൾക്കശേഷം
 നാരായണപ്രണയിനീഗുരുവാണു കാന്ത-
 നാനും ഭജിക്കുമിവരെശ്ശുചിയായ്നരമ്പോൾ. 33

വിണ്ണോത്ത വീടകലെ വിട്ടു തനിക്കു വേണ്ടും-
 വണ്ണം സുഖത്തിനതിയോഗ്യതയുള്ള ലോകം
 മണ്ണായ നല്ല പുളിനങ്ങളിൽ വാണുകൊണ്ടു
 തിണ്ണം നദീഭജനസിദ്ധി വരുത്തിടുന്നു. 34

ചേരററ വെള്ളമധുനാ കിടയാഞ്ഞു ചുട്ടു-
 നീറുന്ന മെയ്യൊടു വിയർത്തുഴലുന്ന ലോകം
 ഏറ്റം ഗ്രഹപ്പിഴയിതൊക്കെയുമാശു തീരെ
 മാറുംവിധം നിജഗൃഹം പുഴയാക്കിടുന്നു. 35

ചേലൊത്തു വേണ്ടപടി കൂട്ടിയ പഞ്ചസാര-
 പോലെ വെളുത്തു വിലസുന്നു മണപ്പറങ്ങൾ
 പാലെന്നതന്നെ പറയാം പുഴവെള്ളമിപ്പോൾ
 മാലോകരങ്ങിനെ വിടും തടിനീതടത്തെ. 36

ചെല്ലുന്നു ലോകർ പലർ വെള്ളമൊലിച്ചു കല്ലിൽ
 തല്ലും നിനാമേതു മദുളശബ്ദമ്യം
 കല്ലോലജാലമിത തുള്ളി വിളങ്ങിടുന്നു-
 ണ്ഡലോ മഹാരസമയം പുഴയൊക്കെയിപ്പോൾ. 37

കല്ലിൽ ജലത്തൊടിഹ തല്ലിയലക്കിയുള്ള
 നല്ലോത നേർത്ത പുട ചാർത്തി വിളങ്ങുമായ്യേ!
 തെല്ലും മലങ്ങളണയാത്തൊരു മട്ടൊലിച്ചു
 തല്ലുന്നു കല്ലുകളിലിപ്പുഴവെള്ളമെല്ലാം. 38

ഉള്ളിൽപരം കുളർമയാംപടി നാൽവശത്തും
 വെള്ളം തെളിഞ്ഞു വിലസും പുളിനങ്ങൾതന്നിൽ
 വെള്ളക്കിടങ്കുകളെയിട്ടു ജനം കിടന്നു-
 കൊള്ളുന്നു നൽപുളിനചാരു നിതംബബിംബേ! 39

ചേലൊത്ത മീനമൊഴിയാതിഹ ചേർന്നിടുന്നി-
 ഷാലത്തിലെങ്ങിനെ വിടും സലിലത്തെ ലോകം
 നീലാബ്ജമീനസഖിയായി രസങ്ങൾ തിങ്ങി
 ലീലാരസേന വിലസും മിഴിയുള്ള കാന്തേ! 40

മോട്ടാം ഗജങ്ങളൊലിവിൻ ധനീയായ ചെണ്ടം

കൊട്ടിൻ രവം വഗഗണപ്രതിബിംബദീപം
ചട്ടുറീടുന്ന ജനസംഘമിതൊക്കെയുണ്ടി-
ങ്ങൊട്ടേറെ നന്നയി! നദീജലപുരമോത്താൽ, 41

കിട്ടുന്നതില്ല പുഴതന്നിൽ മണപ്പറത്തു-
ഛമാട്ടം സ്ഥലം കരയിലെക്കുമയെത്തു പിന്നെ
ചട്ടുറീടും നദിയിലങ്ങിനെ കെട്ടുവള്ളം
കെട്ടിജനങ്ങളുവിടെക്കുടി കൊണ്ടിടുന്നു. 42

നിന്ദുതപമോട്ട മലിനാകൃതിപുണ്ടു പൊങ്ങി
തോന്നുന്ന ദിക്കുകളിലൊക്കെ നടന്നിട്ടുമ്പോൾ
നൊയ്യെട്ടിത്തമ നടന്ന ജനങ്ങൾ താണു
നന്നായൊതുങ്ങുമളവിനു ഭജിച്ചിടുന്നു. 43

മങ്ങുന്നു ശീതകരനായിട്ട മോഷധീശൻ
പൊങ്ങുന്നൊരുഷ്ണകരനുള്ള കരങ്ങളാലേ
എങ്ങും ഭ്രമാദികൾ ദിവാകരശ്ശി താപം
തിങ്ങീട്ടമിപ്പൊഴുതിലേററമുണങ്ങിടുന്നു. 44

സാരേഷധീശഗുരുവാം കടൽതൻറെ പത്തി-
മാരായിട്ടും പുഴകൾതങ്ങടെ തീരഭാഗേ
ചേരും ലതാദ്രുമഗണങ്ങളെ വാട്ടുമെന്യേ
പാരാതെ മാമകഗൃഹേശപരി ! കാത്തിടുന്നു. 45

ഉഷ്ണം നിമിത്തമതിയായുടൽ നീറി വേർത്തു
കുഷ്ണിച്ചിടുന്നു തടികൂടിയ ലോകരെല്ലാം
ഉഷ്ണോദകങ്ങൾ തെളികഞ്ഞിയിതൊക്കെയിപ്പോൾ
തുഷ്ണാതിബാധയൊടു നന്നെ കുടിച്ചിടുന്നു. 46

മെച്ചപ്പെട്ടുവിധമനശപരപുണ്യസിദ്ധി-
ക്കുശപഥപത്മപാകതികൾ വരുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം
ഉച്ചയ്ക്കുഴം വെയിൽ സഹിച്ചിലയാട്ടി വീശി
നൽച്ചായയെക്കളർമയാംപടി നൽകിടുന്നു. 47

- പ്രാണങ്ങളായ്ക്കിലസ്മന്നമുദിച്ചിടുന്ന
 ചേണാൻ പുഞ്ച, പുണിയെന്നോരിടങ്ങൾതന്നിൽ
 ക്ഷീണം വരാതെ രസമോഴ് വളൻ ലോകം
 പ്രാണൻ വരുന്ന ജനതാപമറ്റംപ്രകാരം, 48
- ഓടുന്നു നീന്തടയപ്പുന്നതിശോഭയെച്ചേ-
 അീടുന്നു താപമുടനേററമകറീടുന്നു
 കേടെന്നിയേ വിലസിടുന്നൊരു നല്ല പുഞ്ച-
 പ്പാടം വധുജനമണേ! ക്ഷിതിരത്നമല്ലോ. 49
- ഒന്നായ്നടന്നു വെയിൽകൊണ്ടു വലഞ്ഞു കാഞ്ഞു
 വന്നെത്തിടുന്നവരഹോ! ബഹു തൃഷ്ണയോടേ
 നന്നായ്ജലാദികൾ കുടിച്ചു കിടന്നിടുന്നു
 മന്ദാനിലക്കളിയെഴും വഴിയമ്പലത്തിൽ. 50
- പൊള്ളിടമാറ്റു വെയിലേററിഹ തൊണ്ടവറി
 തുള്ളിപ്പിടഞ്ഞഥ വലഞ്ഞു വരുന്നവക്
 വെള്ളം കൊടുത്തു വഴിയമ്പലമേറി വാണു-
 കൊള്ളുന്നവൻ ബഹുദയാകരനീശപരൻതാൻ. 51
- നീററം വളർക്കൊരു വൈലു വരാത്തുതിന്നും
 കാരേററവും കുളർമയോടു വരാനുമായി
 മുററം നിറച്ചു വിരിപന്തലിടുന്നു വീട്ടിൽ
 ചുറ്റും ജനങ്ങളിറയോടു ശരിക്കു പൊക്കി. 52
- വേവിച്ചിടുന്നൊരതിച്ചുടൊടു വൈലു തിയ്യ-
 യേവം ജഗത്തിൽ മുഴുവൻ നിറയും ദശായാം
 ആവോളമഗ്ന!സഖനാകിയ വായുതന്നെ-
 സ്സേവിപ്പതിന്നധികമായ്ത്തുനിയുന്നു ലോകം. 53
- സാദനേ ലോകർ പരമാതപജാതതാപ-
 ച്ചേദേച്ഛപ്പുണ്ടനിലാശൈത്യഗുണം നിനച്ചു
 വാതായനങ്ങളുടെ വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചു
 വാതാഗമത്തിനവിടെക്കുടികൊണ്ടിടുന്നു. 54

വെന്തിട്ടുമാറു തടിയുൾക്കൊഴുന്ന മെയിൻ
 സന്താപമൊക്കെയെകലുംപടി കാരറു ചേപ്പാൻ
 ദന്തിശ്രു കണ്ണുസമയായിലസുന്ന താല-
 വൃന്തം ജനങ്ങളിഹ കയ്യിലെടുത്തിടുന്നു. 53

പാരം കടുത്ത വെയിലേററു തപിച്ചൊരാവി
 ചേരളമ്പാൾ വാടി വലയുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം
 വീരാളിജാതിയിൽ വിളങ്ങിയ പുല്ലുപായ
 പരായതിൽ പരമൊരാശ്രയമായിടുന്നു. 56

തെല്ലല്ല കൊച്ചുരേണിക്കെതിരായ മാങ്ങ
 നല്ലോത ചേച്ചിയൊടുക്കത്തതിശോഭയോടേ
 ഉല്ലാസമോടു വിലസുന്നു പരം കശുമാ-
 വെല്ലാമിതാ പുകളെഴുന്നൊരു മീനമാസേ. 57

കണ്ടാലുമിക്ഷിതിയിലിപ്പൊഴുതിൽ കശുമാ-
 വണ്ടിക്കളിക്കൊരവസാനവുമില്ല പാത്താൽ
 തൊണ്ടോടുകൂടിയീതു വണ്ടികളിൽ കരേററി-
 കൊണ്ടോദരേണ പരദേശികൾ പോയിടുന്നു. 58

നീങ്ങാതെ താണൊരു ജനങ്ങൾ പറങ്കിമാവി-
 ന്നാടുകൊഴും മധുരമാകിയ നീർ കുടിച്ചു
 മങ്ങുന്ന കാരലറിയാതെ പുകക്കിടന്നി-
 തെങ്ങും കരിമ്പുകൾ പുറത്തു വരുന്നതില്ല. 59

കാറുന്ന മംഗളം നിറഞ്ഞ പറങ്കിമാവിൽ-
 കേറിപ്പികാകൃതികൾ കാക്കുകൾ കായ തിന്നു
 പാറപ്പുറത്തൊരു ചിരട്ടയുരച്ചിടും മ-
 ട്ടേറെകുഴപ്പമൊടിങ്ങു കരഞ്ഞിടുന്നു. 60

തോലണ്ടിവെച്ചു പരമണ്ടിയുറച്ചു മുത്തു
 ചാലേ ചിനച്ചു പലമാതിരിയിപ്രകാരം
 സ്ഥൂലോന്നമൽകുചഭരേ! കലയായ്ക്കുസാല-
 ജാലങ്ങളിൽ സുമുഖി! മാങ്ങകൾ തൂങ്ങിടുന്നു. 61

ചോടിനു നൽകുന്നമൊടുത്തമഗാനകേളി-
 യാടിജ്ജനിച്ച ഫലമിങ്ങു പതത്തുമായ്യേ!
 കേടെന്നിയേ സുഫലസിദ്ധിയിതിന്നു മാവിൻ-
 ചോടിനു വേണ്ട ഗുണമൊക്കെ വരുത്തിടുന്നു. 62

പയ്യെത്തനിക്കചിതമാംപടി സൽഫലങ്ങൾ
 പെയ്യുന്നതിന്നിഹ ജനങ്ങളൊഴിച്ചിടാതെ
 പൊയ്യല്ല ചുതലതികാതതിതന്നിലേററം
 ചെയ്യുന്നു മദ്ദനശതം രതിരമ്യകായേ! 63

ഉണ്ണുന്നവർഷികമായ്തചിയുൽഭവിഷം-
 വണ്ണം വറുത്തൊരുലുവാ മുളകുപ്പിതെല്ലാം
 ഖണ്ഡിച്ചു ചേർത്തു വിരിപന്തലിലിട്ടു ലോകർ
 മണ്ണായിടാതെയെരുമാങ്ങയുണക്കിടുന്നു. 64

മാരാമയേശ്വര്യകചസഹുരദംഗയഷ്ടേ!
 ചേരുന്ന മട്ടു ലവണം തികവോടു കൂട്ടി
 പാരാതെ രോഗിനിവഹത്തിനു പരമ്യമായി-
 രതീരംപ്രകാരമടമാങ്ങയുണക്കിടുന്നു. 65

മാരാമയേശ്വര്യവുമെൻ ജനനശ്രമത്തിൽ-
 ചേരുന്ന സൽഫലവുമാംമുലയുള്ള കാന്തേ!
 പാരം നറുക്കി മുളകുപ്പിവ ചേർത്തു മാങ്ങ
 പാരാതെ നൽഭരണിയിൽ പരമിട്ടിടുന്നു. 66

കള്ളം വെടിഞ്ഞു ഭൂവി വെള്ളരിവള്ളി പെററി-
 ട്ടുള്ളൊരു മക്കളെ നറുക്കി നറുക്കി ലോകം
 വെള്ളം ചുരുങ്ങിപ്പൊഴുതാമ്രമിട്ടി-
 ട്ടുള്ളം തെളിഞ്ഞു കറിവെച്ചു ഭുജിച്ചിടുന്നു. 67

സുന്തായ തൽഫലഗണത്തെ മരങ്ങളാർക്ക-
 മെത്താതെയുള്ള നിജ ശാഖയിലേന്തിടുന്നു
 ഇത്തരൂ കണ്ടകിഫലങ്ങൾ ഫലപ്രജ്ഞർക്ക-
 ച്ചിത്തം തെളിഞ്ഞു കടതന്നിലുമേന്തിടുന്നു. 68

പാരായണങ്ങളെ മധുരക്കറി വെപ്പതിന്നു
 പോരാ ഗുണം മധുരചുരുക്കലത്തീനോത്താൽ
 സാരം കലൻ മധുരക്കറി വെക്കുവാനും
 നേരായ്ഗുണത്തികവു ചക്കയിലുണ്ടു നൂനം 69

മുത്താലെ തീർത്ത തകിടാം തളിർ മുത്തു നില്ക്കും
 പത്രം ലസന്ദരതകത്തകിടാണശേഷം
 ചിത്രം! ശുഭാംഗി! പവിഴത്തകിടാം പഴുത്ത
 പത്രം പിലാവിനുടെ കായ സുധാഘടംതാൻ. 70

ചൊല്ലൊങ്ങിടുന്നൊരു പിലാവു സുരാലയത്തിൽ
 കല്ലുറ്റമഞ്ഞൊടു തിരക്കി വസിച്ചതാംപോൽ
 കെല്ലൊടു ശക്തിനൊരു വിപ്രനു നൽകുകൊണ്ടാ-
 ണിപ്പാരിടത്തിലിതു വന്നതുപോൽ വരാംഗി! 71

കൊണ്ടൽക്കുഴിയിക്കു കുറവെന്നിയെ വേലചെയ്തു
 കണ്ടങ്ങുളാസകലമീ വസുധാതലത്തിൽ
 കണ്ടാലുമേറമഴകേറിയ സൽഫലങ്ങൾ-
 കൊണ്ടാഭുപുണ്ടു വിലസുന്നിതു കൊണ്ടൽവേണി! 72

ആരാട്ടിനുള്ള പുഴതൻകരമേൽ വലിപ്പ-
 മേറ്റുന്ന പാടമതിൽ വെച്ചു മഹാജനങ്ങൾ
 ചേരുംവിധം ചിതമൊടിങ്ങു നടത്തിടുന്ന
 പൂരം വരന്നു വനിതാജനമെഴുലിമാനേയ്! 73

താർമങ്കതൻ പകരമാസ്തിലസുന്ന കാനേ!
 മാമാങ്കമങ്ങിവിടെ മുഖതു വീണശേഷം
 ഈമട്ടതിൻപകരമീ വലുതായ പൂരം
 പ്രേമത്തൊടത്ര ബഹുലോകർ നടർത്തിടുന്നു. 74

കാർമ്മേഘവേണി! പുതുതാസ്തിലസുന്ന പുഞ്ച-
 ചേർ മാമ്പഴക്കറികൾ പൂരനിലാവിതെല്ലാം
 ക്ഷീരം വെടിഞ്ഞ് കലരുന്നൊരു മീനമായെർ-
 രീമാസമോടു ശരി മറെറൊരു മാസമുണ്ടോ? 75

ഗണ്യതപമര വെഹരമ്യമഹാഗുണത്താൽ
 വണ്ണുഗംഗി! പുരമിതിൽ വേണ്ടാത കോപ്പിനെല്ലാം
 വണ്ണത്തിനില്ല കുറവിലൊരു താഴ്ന്ന നന്മ-
 ജ്ഞാതീനും കുറവു തെല്ലുമുദിക്കയില്ല. 76

ഉത്തംഗകംഭകരമസ്കകമൊത്ത മന്ദ-
 മെത്തുന്ന ദന്തിനിവഹത്തിനു മുഖ്യമേറീ
 നിസ്തുല്യരാജിതകചോരനിതംബബിംബേ!
 ചിത്താഭിരാമഗമനേ! ക്ഷിതിമാന്യഭൃഷേ! 77

ചട്ടറ പട്ടുകട ചാമരമാലവട്ടം-
 തൊട്ടുള്ള കോപ്പവിലമിയുടിയന്തരത്തിൽ
 ഒട്ടേറെ നന്നലകിൽ വെച്ചാധികം വിശേഷ-
 പ്പെട്ടുള്ള ഹേമമണിഭൃഷണശോഭിതാംഗി! 78

താളത്തിനേതുമൊരുതാഴ്വരാതിതിങ്കൽ
 മേളംജ്ജഗത്രതയമൊക്കെ മുഴക്കിടുന്നു
 കേളിപ്പെടുന്ന സുരസംഘവുമിങ്ങു വന്നു
 മേളിച്ചു പുരമിതു കണ്ടമരന്നുപാലും. 79

എന്നും മഹാ സുതൃതമുണ്ടിതു കറങ്ങിലെന്നും-
 മൊന്നാന്തരത്തിലിതു നല്ലൊരു കാഴ്ചയെന്നും
 നന്നായ്നിനച്ചഥ വരുന്നിതു പത്തുദിക്കിൽ-
 നിന്നും പ്രമോദമൊടു പുരമിതിനു ലോകർ. 80

നല്ലൊരു പുരമിതു മറ്റു മഹോത്സവങ്ങൾ
 ഒല്ലൊം യഥോചിതമിണക്കിയതെന്നു തേന്നും
 ചൊല്ലാൻ ചന്ദ്രതിമിരാംബുതഹാദികൊണ്ടു
 മെല്ലെച്ചമച്ചാർതിശോഭനഗാത്രീയാളേ! 81

ത്രൈലോക്യനാഥന്റെ ചോദനകൊണ്ടുതന്നെ
 മാലോകർ പുരമിതു ഹന്ത! നടത്തിടുന്നു
 ചേലൊരു ഭൂമിപതി ചെയ്തുവരും സഹായ-
 ത്താലല്ലുതങ്ങിതിനെഴുന്ന മഹതപമെങ്ങു? 82

പാരം ജനങ്ങളുടെ പുജകളേറുകൊണ്ടി-
 പ്പുരത്തിൽ വന്നു വിലസാതെയൊരാണുപി
 പുരത്തിലാനമുഖനായടയപ്പമെന്നി-
 തോരോന്നു ലോകരതിഭക്തിയൊടേകിടന്നു. 83

ലോകങ്ങൾ ഭംഗിയിൽ വിളങ്ങിന കാഴ്ച കാണാ-
 നാകുന്നു പുരമിതിൽ വന്നണയുന്നതേററം
 ശ്രീകോടിലിംഗപുരിയിൽ ഭരണിക്ക ഭക്ത്യാ
 പോകുന്നു ലോകർ പരമങ്ങൊരു കാഴ്ചയില്ല. 84

ശീലിച്ച സാത്ത്യത കലൻ സുരാതിഭക്തി-
 യാലേററവും ലഹരി പുണ്ടു ജനങ്ങളെല്ലാം
 കാലാരിജാഗ്രഭൂവി നിന്നഥ കാട്ടിടുന്ന
 കോലാഹലങ്ങൾ പറവാനരുതാക്കുമൊത്താൽ. 85

പിയ്യുഷ്പുർവ്വജവിരാജിതകണ്ഠനേത്ര-
 ത്തിയിൽ പിറന്ന പരമേശ്വരിയേബ്ഭജിപ്പാൻ
 തിയ്യുക്തതളിരിലുള്ള രസത്തിനില്ല
 കയ്യുംകണക്കുമൊരുപാടവർ കാഴ്ചവെക്കും. 86

രാവണ്ണു പോയ കഥ കാമിജനാശയങ്ങൾ
 വേവുപ്രകാരമിഹ നിത്യമുരച്ചുകൊണ്ടു
 കൂവുന്ന കോഴികളെയീബ്ഭരണീമഹത്തി-
 ലാവുന്നതും ഝടിതി കാമിനി! വെട്ടിടുന്നു. 87

ഗണ്യതപമെന്നെ വഴിവാടുവരും ധനങ്ങ-
 ളെണ്ണീടുവാനരുതൊരുത്തനുമോർത്തുകണ്ടാൽ
 ഭണ്ഡാരമായവിടെ വെച്ച ചരക്കു വിത്ത-
 ഖണ്ഡങ്ങളാൽ സപദി തിങ്ങി നിറഞ്ഞിടുന്നു. 88

വേണ്ടുപ്രകാരമിഹ തിയ്യരുത്തു കാവു-
 തീണ്ടുന്നൊരശപതിയിലാ വലിയൊരു ഘോഷം
 കണ്ടീടുവോക്കമലഭക്തിരസാണ്ണവത്തി-
 ലുണ്ടാം, സുരാണ്ണവവിവധിനി! കോളിളക്കം. 89

കേളിപ്പെട്ടന്ന പരമേശ്വരീതൻ പദാബ്ജം
 ചിഹ്നം കണ്ടമ ജനങ്ങൾ വണങ്ങിടുന്നു
 കാളുന്ന ഭക്തിരസമോടുകൂള ഭദ്ര-
 കാളീസ്തുവങ്ങൾ പലതിങ്ങിനെ ചൊല്ലിടുന്നു. 90

കണ്ണേതരോഗ്രബലമുള്ളൊരു ദാതകൻ
 കണ്ണം മുറിപ്പതിനു മുപ്പരവൈരി ദേവൻ
 പണ്ടേറെ രോഷമൊടു തൻനിടിലാക്ഷിതന്നി-
 ലുണ്ടാക്കിയൊരു ജഗദീശ്വരി! പാഹി കാളി! 91

മുക്കണ്ണനായ ഭഗവാനരുൾചെയ്തു മൂലം
 നില്ക്കാതെ ഭ്രതനിവഹത്തൊടു ചേൻ പോയി
 ചൊൽക്കൊണ്ട ദാതകമഹാസുരപട്ടണത്തെ
 വെക്കും വളഞ്ഞ ജഗദംബ! പരം പ്രസീദ. 92

കവം വെടിഞ്ഞു പടനായകരോടുകൂടി
 വമ്പിച്ച ദാതകനൊഴും പടയെസ്സമസ്തം
 ഇവം കലൻ പടവെട്ടി മുടിച്ച കാളി!
 നിന്വാദപത്മമടിയങ്ങൾ തൊഴുന്നു നിത്യം. 93

ശ്രോട്ടഹാസമൊടു രൌദ്രരസത്തിൽ മുങ്ങി
 നേരിട്ട ദാതകമഹാസുരനോടു പിന്നെ
 ഘോരാശുഗാന്ധ്യപരമാന്ദ്രതവൃഷ്ടിചെയ്തു
 പോരാടിനിന്ന പുരവൈരിസുതേ! പ്രസീദ. 94

ചന്തം കലൻ ചതിക്കൊണ്ടമ ദാതകൻത-
 ന്നന്തഃപുരേശ്വരിയൊടാതമറിഞ്ഞിടാതെ
 മന്ത്രം പഠിച്ചരികിൽ വന്നൊരു ദുർഗ്ഗയോടാ
 മന്ത്രം ഗ്രഹിച്ച സകലേശ്വരി കാളി! പാഹി. 95

ഉൾപ്പുവിറച്ചു പടവിട്ടുനങ്ങൊളിച്ച
 ചൊല്ലൊങ്ങമാദ്വിതീജനായകനെപ്പിടിപ്പാൻ
 കെല്ലോടു തന്നടലുകാണ്ടാരകാലസന്ധ്യ
 കല്പിച്ച കാളി! പരിപാഹി കുരുംബരമ്മേ! 96

കൊല്ലുന്നതിൽ ബുദ്ധമൊടേററുവുമാവലാതി
 ചെയ്യുന്ന നീചതരനാം ദിതിജന്റെ നേരേ
 മെല്ലെന്നു നൽ കരുണകൊണ്ടു തണുത്ത ദൃഷ്ടി-
 തെളുപ്പൊന്നയച്ച പരമേശ്വരി! പാഹി നാഥേ! 97

ചട്ടറ ഭക്തിഭൂമിദേവവചസ്തു കേട്ടു
 പെട്ടെന്നു രോഷമൊടു ദാരുകദൈത്യകണ്ഠം
 രൂപിച്ചുടുക്കനെ വരും നിന്നമിഷ്ടമാകും-
 മട്ടിൽ കൂടിച്ചലറിയാത്തൊരു കാളി! പാഹി. 98

ഏവം സുരാരിയെ വധിച്ചമൃതാംശുചുഡ-
 ദേവാനുപാദമൊടു ലോകഹിതത്തിനായി
 ആവിർമ്മുദാ ഗുണഗണം തികയും കുരുബ-
 ങ്കാവിൽ സദാ വിലസുമീശ്വരി! ദേവി! പാഹി. 99

ഉനം വിനാ സ്തുതികളിങ്ങിനെ ചെയ്തി ലോക-
 രാനന്ദമോടു പരമേശ്വരിയെത്തൊഴുന്നു
 മീനത്തിലെബുദ്ധരണിയാമടിയന്തരത്തെ
 മാനിച്ചിടാത്ത മലയാളികൾ മന്നിലില്ല. 100

മുല്ലപ്പുകൊണ്ടു മുട്ടുന്നിതു മുടി മുഴുവൻ
 മുത്തണിക്കൊങ്കമാർ, ന-
 ള്ളപ്പുവുമവനിഷ്ടം തടവിയ മധുവാ-
 യിങ്ങു, മഞ്ഞങ്ങു പോയി
 വല്ലാതേ വൈലു കൂട്ടുന്നിതു, വനമവില,
 വെട്ടുപോയ്, ചന്തതോറും
 തെല്ലല്ലാ ചക്ക മാങ്ങാക്കളി, യുവതിഗുണ-
 സ്ഥാനമേ 'മീന' മേവം. 101

[മീനമാസം കഴിഞ്ഞു.]

മേടമാസം

- ശോഷിച്ച നീരമവിലം വലിയന്നു പാരം
 മേഷം വതന്നു ഭൂവി, നൽക്കണിയായിദാനീം
 തോഷിച്ച കാണുകിതു നീരജ്ഞിത്യവൈരം
 പോഷിച്ചിട്ടും മിഴികൾകൊണ്ടുകള്ള കാന്തേ! 1
- നന്നായ്സുവണ്ണമണിദപ്പണദിവ്യരൂപം,
 കൊന്നയ്ക്കു ചേൻ മലർ, വെള്ളരി, വെള്ളരിക്കാ
 എന്നുള്ളതൊക്കയുമരിക്കിഴിയാം വിളക്കു-
 മൊന്നിച്ചചേർത്തവിലതം കണി കണ്ടിട്ടന്നു. 2
- കെല്ലോടുറങ്ങിയെഴുന്നേറ്റൊരഥ കൺ തുറക്കാ-
 തല്ലേതരം കണിയിലുള്ളൊരു ഭക്തിയോടേ
 തപ്പിത്തടഞ്ഞു ചിലാനുജനാശ്രയത്താ-
 ലൊപ്പിച്ചിട്ടന്നു കണികാഞ്ച സുമംഗലാംഗി! 3
- മററുള്ളതൊന്നുമിഹ കാണവതിന്നു മുഖിൽ
 തെരറെന്നെനിക്കു കണികാണണമെന്ന കാമാൽ
 തെരറെന്നിയേ സപദി തങ്ങടെ കണ്ണു കെട്ടി-
 ചൂറ്റുന്നു മററു ചില പേർ വഴിതെറ്റിയേററം. 4
- ഏറ്റം രസേന ചില പേർ കണികണ്ടുകൊണ്ടു
 മാറാതെകണ്ടവിടെയങ്ങിനെ നിന്നിട്ടന്നു
 വേറിട്ടു ലോകർ ചിലരായതു കണ്ടു തട്ടി-
 കേറുന്നു ദിക്കുകൾ മുഴങ്ങിട്ടമാറു രോഷാൽ. 5

പുഷ്പാസ്ത്രദേവനിലയേ! നവരാജവൃക്ഷ-
 പുഷ്പദൃതേ! കനകരത്നവിഭ്രഷിതാംഗി!
 ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കണികാണുതിനമ്പലങ്ങ-
 ളുൾപ്പുകിടുന്നു മണിദപ്പണഗന്ധയുമേ! 6

കല്യാമോടു കണികണ്ടഥ കണ്ണടയ്ക്കാ-
 തെല്ലാവതം മരുവിടുന്നു വെളുക്കുവോളം
 ചൊല്ലുന്നു കീർത്തമിതാ ചിലർ ഭംഗിയോടേ
 മെല്ലെന്നു മറ്റു ചിലർ ചീട്ടു കളിച്ചിടുന്നു. 7

തുഷ്ടിപ്പെടുന്ന വിഷുവിന്നിഹ വേണ്ട കഞ്ഞി-
 ക്കിഷ്ടാപ്പടുണൊരു പുഴുക്കിനു ലോകരിപ്പോൾ
 വെട്ടുന്നു ചക്ക പലമാതിരിയിൽ പടക്കം
 പൊട്ടിച്ചിടുന്നു ചെറുകുട്ടികൾ ലീലയോടേ. 8

നാട്ടിൽ പ്രഭുതപമുടയൊരു ജനം വിഷുക്കൈ-
 നേട്ടം പലർക്കുചകോടു കൊടുത്തിടുന്നു
 വാട്ടം വിനാ വലിയ കീർത്തി ലഭിച്ചിടുന്നു
 കോട്ടം വെടിഞ്ഞു പുകഴും ഗുണമുള്ള കാനേ! 9

വിദ്യാവിനോദരസികേ! നവഹാവഭാവ-
 വിദ്യാതിതേ! സകലമോഹനകർമ്മദക്ഷേ!
 ഹൃദയതപമോറിയൊരു കഞ്ഞി കുടിച്ചു ലോകർ
 സദ്യസ്ത സമ്പ്രതി രസിച്ചു മുതിർന്നിടുന്നു. 10

സത്രാഗനപ്രവരനിങ്ങൊരു തുള്ളി വെള്ളം
 വീഴുന്നതില്ലുകടച്ചു ദഹിച്ചിടുന്നു
 ഇത്തവിലെങ്ങു 'മജമായ' 'ദപിജരാ'തു യജ്ഞം
 കർത്തവ്യം മന്നതു തെളിഞ്ഞു തുടങ്ങിടുന്നു. 11

അത്യന്തമായ ബലമർക്കു കൂടുമാറു
 നിത്യം ക്രിയാഭിഗമഗീലമണഞ്ഞിടുന്നു
 കത്തുന്ന തിയ്യിനെതിരാം കിരണപ്രജം വ-
 ന്നത്തുൻ വെത്തുകമാറുലകിങ്കലെല്ലാം. 12

അംഗാരകോദവസിതത്തിനകത്തു ചെന്നു
 ഭംഗ്യാ വസിച്ചിട്ടമശീതകരണിദാനീം
 മങ്ങാതകണ്ടു ബലമോിവതന്നു തിച്ഛിം
 മുങ്ങുന്ന പോലെ ഭുവനങ്ങൾ തപിച്ചിടുന്നു. 13

ഉല്ലാസമോടു പാമുച്ചബലം കലന്ദം
 ചൊല്ലാൻ ശീതചിപരീതമരീചിമാലി
 മെല്ലെത്തെളിഞ്ഞു വിലസുന്നു ജഗത്തിലെങ്ങു-
 മില്ലാതയാത്സപദി ശീതളമായ വേളും. 14

കമ്പം വെടിഞ്ഞു ദിവസാധിപതിക്കിദാനീം
 സന്ധ്യസ്തമായ ബലമേറമിണങ്ങിടുന്നു
 അമ്പോടു രാത്രികൾ ചടച്ചുവതന്നു മന്ദ-
 മിന്ദം കലന്ദം ദിവസങ്ങൾ തടിച്ചിടുന്നു. 15

വല്ലാതെകണ്ടു വളരും ബലമോടുകൂടി
 ചൊല്ലാൻതന്മുഖരതീക്ഷ്ണകരൻ പ്രതാപാൽ
 മെല്ലെന്നു ഭൂമിജഗൃഹത്തിലണഞ്ഞിടുന്നു
 തെല്ലല്ല ഭൂമിജഗണങ്ങളുണങ്ങിടുന്നു. 16

അംഭോജബന്ധുത പരം കലരുന്ന ദേവൻ
 ജ്ഞാപിച്ചിടുന്ന ബലമോടു വിളങ്ങിടുന്നു
 അംഭോജകൾക്കു സുഭാതപഗുണം വിശേഷി-
 ചുംഭോതഹാക്ഷി ! തെളിവോടുളവായിടുന്നു. 17

അംഗം വെടിഞ്ഞു വെയിൽകൊണ്ടു ജലാശയങ്ങൾ-
 ഉള്ളങ്ങും വലിഞ്ഞു പരമാശു നശിച്ച മീനം
 ഭ്രംഗാരവാനിനിധിതൻ നടുവിൽ സദാപി
 ഭംഗ്യാ കളിച്ചു വിലസുന്നാത മീനനേത്രേ! 18

കേടൻ വീര്യമൊടു സമ്പ്രതി മേഷരാശി-
 യോടൊത്തിണങ്ങി മരുവുന്നു പരം ശ്രഹേശൻ
 ആടായ ജതുചിന്ദ പാർമസഹ്യഭാവാ
 കൂടും തണുപ്പലകിൽനിന്നൊഴിയുന്നു സർപ്പം. 19

ചിക്കുന്നു ലോകഗണബാധവനായ്യിളങ്ങ-
 മൺൻ ഗ്രഹാധിപതി കാലവശാലിദാനീം
 വക്രൻറെ വീട്ടിൽ മരുവുന്നു നിതാന്തതാപ-
 മുൾക്കൊണ്ടു ലോകരഖിലം വലയുന്നു പാരം. 20

നീക്കം വെടിഞ്ഞു ധരണീവലയത്തിലെല്ലാ-
 മേൽക്കുന്നു സൂര്യനുടെ പാദസഹസ്രമേററം
 ഊക്കോടു കൂടിയയതം പൊടിചെന്നിദാനീം
 നോക്കുന്ന ദിക്കുകളിലൊക്കെ നിറഞ്ഞിടുന്നു. 21

കഷ്ടിച്ചുദിച്ചു ദിനനായകനുള്ള ബിംബം
 ദൃഷ്ടിക്കുടൻ വിഷയമാസ്തുതമപ്പൊഴേതാൻ
 ഒട്ടല്ല വൈലിനുടെ ചൂടു സഹിച്ചുകൂടാ
 നടുച്ചയിൽ കഥയഹോ! പുനരെന്നു പാർത്താൽ. 22

കേടേററിടംപടി ധരിത്രിയിൽ വന്നടിക്കും
 ചൂടുള്ള സൂര്യനുടെ തീക്ഷ്ണകരവ്രജത്തെ
 പാദേ തടുത്തു മരുവുന്നു മഹീരഹങ്ങൾ-
 ഉഴിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ ശൃംഗഭുജങ്ങളാലേ. 23

പാരിൽ ഗ്രഹാധിപകരം പെരുമാറിടുന്നു
 പാരം പരാഗനികരങ്ങൾ നന്ദേമലത്തിൽ
 ചേരുന്ന മേഘമലിനതപമണത്തിടാതെ
 താരഗ്രഹർക്ഷമണിപത്നകൃതി വിളങ്ങിടുന്നു. 24

ചട്ടരൊരുതസ്സു കരബാധകൾകൊണ്ടു വെള്ളം
 കീട്ടീടുവാൻ വളരെയുണ്ടു തൈക്കമിപ്പോൾ
 കഷ്ടം! ധരിത്രി ജലവൃഷ്ടിയതിൽ കളിച്ചി-
 ട്ടൊട്ടേറെയായി ദിവസം പൊടിതന്നെയെല്ലാം. 25

രാജാവിനെപ്പിന്നെ ഗണിപ്പവർ ചൊല്ലിടുന്ന
 രാജൽപ്രതാപനിധിയും തപനൻ പരക്കെ
 വ്യാജംവിനാധികകരങ്ങൾ പതിക്കയാലേ
 ഹേ ജീവനായകി! ജനങ്ങൾ തപിച്ചിടുന്നു. 26

ഉള്ളം ചുട്ടന്നപടി സന്ത്രതി രാജ്ജശബ്ദം-
 മുളളോരിനൻറെ കരബാധകൾ കാരണത്താൽ
 കള്ളം കമിച്ചിടുകയല്ലൊതപായമില്ല
 വെള്ളം കടിപ്പതിനുമുഴിയിലേവമായി. 27

അത്യച്ചമായ നിലകൊണ്ടു ബലം നിതാന്തം-
 മൊത്തൊരു സൂയ്നുടെ ഘോരതരപ്രതാപാൽ
 നിത്യം തപിച്ചൊരുനിവൃത്തിയുമത്ര കാണാം-
 ഞ്ഞെൽമിച്ചിടുന്നിതു ജനങ്ങൾ ജലാഗമത്തെ. 28

തീയെന്നപോലെ വിലസും സകലഗ്രഹേന്ദ്രം-
 നായുള്ള ദേവനുടെ ബാധകൾകൊണ്ടിദാനീം
 മായം വെടിഞ്ഞു വിപിനങ്ങൾ പരം വെളുത്തു-
 പോയൊക്കെയങ്ങു തരമൊന്നിനമില്ലിരിപ്പാൻ. 29

പാരം ബലം തടവുമത്തപനൻറെഘോരം-
 ഘോരപ്രതാപമധുനാ സഹിയായ്തു മൂലം
 പാരിൽജജ്ഞങ്ങൾ പലതാ പതിവായി വെള്ളം-
 ഞ്ഞൊന്നിതിന്നൊരു മരണിതി ചൊല്ലിടുന്നു. 30

ചീർന്നു ജനങ്ങളുടെ താപമശേഷമങ്ങിട്ടും-
 നീക്കുന്നതിന്നു മതിയായ മിടുക്കിദാനീം
 ഞ്ഞൊന്നാളുണ്ടു പലസൽഗുണമുള്ള വെള്ളം-
 ഞ്ഞൊക്കുന്നു ലോകരവരിൽ പ്രണയപ്പെടുന്നു. 31

നേരായ്വരും കരുണയാൽ ജലമേകുവോക്കും
 പാരം വിലയ്ക്കു പിശകിജ്ജലമേകുവോക്കും
 പാരിൽജജ്ഞാതിരചിപ്പുണ്ടു ജനങ്ങൾ വെള്ളം-
 ഞ്ഞൊന്നൊരുതന്നെയൊരു പേരു കൊടുത്തിടുന്നു. 32

ചൊല്ലാൻ വൻപുഴകളിൽ തെളിവോടൊലിപ്പും
 നല്ലൊരു വെള്ളമുടനായവിടുന്നെടുത്തും
 മെല്ലെന്നുയന്നൊരുവിടങ്ങു ഉിലേക്കുകൊണ്ടും-
 ചെല്ലുന്നു ലോകർ പരമാദാവോടു കൂടി. 33

ശീലാതികോണ്ടു പരമുത്തമരായിടുന്ന
 മാലോകതന്നതികലൻവിടം വെടിഞ്ഞു
 ചേലൊത്ത താഴ്ന്നൊരവിടങ്ങളിലായി വേന-
 കാലത്തിനുള്ള ഗുണമോട്കിലേവമല്ലോ. 34

പത്മാകരങ്ങളിൽ മഹാജലബാധയാലേ
 ഛരതം വെടിഞ്ഞുടനണഞ്ഞൊരു പങ്കുമെല്ലാം
 ആത്മപ്രതാപമതിനാൽ ജലബാധ പോക്കി-
 പ്പുതൈകബന്ധു പരമിപ്പൊളുണക്കിടുന്നു. 35

തിയ്യെന്നപോല വെയിലുള്ള മരുസ്ഥലത്തി-
 ലയ്യോ! മൃഗങ്ങൾ മൃഗതൃഷ്ണകൾ കണ്ടിദാനീം
 പെയ്യുന്ന തൃഷ്ണയാടു വെള്ളമിതെന്നൊച്ച
 പൊയ്യല്ല കാഞ്ചെ മൃഗനേർമിഴി! മണ്ടിടുന്നു. 36

കാണാതെകണ്ടു വരികില്ല ജലവ്രജങ്ങൾ
 താനോരു ദിക്കുകളിലെന്നു നിനച്ചിദാനീം
 ചേണാൻ വാപി മുതലായ ജലാശയത്തെ
 ക്ഷീണം വിനാ പലരുമുണ്ടിഹ താഴ്ന്നിടുന്നു. 37

കേടറ വെള്ളമിഹ തങ്ങടെ കൈവശത്തിൽ
 പാടേ വരുത്തിടണമെന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം
 ചൂടാൽ നിനയ്ക്കുമളവുള്ളിലെഴുന്ന വെള്ളം-
 കൂടിപ്പുറത്തിഹ വിയർത്തിത പോയിടുന്നു. 38

അന്യനമിപ്പൊളുഖിലാത്മവുമാശു കാടും
 തന്നാഭയത്തർണിയെങ്ങുമെച്ചിടുന്നു
 തന്നപംഗി! വാരിയുടെ ജീവനനാമധേയ-
 ത്തിന്നുള്ളൊരർത്ഥമറിയുന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം. 39

സന്താപമേകിടുമൊരാത്മകരങ്ങൾകൊണ്ടു
 രന്ധ്രങ്ങളെപ്പരമശീതകരൻ വളർത്തി
 ചന്തം കലൻഖിലലോകതനുക്കൾതന്നിൽ
 ചിത്തം ജലത്തെച്ചുമെടുത്തു കളഞ്ഞിടുന്നു. 40

ഘോഷം വാഴ്ത്തിയ സമുദ്രം ബുദ്ധമുഖം സുരേന്ദ്രൻ
 ചെമ്മേ വധുജനമുഖം ബുദ്ധമുഖം സുരേന്ദ്രൻ
 ഘോഷം വാഴ്ത്തിയ സമുദ്രം ബുദ്ധമുഖം സുരേന്ദ്രൻ
 വെണ്മേ തുരന്ന നീകരതെയണിഞ്ഞിടുന്നു. 41

പൊള്ളുന്ന ചുട്ട കലരുന്നൊരു വൈലിലുഴി-
 ക്കളിൽപ്പെട്ടും സലിലമൊക്കെ വലിഞ്ഞിടുന്നു
 വെള്ളം ജനങ്ങളുടെ മേനിയീൽനിന്നു വേർപെട്ടു-
 ന്നുള്ളൊരു പേരൊടു സതാപമിതാ വരുന്നു. 42

പൊയ്യല്ല ചുടധികമുള്ള മഹാതപത്തെ
 തിയ്യെന്നുതന്നെ കരുതീട്ടു ജനങ്ങളെല്ലാം
 മെയ്യെപ്പൊഴും കടുകടുന്നൊഴുകും വിധിപ്പാം
 പെയ്യും ജലത്തിലിത മുക്കി നനച്ചിടുന്നു. 43

ചേലൊത്ത വഹിയൊടു മത്സരമേറമുള്ള
 വൈലിന്റെ ചുടിയു കറപ്പതിനാശയോടെ
 ചാലേ കൃശാനുസഖിയാകിയ വായുതന്റെ
 ലീലാഗമത്തിനു ജനങ്ങൾ കൊതിച്ചിടുന്നു. 44

വെന്തീടുമാറു വെയിൽകൊണ്ടു വലഞ്ഞു പാരം
 ചെന്തീയ്യിതെന്നു ചിതമോടു നിനച്ചു ചിത്തേ
 ചന്തത്തിലഗ്നിസഖഗന്ധവഹാഗമത്തെ-
 ചിന്തിച്ചുതന്നെ മരുവുന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം. 45

തെരറന്നു വെള്ളമഖിലം സ്വബഹുപ്രതാപാൽ
 വററിച്ചുമാത്രം ജനദാഹമഹോ! വളർത്തും
 കാരറിന്നു നല്ല സുഭഗതപഗുണം കൊടുത്തു-
 മേററം വിളങ്ങുമിതു തീയ്യിനരശ്മിയല്ല. 46

വിപ്രവ്രജങ്ങളിഹ നാകിഗണത്തിനേകാ-
 നപ്പിച്ചിടുന്നിതു ഹവിസ്സനലങ്കൽ നിത്യം
 കെല്ലോടു നാകമതിലേവമണഞ്ഞിടുന്നു
 ചൊല്ലാൻ ഹവ്യവഹനഗ്നിയിതർന്നല്ല. 47

പാരാതെ വിഷ്ണുപദമായ് നവരത്നമുഖ്യം
 താരങ്ങൾ പുണ്ടെഴുന്നതന്തന്ദ്രസ്ഥലത്തിൽ
 വാരാശിമുഖ്യചരണാകിയ ബാഹുവാണി
 ചേരുന്ന നൃനമിതു ഭാസ്കരഭവനല്ല. 48

പുണ്ടിരുന്നാദികളിലുക്കിയ കാരണത്താ-
 ലുണ്ടാക്കി വാരിപതി ചേലാരവിഷാഗ്നിതന്നെ
 കണ്ടാലുമോ വിഷമഹാനലനക്കനായ-
 ഞ്ഞൊയ്ക്കുന്ന ബത! വാരി നശിക്കുവാനിപ്പോൾ. 49

ചുടേറവും കലതമുൾകടചണ്ഡരശ്മി-
 യോടുള്ള തീവ്രതരമായ വിരോധ മൂലം
 ചുടുള്ള വസ്തു മുഴുവൻ ഭൂവി. ലോകർ കൈവി-
 ട്ടിടുന്നു മുത്തണിമണിക്കളർകൊങ്കയാളേ! 50

ബാലാക്കരശ്മിസമമാം നവകങ്കമത്തെ-
 ച്ചാലേ വെടിഞ്ഞു നിജ ദേഹമതികലല്ലാം
 ചേലോത്ത ചന്ദ്രകരസന്നിഭചന്ദനത്തെ-
 പ്പാലോത്തവാണിമണിമാരണിയുന്നു ഭംഗ്യം. 51

ആരോമലേ! മധുരശീതളമായ പഞ്ച-
 സാരോദകം നവഘടങ്ങളിൽ വെച്ചിദാനീം
 തീരാതെ ദാഹമനയും സമയത്തിലൊക്കെ-
 ലാരാളുമായിഹ ജനങ്ങൾ കുടിച്ചിടുന്നു. 52

പുഷ്പങ്ങൾതൻ സുരഭിഗന്ധമണച്ച നല്ല
 കർപ്പൂവെള്ളമിളനീർ രെളികഞ്ഞി കാപ്പി
 ഉല്പന്ന മാനമിവ ലോകർ കുടിച്ചിടുന്നു
 ചെപ്പോടു ദാഹമുള്ളവാമളവാഭോണ. 53

പിച്ഛുഷമായ ചൊടികൊണ്ടു കൂടുത്ത കാമ-
 ത്തിച്ചിരുന്ന ബാഹുവകളൊഴിച്ചിട്ടമയ്യുശീലേ!
 തിയ്യായ വൈലിച്ചുകൊതെ ജഗത്തു കാക്കം
 പിച്ഛുഷനാമമെഴുമിജ്ജലമത്ര സാരം. 54

പാർക്കു പിന്നത്തണീക്കുകൾ
 ചേർന്നതൊന്നും യുവജനം പരിതാപമോടെ
 നീക്കം വെടിഞ്ഞുകൊടുത്തൊരു രാഗമുള്ളി-
 ലാഭമെന്നു കാണു പരമിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലം. 55

ചിക്കന്നു ബോധകരനായി വിളങ്ങിപ്പോ-
 രാർക്കു മഹാപ്രഭയൊടൊത്തു വിളങ്ങിപ്പോ
 ശ്രദ്ധിക്കുന്നവകളേപ്പോലുള്ളിലാക്കാ-
 തിക്കാലമേവതമഹോ! സുഖമാണിപ്പോ. 56

നന്നായ് ശശാങ്കകിരണം രസമോടു ലോക-
 രിന്നാകവേ കിമപി ഭക്തികഴിച്ചിപ്പോ
 നന്ദിയാ ശശാങ്കകിരണങ്ങൾ വണങ്ങിപ്പോ
 മനസ്സിൽതൽമുഴുകുമുള്ള കാന്തേ! 57

കത്തുന്ന തിയ്യിനെതിരായ മഹാതപം വ-
 നെത്തുന്നൊരിപ്പൊഴുതു ലോകർ കടിച്ചിപ്പോ
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞിഹ ജലാശയമദ്ധ്യവാസം
 നിത്യം കലനൈതമന്നതിശീതദൃശം. 58

മന്നിൽസ്തമസ്തപരമാത്മവിബോധമേകി
 മിന്നുന്ന തീക്ഷ്ണകരന്തുകൊഴിമിട്ടശായം
 നന്നായ് മധുരമാസ്തിലസീടമന്ന-
 മൊന്നേ ജനങ്ങളിഹ ഭക്തികഴിപ്പുതുളള. 59

ഈടോടു നൽക്കളർമയുള്ള ജലം കടിച്ചി-
 ട്ടാടൽപ്പൊതധികതൃപ്തിയണഞ്ഞു ലോകം
 ചുട്ടുഗ്രമാസ്തിലസുമിപ്പൊഴുതങ്ങുപേക്ഷി-
 ചിപ്പോ ഘർമ്മസലിലം ബഹുവേഗമോടെ. 60

ചെന്തീയ്യിനോടധികമന്തരമാൻ ലോക-
 സന്താപമേകമൊരു സൂര്യകരങ്ങൾ തൻറെ
 ചന്തം കറച്ചു മരുവുന്നൊരു നല്ല താല-
 വൃന്തത്തിലന്നിസവി വായു കളിച്ചിപ്പോ. 61

പങ്കേതഹാക്ഷി! ഹിമവാലുകഗന്ധസാര-
 പങ്കപ്രയോഗശിശിരീകൃതദേഹയഷ്ടേ!
 പങ്കപ്രയോഗമതിനാൽ കമലേക്ഷണത്തിൻ-
 പങ്കുള്ള ലോകർ നിജതാപമടക്കിടുന്നു. 62

ശ്രീമെച്ചമോട്ട കലരുന്ന മഹാജനങ്ങൾ
 രാമചാമ്പിശറി നൽപ്പനിനീരിൽ മുക്കി
 പ്രേമത്തിൽ വീശുമബലാതചികണ്ടുകൊണ്ടു
 പുമെത്തയിൽ കതുക്മോട്ട കിടന്നിടുന്നു. 63

ഘന്മാതിരേകവിവശീകൃതദേഹരായ
 നന്മാന്യലോകർ നിജ ഹർഷ്യവരപ്രദേശ
 നിന്മായമായ മിനുസപ്പണിയോട്ട ശീമ-
 ക്കമ്മായമിട്ടൊരു നിലത്തു കിടന്നിടുന്നു. 64

ചേലൊത്തിടും കുളർമതിക്കലചേത്തു പാള-
 യാലത്ര തീർത്ത ചില ചോറികൾകൊണ്ടിദാനീം
 ചാലേ ദരിദ്രത പെടുന്നവർ ചൂട്ട പോക്കാൻ
 മാലെന്നിയേ സതതമങ്ങിനെ വീശിടുന്നു 65

ചിന്നംപ്രകാശമോട്ട മിന്നിട്ടമുദ്രജാലം-
 തന്നോട്ട ചേന്ന ചെറുചോറികൾ, കയ്യിലേന്തി
 കന്നിക്കുമുഷ്ണമിതുതീപ്പതിനായജനങ്ങൾ
 നന്നായ്തരം സതതമങ്ങിനെ വീശിടുന്നു. 66

ആശാനുകൂലമശനസ്വപനാദി കർമ്മം
 ക്ലേശം വിനാധനി കരാശു കഴി ചൂട്ടുടാൻ
 വീശം വിടാതെ വലുതാകിയ ചോറികൊണ്ടു
 വീശിച്ചിടുന്നു പരിനീർ ചിതറുംപ്രകാരം. 67

ആതകമേകിട്ടമൊരുഷ്ണമിതങ്ങു തീപ്പാ-
 നേതും കൗത്തിലൊരുപായമണഞ്ഞിടാത്തിൽ
 ചേതസ്സിൽ നീറാമതിയായഴലോട്ട പാര-
 മുതുന്നു ലോകർ ബന്ധ! തങ്ങടെ മെയിലെല്ലാം. 68

അന്യനമുണ്ണുകരബാധപെടുന്നൊരിപ്പാൾ
 ധന്യതപമേറിയൊരു മാനുഷഹാജനങ്ങൾ
 മിന്നും ഹിമാംശുരണിയൊത്തിട്ടമൈസ്സുകട്ടി-
 തന്നാൽ കളിച്ചിഹ തണുപ്പു വരുത്തിടുന്നു. 69

തിങ്ങുന്ന തീക്ഷ്ണകരതാപഭരാലുണങ്ങി-
 ട്ടെങ്ങും രജസ്സുകൾ ധരാവലയത്തിൽനിന്നു്
 പൊങ്ങീടുമിപ്പൊഴുതു വൃഷ്ടി കൊരിച്ചു ലോകർ
 മങ്ങാതെകണ്ടു ദിവി വൃഷ്ടി പതിച്ചിടുന്നു. 70

നിത്യം പാം ശുചി ജനങ്ങൾ വണങ്ങിടുന്നാ-
 ദിത്യർ മഖാശിവരനിശ്ചയിച്ച കലേ
 അത്യന്തനീചതകുപന്മാർവിടത്തിൽനിന്നു
 സത്തായ ജീവനമശേഷമെടുപ്പിച്ചിട്ടു. 71

ചൂടടുമണി വെയിലായധികം ക്ഷയിപ്പി-
 ച്ചീടുംവിയെഴുവലിയ കണ്ടു കലന്ദദേശം
 തേടുന്നു വാരി, ഹരലോചന പഹിതനെ-
 പ്പെടുച്ചു മാറനമരണമഭിരന്നാദേ! 72

ശ്രുതിപ്രതാപമിഹ സൂര്യനണച്ചിട്ടുന്മാൾ
 ചേരുന്ന താണൊരവിടെജ്ജലരാശി പുതി
 പാരായണം വിലസുന്നൊരു ദേശമിപ്പോൾ
 പാരം വരണ്ടധികശൂന്യത ചേന്നിടുന്നു. 73

നാടൊക്കെ വെന്തുതകമിപ്പൊഴുതാഴിമങ്ക
 വാടാതെ നൽക്കുളർമകൂടിവരുന്ന കേരളം
 കേടൻ ശീതജലവും കലരുന്ന പുഞ്ചം
 പ്പാടത്തിൽ വന്നു കളിയാടി വിളങ്ങിടുന്നു. 74

പൊള്ളുന്ന വൈലിലുലകാസകലം കരിഞ്ഞു
 കള്ളം വിനാ കഠിനമിങ്ങു തപിച്ചിടുന്നു
 തുള്ളുന്നു നൽക്കുളർസമീരണനേരറ്റ താണി-
 ട്ടുള്ളൊരിടത്തുടേ പുഞ്ചകൾ പുഷ്പിയോടേ. 75

വമ്പിച്ച നീചകലാൻവിടാതിലുള്ള
 സമ്പത്തശേഷമഴകോടു വിളഞ്ഞ ശേഷം
 അമ്പോടു കൊയ്തിഹ ജനങ്ങളടുത്തിടുന്നു
 സമ്പുണ്ണലക്ഷ്മിയെഴുന്നതസ്മന്നാഭ്യേ! 76

ഉണ്ടായിവന്നു ഫലമങ്ങിനെ വേണ്ടുവോളം
 കൊണ്ടൽകൃഷിക്കിവിടെയൊട്ടുവസാനമായി
 കൊണ്ടൽക്കരിങ്കഴലി! കണ്ടിടകംബരത്തിൽ
 കൊണ്ടൽകൃഷിയ്ക്കു തുടരുന്നു സുരാധിനാഥൻ. 77

കൽക്കണ്ടമോടു കിടയാകിയ മാമ്പഴങ്ങൾ
 തിക്കിത്തരിരക്കിയിടതിങ്ങിയ ചുരുളാലാ
 നില്ക്കുന്ന ദിക്കിഹ ജനങ്ങൾ വിടുന്നതിപ്പു
 കല്ലുണ്ടദാഷിണി! വശീകൃതവിശ്വലോഭേ! 78

ആവോളമുണ്ടു തണൽ കോകിലഗീതി കേൾക്കാം
 കൈവന്നിടം ബഹുഫലം മധുരേഷുഗന്ധം
 ശ്രീ വിങ്ങിടം ശിവാനന്തനഭംഗി കാണാം
 മാവിൻ ചുവട്ടിൽ മരുവുന്നവനെത്ര സൗമ്യം . 79

പോയുപ്പു നാകമതിലെന്തിയ ശൃംഗമാധ
 കയ്യുള്ള നല്ല സഹകാരമഹീതഹങ്ങൾ
 പീയൂഷമാം രസമെഴു ഫലസഞ്ചയ ഞ്ച
 പ്പെയ്യുന്നു ഭൂരി, മരുദാനമമോടുകൂടി. 80

ചുരുങ്ങൽ തങ്ങളുടെ കൊമ്പിലണഞ്ഞു വാതം
 പോതങ്ങൾ പകപഫലമാശു കൊഴിച്ചിടുന്നു
 ജാതപ്രമോദമിഹ വീണ ഫലങ്ങൾ മന്തു-
 പോതപ്രജം പാചിനോടു പെറുകിടുന്നു. 81

നൽസ്സൽനാഹപയമെഴുന്നെന്ത മാരുതൻ
 സ്പുസ്സൽമേറു സഹകാരമഹീതഹങ്ങൾ
 അല്ലേതരം ജവമൊടിങ്ങു വസിപ്പവർ
 കെല്ലോടു പകപഫലസഞ്ചയമേകിടുന്നു. 82

ലഭേശപുവനാചീവാനാതൈരാച്ഛർ
 രധംകാരമോടണകയാൽ സഹകാരജാലം
 തരം രസം ചപലബാലകലത്തിനേകാൻ
 ശങ്കിച്ചിടാതെ ബഹു മാമ്പഴമേകിടുന്നു. 83

കേടറ മാമ്പഴമെടുത്തു ഭുജിച്ചു കൂട്ട-
 രോടൊത്തുടൻ വെടിപറഞ്ഞു കളിച്ചിരിക്കാം
 ചുട്ടേൽക്കയില്ലറിക, നൽത്തണലുണ്ടു മാവിൻ-
 ചോടൊളെയു സുദഗമിപ്പൊഴുതോർത്തിടുമ്പോൾ. 84

ചിറക്കുന്നു പകപഫലമിങ്ങു കൊടുത്തിടാതെ
 നില്ക്കുന്ന മാവുകളിടലാക്കെയിനാ ജനങ്ങൾ
 ഉഴക്കോടു കല്ലു, വടിയെന്നിവകൊണ്ടു വെച്ചു-
 വീക്ഷണം, സർജനനേത്രഫലപ്രദാംഗി ! 85

എന്നും വെടിഞ്ഞിഹ സദാഗതി മാമ്പഴങ്ങൾ
 മണ്ണിൽ കൊഴിപ്പതു രസത്തോടു കണ്ടിദാനിം
 തിന്നും ജനങ്ങൾ പവനന്റെ യശസ്സു നന്നാ-
 യ്ക്കുന്നിച്ഛകൊണ്ടു പല പാടുകൾ പാടിടുന്നു. 86

നന്നായുരത്തല കളിട്ടു കലുക്കി വായു
 വന്നെത്തിടുന്നതധികാരവോടു നോക്കി
 നന്ദിച്ചു മാമ്പഴമതിൽ കൊതിയുള്ള ലോകം
 രൊന്നിച്ചു വേഗമെഴുന്നീടററതിരേററിടുന്നു. 87

പോരാളു കെല്ലൊടു പെറുക്കിടുവാൻമുട്ടു
 ധാരാളമുണ്ടു ചില നാട്ടുപുറത്തു മാങ്ങ
 ധാരാളമായ്ത്തന്നവിൽനിന്നുയരുന്ന കാതി-
 നിരാളനിത്യസുഭഗേ ! സുഖസാരഭൂതേ ! 88

ഭക്തിക്കു നല്ലചിതമാകിയ ഭക്തവൃന്ദം
 ഭക്ത്യാ സദാപി രസമേറിയ മാമ്പഴത്തെ
 വൃക്തം ഭുജിച്ചധികമുണ്ടു തെളിഞ്ഞിടുന്നു
 മുക്താഫലത്തിനഴകേററുമാരോജരമ്യേ ! 89

ഏറ്റന്ന നന്മധരമുള്ളൊരു മാമ്പഴത്തിൻ -
 ചാരാദരത്തെൊട്ടു പിഴിഞ്ഞു പിഴിഞ്ഞൊഴിച്ച്
 ചോരൊട്ടു ചേർത്തു മധുരക്കറിപോലെ നാട്ടു-
 തോരും ജനങ്ങൾ കരുതേന കടിച്ചിടുന്നു. 90

ചീനത്തു തീർത്ത സിന്ധുവും ഗുളവും വിളങ്ങും
 തേനും മടങ്ങി മരുവും മധുരസ്വഭാവം
 ഉന്നം വെടിഞ്ഞു കലരുന്നൊരു മാമ്പഴം തി-
 ന്നാനന്ദനിദ്രയിലിതാ മുഴുകുന്നു ലോകം. 91

ചൊല്ലൊണ്ടു തരുന്നിറവും, തചി സർവ്വലോക-
 ഷ്കൾക്കൊണ്ടിടുന്ന മണവും സുധയാധത്തിരക്കും
 ഇക്കണ്ടു സൽഗുണഗണങ്ങളെഴും വരിയ്ക്കു-
 ചുക്കപ്പഴംസുലഭമിക്ഷിതിതന്നിലിപ്പോൾ. 92

നൽക്കാമവഹിബലദീപനസൽക്കർമ്മ ! കേൾ
 ചക്കയ്ക്കു വഹിയൊടു നിത്യവിരോധമുല,
 ചക്കപ്രയോഗമെവിടെപ്പരമസ്ഥലത്തി-
 ലൊക്കെജ്ജഗത്തിലിഹ ശുശ്രൂവരുന്ന കൂടെ. 93

ക്ലേശം വിനാ സുകൃതമാം കടൽതന്നിൽനിന്നി-
 ട്യാതു പ്രകാമഹിതമായ സുഖാമൃതത്തെ
 ആശാനുകൂലമുള്ളവാക്കുവതിന്നു വേണ്ടും
 'വൈശാഖ'മിചരണിതന്നിലണഞ്ഞിടുന്നു. 94

ചൊല്ലൊങ്ങുമക്ഷയതൃതീയ തുടങ്ങിയുള്ള
 നൽപ്പണ്യമുഖ്യദിവസങ്ങളിലാദരണ
 വിപ്രാദികൾക്കതിവിശിഷ്ടതരാഷ്ട്രിയോടു
 കൈൽപ്പുള്ള ലോകർ വിഭവം പലതുകിടുന്നു. 95

മദ്ധ്യപാജ്യപായസസിതാഗുള നാളികേരം
 ദധ്യന്നദുശ്ശമുഖശോഭനവസ്തുവാചേ
 ബലാദരം ക്ഷിതിസുരക്തിതൃപ്തി ചേർത്തു
 മുഖാഖിലാംഗി ! തെളിയുന്നു ജനങ്ങളിപ്പോൾ. 96

കേടറ ചന്ദ്രകിരണത്തിനു താപമുണ്ടാ-
 ക്കീടും സുഹാസശിശിരീകൃതസർപ്പലോകേ !
 ചൂടേടുമിപ്പൊഴുതു വിപ്രവരപ്പൻ ലോകർ
 പാടേ ചെരിപ്പു കടയെന്നിവ നൽകിടുന്നു. 97

കണ്ണതപമരറു വിവിധാനരസങ്ങൾ നന്നായ്-
 ക്കണ്ണത്തിലോളമതിതൃപ്തിവരുംപ്രകാരം
 കൊണ്ടാടിയങ്ങിനെ ഭൃജിച്ചധുനാ ദപിജ്ജ്ഞാപം
 കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ബഹുഘോഷമൊടാർത്തിടുന്നു. 98

ആശാനുകൂലഫലമൊക്കെ ലഭിപ്പതിനും
 ക്ലേശം നശിപ്പതിനുമായ് ബഹുസജ്ജനങ്ങൾ
 വൈശാഖകാലമിതിലർഗ്ഘ്യമിതാ ജഗത്തി-
 നീശക്തൻ നൽകി നിയമേന കളിച്ചിടുന്നു. 99

സ്നാനത്തിൽ വാനവർവരപ്പൻ ജനങ്ങളർഗ്ഘ്യ-
 ദാനങ്ങൾചെയ്തു വലുതാകിയ ഭക്തിയോടേ
 ജ്ഞാനം വളർത്തുമരസ്തുതിയായിവണ്ണ-
 മൂന്നും വെടിഞ്ഞു പല മന്ത്രമുരച്ചിടുന്നു. 100

ദേവേശ രാമ മധുസൂദന കൃഷ്ണ വാസു-
 ദേവേന്ദിരാമണ! കേശവ ചക്രപാണേ !
 ദേവേന്ദ്രസോദര! ഭവചരണാരവിന്ദം
 സേവിക്കാമന്നടയ ദുഃഖമാഴിച്ചുകൊൾക. 101

അർക്കോദയത്തിലെഴുന്നീറ്റു കളിച്ചുടൻ നിൻ-
 തൃക്കാലിണത്തളിർ നിനച്ചതിഭക്തിയോടേ
 അർഗ്ഘ്യം തരുന്നിതടിയൻ കൃപയോടതങ്ങു
 കൈക്കൊൾക കൃഷ്ണ! മധുസൂദന! ചക്രപാണേ! 102

പങ്കേതഹാക്ഷദധിതേ! വരദാത്രി! താരിൽ-
 മങ്കേ! ജഗജ്ജനനി! ഞാനിഹ നൽകമർഗ്ഘ്യം
 ശങ്കേതരം കരുണപൂണ്ടു പരിഗ്രഹിച്ചി-
 ടെൻ ക്ലേശമാശു കളുകൊക്കെയുമസ്തികന്യേ! 103

ബ്രഹ്മാദിദേവകളുമുൾക്കടമാം തപസ്സി-
 ല്ലന്തേഷമുളളൊരു മഹാഷികളും മമാർഗ്ഗഘ്യം
 ചെമ്മേ മഹാകനിവിയന്നു പർഗ്രഹിച്ച
 നന്മാനസത്തെളിവൊടിയ്ക്കു തുണച്ചിടേണം. 104

തുംഗാഘമാസകലമാശു മുടിച്ചിടുന്ന
 ഗംഗാദിശോഭനനദീപ്രദതീർത്ഥജാലം
 പാങ്ങായി ഞാൻ വിനയമോടു തതന്നൊരർഗ്ഗഘ്യം
 വാങ്ങിത്തെളിഞ്ഞഴകിലിങ്ങു വരം തരട്ടേ. 105

വമ്പിച്ച വിഷ്ണുവിധിശങ്കരരൂപനായി-
 ട്ടവോടുകൂടി വിലസും ഭഗവാൻ ദിനേശൻ
 സമ്പത്തു നൽക മുഴുവൻ, പരമീമമാർഗ്ഗഘ്യം-
 മിമ്പം കലൻടനൈടുകക ഞാൻ തൊഴുന്നേൻ. 106

പക്ഷപ്രദേശമണയാതഘമുളളപേരേ
 ശിക്ഷിച്ചിടും യമ! വിഭോ ഭഗവൻ! പ്രസീദ
 അക്ഷീണകൗതുകമടുക്കുക മാമകാർഗ്ഗഘ്യം
 രക്ഷിച്ചുകൊൾക വിധിപോലെ നമോ നമസ്തേ. 107

ചിക്കെന്നു ലോകർ പലമന്ത്രമിവണ്ണമോരോ-
 നുൾക്കാങ്ങ ഭക്തിരസമോടൊപ്പെഴു കൃപി
 അർഗ്ഗഘ്യം കൊടുത്തു നിയമേന കളിച്ചിടുന്ന
 വെണം പ്രഭാതസമയേ ശ്രദ്ധകാമമോടേ. 108

ഇല്ലാതായി ജലം, ദിവാകരകരം
 വല്ലാതെയായ് ചൂടഹോ!
 ചൊല്ലാവല്ല,തുകന്നു വെന്തിഹ കരി-
 കല്ലായ കല്ലാകയും

നല്ലാരാത്രഫലക്കുഴപ്പുകളിയൊ-
 ട്ടല്ലോഷി,ലിങ്ങേവമാ-
 ണല്ലാ സന്യാസി 'മേടമാസ'മിള കും-
 കല്ലോചചല്ലീലതേ!

109

[മേടമാസം കഴിഞ്ഞു.]

ഇടവമാസം

- ഇല്ലാതെയായി ബത ജീവനമെന്നതൊട്ടും
 വല്ലാതെ വാച്ചൊരു തപസ്വിതികൊണ്ടിടാനീം
 കല്യാണഗാത്രീ! പരമീശ്വര്യായ കാലേ
 ചൊല്ലാനിടന്നൊരു വൃഷം സരസം വരന്നു. 1
- ഒന്നിച്ച ലോകരിഹ ചുടൊടു വേനലെന്നു
 നിന്ദിച്ച കാലമുടനൊട്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി
 മന്ദിച്ചിടാതെ മഴയിങ്ങുവാംപ്രകാരം
 വന്നിന്നു മാസമൃഷഭം വിലസുന്നു കാങ്കു. 2
- പെട്ടെന്നു വെള്ളമൊരു തുള്ളിയുമില്ല വേന-
 ലൊട്ടല്ല സന്ധ്യനിവഹങ്ങളുണങ്ങിയെല്ലാം
 ചട്ടാര വെള്ളമിതിനുള്ളൊരു മുട്ടു തീരം-
 മട്ടിങ്ങു നന്മ കലതം വൃഷഭം വരന്നു. 3
- ശൃംഗാരയോനിയുടെ കാഴ്ചകളാശ്രു തീർത്തു
 ഭംഗ്യാ വിളങ്ങുമഴകുള്ളിവേണിയാച്ചേ!
 എങ്ങും ജഗത്തുടനണങ്ങിയതങ്ങു തീർപ്പാൻ
 മങ്ങാതെയുള്ളൊരു വൃഷാഗതി കണ്ടുകാശ്ക. 4
- പണ്ടിങ്ങു വന്നൊരുജലാധികസംഗദോഷം-
 കൊണ്ടുള്ള പങ്കവുമുടൻ പോടിയാംപ്രകാരം
 ഉണ്ടായി ലോകമിതിലുൽക്കടമായ താപം
 കണ്ടാലുമിപ്പൊഴുതന്നെ വൃഷം വരന്നു. 5

ഇല്ലാതെയായി ഇലമെന്നതുതന്നെയല്ല
 പുല്ലായ പുല്ലു മുഴുവൻ കടയോടുണങ്ങി
 നെല്ലായതിന്റെ കഥയെങ്ങുടനീജ്ജഗത്തി-
 ലെല്ലാടവും വൃഷഭമിപ്പൊളണഞ്ഞിടുന്നു. 6

പാരം ശിശുതപമകലക്ഷ വെടിഞ്ഞു നല്ല
 താതന്യമെപ്പൊഴുമെടുത്തമതം ശുഭാംഗി!
 പാരാതെ മേഷമഴകേറിയ ഭാനു വിട്ടു
 ചേരുംവിധം വൃഷഭമിപ്പൊളെടുത്തിടുന്നു. 7

താപം വളർത്തിഹ ജഗത്തിലശേഷമേറ-
 മാപത്തു കാലഗതിശക്തിവശാൽ വരത്തി
 പാപക്ഷയം സപദി ചെയ്തിട്ടമർന്നിപ്പോൾ
 താപം വിടാതെ വൃഷസേവ തുടങ്ങിടുന്നു. 8

വായ്ക്കുന്ന ശുദ്ധിയെ വരത്തിയെഴും സഹസ്രം
 ഗോക്കൾക്കു നാഥനഴകേറിയ പത്മിനീശൻ
 ചിരിക്കുന്നു കാങ്കെയി! വൃഷത്തൊടു ചേർന്നുകൊണ്ടു
 നിൽക്കുന്നു പാൽമൊഴി! കളിക്കിളിവാണിയാളേ! 9

വെയിലിന്റെ ശക്തി വലുതായ്യിലസുന്ന വേനൽ-
 ക്കാലം കഴിഞ്ഞു മഴ പാരമടുത്തു പാരിൽ
 ചാറല ജഗത്തിൽ മുഴുവൻ കൃഷിചെയ്തിടേണ്ടും
 കാലം വരുന്നു വൃഷരാശിയണഞ്ഞിടുന്നു. 10

മിന്നുന്ന മിന്നലിനു വിന്നത ചേർത്തിടും തൻ
 ധന്യപ്രഭാചയജ്ഞാപടലത്തിനാലേ
 അന്യനുമായ് ജലമെടുത്തു ഭിന്നേശനീശൻ-
 തന്നാദ പുണ്ടിത വൃഷത്തിൽ വിളങ്ങിടുന്നു. 11

കോട്ടം വെടിഞ്ഞഴകെഴും പല മാതിരിക്കു-
 ഉളാട്ടങ്ങളൊക്കെ വിരമിച്ചു ധാരതലത്തിൽ
 വാട്ടം വിന്നാ ചപലയാം നടിതാൻ നൽക്കു-
 ത്താട്ടം തുടങ്ങി ബഹുഭംഗിയിലംബരത്തിൽ. 12

ചട്ടറ ചെണ്ട, തകിൽ, മട്ടുളച്ചെന്നിതെല്ലാം
 കൊട്ടുന്ന ഘോഷവിവടങ്ങളിലസ്തമിച്ചു
 പെട്ടെന്നു നല്ലിടികളാം പടഹാരവടം-
 ളൊട്ടല്ലുവീച്ച വിലസുന്നു നഭസ്ഥലത്തിൽ. 13

കമ്പം, പടക്കമിവയോടീടപേൻകൊണ്ടു
 വമ്പിച്ചിടം വേടികളില്ലിവിടത്തിലിപ്പാൾ
 കമ്പം വരുത്തുമിടിയം വെടിയൻറെ നാദം-
 മിമ്പം കലൻ ഗഗനത്തിൽ മുഴങ്ങിടുന്നു. 14

കായം തടിച്ച കരിപത്ത്മതിമഹോസ്വരത്തി-
 നായിട്ടു മണിലിഹ വന്നു നിരപ്പതില്ല
 മായം വിനാ നവപയോധരദന്തിപത്ത്മതി
 ഞായത്തിലംബരതലത്തിൽ നിരന്നിടുന്നു. 15

കേടെന്നിയേ കനകരേഖകൾ പുണ്ടു നന്നാ-
 യാടുന്നതില്ലിഹ പതാകകളുസവത്തിൽ
 പാടേ തടിന്മയപതാകകളംബരത്തി-
 ലാടുന്നു ഹാടകസമപ്രദയോടുകൂടി. 16

വിദ്യോതമാനബഹുദീപഗണം കൊളുത്തി-
 ലിദ്ദിക്കിലിപ്പൊഴുതലില്ല മഹങ്ങൾതന്നിൽ
 ഉദ്യുൽപ്രദാപടലമോടു നഭസ്ഥലത്തിൽ
 വിദ്യുൽപ്രദീപനീവഹങ്ങൾ കൊളുത്തിടുന്നു. 17

പ്രക്ഷീണമായിഹ മഹങ്ങളിലുള്ള സദ്യു-
 യിക്കോണിയിൽ, ബഹുപയോദഗ്ണങ്ങൾ വിണ്ണിൽ
 നക്ഷത്രനാഥരവിമണ്ഡലവൃത്തമൊത്തു
 നക്ഷത്രസംഘമയമന്നമശിച്ചിടുന്നു. 18

പാരിൽ പെരുത്തൊരു മഹങ്ങളിലങ്കങ്ങൾ
 പാരാതകങ്ങൾയിലിപ്പൊളിടുന്നതില്ല
 താരാങ്കരങ്ങൾ ചന്ദ്രമാമരതന്നകത്തു
 ചേരുന്നമാതിരിയിടുന്നു നഭസ്ഥലത്തിൽ. 19

ചൊല്ലോടു ഭൂതനിവഹം തെളിയും പ്രകാരം
 തുവന്നതില്ലിവിടെ നല്ല മഹങ്ങൾ ന്നാൽ
 തുവ്വിത്തുടങ്ങി മഴ വിണ്ണിലനേകലക്ഷം
 ദിവ്യാബ്ജഭൂതനിവഹം തെളിയുംപ്രകാരം. 20

പെണ്ണങ്ങളോടുകലനം ഹെങ്ങുതന്നിൽ
 തിണ്ണം തിരക്കോടു ജനങ്ങൾ വരുന്നതില്ല
 എണ്ണം വെടിഞ്ഞിഹ തിരക്കി വരുന്ന മന്നൽ-
 പെണ്ണങ്ങളോടുകലനം ഘനങ്ങൾ വണ്ണിൽ. 21

ഉല്ലാസമേറിയ മഹോചിതതോരണങ്ങൾ-
 ഉല്ലാമഴിച്ചു ധരണീവലയത്തിലിപ്പോൾ
 ചൊല്ലാൻ ദേവപതികാർമ്മുകതോരണശ്രീ
 നല്ലായ്മയോടിയ നല്ലിൽ വിളങ്ങിടുന്നു. 22

ആറാകെ വററി ധരണീവലയത്തിലിപ്പോ-
 ളാറാട്ടുപോഷമഴകോടവിലം കഴിഞ്ഞു
 കാരാദരണ മുകളിൽ തുടരുന്നു ഭൂമി-
 ഞാറാട്ടു ചെയ്തതിനു വേണ്ടൊരു പോഷാല്ലാം. 23

മെല്ലെന്നു ഭൂരിരസവർഷമഹോത്സവശ്രീ-
 യില്ലാതെയായി മുഴുവൻ ധരണീതലത്തിൽ
 ചൊല്ലാൻ സർവരസവർഷമഹോത്സവശ്രീ-
 യുല്ലാസമോടു ദിവി കാണു തുടങ്ങിടുന്നു. 24

ചണ്ഡതപമേറിയ ദിനേശഭവപ്രതാപം
 ബന്ധിക്കുവാനധികമാശുഗശക്തിയോടെ
 തിണ്ണം ഘനവ്രജമിതാ ഘനവാഹ നിരൂൻ
 കണ്ണാരിബന്ധസമകേശി വിടുന്ന കാൽ. 25

നന്നായ് കൃശാനസമമായ രവിപ്രതാപം
 വെന്നീട്ടവാൻ കരുതലോടതിനായൊരുങ്ങി
 വന്നെത്തുമ്പൊന്നാണമഗ്നിസഖൻ സമീര-
 നൊന്നായ് ജവേന ചിലനാളിലകറ്റിടുന്നു. 26

കാരണ തനടയ വൈരി വരുന്നനേര-
 മേറ്റം പ്രതാപമൊടു വൈലു വിളങ്ങിടുന്നു
 ആറാതെ ചൂടെടതുനാളിലെറിഞ്ഞു ചുട്ടു-
 നീറ്റുന്നു സർവ്വജനദേഹവുമരമന്യേ. 27

ചണ്ഡംശൂതീക്ഷ്ണകീരണങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചാൻ
 ചണ്ഡാരവതൊടു വരന്നു പയോദസംഘം
 കണ്ണാലെ കാണുകിതു കാലമതീവപാസ്യു-
 വണ്ണാ ദിവാകരകരാതലണഞ്ഞിടുന്നു. 28

മേല്പെട്ട ജീവനമെടുത്തിടുമാതപത്തെ-
 ക്കീഴ്പെട്ട ജീവനമൊഴിച്ചിടുമംബുദങ്ങൾ
 ആപ്പിട്ടുവെന്നു വിലസുന്നു സമാശ്വസിച്ച്
 വീപ്പിട്ടുകൊണ്ടു മരുവുന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം. 29

മന്നിൽപ്പെട്ടും സലിലമാസകലം കടിച്ചു
 മന്നുനവാരിതഹബസ്യമഹാതപത്തെ
 മന്നാജ്ജടിപ്പതിനു സമ്പ്രതി മിന്നൽ നാവു
 നന്നായിതാ ജലധരാവലി നീട്ടിടുന്നു. 30

കോട്ടം വന്നാ വെയിൽ കടിച്ചു മിന്നലെന്ന
 നാട്യം കലന്നിഹ പുറത്തു വരംപ്രകാരം
 തേടുന്നു തേറിയ പയോധരസഞ്ചയങ്ങൾ
 കേട്ടാലുമിപ്പൊളിടിവെട്ടുകയല്ലിതോർത്താൽ. 31

വൈരം, ജനിച്ചമുതലുണ്ണമരീചിയോടു
 പാരം കലന്നൊരുതമൊസ്സാടു വണ്ണസാമ്യം
 ചേരുന്ന ആതനാലനങ്ങൾ ദിനേശബിംബം
 ഘോരാരവതൊടു പിടിച്ചു വിഴുങ്ങിടുന്നു. 32

പങ്കേതഹങ്ങളിലതിപ്രിയഭാവമുള്ള-
 ത്തിങ്കൽകലൻ വിലസുന്നു ദിനാധിനാഥൻ
 ശങ്കാവിഹീനചിഹ്ന ആതനവാരിവഹ-
 പങ്കത്തിനുള്ളിലിരു സമ്പ്രതി മുങ്ങിടുന്നു. 33

കന്നിച്ച താപദരമേകകകൊണ്ടു ലോകർ
 നിന്നിടമുഷ്ണഗമദാത കനെ ജ്ജവത്തിൽ
 വെന്നീടുവാനലറിയങ്ങിനെ മിന്നൽ വാഴൂ
 നന്നായിളക്കിയിത കാളിക വന്നിടുന്നു. 34

സുരാംശ്രതാപമിഷ്ടമാടതിതാപുളു
 ഘോരാഗ്നികൊണ്ടു ഭൂവനങ്ങൾ ദഹിക്കുചിപ്പോൾ
 പാരം വനാനലഹരൻ ഗുരുവാതസംഗം
 ചേരുന്ന കൃഷ്ണജലാം സന്ദേശം വരുന്നു. 35

മാന്യതപമേറിയ സമസ്തസുരേശപരൻ
 സൈന്യങ്ങളാകിയ ഘനങ്ങളണിഞ്ഞിദാനീം
 മന്നിൽ തടിച്ചൊരു തപസ്വിതിമസ്തമിപ്പ-
 തിന്നായ് പ്രഭൃതജലസംഗതി ചേർത്തിടുന്നു. 36

പാരാകവേ പെരുകിടുന്നൊരു ദാഹമൂലം
 പാരാതെകണ്ടു തളരുന്ന ദശാന്താളേ
 പാരം പയോധരസമൃദ്ധിമലനുകൊണ്ടു
 ചേരുന്ന തുഷ്ടികരിയാകിയ വൃഷ്ടിലക്ഷ്മി. 37

മാലൊത്തു വെള്ളവുമഹോ! കിടയാതെ വേന-
 ളാലത്തു ലോകർ വലയുന്നതു തീർപ്പറിന്നായ്
 ചേലൊത്ത മേഘഹരി, വക്ഷസി മിന്നലാകാ
 ശ്രീലക്ഷ്മിയിപ്പൊൾ വിളയാടി വിളങ്ങിടുന്നു. 38

നാരായണൻ ജലാരൂപമെടുത്തു മിന്നൽ-
 വാരാശിപുത്രിയൊടുക്ലിടി രസിചിദാനീം
 പാരിൽസ്തമസ്തഹൃദയങ്ങൾ തണുക്കമാറു
 കാർണ്യവാരിത്യാരമാരി ചൊരിഞ്ഞിടുന്നു. 39

അർദ്ധോദമം ഹരിയൊടൊത്തിഹ മിന്നലാക-
 മംഭോധിനദിനി കളിപ്പതു കണ്ടിദാനീം
 അർദ്ധോധി പാരമിളകും രസമോടുക്ലിടി-
 സ്തംഭീരനാദമൊടു സാമ്പ്രതമാർത്തിടുന്നു. 40

അംഭോജനേത്രൻടെ രൂപവിശേഷമുള്ളൊ-
 രംഭോധരത്തിലിളകുന്നൊരു മിന്നലായി
 അംഭോധിപുത്രി വിലസുന്നു ജനങ്ങളെ
 ജ്യംഭിഷമാദരവൊടക്ഷി പതിച്ചിടുന്നു. 41

അംഭോജവാസിനി, നിജാശ്രയണേന സമ്പ-
 ത്തമ്പോടു ചേപ്പുതിനു വന്ദു കലൻ ലക്ഷ്മി-
 അംഭസ്സു മന്നിലതിദുർലഭമായൊരിപ്പോ-
 ഉംഭോധരത്തിൽ വിലസുന്നിതു മിന്നിലായി. 42

ചൊല്ലൊണ്ടു ലക്ഷ്മി ഹരിവല്ലഭ ചഞ്ചലാഖ്യ-
 കൈക്കൊണ്ടു വാരിദഗണങ്ങളിൽ വന്നിടുന്നു
 ചിരിക്കുന്നു വാരിഹരണക്രിയ ചെയ്യിടുന്നൊ-
 രപ്പൻ മടക്കമൊടു പാരമൊളിച്ചിടുന്നു. 43

ക്ഷോണീതലത്തിൽ മുഴുവൻ വിധിദോഷമൂലം
 ക്ഷീണിച്ച സൌമ്യഗുണമേറുമുടൻ വളത്താൻ
 ഏണാങ്കസോദരി ഹരിപ്രിയ ലോഷമോടു
 ചേണാൻ വാരിദഗണങ്ങളിൽ മിന്നിടുന്നു. 44

ലോരാത്തി ചേർത്തധികമാജ്ഞമലാവസാനം
 പാരിൽ പരക്കെയുളവായതു തീർക്കുവാനായ്
 ചേരുന്ന സർവ്വവിബുധാധിപവാഹനത്തിൽ
 പാരാതൈകന്ദു കമലാതിസൃദ്ധിയിപ്പോൾ. 45

കല്യാണവൃദ്ധികരമാകിയ സസ്യജാല-
 മെല്ലാടവു തപരിതമിങ്ങുളവാം പ്രകാരം
 ഉല്ലാസമോടു നവജീവനദവ്രജത്തിൽ
 കല്യാണദേവത തെളിഞ്ഞിത മിന്നിടുന്നു. 46

അംഭോതഹാക്ഷണടെ മാറിലുമാദരത്തോ-
 ടംഭോതഹത്തിലുമിരുന്നതല്ലെന്ന ലക്ഷ്മി
 അംഭോധിപുത്രി ഉവനൈകസവിത്രി നന്നാ-
 യംഭോധരത്തിലഴകോടിയ മിന്നിടുന്നു. 47

ഒന്നിച്ചു മുനമുളവാഴ്ചിലസും ഒപിജേന്ദ്രൻ-
 തന്നെ തൃജിച്ചു തരണീമണി ലക്ഷ്മിയിപ്പോൾ
 മിന്നുന്നു കൃഷ്ണരചിജീവനദബ്രജത്തിൽ
 മന്നിൽഗുണങ്ങൾ തെളിവോടുളവാംപ്രകാരം, 48

അക്ഷീണമംബരതലേ വിലസുന്നു വിദ്യ-
 ലക്ഷ്മീവിലാസമൊടു നൃതനവാരിഭങ്ങൾ
 പ്രക്ഷീണമായിതു വരോഷ്ണകരപ്രതാപം
 നക്ഷത്രപാദികൾ പതങ്ങി മയങ്ങിടുന്നു 49

മന്നികൽനിന്നഴകിൽ വാരിയെടുക്കമർക്ക-
 നന്നുനമായഗുണവിനാശമണഞ്ഞിടുന്നു
 നന്നായഗുണപ്രണയശാലിനിയായ ലക്ഷ്മി
 മിന്നുന്നു ശോഭയൊടു വാരിഭസഞ്ചയത്തിൽ. 50

മങ്ങിക്കറഞ്ഞ മടൽ തേങ്ങയിവററയൊത്ത
 തെങ്ങിൻറെ പാസുനീറമായ കരക്കു വിട്ടു
 മങ്ങാതെ കൃഷ്ണന്റെ വല്ലഭ കൃഷ്ണികാന്ത്യാ
 പൊങ്ങുന്ന നൃതനഘനങ്ങളിൽ മിന്നിടുന്നു. 51

അംഭസ്സുതൻറെ ലവലേശവുമററണക്കും
 ജംഭിച്ച ഭൂധാവനങ്ങൾ വെടിഞ്ഞിദാനീം
 അംഭോധരങ്ങളിലതിപ്രഭയോടുകൂടി-
 ടുംഭോനിധിപ്രിയതരാത്മജ മിന്നിടുന്നു. 52

പൊക്കൊണ്ട പങ്കുജസുഹൃൽകുവരപാദമേറു
 ശൃഷ്ടിച്ച ലോകമകലെയ്ക്കു വെടിഞ്ഞിദാനീം
 ചിക്കെന്നു തത്സംകൃതിലഭ്യമുകുന്ദപത്നി
 നില്ക്കുന്നു വിഷ്ണുപദസേവയെഴുംഘനത്തിൽ. 53

അംഭോജബന്ധു, വിഹിതൻ കരസഞ്ചയത്താ-
 ലംഭസ്സുശേഷവുമടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം
 ജംഭിച്ച താപമണയുന്നതു കണ്ടതേറ്റ-
 മമ്പോടു നൽകുവതിനായി മുതിർന്നിടുന്നു. 54

സന്താപശാന്തിവത്സാൻ ഭിവി മോഘചാത-
 തൃപ്രയോഗമഴകോടു തുടങ്ങിടുന്നു
 പന്തം കലൻ പലമാതിരിയുള്ള താല-
 വൃന്താദിയെസ്സുകലതം ഭൂവി കൈവിടുന്നു. 55

ക്ഷീണം പിന്നാ കൊടിയ കാറ്റുകൾ വീശുമാറ്റ
 ചേണാൻ നീലഘനശാടികളാടിടുന്നു
 കാണാതെയായുടനഹോ! ഭൂവാനെകദീപ-
 മാണെന്നു ചൊല്ലാമാത ഭാസ്സരമണ്ഡലമന്ത. 56

രണ്ടായി മാസമെരിയുന്നു ധരിത്രി വൈലു-
 കൊണ്ടാകെയിപ്പൊഴു ശ്രീമിതഹന്ദാളല്ലം
 കണ്ടാലുമിശ്ശിശിരന്തതനമോഘചാതം
 കൊണ്ടാടിടുന്നു ഹൃദി കൂടിന കൌതുകത്താൽ. 57

ആടുന്നു നീലനിരമാം ഘനവസ്തുജാലം
 കൂടുന്നു ഭൂരിതരശക്തികലൻ വാതം
 കേടറ താരഗണമാകിയ തുലസംഘം
 പാടേ നഭസ്സിലിഹ കിഞ്ചന കാഞ്ചതില്ല. 58

വല്ലാത്തതാരിപ്പവനവേഗബലന ബാല-
 ക്ഷ്ണാസമേരമുളവായിവതംപ്രകാരം
 നല്ലൊരു മാവുകട്ടിൽ മാങ്ങകൾ മോളിലുള്ള-
 തെല്ലാമുടൻ പിടുപിടിക്കൊഴിയുന്നു മന്നിൽ. 59

ഉഷ്ണമോടനീശമാടിടുമുണ്ണികൾക്കു
 സന്മാദമേരമുളവായിവതംപ്രകാരം
 ചെമ്മേ സദാഗതിയതായിടുമാശ്രുഗൻ നൽ-
 തോന്മാമ്പടങ്ങുടനീങ്ങു കൊഴിച്ചിടുന്നു. 60

വല്ലാത്തതാരിപ്പവന നാൽ ക്ഷിതിജവ്രജങ്ങൾ
 നില്ലാതുലഞ്ഞിത മറിഞ്ഞു പതിച്ചിടുന്നു
 ചൊല്ലാൻ കാലഗതികൊണ്ടു തപിച്ച ഭൂമി-
 യെല്ലാം ജവേന പൊടിയായിത പിന്നിടുന്നു. 61

- ലക്ഷ്മീവിലാസമൊടു മീനലേഴും മഴക്കാർ
 പക്ഷിരൂപാഹതനുപോലെ വിളങ്ങിടുന്നു
 അക്ഷിണമുത്തമണിമാലകൾപോലെ വെള്ളി-
 പക്ഷിപ്രജങ്ങളുഴകോടു തെളിഞ്ഞിടുന്നു. 62
- അത്യന്തതാപമാഴിയുംപടി വൃഷ്ടിച്ചെണ്ണാൻ
 പുത്തൻപയോദനിവഹങ്ങളുയന്നിടുന്നു
 നിത്യം സമസ്തനയനാമൃതവൃഷ്ടിച്ചെയ്യും
 നിസ്തുല്യമായൊരണിവാർകഴലുള്ള കാന്തേ! 63
- തിയ്യെന്നപോലെ വിലസുന്നതാത വൈലുകൊണ്ടു
 മെയ്യാക്കെ നീറി മരുവുന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം
 പിയ്യുഷ്ണാമമെഴുംബുവിതംബുദങ്ങൾ
 പെയ്യുന്നെരമ്പലിഹ കേട്ടു രസിച്ച്ിടുന്നു. 64
- മാലേററമേകമതിതീക്ഷ്ണത പുണ്ട വേനൽ-
 ക്കാലാസുരപ്രവരനെസ്സഹസാ വധിപ്പാൻ
 നീലാംബുദാച്യുതനിതാ മഴ പെയ്യിടുന്നു-
 പോലേ ജവന ശരവൃഷ്ടികൾ ചെയ്യിടുന്നു. 65
- നീലാംബുവാഹനിവഹങ്ങളെട വൻതിരക്കി-
 നാലേ പതിക്കുമൊരു താരഗണങ്ങൾപോലേ
 ചേലോത്തൊരിപ്പതിയ വഷ്ടമൊടൊത്തു വീഴ്-
 മാലിപ്പഴങ്ങളുഴകോടു വിളങ്ങിടുന്നു 66
- ചുട്ടാവതിപ്പധികമുഴിയലിപ്പൊഴുള്ള-
 തൊട്ടാശു ഭീഷ്മവതിനാജ്ജരകച്ഛലശാൽ
 ചട്ടററ നൽകളർമളിടിടമെസ്സുകട്ടി
 പൊട്ടിച്ചു കാറുകളുടനീതു മേൽമേലേ. 67
- എങ്ങും ജലം ചൊരിയുവാൻ തുടയാ ഘനങ്ങൾ
 മങ്ങാതെ നല്ല കരകളെടു നൽകിടുന്നു
 ശൃംഗാരസാരസപുരിതപാത്രമായി-
 ബ'ദാഗ്യാ വിളങ്ങുമതുലാംഗമെഴുന്ന കാന്തേ! 68

ഏറെക്കുറുപ്പു കലതന്നൊരു കായ്കളുള്ള
 കാരാശ്രു ശുഭ്രമകരങ്ങളെ വിട്ടിടുന്നു
 കാരോടിടുന്ന മുടിതൻചിരിപോലെ ശൈശ്വം-
 മേറുന്ന മുല്ലമലർ ചൂടി വിളങ്ങുമാര്യേ! 69

പാരായണ ജീവനദശ്രുഭ്രയശസ്സുഹം
 ചേതന്നു പാരിൽ മുഴുവൻ കരകച്ഛലാതാൽ
 നേരായ് ജഗത്തിലിഹ കീർത്തി നിറച്ചു നാരി-
 മാരാകവേ കഴൽതൊഴുന്നൊരു ജീവനാഥേ! 70

നാലഞ്ചു നാഴികകളിൽ കറയാതെ മേഘ-
 ജാലം ചൊരിഞ്ഞ മഴകൊരണ്ടാരുവർഷമിപ്പോൾ
 ചേലൊത്ത തൃപ്തിയിഹ, തൃപ്തി വരാത്തൊരോമൽ-
 പ്പാലൊത്തിടുന്ന വരവാണി! വരുന്നതില്ല. 71

ഈർച്ചിച്ചിടുന്നു ഭൂവി ചൂടതിയായി വർഷം-
 രംഭത്തിനാൽ പലതമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിടുന്നു
 അംഭോജബാണ പരിജ്ഞാകകാമലീലാ-
 രംഭക്രിയേ! കചലസന്ധിത പുഷ്പമാലേ! 72

ചേണിനിടും ബുധജനങ്ങളുശേഷലോക-
 പ്രാണങ്ങളെന്ത പരയും ശിശിരാംബുപുരം
 കാണുന്നതില്ലധികച്ചു കലനിടുന്നി-
 ക്ഷോണീതലത്തിലയി! സൽഗുണധൂതദോഷേ! 73

പൊള്ളുന്ന താപമൊഴിവാൻ വൃഷമെന്നഹോ! ചൊ-
 ല്ലൊള്ളുന്ന കാലമിതു ജീവനവൃഷ്ടിചെയ്യാൻ
 കള്ളം വെടിഞ്ഞു തുടരുന്നിതു, നിർത്തിടുന്നു
 വെള്ളം കൊടുക്കലധുനാ വഴിയമ്പലത്തിൽ. 74

അംഭോധരാവ്യ കലതം വലുതായ തോലി-
 ലംഭസ്സെടുത്തു ഭൂവനങ്ങൾ നന്നച്ചകൊണ്ട്
 വമ്പേറുമീ വൃഷമണഞ്ഞതിനാൽ ജനങ്ങൾ-
 ലമ്പോടു സന്ധ്യനിരതൻ നന്ന നിർത്തിടുന്നു. 75

ചട്ടുറിഞ്ഞിടികളാം പടഹസ്ഥനം ചേ-
 റ്റൊട്ടെന്നിയേ ദിവി തടിനടിയാടിടുന്നു
 കോട്ടം വിനാ വിവിധവാദ്യസുഘോഷമോടൊ-
 ത്താട്ടങ്ങളാസകലവും ഭൂവി നിർത്തിടുന്നു. 76

താരങ്ങളെന്നു പറയും വിവിധാങ്കുരങ്ങൾ
 താരാപഥത്തിലിഹ സമ്പ്രതി കാണതില്ല
 പാരിൽ പരം പലതരം തചിരാങ്കുരങ്ങൾ
 ചേരുന്നു കാമതരകന്ദളമന്ദഹാസേ! 77

ആളുന്ന തിയ്യിനെതിരാകിയ വൈലുകാണ്ടു
 താളെന്ന മട്ടലിലതം തളുതെന്നൊരിപ്പോൾ
 കോളല്ലിതെന്നഥ പഠിപ്പുകൾ നിർത്തിവെച്ചാ-
 സ്സൃളിൽ പഠിപ്പ മഴയൊത്തു തുടങ്ങിടുന്നു. 78

വേനൽക്കു പുട്ടിയൊരു കോടതിയിപ്പൊഴൊടു-
 മൂന്നംവാതഴകിനോടു തുറന്നിടുന്നു,
 മാനപ്പെട്ടും ജഡിജിമാരതിൽ വന്നിടുന്നു
 മാനത്തു മേഘനിവഹങ്ങളുണ്ടാഞ്ഞിടുന്നു. 79

ഇക്കാലമിങ്ങു സകലാർത്ഥസമൃദ്ധി ചേർന്നാൻ
 ചിക്കുന്നു നല്ല ജലവർഷണമെന്നപോലെ
 വർഷിതജനങ്ങൾ പലകായ്മഹാപ്രസംഗം
 തക്കത്തിൽ നർമ്മകലരംപടി ചെയ്തിടുന്നു. 80

മന്ത്രിപ്രവീരർ ഘനദാവമൊടൊത്തുകൊണ്ടു
 ചന്തത്തിൽ മാനമൊടു ചേർന്നു വിളങ്ങിടുന്നു
 സന്താപമിയ്യലകിലൊക്കെ നശിച്ചിടുന്നു
 ചെന്താർശരക്ഷിതിപറുലിദമന്ത്രവിദ്യേ! 81

സ്തരം തപിച്ച ധരണീവലയത്തിൽ വർഷ-
 മേരോരുനേർമുടനായവിടത്തിൽനിന്നു
 മാറ്റിത്തമെന്നതിനിരിപ്പിടമാകുമിത്യാൻ
 പാററവ്രജങ്ങളൊരുപാടു പുറപ്പെടുന്നു. 82

ഭംഗം വെടിഞ്ഞു പുതുതാം ജലവൃഷ്ടിമൂല-
 മെങ്ങും ജനിച്ച ശലഭാവലി വഹിതനെ
 മങ്ങാതെ തിനുവതിനായിത ചെന്നിടുന്നു
 ശൃംഗാരയോനിരിപുനാശകരോജപലാംഗി!

83

പാരം ബലാധികനൊടല്ലജനങ്ങൾ നേക്കും-
 നേരം മഹാ കവികളുണ്ടുപമാനമായി
 ചേരുംപ്രകാരമുചെയ്തിട്ടുമാറ്റ തിയ്യിൻ-
 നേരേ പതംഗനികരങ്ങളുണഞ്ഞിടുന്നു.

84

അക്ഷീണശോഭകലരുന്ന പതംഗനേകൻ
 നക്ഷത്രമാർഗ്ഗമതിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോയി
 ഇക്ഷോണിഭാഗമതിൽനിന്നു പതംഗസംഘം
 ലക്ഷം ജവന്തിലൊരുമിച്ചു പുറപ്പെടുന്നു.

85

വിദ്യോതമാനബഹുദീപഗണങ്ങളുദ്യ
 സദ്യഃപതംഗപതനേന നശിച്ചിടുന്നു
 വിദ്വൽപ്രബോധഗുരുദീപദൻ കെട്ടത്തും
 ഏദ്യങ്ങളാകിയ ഗുണങ്ങളിണങ്ങുമായ്ക്കേ

86

വമ്പിച്ച ദുർബ്ബലത ചാപലമെന്നിതൊർത്തു
 മെമ്പിച്ച പക്ഷിമണവും ശലഭവ്രജത്തെ
 ചെമ്പോത്തു, കറുക്കി, കഴുവേറ്റ്, പരുതിതെല്ലാം
 സുന്ദർണ്ണമായ്സ്സപതി തിന്നു മദിച്ചിടുന്നു.

87

തിണ്ണം രജസ്വലയതായുതവിട്ടുമുഴി-
 പ്പെണ്ണാശു വൃഷ്ടിവിപുലാംബുവിൽ മുങ്ങിടുന്നു
 കണ്ണോത്സവം കലരമാരതി ഭംഗിപ്പുണ്ടു
 മണ്ണോദരിത്തവള വാക്കിലയിട്ടിടുന്നു.

88

ചണ്ഡക്ഷി പാചരവരസൂരണത്തെ നല്ല-
 വണ്ണം തന്നാണാൽ തടിച്ച നവാംബുവാഹം
 തിണ്ണം നല്ലിൽ വരമിപ്പൊഴുതിൽജ്ജഗത്തിൽ
 മണ്ണോദരി തരിതചേരേ മുഴങ്ങിടുന്നു.

89

ചിക്കന്നെ നൽകെളർമ മന്നിലണുവാനാ-
 യിക്കാലമ ബുദഗണങ്ങളുയർന്നിടുന്നു
 മേക്കാച്ചിൽപുണ്ടിഹ തടാകതടത്തിൽ മേവ്യം
 മേക്കാച്ചിവസ്ത്രമതിയായി രസിച്ചിടുന്നു. 90

വല്ലാത്ത വംശസമയത്തിലേടുത്തിടേണ്ടാ
 നെല്ലാശു സമ്പ്രതി പുഴങ്ങിയുണക്കി ലോഹം
 മെല്ലെന്നു നല്ലറയിലിട്ടു വസിച്ചിടുന്നു
 മുല്ലായുധാദിഗണരക്ഷണജാഗരൂകേ! 91

ചീത്തോരു പാകരൈഴമാത്രഫലാഗുതന്മാൽ
 തീത്തോരു നൽത്തീര തെറ്റത്തു ജനങ്ങളിപ്പോൾ
 ആത്താദരാനപിതമകത്തമ വെച്ചിടുന്നി-
 താരന്താഴിതൻ തിര പുറത്തു വരുത്തിടുന്നു. 92

തന്നെബുജ്ജിച്ച സതതം മരുവുന്ന ലോക-
 ത്തിനുള്ള താപശമനത്തിനൊരുബെടുന്നു
 നന്നാജ്ജോരപരപ്പാശനി സമ്പ്രയോഗ-
 ത്തിന്നേറെ വമ്പു കലരുന്ന വൃഷാഖ്യനിപ്പോൾ. 93

പാകാരിയെന്നു പുകൾ പുണ്ടതളുന്നു മൂന്നു
 ലോകാധിനാഥനധുനാ ഘനവൃഷ്ടിയാലേ
 ലോകത്തിനാതപമണച്ചൊരു ലോഹായ
 പാകരൈതയങ്ങു കളവാൻ തുടരുന്നു വേഗാൽ. 94

പൊങ്ങുന്നു പുത്തനാം കാർ പൊടിയുടനമതം-
 മാറ്റു വന്മാരിയൊട്ടൊ-
 ട്ടെങ്ങും പെയ്യുന്നു, മിന്നിപ്പൊട്ടുപൊടേയിടിവെ-
 ട്ടുന്നു ഞെട്ടുന്ന മട്ടിൽ
 മങ്ങുന്നു ലോകദീപം ദൃണി, കൂട്ടികൾനി-
 ത്തു്നു നൃത്തലത്തായോ-
 റിങ്ങെല്ലാം, കാഞ്ചിവണ്ണം വിലസുമിടവുചാ
 മാസമുല്ലാസമോടേ. 95

[മുടവയാസം കഴിഞ്ഞു]

മിഥുനമാസം

ക്രൂരേഷണാൻറെ ഭവനത്തിൽ വസിച്ച കാലം
 ക്രൂരതപമേററവുമെടുത്തൊരു മിത്രദേവൻ
 സൈപരം വൃഷത്തൊടഥ ചേർന്നതിസൌമ്യനായി-
 ചേരുന്ന സൌമ്യസദനത്തിനകത്തിഭാനീം. 1

തനപംഗിമാരിൽമണി രോഹിണി വാണിടുന്ന
 ധന്യസ്ഥലേ കിമപി നിന്നൊരു മിത്രദേവൻ
 പിന്നെജ്ജവത്തൊടുകേറിയ രൌഹിണേയൻ-
 തന്നാലയത്തിലിത ചെന്നു കടന്നിടുന്നു. 2

കണ്ണായിരംപെട്ടമവൻറെ സഹോദരൻറെ
 കണ്ണായ ഭാനഭഗവാൻ ഗൃഗൃഷ്ടിയാളോ!
 തിണ്ണം വൃഷസ്ഥിതിയിലിങ്ങു ലഭിച്ച നന്മാൻ-
 കണ്ണെത്തിടും മകയിരത്തെ വിടുന്നതില്ല. 3

ആലിംഗനത്തിനനുശ്ചലത ചേർന്നു മേഘ-
 ജാലങ്ങൾ ഘോഷമൊടു നന്ദഴ പെയ്യിടുന്നു
 ചേലൊത്തിടും വഴിനടപ്പിനു ബാധയുണ്ടി-
 ക്കു ലത്തഹോ! മിഥുനമായി സമസ്തലോകേ. 4

ഭംഗീലലാടതട്രഷ്ടിയിൽ വഹ്നിയേന്തും
 ഗംഗാധരൻറെ തിരുനാളിൽ വരുന്നു സൂര്യൻ
 മങ്ങാതെ വൈലുമഴയെന്നിവ മാറിമാറി-
 ട്ടിങ്ങായിടുന്നു ദിവസംപ്രതി നന്മയോടേ. 5

നീത്യം ജഗത്തിൽ മഴ വൈലിവ രണ്ടുണ്ടി,
 ഞതത്യന്തമുഷ്ണശിശിരോന്മുഖദോഷമില്ല
 മുന്തൊന്ത ചന്ദ്രനരസം നവയന്മുഖനോഷ്ണം-
 ലൊത്തുള്ള കത്തുമലമേലണിയുന്ന കാന്തേ! 6

സ്കന്ദം പെട്ടന്നു തിരുവാതിരനാളിലുള്ള
 ഞാററിൻനിലയ്ക്കു കൃഷികൾക്കനുക്ലലഭാവം
 പാററിലു ചീച്ചിൽ പരമൊന്നിനമില്ലണക്കം
 ഞാററിൻനിലയ്ക്കധികമുണ്ടു വിശേഷമിപ്പോൾ. 7

സർപ്പജ്ഞനായ ശതഭിഷക്പതിമൗലിയായ
 ശവുൻറ നാളിൽ മരുവും ഹരികാലകാരി
 അവ്യാജവഷ്ജമസാത്മ്യമുടൻ ഹരിപ്പാൻ
 ചൊച്ചോടിടയ്ക്കിടയിൽ വൈലിഹ കാട്ടിടന്നു. 8

നാലഞ്ചു നാഴിക മഹാ മഴപെയ്യിടന്നു
 നാലഞ്ചു നാഴികയുടൻ വെയിൽ കണ്ടിടന്നു
 ചേലൊത്ത വൈരമൊടു തങ്ങളിൽ വേനൽവഷ്-
 ക്കാലങ്ങൾ പോരു തുടരുന്നുവിതെന്നു തോന്നും. 9

ഭദ്രപ്രദൻ ഭൂവനബാസവനായ ദേവ-
 നാർദ്രാഭിഷംഗമിഹ വന്ന ദശാന്തരാളേ
 ആർദ്രങ്ങളായി വിലസുന്നു ഘനങ്ങൾ വഷം
 ഛന്ദ്രം വിനാ ചൊരികയാൽ ഭൂവനങ്ങളെല്ലാം. 10

കണ്ടും പറമ്പിവകളിൽ കൃഷികൊണ്ടൊരാണ്ടാ-
 ലുണ്ടായൊരത്ഥമിഹ ഭൂതിവശാലൊടുങ്ങി
 കണ്ടാലുടങ്ങു ധനനായകദിക്കിലെത്തി
 കണ്ഠതപമോടു മരുവുന്നിതു മിത്രദേവൻ. 11

ഉല്ലാസമോടു ന്ജശക്തികൾ കാട്ടിനിർലും
 മൊല്ലച്ചിലപ്പൊളുഴകേറിയ ചിത്രഭാനു
 ഇല്ലെന്നു തോന്നാമിഹ മരറു ച ലപ്പൊളോർത്താൽ
 തെല്ലല്ലിതഭ്രജാദേ പവമാനകോപം. 12

ചേണാനായൻ ഗഗനം മുഴുവൻ കറുത്തു
 കാണുന്നു വന്നു നിറയും ഘനസഞ്ചയത്താൽ
 ക്ഷോണീതലേ പൊടികൾ കത്തിയൊലിച്ചുകൂടി-
 ത്താനോത ദിക്കു ചളികൊണ്ടു കറുത്തിടുന്നു. 13

കണ്ടാലുമിങ്ങധികതാപമുടൻ കെടുത്തു-
 കൊണ്ടാശു ശീകരഗണം ചിതറുംപ്രകാരം
 ഭവണ്ടുന്ന മാതിരി വരുന്നിതു കാരന്തേരം
 കൊണ്ടാടിടുന്നു ധരണീതഹസഞ്ചയങ്ങൾ. 14

മങ്ങാതെ വാരിധിയിലും ഗഗനസ്ഥലത്തിൽ
 തിങ്ങുന്ന വാരിഭഗണത്തിലുമരമന്യേ
 ഭംഗം വരുന്നചിധമഗ്നിസഖൻ സമീര-
 നെങ്ങും മഹത്തരബലത്തോടണഞ്ഞിടുന്നു. 15

• തിയ്യിന്നു കാടുകളിലും കയറിക്കിടപ്പാൻ
 വയ്യാത്തമട്ടു വടുതാകിയ വാരിവഷം
 പെയ്യും ഘനങ്ങളിലിളക്കമണച്ചുകൊണ്ടു
 തിയ്യിന്റെ ബന്ധു പവനൻ തരസാ വരുന്നു. 16

തീക്ഷ്ണോശു തന്നുടെ സഹസ്രകരങ്ങൾതന്റെ
 തീക്ഷ്ണോഷ്ണരൂക്ഷഗണമേറു കഹം ജഗത്തിൽ
 പ്രക്ഷിണമായളവുടൻ ശിശിരാഃബുവഷാൽ
 വ്ഷേധഭമോടു വളരുന്നു സമീരഃകാപം. 17

നിന്ദുങ്ങളീഴുടലിലിങ്ങനെ കൊള്ളുഃബു-
 ബിന്ദുക്കളെന്നു കട ചാച്ച മറച്ച ലോകം
 മന്ദം ചരിയ്ക്കുമൊത്തമാതിരി വേഗമോടു
 വരുന്നത്തിടുന്നു ഭഹനപ്രിയബന്ധു വായു. 18

ചാവുന്നു കഷ്ടമിഹ കായച്ചുരാഗ്ഗമായി-
 പോവും ജനങ്ങൾ ബത! വഞ്ചിമറിഞ്ഞു മുങ്ങി
 ഏവം നിനച്ചു സലിലാശയസേവ ലോകർ
 കൈവിട്ടിടുംപടി കൃശാനുസഖൻ വരുന്നു. 19

- ഉല്ലാസമോടുലകിലൊക്കെയുടങ്ങമിങ്ങു -
 മെല്ലാപ്പൊഴും തരളമായ പുഷ്പസമൃദ്ധം
 ചെല്ലുപ്രകാശം നാ പ്പുഷ്പശാപദേവൻ
 സല്ലീലയാടി വടിവോടിത വന്നിടുന്നു. 20
- കേശാതെകണ്ടധികമോദമിയന്നുകൊണ്ടു
 വേഷംവലങ്ങൾ മുതലായവ പാത്തിടത്തിൽ
 വാഴുന്നു, പാലകജനാർദ്ദനജായയായോ -
 ത്രശിക്കതീവശിശിരശാസനൻ വരുന്നു. 21
- അംഭോധനം കടലിൽനിന്നു കവന്റെടുത്തൊ -
 രംഭോധരങ്ങളിത പൊങ്ങുവരുന്നു വേഗാൽ
 അംഭോധി വൻതിരകളാകിയ കൈകളുണ്ടു
 ഗംഭീരശബ്ദമാടു സമ്പ്രതി പൊക്കിടുന്നു. 22
- വാരാശിയിൽജ്ജലമശേഷമൊലിച്ചു ചെന്നു
 ചേരും വിധം ജലധരങ്ങൾ ജലം വിടുന്നു
 ഏറുന്ന വൃദ്ധിയൊടു ലോകമുടൻ മുഴങ്ങു -
 മാറാശ്രു വാരിനിധി തുള്ളി രസിച്ചിടുന്നു. 23
- ചട്ടുറ തന്നുടെ മഹാധനമായ വെള്ളം
 കട്ടോരു വാരിധരമൊട്ടിടിക്കൊണ്ടിടാനീം
 പെട്ടെന്നതൊക്കെയിഹ വിട്ടുതുടൻ തനിശ്ശ
 കിട്ടുമ്പൊളംബുനിധി തുള്ളി മറിഞ്ഞിടുന്നു. 24
- വാരാശിതന്നുടെ ചേർന്നൊരു ധർമ്മപത്നി -
 മാറായിട്ടു പുഴകളാസകലം ശ്രമത്തിൽ
 പാരാതെ ഭൂരിരസമോടു തടിച്ചിടുന്നു
 പാരം പയോനിധി രസിച്ചിളകുന്നു കാഞ്ച. 25
- ഞാനൊച്ചമാണിതിടിചല്ലിച്ച മിന്നലപ്പു
 ഞാനാണു, വില്ലടയ രാമനിതബുദ്ധ്യ
 ചേന്നാണിടം പൂവഗലോഷമിതത്ര ഘോരം
 കാണുന്നു വാരാശിയിലുൽകടമാരിളമണം. 26

സന്താപമേറുമിഹ ചേർത്തിട്ടുഗ്നിതന്മൻ
 ബന്ധുതപമുള്ള പവനൻ പൗരോഹിത്യങ്ങൾ
 ചന്ദ്രം കലൻ സതതം ശിശിരസ്വഭാവം
 ചിന്തനൊരപ്പതി ചൊടിച്ചലറുന്നു പാരം. 27

നല്ലോര താരകളൊടൊത്തു തെളിഞ്ഞിരുന്ന
 ചൊല്ലാൻ സിന്ധുസുതനാം ശിശിരാംശ്രുതനെ
 വല്ലാതെ കാറുകൾ നിറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാഞ്ച-
 നില്ലാതെയായി, കരയുന്നു സമുദ്രമേറം. 28

പാരിൽ പയോധിസുതൻ വിളയാട്ടമെല്ലാം
 ദാരിദ്ര്യമെന്നതു വളന്നു കളഞ്ഞിടുന്നു
 തീരസ്സമസ്തധനധാന്യമൊടുങ്ങിടുന്നു
 വാരാശിയങ്ങിടവിടാതെ കരഞ്ഞിടുന്നു. 29

പാരം കറുത്ത ഘനമാം ഹരിമിന്നലാകു-
 ന്നോരാഴിമങ്കയൊടു ചേർന്നുതന്നു ഭംഗ്യാ
 ആരാൽ വളന്നു താംഗളജങ്ങൾ പൊക്കി-
 പ്പാരാതെ വാരിനിധിയാപ്പു പിളിച്ചിടുന്നു. 30

ചേലൊത്ത ഭംഗിയൊടു കപ്പൽ നിരന്നിണങ്ങു-
 ന്നീലൊട്ടുമിയ്യിളകമംബുധിതന്നിലിപ്പുൾ
 മാലാദിശ്രീഷകൾ വെടിഞ്ഞിഹ കന്ദുകാദി
 ലീലാരസത്തിലിളകും ലളിതാംഗിയാളേ! 31

ചിക്കുന്നു വകടലിരച്ചവിലം മുഴക്കു-
 മിക്കാലമല്ലജലമുള്ള തടങ്ങൾകൂടി
 വക്കത്തു ചുറ്റുമിടതിങ്ങി നിരന്നിരിക്കും
 മേക്കാന്റെ കൂർപ്പിവിളികൊണ്ടു മുഴക്കിടുന്നു. 32

ചിക്കുന്നു വേനലിലിറങ്ങിയുടൻ കടക്കാൻ
 തക്കം പെട്ടം പുഴകളിൽ സലിലം നിറഞ്ഞു
 നില്ക്കാതൊഴുകയികമായതുകൊണ്ടു വഞ്ചി
 വെച്ചാൻ ഞ്ഞാമെയി! ശൈശവതീർണ്ണവിദ്യേ! 33

അല്ലാമലാഃബു കലതം നദിയിൽ ജ്ജനങ്ങൾ-
 ക്കൾപ്പുപ്പിലോക്കുകിലതിസ്പൃഹയാതിരന്ന
 അല്ലേതരം കലുഷവാരിയെഴുന്നതെല്ലാ-
 മിപ്പോൾ വിടുനീതു ജനം മിതമഞ്ചുവാണി! 34

നേരായയോഗമനമാം സഹജസ്വഭാവം
 ചേരും ജലൈഃഘമതിയായി വരുന്ന മൂലം
 പാരാതെ ഗൌരവമെഴുന്നവ താനിടന്ന
 പാരം ലഘുക്കളയരന്നു നദീഗണത്തിൽ. 35

നല്ലോതറപ്പൊടികാതമരന്നു പാറ-
 കല്ലിൻചയത്തിലധുനാ ബഹു വേഗമോടേ
 വല്ലാതയോഗതി കലൻ ജലൈഃഘമാഞ്ഞു
 തല്ലിത്തകൻ കരയുന്നു സരിൽഗണത്തിൽ. 36

ഊക്കിൽ സ്വസംഗമെഴുമൊക്കെയുമാശു കീഴ്പെ-
 ട്ടാക്കുന്നു നൽപ്രബലമായ നദീജലൈഃഘം
 ചിക്കുന്നു കാമജലരാശിയെത്തങ്ങയർത്തി-
 ിച്ചാടല്ലാണ്ടു കാന്തി കലതം മുഖപരൂരമ്യേ! 37

ആവോളവും മലിനമായ നദീസഹസ്രം
 ലാവണ്യമങ്ങൊഴിയുമാറണയുന്നു സിന്ധു
 ശ്രീവേഴ്ചു പുണ്ടു കടൽ തീർത്താരു മുത്തിൽനിന്നു
 ലാവണ്യമാശു കവതം രദമുള്ള കാന്തേ! 38

മായം വെടിഞ്ഞതിപരപ്പെട്ടു കണ്ടുകൂട്ടം
 കായൽസ്ഥലത്തിലിഹ വഞ്ചി വതം ദശായാ
 കായം വിയർത്തിവിടെ മുങ്ങി മരിക്കുമെന്നു
 കായംമനസ്സോടു ജനങ്ങൾ നിനച്ചിടുന്നു. 39

പക്ഷേതഹിപ്രണയിയാം രവി പണ്ടുണക്കി-
 പ്പുകങ്ങൾ കാട്ടിയ കളങ്ങളിലൊക്കെയിപ്പോൾ
 പങ്കങ്ങളേറെ നിറയും സലിലത്തിനുള്ളിൽ
 പക്ഷേതഹോരതമരാക്ഷി! പതങ്ങിടുന്നു. 40

അംഭോദമെന്നു പറയും വ്യത്യമായ ഭൂത-
 മംഭോജബാസവനെ വന്നടനേ വിഴുങ്ങി
 അംഭോജസന്തതികൾ ഹന്ത! കളുത്തിലേതു-
 മംഭസ്സിനുള്ളിലിഹ മുങ്ങി നശിച്ചിടുന്നു. 41

ക്ഷീണം വെടിഞ്ഞനിമിഷപ്രള വീട്ട മേഘം
 ചേണാനു പെണ്ണ മഴകൊണ്ടുളവാം ജലത്തിൽ
 വാനേറമിങ്ങനിമിഷങ്ങൾ കളിച്ചിടുന്നു
 കാണുന്നവർന്നിമിഷതപമണസ്തുമാത്യേ! 42

മങ്ങാതെ വററിയതുകൊണ്ടിഹ കോരപാള
 മുങ്ങാതിരുന്ന കിണറൊക്കെ നിറഞ്ഞു വെള്ളം
 ശൃംഗാരസാരരസസന്തതപുണ്ണമായി-
 ബുഭുഗ്യാ വിളങ്ങുമതിശോഭനനാഭികൂപേ! 43

ശങ്കേതരം മലകളിൽ ഘനവൃഷ്ടി മൂലം
 പങ്കം കലൻ പല ചോലയൊലിച്ചിടുന്നു
 കൊങ്കത്തടത്തിലതിനിമ്ബമുത്തുമാല
 തങ്കം പ്രകാരമൊടു തുങ്ങി വിളങ്ങുമാത്യേ! 44

കേടററുയന്നു ശിവരങ്ങളിൽനിന്നു കുത്തി-
 ചൂടുന്ന നിർജ്ജ്വരഗഭീരതരാവത്താൽ
 ഓടുന്നു പേടിയൊടു ഹന്ത! മൃഗങ്ങൾ പേടി-
 ച്ചേടുംമൃഗാക്ഷി രചിവാച്ച മഹത്തരാക്ഷി! 45

വങ്കുനരന്റെ വലുതായ തടത്തിലല്ലാം
 പങ്കങ്ങൾ കുത്തിയൊഴുകിട്ടിഹ ചേർന്നിടുന്നു
 കൊങ്കത്തടത്തിലഴകേറിയ ഗന്ധസാര-
 പങ്കം വിളങ്ങുമതിമംഗളരമ്യവേഷേ! 46

കാണം വിശാലമൃഗതൃഷ്ണി, ജലപ്രവാഹി-
 മാണെന്നു ചൂചികമായിട്ടുമാശയോടേ
 വാനോര ഭൂമിമൃഗപദാശ്രിത യഥാർത്ഥതോയം
 പ്രാണപ്രിയേ! ശൂന്യ ലഭിച്ചു രസിച്ച്ിടുന്നു. 47

- മങ്ങാതെയിപ്പൊൾ മഴയേറ്റു ദവാഗ്നിതാൽ പ-
 ണങ്ങങ്ങ കത്തിയ വനങ്ങൾ തഴച്ചിടുന്നു
 ശ്രംഗാരസാരമഴപെയ്തു ഹരാഗ്നിദേശം-
 ശ്രംഗാരയോനിയെ വളത്തുമുദാരശീലേ! 43
- ഊക്കൻ മലമ്പനി പിടിച്ചു മരിക്കുമെന്ന-
 തോക്കാതെ ലോകർ മനേജപരദസ്സനാവേശ്യ!
 ലാക്കോടു ലാഭമണവാനതിമോഹ മൃലം
 പാടുന്നു വന്മലകളിൽ കൃഷിചെയ്തിദാനീം. 49
- ചട്ടറ മിന്നൽമയമാകിയ പൊന്നണിഞ്ഞു
 പെട്ടെന്നിതാ മുകളിലായ് ഘനദതിവൃന്ദം
 നാട്ടിൽശ്ശജാവലികൾ പൊന്നണിയാതെ പോയി-
 ക്കാട്ടിൽ കടന്നു പണി ചെയ്തു നടന്നിടുന്നു. 50
- അത്യന്തലാഭമുളവാം പണിക്കൊണ്ടു വദേ
 നിത്യോത്സവലതളവാം മഴ നീങ്ങിയാലും
 ഇതഥം ജനങ്ങളുടെ പാലനഹേതുവായി-
 ദൃഗ്ഥം തരുന്ന ദൂവി വേണ്ടതനേകപങ്ങൾ. 51
- വെള്ളത്തിനങ്ങുടയതാം കടലിൽ പിറന്ന
 വെള്ളാനതൻ കലഭവങ്ങൾ മതംഗജങ്ങൾ
 വെള്ളം ജ്വാതതിൽ മുഴുവൻ നിറയുന്നതിപ്പൊ-
 മുളളം കളത്തു കളിയാടി നടന്നിടുന്നു. 52
- അർദ്ധായ കാലമടിയോടു മുടിച്ചു വെള്ളം
 പാദേ ജഗർത്തിലധുനാ നിറയുന്നു പാദം
 അർദ്ധായ ജാതി മുഴുവൻ വിറപെട്ട മൈപ്പു-
 ണ്ടാടൽപ്പെടുന്നു മറവായിഹ നിന്നിടുന്നു. 53
- ദ്രിഷ്ടിപ്രകാശകർനായ ദിവാകരൻ പോ-
 സ്തൃഷ്ടം മറഞ്ഞു ജലദ്രവകരങ്ങൾ മൃലം
 ചട്ടറു പൊങ്ങിയ മഹീധരസഞ്ചയത്തി-
 ലൊട്ടല്ല കാണുകയി! കാടു പിടിച്ചിടുന്നു. 54

കണ്ടാലുമിങ്ങു ജലസംഗമേശം പ്രദേശം-
 മുണ്ടാക്കിടന്നു വളരെത്തണസഞ്ചയത്തെ
 കണ്ണാചമരറ അചി പുണ്ടു പശുക്കൾ നന്നാ-
 ണ്ണോണ്ടാടിയോരമതു സമ്പ്രതി തിന്നിടുന്നു. 55

അഷ്ടിസ്തു ഹന്ത തരമില്ല പശുവ്രജത്തി-
 ന്നൊട്ടും പറമ്പുകളിൽ വേ നലിലില്ല ശഷ്ഠം
 ചട്ടരറ പഞ്ചകൾ വളത്തുവതിന്നു വേലി-
 കെട്ടീട്ടു വഷമതിൽ മേപ്പടിതന്നെ കാളും. 56

തൊട്ടാൽ ചൊറിച്ചിലുടനേററവുമേകിടന്ന
 മട്ടൊത്ത ചേന പല ചേമ്പുകളെന്നിതെല്ലാം
 നട്ടിട്ടു പൈക്കളുടെ പേടി വെടിഞ്ഞു വേലി
 കെട്ടാതതന്നെ വളമിട്ടു വളത്തിടുന്നു. 57

പഞ്ചസ്തു തഞ്ചമിഹ തഞ്ചിയ വൃഷ്ടിതന്നിൽ
 പഞ്ചായുധൻ പരിചിനോടു തടിച്ചിടുന്നു
 പഞ്ചാരവാണിമണിമാരുടെ ചേപ്പുളം
 പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ തെളിയുന്നു ജനത്തിനെല്ലാം. 58

ചുതവ്രജം സകലമുൽക്കടവായു വർഷി-
 ചു നീട്ടമപ്പൊഴുതിൽ നിഷ്ഠലമായിടുന്നു
 ചുതായുധൻ തരണിമാരുടെ നല്ല കൊങ്ക-
 ചു നാക്കിടുന്നു പരമായുധമാഹവത്തിൽ. 59

വാച്ചോരു വഷജലമേറു തണുത്തു ഭൂമി
 കാച്ചീട്ടു വാന മിക്ടാർമിപ്പൊഴെങ്ങും
 കാച്ചോരു ലക്ഷണമതാം ഫലമൊന്നുമില്ല
 കാഴ്ചയുമിങ്ങു പനസക്ഷിതിജങ്ങൾതന്നിൽ. 60

എല്ലാപ്പറമ്പുകളിലും പരിചോടു പഞ്ഞ-
 റപ്പല്ലോടു ചേറോ പരരാശു വളർന്നിടുന്നു
 ചൊല്ലാർന്നിടുന്നു തിരുവാതിരക്കാറ്റിലെന്ന
 നല്ലോരു കാലമിതിലെന്നു വളർന്നിടാത്തു. 61

കാലോചിതോത്തമഗുണങ്ങളെഴുന്ന സാമ്പാ-
 റോലോലനപ്പകറിയെന്നിവയൊക്കെ വയ്ക്കാൻ
 ലോലാക്ഷി! ചാതരമായ ഫലത്തിനായി
 മാലോകർ വെച്ച ബൃഹതീതതി വാച്ചിടുന്നു. 62

പുണ്യാഹകർമ്മകരപുഷ്പഫലവ്രജങ്ങൾ
 തിണ്ണം പെടുന്ന പല ചുണ്ടുകളിപ്പൊളെങ്ങും
 എണ്ണം വെടിഞ്ഞുധരത്തിൽ മുളച്ചിടുന്നു
 പുണ്യകലദ്യഗുണശാലിനി! യത്നമന്യേ. 63

അച്ഛിന്നഭക്തിരചിഗന്ധരസങ്ങൾകൊണ്ടു
 മെച്ചത്തിലേകുമൊരു കായകൾ കിട്ടുവാനായ്
 വെച്ചോരു കപ്പൽമുളകിൻ ചെറുതായ തൈക-
 ളിച്ചുനരരൂപമിഹ കാണു വളന്നിടുന്നു. 64

മാവെന്നതൊട്ടവയിലങ്ങു പടന്നു കേറി
 മേവുന്ന നല്ലമുളകിൻകൊടികൾക്കുശേഷം
 ആവോളമിപ്പൊഴുതിൽ വന്ദശ പെണ്ണിടാത്താൽ
 കൈവന്നിടാ കുരുവെഴും തിരിയെന്നു നൃണം. 65

സുഹൃതമൃതോഷ്ണി! തിരുവാതിരണാറിലയ്ക്കു
 പെണ്ണിടമിങ്ങുമുമ്പിനൊടുമ്പർകോൽ പോൽ
 ശ്രീ തങ്ങിടുന്നമൃതവള്ളികൾ മന്നിലെല്ലാ-
 മാതകമങ്ങകലുമാറു മുളച്ചിടുന്നു. 66

സോമാർക്കവാശ്യഗൃപതിപ്രിയയായ മന്നിൽ
 സോമാബ്ജബന്ധുരൂപി! നീ കുതുകേന കാണു
 സോമാർക്കബന്ധലമൊളിച്ചിടമിപ്പൊളെങ്ങും
 സോമാർക്കബന്ധലമനേകമുദിച്ചിടുന്നു. 67

ഉൽക്കണ്ഠയോടതിദരിദ്രതയുള്ള ലോകം
 കൈക്കൊണ്ടിടും തകരജാതികളാദരണ
 ചൊൽക്കൊണ്ടിടും ക്ഷിതിയിലിങ്ങു ദരിദ്രാവ-
 മുൾക്കൊണ്ടിടുന്നൊരിതുകാലമുദിച്ചിടുന്നു. 68

ക്ഷീണം വിനാ ചൊരിയുമിഗ്ഘനവൃഷ്ടി മൂലം
 ഭക്ഷണീതലം സകലവും ജലമായിദ്വാനിം
 ദ്രോണങ്ങളുജ്വലരസക്കടലിൽ കളിക്കും
 ദ്രോണായമാനമിഴി! കാൺകളുവായിടുന്നു. 69

ഇത്തവു വൃഷ്ടിപതിതന്നുടെ വൃഷ്ടിയെല്ലാം
 പുത്തൻപയോധരവനേചരസഞ്ചയങ്ങൾ
 എത്തിപ്പിടിച്ചു മ ഭജിച്ചു നടക്കുമിപ്പോൾ
 മുത്തങ്ങളാതി തരസാ തല പൊക്കിടുന്നു. 70

അഭ്രസ്ഥലത്തിൽ വിലസുന്നാൽ നൃതനാഭ്ര-
 ഗർത്തിൽനിന്നൊഴുകിടും ജലസഞ്ചയത്താൽ
 ഇബ്ദ്രമിയൊക്കെ നിറയുന്നു ജലാംശജാത-
 ദഭാങ്കരങ്ങളിടതിങ്ങി മുളച്ചിടുന്നു. 71

ശ്യാമേ! കറുത്തനിറമായ നഭ്രസ്ഥലത്തിൽ
 ശ്യാമാംബുവാഹ്നിവഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 ശ്യാമാംഗിയായ ധരതൻറെ തലത്തിലൊക്കെ
 ശ്യാമാഭപത്രമൊടു ദുർവ്വ പടന്നിടുന്നു. 72

ഈ വഷ്ടമായ സമയത്തിൽ നിറഞ്ഞ നീരു
 പോവുന്നതില്ലറിക ഭ്രമിതടത്തിൽ നിന്നും
 ആവോളമിങ്ങവിലശോഹനിഹന്ത്രി വഷ്ടാ-
 ഭ്രവായിടുന്ന തവിഴാമ വളന്നിടുന്നു. 73

ചേണാൻ കൃഷ്ണജലദം മധുവൈരിയുതും
 വേണു സപനപ്രതിമവാണി! വരുണൊരിപ്പോൾ
 വേണുവ്രജങ്ങളുഖിലം പാമങ്കരങ്ങൾ
 കാണിച്ചിടുന്നു ബഹുവംശാവത്തിനായി. 74

ചേതം വൃഷാവരജനാം മിഥുനത്തിലിപ്പോൾ
 പാരം മറിഞ്ഞു ഹരിനീലഘനാസകാരേ
 പാരിൽത്തുണങ്ങൾ വളരുന്നു ജലം സുഭിക്ഷം
 പാരാതെ കണ്ടു വൃഷജാതി തടിച്ചിടുന്നു. 75

- നട്ടോരു കൊമ്പവിലമാശു പൊടിച്ചിടുന്നു
 പൊട്ടിച്ചിടാതടനെ വിത്തു മുളച്ചിടുന്നു
 ചട്ടുടററാർദ്രയീലിനൻ മരുവുവെമ്പാൾ മന്നിൽ-
 പ്പെട്ടോരു വസ്തു മുഴുവൻ പുതുതായ്ക്കുന്നു. 76
- പുത്തൻപയോധരമിതെന്നൊരു നിശ്ചയത്തെ
 ചിത്തത്തിലാർക്കുമുളവാക്കുമാളുകേശി!
 ഇത്തമ്പിൾ നന്മയൊട്ടു കാണുക നീലകണ്ഠ-
 ഴ്വത്തപ്രയോഗമധികം രസവർഷമോടേ. 77
- രാഷ്ട്രം വിധൗ ധരണിയിൽ ബലമിപ്പൊളിപ്പി-
 ഞ്ചാർക്കും വിപൽക്കിണറിൽ ഞാനിത വിണപോയി
 'ചിക്കുന്നു കൈത കയറാനിതി കാമനോതും
 ചൊൽകൊണ്ടു കൈത കലരുന്നു പരം സുഗന്ധം. 78
- ഊക്കിൽ പയോധരഗണങ്ങളുയർന്നിടുന്നു
 പാർക്കുമൊളെങ്ങുമൊരുചക്കയുമില്ലിദാനീം
 പൂക്കുന്നു കൈതവനിതാകചമൊത്ത ചക്ക
 കായ്ക്കുന്നതിന്നു കളർമാരികൾ കൂട്ടുമിപ്പോൾ. 79
- മാരിക്കു ചേർന്നൊരു സഹോദരനായിടുന്ന
 മാരു പരം വിരഹിലോകവധത്തിനായി
 പാരാതെ കണ്ടകഗണങ്ങൾ നിറച്ചു തീർത്ത
 കൂരമ്പുതാനരികു കൈതയിലുള്ള പുഷ്പം. 80
- കാർമ്മോലമേററുമുയരുന്നു ഗജജഘരമ്യ-
 ശ്രീമജ്ജമാറു, കയറുന്നു ഗജങ്ങൾ കാട്ടിൽ
 ആപുലമാനകൾ ഉജ്ജിച്ചുവരുന്ന കൈത-
 സ്സാമോദോരമതിയായി വളർന്നിടുന്നു. 81
- ഊനം വിനാ കിമപി തൊട്ടതു തൊട്ടവൻറെ
 കൈ നാറിടുംപടി സുഗന്ധമെഴും സുമത്തെ
 കൈനാറി, കാമഹിതമായ്ക്കിനുമിനസ്ഥിതിക്കു
 മാനം വളർത്തു പരിചോടിഹ പെററിടുന്നു. 82

ഒട്ടേറെ നാട്ടിൽ വിളിക്കാണ്ടൊരു കൈതകരതിൻ
 ചട്ടറ പൂവിൽ വിലസുന്നിതളാദരണ
 ഇഷ്ടപ്രസാധിനിയിതെന്നു വധുജനങ്ങൾ
 പെട്ടെന്നു വാർകഴലിലങ്ങിനെ ചേർത്തിടുന്നു. 83

ആടും പയോജമിഴിമാതടെ നേത്രശോഭ
 പാടേ കവൻ നവകേതകപ്പുഷ്പപത്രം
 കൂട്ടുന്ന ഗന്ധമൊടു ഹന്ത! വിട്ടുനിടുന്നു
 മുട്ടുന്നു വാരിജഗണങ്ങളെ വാരിപുരം. 84

എല്ലാശ്ലേഷം സകലസുന്ദരമാംപ്രകാരം
 നല്ലാർജുനങ്ങൾ പല മാലകൾചേർത്തു കെട്ടി
 ഉല്ലാസമോടണിയുമുത്തമപ്പുഷ്പവൃന്ദം
 ചൊല്ലാൻിടുന്ന നവമാലിക പെററിടുന്നു. 85

കാന്താജനങ്ങളൊടു വേറുപിപിഞ്ഞു കാമ-
 ഭ്രാന്താലുഴന്നു മരുവുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം
 കാന്തിപ്പെട്ടും തചിരമാലതിയിപ്പൊഴെങ്ങും
 സ്വാന്തരത്തിൽ മാറുന്നു ഓട മാലതിയാക്കിടുന്നു. 86

ചെമ്മേ മനസ്സിലവിലർമതീവ ഹസ്യാ-
 ല്ലാർജുനമേററുള്ളവാക്കിമുദാർ ഗന്ധം
 നന്ദാതിരിക്കു കലരും സുമനോഗ്ലാൻകാൽ
 സമ്മാനമാൻ സുമനോലൽ നിന്നിടുന്നു. 87

ചൊല്ലാൻ കാമദഗവാനുടെ പിചുകത്തി-
 ലെല്ലാർജുനത്തിനുമുടൻ വളരുംപ്രകാരം
 വല്ലീഗണത്തിലഴകേറിയ പിചുകത്തിൽ
 നല്ലൊരു ഭംഗിയൊടു പുകൾ നിറഞ്ഞിടുന്നു. 88

ചൊല്ലൊങ്ങിടുന്ന ഭൂവനത്രയവീരനായ
 പുഷ്പാസ്ത്രനാൽ ബഹുജാതിയിതെന്നിവർന്നു
 കേല്ലൊടു വാളുമാരു ജാതി വിടൻ നില്ക്കു-
 മിപ്പോൾ പ്രിയേ! മിഥുനമായിവരുന്നു കാലം. 89

സാരം കലൻ ലതീകാഗണമൗലിതന്നിൽ
 ചേരുന്ന നല്ല നവമാലികയെന്നപോലെ
 പാരതൈകണ്ടു വിലസും നവമാലികയ്ക്കു
 താരുണ്യമായി നവപുഷ്പമുദിച്ചിടുന്നു. 90

അന്യനുമായി വെയിൽകൊണ്ടു തപിച്ച ഭ്രമി-
 തന്നിൽപ്പെടും പൊടിയുടൻ ചളിയാകമിപ്പോൾ
 വന്നെത്തുമുൽകടമസാത്യഗദം തടുപ്പാൻ
 നന്നായ പത്മ്യമൊടു ലോകർ വസിച്ചിടുന്നു. 91

ഇച്ഛാനുകൂലമിഹ ചുട്ടൊരു പപ്പടം ന-
 മെച്ചപ്പെടും പഴയതാകിയ കണ്ണിമാങ്ങ
 നൽച്ചേച്ചയിൽ കിമപി കാച്ചിയ മോർ കലത്തിൽ
 വെച്ചോരു ചോറിവകൾ കേരളഭക്തി പത്മ്യം. 92

പത്മ്യമുതാദി ബഹുരൂപകഷായസേവ
 പത്മ്യംനഭക്തിയിവ ചെയ്തഹിതങ്ങൾ നീക്കി
 മിത്ഥ്യേതരപ്രബലവൈദ്യവിധിപ്രകാരം
 നിത്യം ജനങ്ങളിലുകാലമിരുന്നിടുന്നു. 93

വന്നീടുമി വലിയരോഗഭയേന ലോക-
 രിന്നേരമുള്ളിലിളകാത്തൊരു ഭക്തിയോടെ
 ധന്യതചമാൻ ഹരിതന്നവതാരമായ
 ധനപന്തരിസ്മരണമൊടു വസിച്ചിടുന്നു. 94

അർക്കൻ കാലാർക്കൻ നൽജ്ജടയുടെ നടുവീൽ
 ഗംഗയും പിന്നെ മൂന്നാം-
 കൃഷ്ണത്തിൽ തീയുമുള്ളീശചരണാട തിരുനാ-
 ളായിടുന്നാർഭൃതന്നിൽ
 നീല്ക്കുന്ന കഷ്ടകന്മാർക്കിരസകരമാ-
 സ്തവവും വൈദ്യമിപ്പോ-

മുളാക്കുന്ന കാണുകേവം സ്മുഖി! 'മിഥുന'മാം
 മാസമായാസമെന്നേ. 95

[മിഥുനമാസം കഴിഞ്ഞു.]

കിടകമാസം

- ആകാശമംബുധരസഞ്ചയപുണ്ണമായി
തുകുന്ന വംസലിലങ്ങളിൽ മുങ്ങി ഭ്രമി
മാളാതെ കാണുകിതു വാരിജലോചനേ! നി-
യാകെജ്ജഗത്തിലിഹ കടക വരന്നു. 1
- അക്കാശമത്തൊടീടചേന്നാത കടകം വ-
ന്നിക്കാലമിയ്യലകിലൊക്കെയുമൊക്കയാലേ
മുക്കാലമാളുകൾ വലഞ്ഞെഥ കൊററിനില്ലാ-
ത്തുൾക്കാമ്പിലാധികൾ മുഴുത്തു വസിച്ചിടുന്നു. 2
- അംഭോജവൈരിയുടെ വീട്ടിനകത്തു ചെന്നി-
ട്ടംഭോജബന്ധു മതവേണ്ടാത കാലമായി
അംഭസ്സയന്നടനിതാ കമലാകരത്തി-
ലംഭോജസന്തതിയെ ഹന്ത! മറച്ചിടുന്നു. 3
- ആയ്യേ! ജലപ്രകരബാധകൾകൊണ്ടിദാനീം
കായ്യസ്വഭാവമഖിലം വിപരിതമായി
ആയ്യപ്രബോധകരനായി വിളങ്ങിടുന്ന
സ്മൃത്യാഖ്യന്ദം ബത! ജലാത്മകവീട്ടിലായി. 4
- ശീതേതരാംശുഭഗവാൻ ജലരൂപനായ
ശീതാംശുതന്നുടെ ഗൃഹത്തിലകപ്പെടുന്നു
സഹീതങ്ങളാമ ജലധരങ്ങൾ വളന്നുയന്ന-
ങ്ങാതകമോറവുമവന്നുവാക്കിടുന്നു. 5

നന്നായ് ത്രിയാമയുടെ നായകനുള്ള ഗേഹം -
 തന്നിൽപ്പെട്ടെന്നാത തമോരിപുഭാനതന്നെ
 കൊന്നോ ഘനോഗ്രതിമിരങ്ങളുടൻ പിടിച്ചു-
 തിന്നോ നഭസ്സിലിഹ കിഞ്ചന കാഞ്ചതില്ല. 6

എപ്പോഴുമപ്പതിയെഴുന്നൊത ദിക്കിൽനിന്നി-
 ട്തല്ലേതരം ഘനഗണങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നു
 കല്പാന്തകാലമതിലെന്നകണക്കിൽ വർഷ-
 മിപ്പാരിലാസകലമാശു ചൊരിഞ്ഞിടുന്നു. 7

ഈ വന്നിടം ഘനതമസ്സിലും മുടിപ്പാ-
 നാവാണ്തു കിഞ്ചന മറഞ്ഞമതം വിവസുപാൻ
 വൈവസുപതൻ മരുവിട്ടെന്നൊത ദിക്കിലെക്കായ്
 പോവുന്നു വീരസുതശാലിനി! കാങ്കിദാനീം. 8

അർക്കൻ നിശാധിപതിതൻറെ നികേതനത്തിൽ
 നില്ക്കുന്നു നീലനിറമാകിയ നീരദങ്ങൾ
 തിരക്കും തിരക്കൊട്ടുമുയർന്നു നിറഞ്ഞിടുന്നു
 ചൊല്ലൊണ്ടിടും പകലുമിങ്ങിതളായിടുന്നു. 9

കായം തടിച്ച ഘനമിങ്ങിതൾ ചേർത്തിടുന്നു -
 ഞായാലുമിപ്പൊളറിയാം പകലാണിതെന്നു
 മായം വിനാ മലിനവേഷവിഭ്രഷ്ടകൊണ്ടും
 മായാതെകണ്ടു വിലസുന്നുകുള്ള കാന്തേ! 10

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളെയുമങ്ങു തിരസ്സരിച്ചു
 വല്ലാതായൻ ജലങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നു
 മെല്ലെ സ്വപുത്രനമതെന്നൊത ദിക്കിലെക്കായ്
 ചെല്ലുന്നു ഭാനഭഗവാനവിലഗ്രഹേശൻ. 11

ദിരദോദവൃഷ്ടജലമേറു വളൻ വല്ലാ-
 തമദോനീധിപ്രിയകൾ സേതു മുറിച്ചിടുന്നു
 അംഭോധിപൻമുനിയിരുന്നതളുന്ന ദിക്കി-
 നുംഭോജബന്ധുഭഗവാനിത ചെന്നിടുന്നു. 12

കൂടന്നു കാക്കിതളിനെത്തരസാ വെളുപ്പി-
 ചീട്ടുന്ന വാർകഴലി! നൽപ്പകലും തമിസ്രം
 കേടറിടുന്ന സമവണ്ണഘനങ്ങൾ വർഷി-
 ചീട്ടുന്നൊരിപ്പൊളയി! രാത്രിയിലെതു പിന്നെ. 13

കമൈകസാക്ഷിഭഗവാനെവിടത്തിലാണെ-
 ന്നിമ്മന്നിലാക്കുമൊരു നിശ്ചയമില്ലിദാനീം
 സന്മാനീതേ! തമസി സന്ദ്രുതി ജാരചോര-
 കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവതിനായ് ചിലർ കോപ്പിടുന്നു. 14

കമന്നു ചന്ദ്രമിഹിരാദികളെപ്പയസ്സു-
 കക്കും തമിസ്രസമവണ്ണഘനം നദേസ്സിൽ
 കക്കാതെയെങ്ങിനെ ജനങ്ങളിരിക്കുമിങ്ങ
 ചീക്കുന്നു ദുർഗ്ഗതിമുഴുത്തൊരു കർക്കടത്തിൽ. 15

ചീർന്ന ഘോഷമൊടു വർഷമിതട്ടിതെല്ലാം
 ലാക്കേററവും കളവുകൾക്കു വരുത്തിടുന്നു
 ഊക്കോടു പട്ടികൾ കുരയ്ക്കിലുമായതൊട്ടും
 കേൾക്കില്ല, പട്ടികൾ ചുരുണ്ടുകിടന്നിടുന്നു. 16

ഒട്ടേറെ വേഗമൊടു റാന്തൽവിളക്കുകൂടി
 കെട്ടീടുമാറു പെരുകുന്നിതു വാതവർഷം
 പെട്ടെന്നു കത്തിയെരിയുന്നു മനോജദീപം
 ചട്ടററ കാമിഹൃദയങ്ങളിൽ മംഗളാംഗി! 17

വീർത്തംബരത്തിൽ വിലസുന്ന പദയാധരങ്ങൾ
 ശൈത്യം, കനത്ത മഴകൊണ്ടു വളർത്തിടുന്നു
 ശൈത്യം സൂര്യസ്മൃതിലുള്ളതുമേറീടാതെ
 നിർത്തുന്നു ഭീരുജനപീനപയോധരങ്ങൾ. 18

മാരൻറെ മാനുതയെഴുന്നൊരിതട്ടുചെണ്ട-
 സ്കാരാൽ കുറച്ചിൽ വരുമാറതിഘോഷമോടേ
 ധാരാളമായ്കൂടുകടലുരയിൽ പതിക്കും
 മാരിക്കു മാററമൊരുലേഗവുമില്ലിദാനീം. 19

ചേന്നാൻയൻ വിലസുന്നൊരു ദിക്കുമേറും
 താനോരുദിക്കുമൊരുമാതിരിയാംപ്രകാരം
 ക്ഷീണം വിനാ ജലധരങ്ങൾ നിമിത്തമായി
 ക്ഷോണീയലേ ജലസമൃദ്ധയുണിടുന്നു. 20

എങ്ങും കനത്ത മഴയിങ്ങിനെ പെയ്ത മൂലം
 ഉപാങ്ങുന്ന വെള്ളമതിലീക്ഷിതിപശ്രമെല്ലാം
 മുങ്ങുന്നു, മൂന്നുലകുമുത്തമലിലയാലേ
 ശൃംഗാരസാരരസസിന്ധുവിൽ മുക്കമാർച്ചേ! 21

ചിത്തം തെളിഞ്ഞു ചിതമേറിയ നീലകണ്ഠ-
 ഗുത്തങ്ങൾ പർവ്വതവനങ്ങളിലാണിദാനീം
 ചിത്തോരുദവാഖ്യഭഗവാൻറെ വിശേഷമായ
 ഗുത്തങ്ങൾ കാമിഹൃദയങ്ങളിലാണു കാന്തേ! 22

പാകാരിദിക്കിനു ഘനാവലികാരെടുത്തു
 പോകുന്നു തോയപതിതന്നുടെ ദിക്കിൽനിന്നു
 തുകന്നു വാരി പുഴതന്നിലൊതുങ്ങിടേണ്ടും
 പാകം വെടിഞ്ഞവിടെ നീരഭസഞ്ചയങ്ങൾ. 23

ഉന്നതപമെന്നിയെ ബഹുസ്തുതികൊണ്ടു നല്ല
 മാനം ലഭിച്ച വിലസുന്നണികൂന്തലാളേ!
 പിനസപകീയമലിനാവയവങ്ങൾകൊണ്ടു
 മാനം മറച്ചു മരുവുന്നു മഹാഘനങ്ങൾ 24

കാടൊത്ത ഭ്രമീധരമുക്തജലങ്ങൾ തള്ളി-
 ച്ചാട്ത കർത്തു പുഴയാം വഴിവിട്ടു പൊങ്ങി
 താടസ്ഥ്യമോട്ടു മരുവുന്നവകൾക്കുകൂടി-
 കേട്രെയും ജവമൊടിപ്പാൾ വരുത്തിടുന്നു. 25

വെള്ളം മഹാനദികൾ തോടുകളെന്നിവറ്റിൽ
 കൊള്ളാതെകണ്ടാലിവൊടങ്ങു കവിഞ്ഞുപൊങ്ങി
 ധർമ്മിപ്പരം ചിരകളൊക്കെ മുറിച്ചു വക്ക-
 ത്തുളളൊരു ദിക്കുകുളിലൂക്കൊടു കേറിടുന്നു. 26

ചേരുന്ന മട്ട കൃഷികൾക്കു ഗുണം കൊടുക്കു-
 ന്നോരീ മഹാമലയിലുള്ള മലങ്ങാളല്ലാം
 പാരം വഹിച്ചു മലവെള്ളമിതാ ചുമട്ടു-
 കാരെന്ന മാതിരി വരുന്നു കൃഷിസ്ഥലത്തിൽ. 27

ഒട്ടേറെ നാളുകളിലൊട്ടുമിറങ്ങിടാതെ
 കെട്ടിക്കിടന്നു മലവെള്ളമുയർന്നിടുന്നു
 ചട്ടുറപ്പും പുഴകൾതന്നരികത്തു കണ്ടും
 പെട്ടോക്കു ചിത്തമിഹ ചൂട്ടു ഭവിച്ചിടുന്നു. 28

മീനായതാക്ഷികൾമണേ! കൃഷി ചെയ്തിടുന്നാ-
 സ്ഥാനത്തിലൊക്കെ മലവെള്ളമണഞ്ഞിടുന്നു
 ഊനം വെടിഞ്ഞിഹ വിളഞ്ഞൊരു വട്ടനാം നെൽ
 മീനവ്രജങ്ങളിത കൊത്തി വിഴങ്ങിടുന്നു. 29

“ഒന്നായി വെള്ളമിഹ തന്റെ പുരയ്ക്കു മീതെ
 വന്നാലഹോ! സപദി വഞ്ചിയതുകുമീതെ”
 എന്നുള്ള നൽപ്പഴയചൊല്ലു നദീസമീപേ
 ചെന്നീടിലാക്കുകിളിൽ കുറവററു കാണാം. 30

പോകുന്ന നീരൊലിവിനാൽ പുഴതന്നകത്ത-
 ഞാകുന്നതാസകലമണ്ണിയിലാക്കിടുന്നു
 ലോകം സമസ്തമൊഴുകുന്നഴകാൽ വലിച്ചി-
 ട്ടാകേ പ്രമോദദേശസിന്ധുവിലാക്കുമായ്കേ! 31

പാരാതുടൻ മലയിൽനിന്നു വരുന്നകൊണ്ടോ
 പാരം മലങ്ങാളാടു ചേൻ ലയിച്ചുകൊണ്ടോ
 നേരായ് നിനക്കിലിതിനീ മലവെള്ളമെന്ന
 പേരായതേവനു മുടൻ മലമേകകൊണ്ടോ. 32

ചേലൊത്ത ചാലുകൾ വെടിഞ്ഞൊരൊതുക്കമനേ
 ശീലം പകൻ വഴിവിട്ടു നടക്കു മൂലം
 മാലിന്യമുണ്ടവകളിൽ പരമെന്നു കണ്ടു
 മാലോകർ നിസ്സഹകളേക്കളയുന്നു ദൂരേ. 33

മാലിന്യമരരതു ഭൂജിക്കണമല്ലമാണെ-
 ന്നാലും, തൃജിക്കണമിതിൻ വിപരീതമായാൽ
 പേലൊത്ത വാചകമിതേവനമുഷ്ടപഷ-
 കാലാപഗാംബുവതു കാങ്കിലഹോ! കമിക്കാം. 34

ഏറ്റം ജവാൽജലഗണം പ്രവഹിച്ചിട്ടമ്പോൾ
 കേറില തെല്ലമതിയത്തുതങ്ങൾകൊണ്ടും
 പാരം ജവത്തെൊടിഹ താണിട്ടമെന്നു ബാല-
 ന്നാതം തികച്ച പറയുന്നു യഥാർത്ഥമായി. 35

ഭീമങ്ങളും ജലധരങ്ങൾ നിറഞ്ഞു തിങ്ങും
 വ്യോമസ്ഥലേ തരണിമണ്ഡലമിപ്പൊളിപ്പ
 ക്ഷാമം വിനാ ജലധരങ്ങൾ നിറഞ്ഞിടുന്ന
 ഭൂമീതലേ തരണിമണ്ഡലമുണ്ടനേകം. 36

ജാലപ്രയോഗമതിനാൽജജലബാധയെല്ലാം
 ചാലേ ജനങ്ങൾ ചിലരിങ്ങു ജയിച്ചിടുന്നു
 പേലൊത്ത മാന്വിഴികളേബുഹുദീർഗ്ഘനേത്ര-
 ത്താലേ ജയിച്ചു വിലസും സ്മരജാലവിദ്യേ! 37

കാണുന്നതില്ലുപമണ്ഡലമംബരത്തിൽ
 ചേണാന്നിടും ജലധരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മൂലം
 ക്ഷോണീതലേ ജലധരങ്ങൾ നിറഞ്ഞു പോങ്ങി-
 കാണുന്നതുണ്ടുപസഞ്ചയമങ്ങുവിങ്ങും. 38

ചട്ടരര തുംഗധരണീധരസഞ്ചയങ്ങൾ
 വിദ്യോത വാഹിനികളൽക്കടഘോഷമോദേ
 പെട്ടെന്നു ലോലതരവാരികൾ പുണ്ടു ഭൂവി-
 ള്ചും കബന്ധമയമാപടി കേറീടുന്നു. 39

ആവർത്തനം ബഹുജലാശയമദ്ധ്യഭാഗേ
 മേവുണന്നാരാജജലപിശാചു പിടിച്ച ലോകം
 കൈവിട്ടിടാത്തതിനു കാരണമുണ്ടു കാണ-
 കാവർത്തനങ്ങളുതിയായ്ജലപുരദേശേ. 40

തെരൊന്നു വഞ്ചുഴികൾതന്നുദരത്തിൽ വന്നു
 പററുന്നവററ മുഴുവൻ പുനരരറെ നേരം
 ചുററിച്ചിടുന്നു ബഹുധീരമനസ്സശേഷം
 ചുററിച്ചിടുന്ന വരനാദികലൻ കാനേ! 41

ചിരക്കന്നു വഞ്ചുഴി ബലത്തൊടു താഴ്ന്നിടുന്നു
 പൊക്കന്നു വന്മലരിതന്നൊടു ചേർന്നതല്ലാം
 നില്ക്കുന്നതില്ലിവകൾ തങ്ങടെ മത്സരങ്ങൾ
 മജ്ജി! കാണുക ജലൗഘമതികലിപ്പോൾ. 42

കൂടും ജവാൽ ക്ഷതിയരോത്ഥിതമായി വന്നു-
 കൂടും ജലൗഘമതിനാലിഹ താനിടുന്നു
 മാടായിടുന്നവിടമൊക്കെയുമങ്ങിതാ പൊ-
 ണ്ടിടുന്നു വഞ്ചി മുഴുവൻ ലഘുഭാവമോടേ. 43

പാരാതെ മാടിനൊടു ചേർന്നു ജലങ്ങൾ കീഴ്പെ-
 ട്വാരലണഞ്ഞു നിറയുന്നതിൽ മുങ്ങിടാതേ
 നേരായി വഞ്ചി വിലസുന്നിതു ഹന്തി വെള്ള-
 ണ്ണാരാണിതി നമരമെന്നതു കാരണത്താൽ. 44

മാടായിടുന്നവിടമങ്ങു ജലൗഘബാധ-
 കൂടാതെഴും സ്വതന്ത്ര നൽഗുണമോടു കാട്ടും
 ഇക്കാലമിങ്ങു കലതം പല കേടു വെള്ള-
 ണ്ണാക്കും ഗ്രഹിപ്പതിനയേ! വഴിയൊന്നുമില്ല. 45

കൊച്ചായ വഞ്ചിയതിലാളുകളൊന്നുണ്ട-
 ത്യാശ്ചയ്യമേ കയറിനിന്നു കളിച്ചിടുന്നു
 വ്യാചോരരോജയുഗളം ചെറുമദ്ധ്യമത്താൽ
 വീഴ്ചപ്പെടാതിഹ വഹിക്കമനംഗമായേ! 46

ഏറെ ശ്രമിച്ചു പലർകൂടി വലിച്ചു വെള്ളം
 കീറിപ്പറക്കുമൊരു ബോട്ടിനെ നിന്ദ ചെയാൻ
 പാരം ജവന പടുവായിടുമൊററവഞ്ചി-
 ണ്ണാരൻ പ്രദക്ഷിണശതങ്ങൾ കഴിച്ചിടുന്നു. 47

ചാലേ ജലങ്ങൾ നിറയുന്നൊരു വാരിവാഹ-
 ജാലങ്ങളെ മുക്തിയിൽ പരമിങ്ങു ചോട്ടിൽ
 ചേലായ് ജനങ്ങൾ നിറയും ജലവാഹനങ്ങൾ
 കോലാഹലത്തോടു കളിച്ചു നടന്നിടുന്നു. 48

നന്നായ്ക്കൊന്നു വിലസുന്ന പരന്തിതിന്റെ
 പിന്നാലെയൊം ഗമനശീഘ്രതകൊണ്ടു പാർത്താൽ
 ഏനേവനം പറയുമാറു പരത്തുവാല-
 നെന്നുള്ളൊരോടികൾ കളിച്ചു നടന്നിടുന്നു. 49

നന്വായമോടു പരമൊത്തു വലിച്ചുകൊണ്ടു
 വന്വേറിടുന്ന ചിലർ വഞ്ചി നടത്തിടുന്നു
 പങ്കായമായമോടു ചേർന്നു വലിച്ചുകൊണ്ടു
 വങ്കായലിൽ ചിലരു തോണികളിച്ചിടുന്നു. 50

കണ്ഠതപമെന്നു ചിലർ നിന്നഴകിൽ കഴക്കോൽ
 കൊണ്ടുനി വേഗമൊടു വഞ്ചി നടത്തിടുന്നു
 കണ്ടാലുമിങ്ങമരമോടിച്ചേർന്നു പാറം
 തണ്ടാൽ വലിച്ചു ചിലരോടികളിച്ചിടുന്നു. 51

പാടുന്നു പാട്ടു പലമാതിരി ഭംഗിയിൽ കൊ-
 ണ്ടാടുന്നു പരമതു കേട്ടു ജനങ്ങളെല്ലാം
 കേടററിന്നു തരമോടിയ താളമായി-
 കൂട്ടുന്നു വഞ്ചിവലികൊണ്ടുളവായ ശബ്ദം. 52

മങ്ങാതെകണ്ടു ചില വഞ്ചികൾ ചേർന്നു മറ്റു
 ചങ്ങാതിവഞ്ചികളെ വെന്നു തെളിഞ്ഞിടുന്നു
 ഭംഗ്യം സമസ്തതരണീജയലക്ഷ്മി പൂണ്ടു
 ഭംഗം വിനാ വിരതു നേടിയെഴുന്ന കാന്തേ! 53

ചിങ്ങെന്നു ദുർഗ്ഗഘടശതങ്ങൾ പെടുന്നു ദിശിൽ
 ദിവസം വഞ്ചി ചിലർ ചഞ്ചലഭാവമെന്നേ!
 മുഖം കാണുമവരൊക്കെ നടുങ്ങുമാറു
 വെക്കും മലർന്നിയതിലേറി വലിച്ചിടുന്നു. 54

നേതോത വാഴയിലകാണ്ടാതമൃപായാൽ
 തീരേതാത വഞ്ചിയിലിതന്നു കളിച്ചുകൊണ്ടു
 ചീത്തൊരൊഴുക്കിലണയുന്നു മിടുക്കുകൊണ്ടു
 കീർത്തിപ്പെട്ടന്നവർ ഗുണത്തുകീർത്തിയാലേ!

55

ആറിന്റെ വക്കിൽ വിലസും ഭവനേ വരസ്സു-
 ഞൊറായ ബാലകരഹോ! ചെറുവഞ്ചിതന്നിൽ
 കേറീട്ടു കാട്ടുമൊരു ലീലകൾ കണ്ടു ലോക-
 രേറുന്ന വിസ്മയരസത്തൊടു വാക്ക്കിടുന്നു.

56

നില്ലാത്ത വേഗമൊടു വെള്ളമൊലിക്കമാറിൻ-
 വക്കത്തു വീട്ടയ നാരികൾ വഞ്ചി കേറി
 ഒക്കത്തു കട്ടിയെയെടുത്തൊരു കാലുകൊണ്ടു
 തക്കത്തിലങ്ങിനെ തുഴഞ്ഞു കളിച്ചിടുന്നു.

57

മങ്ങാതെ വന്ദുതലയേപ്പിടിപെട്ടു ലോകർ
 മുങ്ങാത്ത വഞ്ചികളിലിട്ടു നടത്തിടുന്നു
 ശ്രംഗാരയോനീമുതലയ്ക്കു സുഖാൽ കിടപ്പാൻ
 ശ്രംഗാരസാരരസമെങ്ങുമൊഴുക്കമായ്ക്കേ!

58

അഞ്ചാതെ വന്ദഴയിൽ മാറ്റുവിരോധമൂലം
 സഞ്ചാരമിങ്ങു കുറവായി വരുന്നു ലോകേ
 പഞ്ചായുധാഗ്നി ഏദന്തിൽ വളർന്നു, ചേതം
 സഞ്ചാരമിപ്പൊളുതിയായി വരുന്നു കാനേ!

59

കൂടുന്നു വഞ്ചിയുടെ കൂലി നാടത്തതിൽ
 കൂടുന്നു ദന്തിയുടെ കൂലി മലത്തടത്തിൽ
 കൂടുന്നു കാമന ഗുണങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ചെറുൻ-
 കൂടുന്നു പെണ്ണണികൾതന്റെ മുലത്തടത്തിൽ.

60

ഓമൽക്കളങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുവഴിഞ്ഞു വെള്ളം
 വാമാക്ഷി' തോടുവഴിയായൊഴുകുന്നു കാങ്ക
 ശ്രീമന്തുവ ദയൊഴുകും വഴിയായിടുന്നു
 സീമന്തരേഖ കലനം കചമുള്ള കാനേ!

61

ഇന്നുഗ്രവേനലൊഴിവായതുകൊണ്ടു കാടു
 നന്നായ് ധരിത്രീയിൽ വളന്മാരെന്നു മന്ദം
 വന്നോരു വാച്ചു പനിമാറി വധുജനങ്ങൾ -
 ക്കൊന്നിച്ചു കൂന്തലു വളന്മാരെന്നപോലെ. 62

പൊയ്യല്ല തെങ്ങിനൊരു ശക്തരവെള്ളമാണു
 പെയ്യുന്ന കർക്കടകവെള്ളമതെന്നിവണ്ണം
 പയ്യെക്കുപുഷ്പീവലകലം പറയുന്നു ഭ്രമമു
 പിയ്യുഷമായ മൊഴിതുകുമുദാരശീലേ! 63

നീതള്ളിൽ വാച്ചു മ തടിച്ചൊരു കാറുകൊണ്ടു
 പാരം നഭസ്സിഹ മലീമസമായിട്ടു
 തോരാതെയുള്ള മഴ ചേർത്തൊരു ചേറുകൊണ്ടു
 പാരാകവേ ബഹുമലീമസമായിട്ടു. 64

മാലുണ്ടു ജന്തുനിവഹത്തിനടച്ചിദാനിം
 ചേലൊത്ത വൃഷ്ടിയിതിനാൽ മഹിഷിക്കതില്ല
 ശീലോത്തമേ! മഹിഷി! തീവ്രതരോഷ്ണശീത -
 കാലഘഷധസ്തു നഭോധികമന്ദയാനേ! 65

കൂട്ടുന്ന കാറു ചളിയെന്നിവകൊണ്ടു മോളം
 ചോടും മഹാമലിനമായ് ചമയുന്നൊരിപ്പോൾ
 കേദേരിടായ്ക്കുതിനു വൈദ്യവിധിപ്രകാരം
 പാടേ ജനങ്ങൾ തനുശുദ്ധി വരുത്തിട്ടു. 66

കഷ്ടപ്പെടുത്തുമതിസാരമുഖോഗ്രരോഗാ -
 രിഷ്ടപ്രശാന്തി വരുവാൻ വിധിപോലെ ലോകം
 അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹമതിൽ പറയുന്ന നാനാ -
 രിഷ്ടങ്ങളെപ്പരിചൊടിന്നു ഭജിച്ചിട്ടു. 67

കൂണ്ണം മഹാവ്യസനമിങ്ങുവാക്കുഗ്രാ -
 ജീണ്ണത്തിലുള്ളൊരു ഭയേന ജനങ്ങളെപ്പാ
 ജീണ്ണ തപമുള്ള ലഘുധാന്യഗണങ്ങളേത്താൻ
 പൂണ്ണ പ്രമോദമൊടു കാഞ്ച ഭജിച്ചിട്ടു. 68

- ഉല്ലാസമോടുലകിടങ്ങളിലുള്ള ധാന്യ-
 മെല്ലാമുടൻ പുതിയതായ്തുത ചാൻ ഘനങ്ങൾ
 വല്ലാതെ മാരി ചൊരിയുന്ന പഴക്കമേറും
 നല്ലോരു ധാന്യമിഹ ലോകരെടുത്തിടുന്നു. 69
- സ്ഥാനങ്ങളിൽ സതതമൊക്കെയുംബുവഷം
 ദീനം വരുംപടി മുഴുത്തു വരുന്നൊരിപ്പോൾ
 ഉഴനം വെടിഞ്ഞനലദീപ്തിവളർന്ന-
 പാനങ്ങളെബ്ബുവി ജനങ്ങൾ ഭജിച്ചിടുന്നു. 70
- മേദസപിയാം ഘനഗണം ജലവഷമുലാ
 ക്ലേശം ജഗത്തിലതിയായുളവാക്കുമിപ്പോൾ
 ക്ലേശപ്രശാന്തികരമാം മധു വേണ്ടുവോളം
 മോദിച്ചു ലോകർ മധുവാണി! കടിച്ചിടുന്നു. 71
- നില്ലാതെകണ്ടു ചൊരിയും ജലവഷമുല-
 മിക്കാലമെങ്ങുമധികാർദ്രത ചേർന്നിടുന്നു
 ചൊൽക്കൊണ്ടു 'വാഹട' മതത്തെ നിനച്ചു ലോകർ
 ശുഷ്ണാന്തമിപ്പൊഴുതു ഭക്തി കഴിച്ചിടുന്നു. 72
- ആവോളവും ഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങിടുന്ന
 ദേവേന്ദ്രവാരി പുതുതായ കലത്തിലാക്കി
 സേവിച്ചിടുന്നു കിണർവെള്ളമതില്ലയെങ്കിൽ
 കൈ വിട്ടിടുന്നു പുഴാവള്ളമുടൻ ജനങ്ങൾ. 73
- അംഭോധരങ്ങൾ ഗഗനത്തിലതെന്നമട്ടി-
 ലമ്പോടു ഭൂമിയിലശേഷവുമായിടുന്നു
 വമ്പേറിടുന്നവർ കുടിപ്പതിനാഴ്ചുറുക്ക-
 മംഭസ്സിലും ചിതമൊടങ്ങിനെ ചേർത്തിടുന്നു. 74
- ധാരാധരങ്ങൾ ധരണീവലയത്തിലെല്ലാം
 ധാരാളമായ്സലിലധാര പൊഴിക്കുമിപ്പോൾ
 പാരാതെകണ്ടു പലതും പല മട്ടിലുള്ള
 ധാരാദിയാകിയ ചികിത്സകൾ ചെഴ്ത്തിടുന്നു. 75

ആരോഗ്യസീലികരമായതു വൈദ്യശാസ്ത്ര-
 സാരം നിന്നു കിട്ടി, ലഹോ! ബലമൊന്നുതന്നെ
 പാരം ബലം കരയുമിപ്പൊഴുതിൽ ജനങ്ങൾ-
 ക്കാരംഭമുത്തമബലാനന്യനത്തിനല്ലോ. 76

മുള്ളു കാച്ചിയതുകൊണ്ടു പിഴിഞ്ഞുവീഴ്ത്തൽ,
 ചൊല്ലൊണ്ടിടുന്ന നവരക്കിഴി, തേച്ചിരിപ്പി-
 ത്രാദിയാരകൾ ചികിത്സകളിപ്രകാരം-
 മിക്കാലമിങ്ങു പലതും തുടരുന്നു കാന്തേ! 77

സമ്പത്തുകൊണ്ടു ധനനാഥനുമഭരണ
 കമ്പിട്ടിടുന്നൊരു ജനങ്ങൾ തെളിഞ്ഞിദാനീം
 വമ്പിച്ച വൈദ്യവരരേത്തരസാ വരുത്തി-
 കമ്പം വിനാ സുഖചികിത്സകൾ ചെയ്തിടുന്നു. 78

ചൊല്ലൊങ്ങിടുന്നൊരു കുറുപ്പു പണിക്കരാശാൻ
 കെല്ലേറിടുന്നൊരിവർ വന്നു ജഗത്തിലെങ്ങും
 അല്ലേതരം കളരിവിദ്യകൾ കാട്ടിടുന്നു
 പുഷ്പായുധക്കളരിയിൽ തെളിയും വിളക്കേ! 79

കാണുന്നവർക്കിടമമതുതമാംപ്രകാരം
 ഞാണിന്മേലേറിയവിടെ ചില വിദ്യയെല്ലാം
 കാണിക്കുവാൻ വിരുതിനായ് ചിലർ വേണ്ടതെല്ലാം
 പ്രാണൻ കളഞ്ഞുമഴകോടു പഠിച്ചിടുന്നു. 80

ഓർത്താൽ വിചിത്രതരമാംപടിയുള്ള കമ്പ-
 മൂത്തൊട്ടമെന്നതു പഠിപ്പതിനായ് ജനങ്ങൾ
 പേർത്തും ശ്രമിച്ചു മരുവുന്നു സരോജബാണ-
 മൂത്തൊട്ടവിദ്യയതിനക്കരകണ്ടു കാന്തേ! 81

കമ്പം വെടിത്തടവെഴും ചിലർ ചാടി മൂന്യം
 പന്നും മറഞ്ഞു കടകാദികൾ കാട്ടിടുന്നു
 ഇമ്പം കലന്നു കടകാദികൾ മെയ്യിലെല്ലാ-
 മാമ്പോടണിഞ്ഞൊഴുകു കാട്ടി വിളങ്ങുമാര്യേ! 82

ആട്ടക്കഥാഭിനയവിദ്യകളാൽ പ്രസിദ്ധി
 നാട്ടിൽ പരത്തുവതിനായ് ചിലരിപ്പൊൾ മോദാൽ
 ചാട്ടം, ചവിട്ടു, നില, കയ്യിവതൊട്ടതെല്ലാം
 കോട്ടം വെടിഞ്ഞു വരമാറു പഠിച്ചിടുന്നു. 83

കേടൊന്നുമെന്നിയെ നമുക്കൊരു നൂറുകൊല്ല-
 മീടോടിരുന്നിടണമെന്നൊരു കാമമോടേ
 പാടേ കഴവൊഴുകിടുന്നുടലിൽ തിരുമ്പി-
 ച്ചിടുന്നു മറ്റു ചിലരിപ്പൊളിളച്ചിടാതേ. 84

മായാവിഹീനമറിവുള്ളവർ വൃഷ്ടികാല-
 ത്തായാസമൊട്ടുമരുതെന്നു പറഞ്ഞിടുന്നു
 കായാതിസൗഖ്യകരമാം മലയാളദേശേ
 വ്യായാമമിപ്പൊഴുതിലേററമെടുത്തിടുന്നു. 85

ശ്രീവന്നു നിത്യമരുളും ലളിതാംഗിയാളേ!
 താവിന്നെഴും ചരമയാമമണഞ്ഞിടുമ്പോൾ
 ഭാവം തെളിഞ്ഞു പതിവായുധനാ 'ശിവോതി'-
 ക്കായ് വെച്ചിടുന്നു ബഹുമംഗലസാധനങ്ങൾ. 86

മംഗ്യല്യസിദ്ധിയുമമംഗലശാന്തിയും നൽ
 ഭംഗ്യാ ഭവീപ്പതിനുവേണ്ടി നിദാനമായി
 മംഗല്യഭൂഷണവിലേപനചിത്രകങ്ങ-
 ളംഗങ്ങളിൽ ബഹുജനങ്ങൾ ധരിച്ചിടുന്നു. 87

ധാരാധരം ഹരിപദത്തൊടു ചേന്നു വാരി-
 ധാരാതിവഷ്മിടതുർന്നിഹ ചെയ്തിടുന്നു
 ശ്രീരാമലീലമുതലായതു കേട്ടു കണ്ണീർ
 ധാരാളമായ് ഭൂവി ജനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞിടുന്നു. 88

സപ്തേന്ദ്രവൈരിഭഗവാൻ ഘനഗുഡനായി
 സപ്തർഷമൊക്കുമൊരു കർടകത്തിലായി
 ഇപ്പാരിടം വിഷഹരാംബുവിൽ മുങ്ങിടുന്നു
 സപ്തപ്രസാദവിധിയിപ്പൊഴുതെങ്ങുമില്ല. 89

കല്യാണകാന്തി നീയും ശ്രീകോയമുള്ള
 നല്ലാർമണേ! നീവിലതം സുമുഹൂർത്തകാലേ
 ഇല്ലങ്ങളാസകലാമി ദിരയേ വണങ്ങി
 നെല്ലിൻ പുതുകതിരുകൊണ്ടു നിറച്ചിടുന്നു. 90

ചുണ്ടങ്ങ, താൾ, തകര, വൻപുളിയെന്നിവര-
 കൊണ്ടുള്ള നൽക്ക റികലണൊരു സദ്യതന്നിൽ
 കണ്ടേറിടും കടൽകടിച്ചവനെ സ്മരിച്ചു-
 കൊണ്ടോകെ ലോകരിഹ 'പുത്തരി'യുണ്ടിടുന്നു. 91

ശ്യാമാംബുദങ്ങളിവായെന്നൊരു ശങ്ക തോന്നും
 ധൂമങ്ങൾ പൊങ്ങിയിഹ തിങ്ങി വരംപ്രകാരം
 ശ്രീമൽഗ്ഗണേശനു ജനങ്ങൾ വരണ്ട തേങ്ങ
 ഹോമിച്ചിടുന്നു ബഹുസദപിദവാനുകൂലം. 92

സ്വപ്നാപവർണ്ണ സുഖദായിനിയായി മർത്യ-
 വർഗ്ഗാഭിവന്ദ്യപദയാജ്ഞാർദ്രയായി
 ദുഗ്ഗാർത്തിനാശകരിയായി വിളങ്ങിടുന്ന
 ദുർഗ്ഗാമഹേശ്വരിയെ ലോകർ ഭജിച്ചിടുന്നു. 93

പുത്തൻബലിക്കുകതന്നിലയെന്നപോലെ
 സത്തായ കാന്തി കലതം തവ ദിവ്യദേഹം
 കത്തിടമത്തലുമുഴുത്തുഴലുന്നൊരസു-
 ചിത്താഖ്യമാം പശ്രുവിനേകക ലോകനാഥേ! 94

ആവക്രനായ മതിചേൻ തെളിഞ്ഞു നിത്യം
 സേവിക്കുമി മകടകോടിയിലംബ! ദുർഗ്ഗേ!
 ഈ വക്രമാലമമ മതിയ്ക്കുമെടുത്തു ചേൻ
 സേവിക്കുവാനിടവരുത്തുകവേണമെന്നും. 95

ദിക്കൊക്കെയും തെളിയുമാറയി! നിന്റെ മൂന്നാം-
 തൃക്കണ്ണിലാളമനലപ്രദകൊണ്ടിദാനീം
 ചിക്കെന്നു മന്ദനസി ചീർത്തിടമത്തലാക-
 മിക്കൂരിരുട്ടുകൾ മുടിച്ച് കളഞ്ഞിടേണം. 96

ചട്ടറ നീൽ തനു നവാംബുദമൊത്ത മഞ്ഞ-
 പ്പായ മിന്നൽ മമ ചേതസി ചേൻവെങ്കിൽ
 കഷ്ടപ്പെടുത്തുമഴലാം വിഷമേകമാപ-
 ദ്രഷ്ടാഹിദീതി വതവാനിടയാകയില്ല.

97

ഉൾക്കൊണ്ടിടും ദയയൊടാശുഗചാപശംഖ-
 ചക്രങ്ങളെസ്സകലഭക്തഹിതത്തിനായി
 കൈക്കൊണ്ടിടും തവ സുമംഗളദിവ്യരൂപം
 ചിക്കുന്നു മാമകമനസ്സിൽ വിളങ്ങിടട്ടേ.

98

: ഈവണ്ണമിപ്പൊഴതിലത്ര ജനങ്ങൾ ദുറ്റാ-
 ദേവീസ്തുവങ്ങളൂരചെയ്തഭക്തിയോടേ
 മേവുനു തനപി! പരമേശ്വരിയേബുജ്ജിച്ചാൽ
 പോവാത്തതായൊരു വിപത്തു ജഗത്തിലുണ്ടോ.

99

ഈ വിശ്വം മുഴുവൻ ജലൈകമയമായ്,
 ദാരിദ്ര്യരോഗങ്ങളാ-
 ലാവോളം വലയുന്നു ലോകർ, ഭഗവാൻ
 മങ്ങുന്നു മിത്രാഹപയൻ
 സേവിക്കുന്നു ജനങ്ങൾ ദുഃഖമൊഴിവാൻ
 ദുറ്റാപദം ഭക്തിപു-
 ണ്ടേവം 'കർടകമാസമെന്നതു ധരി-
 ച്ചാലും സുഹീലോജപലേ!

100

[കർടകമാസം കഴിഞ്ഞു.]

ശ്രീഭം.

